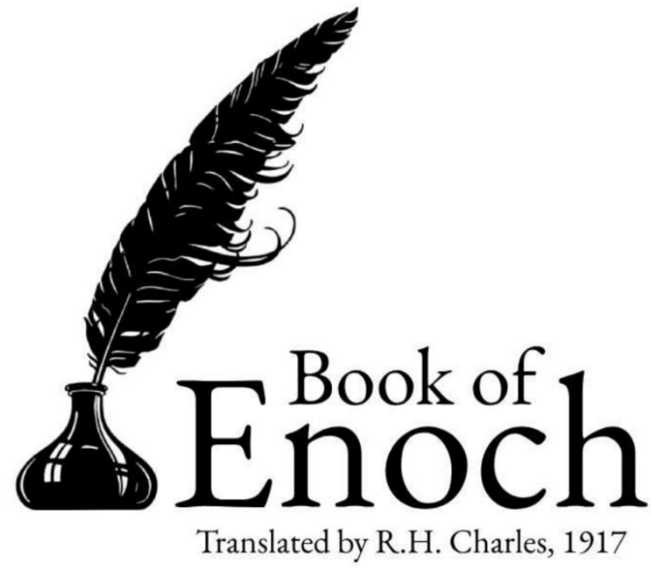

ໜັງສືຂອງເອນົກ

ບົດທີ 1

1. ຖ້ອຍຄຳແຫ່ງພອນຂອງເອນົກ,
ຊຶ່ງດ້ວຍຄຳອວຍພອນນັ້ນເພິ່ນໄດ້ອວຍພອນຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ ແລະ
ຜູ້ຊອບທຳ, ຜູ້ທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ໃນວັນແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ,
ເມື່ອຄົນຊົ່ວ ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຖືພຣະເຈົ້າທັງໝົດຈະຖືກກຳຈັດອອກໄປ.
2. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ຍົກຄຳອຸປະມາຂຶ້ນ ແລະ ກ່າວວ່າ—
ເອນົກເປັນຄົນຊອບທຳ, ຜູ້ທີ່ຕາຂອງລາວໄດ້ຮັບການເປີດໂດຍພຣະເຈົ້າ,
ໄດ້ເຫັນພາບນິມິດຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດໃນສະຫວັນ,
ຊຶ່ງທູດສະຫວັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນທຸກຢ່າງຈາກພວກເຂົາ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈຈາກພວກເຂົາຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ,
ແຕ່ບໍ່ແມ່ນສຳລັບຄົນລຸ້ນນີ້, ແຕ່ສຳລັບຄົນລຸ້ນທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກຊຶ່ງຈະມາເຖິງ.
3. ກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວ ແລະ
ໄດ້ຍົກຄຳອຸປະມາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບພວກເຂົາວ່າ:
ພຣະຜູ້ບໍລິສຸດອົງຍິ່ງໃຫຍ່ຈະສະເດັດອອກມາຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະ
ອົງ,
4. ແລະພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເປັນນິລັນດອນຈະຢຽບຍ່ຳແຜ່ນດິນໂລກ,
ແມ່ນແຕ່ເທິງພູເຂົາຊີນາຍ, ແລະຈະປະກົດຕົວຈາກຄ້າຍຂອງພຣະອົງ,
ແລະຈະປະກົດຕົວດ້ວຍລິດທານຸພາບຂອງພຣະອົງຈາກສະຫວັນແຫ່ງ
ສະຫວັນ.
5. ແລະທຸກຄົນຈະຕົກໃຈຢ່າງໜັກ, ແລະຜູ້ທີ່ເຝົ້າເບິ່ງຈະສັ່ນສະເທືອນ,
ແລະຄວາມຢ້ານກົວອັນໃຫຍ່ຫຼວງແລະການສັ່ນສະເທືອນຈະກວາດພວ
ກເຂົາໄປເຖິງທີ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ.
6. ແລະພູເຂົາສູງຈະຖືກສັ່ນສະເທືອນ,
ແລະເນີນພູສູງຈະຖືກເຮັດໃຫ້ຕ່ຳລົງ,
ແລະຈະລະລາຍຄືກັບຂີ້ເຜີ້ງຕໍ່ໜ້າແປວໄຟ,
7. ແລະແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກແຍກອອກເປັນຕ່ອນໆ,
ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະພິນາດໄປ,
ແລະຈະມີການພິພາກສາຕໍ່ມະນຸດທັງປວງ.
8. ແຕ່ພຣະອົງຈະສ້າງສັນຕິພາບກັບຄົນຊອບທຳ.
ແລະຈະປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ, ແລະຄວາມເມດຕາຈະມີຕໍ່ພວກເຂົາ.
ແລະພວກເຂົາທຸກຄົນຈະເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະພວກເຂົາຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ,
ແລະພວກເຂົາທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບພອນ.
ແລະພຣະອົງຈະຊ່ວຍພວກເຂົາທຸກຄົນ,
ແລະຄວາມສະຫວ່າງຈະປາກົດໃຫ້ພວກເຂົາ,
ແລະພຣະອົງຈະສ້າງສັນຕິພາບກັບພວກເຂົາ.
9. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ!
ພຣະອົງສະເດັດມາພ້ອມກັບພວກບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງຫຼາຍໝື່ນຄົນ,
ເພື່ອພິພາກສາຄົນທັງປວງ, ແລະ ເພື່ອທຳລາຍຄົນອະທຳທັງໝົດ,
ແລະ
ເພື່ອຕັດສິນລົງໂທດເນື້ອໜັງທັງໝົດກ່ຽວກັບການກະທຳທັງໝົດຂອງ
ຄວາມບໍ່ຊອບທຳຂອງພວກເຂົາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳໂດຍບໍ່ຊອບທຳ,
ແລະ
ກ່ຽວກັບສິ່ງໂຫດຮ້າຍທັງໝົດທີ່ຄົນບາບທີ່ບໍ່ຊອບທຳໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຕ້ານພຣ
ະອົງ.

ບົດທີ 2

1. ຈົ່ງສັງເກດທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສະຫວັນ,
ວິທີທີ່ພວກມັນບໍ່ປ່ຽນແປງວົງໂຄຈອນຂອງມັນ,
ແລະດວງດາວທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ, ວິທີທີ່ພວກເຂົາທັງໝົດລຸກຂຶ້ນ ແລະ
ວາງລະບຽບຕາມລະດູການຂອງມັນ,
ແລະຢ່າລະເມີດລະບຽບທີ່ກຳນົດໄວ້.
2. ຈົ່ງເບິ່ງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນເທິງມັນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບ,
ວ່າມັນໝັ້ນຄົງແນວໃດ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດເທິງແຜ່ນດິນໂລກປ່ຽນແປງ,
ແຕ່ວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າປະກົດຕໍ່ເຈົ້າ.
3. ຈົ່ງເບິ່ງລະດູຮ້ອນ ແລະ ລະດູໜາວ,
ວ່າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳ, ແລະ ເມກ, ນ້ຳຄ້າງ, ແລະ
ຝົນຕົກລົງມາເທິງມັນ.

ບົດທີ 3

ສັງເກດ ແລະ
ເບິ່ງວ່າໃນລະດູໜາວຕົ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນເບິ່ງຄືວ່າພວກມັນຫ່ຽວແຫ້ງ ແລະ

ຫຼົ່ນໃບໝົດແລ້ວ, ຍົກເວັ້ນສິບສີ່ຕົ້ນ, ເຊິ່ງບໍ່ສູນເສຍໃບ
ແຕ່ຍັງຮັກສາໃບເກົ່າໄວ້ເປັນເວລາສອງຫາສາມປີ ຈົນກວ່າໃບໃໝ່ຈະມາ.

ບົດທີ 4

ແລະອີກເທື່ອໜຶ່ງ,
ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງມື້ໃນລະດູຮ້ອນວ່າດວງອາທິດຢູ່ເໜືອແຜ່ນດິນໂລກແນວໃດ. ແລະພວກເຈົ້າຊອກຫາຮົ່ມ ແລະ
ທີ່ພັກອາໄສຍ້ອນຄວາມຮ້ອນຂອງດວງອາທິດ,
ແລະແຜ່ນດິນໂລກກໍ່ເຜົາຜານດ້ວຍຄວາມຮ້ອນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ,
ແລະດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຢຽບເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ຫຼືເທິງກ້ອນຫີນໄດ້ຍ້ອນຄວາມຮ້ອນຂອງມັນ.

ບົດທີ 5

1. ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງວ່າຕົ້ນໄມ້ປົກຄຸມດ້ວຍໃບສີຂຽວ ແລະ
ອອກໝາກແນວໃດ: ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ ແລະ
ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບກິດຈະການທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ຮັບຮູ້ວ່າພຣະອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ຕະຫຼອດໄປໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນດັ່ງນັ້ນແນວໃດ.
2.
ແລະວຽກງານທັງໝົດຂອງພຣະອົງດຳເນີນຕໍ່ໄປແບບນີ້ຈາກປີໜຶ່ງຫາອີກປີໜຶ່ງຕະຫຼອດໄປ,
ແລະວຽກງານທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາເຮັດສຳເລັດເພື່ອພຣະອົງ,
ແລະວຽກງານຂອງພວກເຂົາບໍ່ປ່ຽນແປງ,
ແຕ່ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດໄວ້ມັນກໍເປັນໄປຕາມທີ່ມັນເປັນໄປ.
3. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງວິທີທີ່ທະເລ ແລະ ແມ່ນ້ຳເຮັດສຳເລັດ ແລະ
ບໍ່ປ່ຽນແປງໜ້າທີ່ຂອງມັນຈາກພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໃນລັກສະນະດຽວກັນ.
4. ແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝັ້ນຄົງ,
ແລະບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແຕ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຫັນໜີໄປ ແລະເວົ້າຄຳເວົ້າທີ່ຈອງຫອງ
ແລະແຂງກະດ້າງດ້ວຍປາກທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດຂອງພວກເຈົ້າຕໍ່ຕ້ານຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ. ໂອ້, ພວກເຈົ້າຜູ້ມີໃຈແຂງກະດ້າງ,
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ພົບຄວາມສະຫງົບສຸກ.
5. ດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າຈະໃຊ້ວັນເວລາຂອງເຈົ້າໃຫ້ໝົດໄປ, ແລະ
ປີແຫ່ງຊີວິດຂອງເຈົ້າຈະສູນຫາຍໄປ, ແລະ
ປີແຫ່ງຄວາມພິນາດຂອງເຈົ້າຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນການທໍລະມານນິລັນດອນ,
ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ.
6. ໃນສະໄໝນັ້ນ,
ພວກເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຊື່ຂອງພວກເຈົ້າເປັນຄຳສາບແຊ່ງນິລັນດອນຕໍ່ຄົນຊອບທຳທັງໝົດ, ແລະໂດຍພວກເຈົ້າທຸກຄົນທີ່ສາບແຊ່ງ, ສາບແຊ່ງ,
ແລະຄົນບາບ ແລະ
ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຖືພຣະເຈົ້າທັງໝົດຈະຖືກສາບແຊ່ງໂດຍພວກເຈົ້າ,
ແລະສຳລັບພວກເຈົ້າຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຖືພຣະເຈົ້າຈະມີຄຳສາບແຊ່ງ.
ແລະທຸກຄົນ...ຈະປິຕິຍິນດີ, ແລະຈະມີການໃຫ້ອະໄພບາບ,
ແລະທຸກຄວາມເມດຕາ, ສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມອົດທົນ:
ຈະມີຄວາມລອດແກ່ພວກເຂົາ, ແສງສະຫວ່າງທີ່ດີ.
ແລະສຳລັບພວກເຈົ້າທຸກຄົນທີ່ເປັນຄົນບາບຈະບໍ່ມີຄວາມລອດ,
ແຕ່ພວກເຈົ້າທຸກຄົນຈະມີຄຳສາບແຊ່ງ.
7. ແຕ່ສຳລັບຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຈະມີແສງສະຫວ່າງ, ຄວາມສຸກ ແລະ
ສັນຕິສຸກ, ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນໂລກເປັນມໍລະດົກ.
8 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ປັນຍາ ທີ່ ຖືກ ເລືອກ ໄວ້ ຈະ ຖືກ ມອບ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ເລືອກ ໄວ້, ແລະ ເຂົາ ທຸກ ຄົນ ຈະ ມີ ຊີວິດ ຢູ່ ແລະ ບໍ່ ເຮັດ ບາບ ອີກ ຕໍ່ ໄປ, ບໍ່ ວ່າ ຈະ ຜ່ານ ຄວາມ ບໍ່ ຊອບ ທຳ ຫຼື ຜ່ານ ຄວາມ ທະນົງ ຕົວ: ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ມີ ປັນຍາ ຈະ ຖ່ອມ ຕົວ.
9 ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ລ່ວງລະເມີດອີກ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຮັດບາບຕະຫຼອດຊີວິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍຍ້ອນຄວາມໂກດແຄ້ນຫຼືພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແຕ່ພວກເຂົາຈະຄົບຈຳນວນມື້ຂອງຊີວິດຂອງພວກເຂົາ. ແລະ
ຊີວິດຂອງພວກເຂົາຈະເພີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກ, ແລະ
ປີແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາຈະເພີ່ມຂຶ້ນ,
ໃນຄວາມສຸກແລະຄວາມສະຫງົບສຸກນິລັນດອນ,
ຕະຫຼອດມື້ຂອງຊີວິດຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 6

1. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອລູກຫລານມະນຸດໄດ້ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ,
ໃນສະໄໝນັ້ນລູກສາວທີ່ສວຍງາມ ແລະ ໜ້າຮັກໄດ້ເກີດມາໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.
2. ແລະ ບັນດາທູດສະຫວັນ, ລູກໆຂອງສະຫວັນ, ໄດ້ເຫັນ ແລະ
ມີຄວາມປາຖະໜາຢາກໄດ້ພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ເວົ້າກັນວ່າ: 'ມາເຖີດ,
ໃຫ້ພວກເຮົາເລືອກເມຍຈາກບັນດາລູກຫລານມະນຸດ ແລະ
ໃຫ້ກຳເນີດລູກໃຫ້ພວກເຮົາ.'
3. ແລະ ເຊມຈາຊາ, ຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ,
ໄດ້ກ່າວກັບພວກເຂົາວ່າ: '
ຂ້ອຍຢ້ານວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນດີທີ່ຈະເຮັດການກະທຳນີ້,
ແລະຂ້ອຍເອງຈະຕ້ອງຮັບໂທດຂອງບາບອັນໃຫຍ່ຫຼວງ.'
4. ແລະ ພວກເຂົາທຸກຄົນຕອບລາວວ່າ: 'ໃຫ້ພວກເຮົາທຸກຄົນສາບານ,
ແລະ
ຜູກມັດຕົວເອງດ້ວຍຄຳໝັ້ນສັນຍາເຊິ່ງກັນແລະກັນວ່າຈະບໍ່ປະຖິ້ມແຜນການນີ້ ແຕ່ໃຫ້ເຮັດສິ່ງນີ້.'

5. ຈາກນັ້ນພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ສາບານຮ່ວມກັນ ແລະ
ຜູກມັດຕົນເອງດ້ວຍການຕຳໜິຕິຕຽນເຊິ່ງກັນແລະກັນ.
6. ແລະ ພວກເຂົາມີທັງໝົດສອງຮ້ອຍຄົນ;
ຜູ້ທີ່ລົງມາໃນສະໄໝຂອງຢາເຣັດເທິງຍອດພູເຮີໂມນ, ແລະ
ພວກເຂົາເອີ້ນມັນວ່າພູເຮີໂມນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ສາບານ ແລະ
ຜູກມັດຕົນເອງໂດຍການກ່າວໂທດເຊິ່ງກັນແລະກັນໃນນັ້ນ.
7. ແລະເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ: Sêmîazâz,
ຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl,
Râmîêl, Dânêl, Êzêqêl, Barâqîjâl, Asâêl, Armârôs,
Batârêl, Samsâpêêl, Satarêl, Tûrêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫົວໜ້າສິບຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 7

1. ແລະ ຄົນອື່ນໆທັງໝົດພ້ອມກັບພວກເຂົາໄດ້ມີເມຍ,
ແລະແຕ່ລະຄົນເລືອກເມຍໃຫ້ຕົນເອງຄົນໜຶ່ງ,
ແລະພວກເຂົາເລີ່ມເຂົ້າໄປຫາເມຍເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປິເປື້ອນດ້ວຍເມຍເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ສອນພວກເຂົາກ່ຽວກັບເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ເວດມົນ,
ແລະ ການຕັດຮາກ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຄຸ້ນເຄີຍກັບຕົ້ນໄມ້.
2. ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ຖືພາ, ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ເກີດລູກຍັກໃຫຍ່,
ເຊິ່ງສູງສາມພັນເອວ.
3. ຜູ້ທີ່ບໍລິໂພກສິ່ງທີ່ມະນຸດໄດ້ມາທັງໝົດ.
ແລະເມື່ອມະນຸດບໍ່ສາມາດຄ້ຳຊູພວກເຂົາໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ,
4. ພວກຍັກໃຫຍ່ໄດ້ຫັນມາຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາ ແລະ ກືນກິນມະນຸດຊາດ.
5. ແລະ ພວກ ເຂົາ ເລີ່ມ ເຮັດ ບາບ ຕໍ່ ນົກ, ແລະ ສັດ
ຮ້າຍ, ແລະ ສັດ ເລືອ ຄານ, ແລະ ປາ, ແລະ ກິນ ເນື້ອ ໜັງ
ຂອງ ກັນ ແລະ ກັນ, ແລະ ດື່ມ ເລືອດ.
6. ແລ້ວແຜ່ນດິນໂລກກໍກ່າວຫາຄົນທີ່ບໍ່ມີກົດໝາຍ.

ບົດທີ 8

1. ແລະ ອາຊາເຊວ ໄດ້ສອນມະນຸດໃຫ້ເຮັດດາບ, ມີດ, ໂລ່, ແລະ
ເກາະປ້ອງກັນເອິກ, ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກໂລຫະຂອງແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະ ສິລະປະການແກະສະຫຼັກໂລຫະເຫຼົ່ານັ້ນ, ສາຍແຂນ, ແລະ
ເຄື່ອງປະດັບ, ແລະ ການໃຊ້ແຮ່ antimony, ແລະ
ການເຮັດໃຫ້ໜັງຕາສວຍງາມ, ແລະ ແກ້ວປະເສີດທຸກຊະນິດ, ແລະ
ສີຍ້ອມຜ້າທຸກຊະນິດ.
2. ແລະ ມີຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືພຣະເຈົ້າຫຼາຍຢ່າງເກີດຂຶ້ນ, ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳຜິດປະເວນີ, ແລະ
ພວກເຂົາຖືກນຳພາໄປໃນທາງທີ່ຜິດ, ແລະ
ກາຍເປັນຄົນເສື່ອມໂຊມໃນທຸກວິທີທາງຂອງພວກເຂົາ. ເຊມຈາຊາ
ໄດ້ສອນການສະກົດຄຳ, ແລະ ການຕັດຮາກ, ອາມາໂຣສ
ໄດ້ສອນການສະກົດຄຳ, ບາຣາກິຢາລ ໄດ້ສອນໂຫລາສາດ, ໂຄກາເບລ
ໄດ້ສອນກຸ່ມດາວ, ເອເຊກຽນ ໄດ້ສອນຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບເມກ,
ອາຣາກິເອນ ໄດ້ສອນເຄື່ອງໝາຍຂອງໂລກ, ຊາມຊີເອນ
ໄດ້ສອນເຄື່ອງໝາຍຂອງດວງອາທິດ, ແລະ ຊາຣິເອນ
ໄດ້ສອນທິດທາງຂອງດວງຈັນ. ແລະ ເມື່ອມະນຸດຕາຍໄປ,
ພວກເຂົາຮ້ອງຂຶ້ນ, ແລະ
ສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງສະຫວັນ...

ບົດທີ 9

1. ແລະ ຈາກ ນັ້ນ ມີຄາເອນ, ອູຣິເອນ, ຣາຟາເອນ, ແລະ ຄັບຣີເອນ
ໄດ້ ຫລຽວ ລົງ ມາ ຈາກ ສະຫວັນ ແລະ ເຫັນ ເລືອດ
ຢ່າງ ຫລວງຫລາຍ ຖືກ ຫລັ່ງ ລົງ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ,
ແລະ ຄວາມ ບໍ່ ຍຸຕິທຳ ທັງ ໝົດ ຖືກ ກະທຳ ຂຶ້ນ
ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ.
2. ແລະ ພວກເຂົາເວົ້າກັນວ່າ: '
ແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາໂດຍບໍ່ມີຜູ້ອາໄສຢູ່ນັ້ນຮ້ອງຂຶ້ນ
ສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນໄປເຖິງປະຕູສະຫວັນ.
3. ແລະ ບັດນີ້, ສຳລັບທ່ານ, ຜູ້ບໍລິສຸດແຫ່ງສະຫວັນ,
ຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດໄດ້ຍື່ນຟ້ອງ, ໂດຍກ່າວວ່າ, "
ຈົ່ງນຳເອົາເຫດຜົນຂອງພວກເຮົາມາຕໍ່ໜ້າອົງສູງສຸດ."
4. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຍຸກສະໄໝວ່າ: '
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງເຈົ້ານາຍທັງຫຼາຍ, ພຣະເຈົ້າແຫ່ງພະເຈົ້າທັງຫຼາຍ,
ກະສັດແຫ່ງກະສັດທັງຫຼາຍ, ແລະ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຍຸກສະໄໝ,
ບັນລັງແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງຢືນຢູ່ທຸກລຸ້ນຄົນທຸກສະໄໝ,
ແລະ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງບໍລິສຸດ, ຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ
ໄດ້ຮັບພອນທຸກຍຸກສະໄໝ!
5. ພຣະອົງໄດ້ສ້າງສັບພະທຸກສິ່ງ, ແລະ
ພຣະອົງມີລິດອຳນາດເໜືອສັບພະທຸກສິ່ງ; ແລະ
ສັບພະທຸກສິ່ງກໍເປືອຍກາຍ ແລະ ເປີດເຜີຍຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ແລະ
ພຣະອົງເຫັນສັບພະທຸກສິ່ງ, ແລະ
ບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດປິດບັງຕົວມັນເອງຈາກພຣະອົງໄດ້.
6. ເຈົ້າເຫັນສິ່ງທີ່ Azâzêl ໄດ້ເຮັດ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ສອນຄວາມບໍ່ຊອບທຳທັງໝົດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ
ເປີດເຜີຍຄວາມລັບນິລັນດອນທີ່ຖືກຮັກສາໄວ້ໃນສະຫວັນ,
ເຊິ່ງມະນຸດກຳລັງພະຍາຍາມຮຽນຮູ້:
7. ແລະ ເຊມຈາຊາ,
ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານສິດອຳນາດໃຫ້ປົກຄອງຜູ້ຮ່ວມງານຂອງລາວ.
8. ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ໄປ ຫາ ລູກ ສາວ ຂອງ
ມະນຸດ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ໄດ້ ນອນ ກັບ ພວກ

ຜູ້ຍິງ, ແລະ ໄດ້ ເຮັດ ໃຫ້ ຕົນ ເອງ ເປິະ ເປື້ອນ, ແລະ ໄດ້ ເປີດ ເຜີຍ ບາບ ທຸກ ຢ່າງ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເຫັນ.
9. ແລະ ພວກຜູ້ຍິງໄດ້ເກີດລູກຍັກ, ແລະ
ດ້ວຍເຫດນີ້ທົ່ວໂລກຈຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍເລືອດ ແລະ ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ.
10. ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ
ກຳລັງຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ປະຕູສະຫວັນ, ແລະ
ການຮ້ອງໄຫ້ຂອງພວກເຂົາໄດ້ຂຶ້ນໄປ, ແລະ ບໍ່ສາມາດຢຸດໄດ້
ເພາະການກະທຳທີ່ຜິດກົດໝາຍ ຊຶ່ງໄດ້ກະທຳຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
11. ແລະ ພຣະອົງຮູ້ທຸກສິ່ງກ່ອນທີ່ມັນຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະ
ພຣະອົງເຫັນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ພຣະອົງຈະອົດທົນຕໍ່ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ບອກພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້.

ບົດທີ 10

1. ແລ້ວພຣະຜູ້ສູງສຸດ, ຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ກ່າວ, ແລະ
ສົ່ງອູຣິເອນໄປຫາລູກຊາຍຂອງລາເມັກ, ແລະ ກ່າວກັບລາວວ່າ:
2. ຈົ່ງໄປຫາໂນອາ ແລະ ບອກລາວໃນນາມຂອງເຮົາວ່າ "
ຈົ່ງລີ້ຊ່ອນຕົວເອງ!" ແລະ
ເປີດເຜີຍໃຫ້ລາວຮູ້ເຖິງຈຸດຈົບທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ:
ວ່າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຈະຖືກທຳລາຍ, ແລະ
ນ້ຳຖ້ວມກຳລັງຈະມາຖ້ວມແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ແລະ
ຈະທຳລາຍທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ.
3. ແລະ ບັດນີ້ຈົ່ງສັ່ງສອນລາວວ່າລາວອາດຈະໜີໄປໄດ້ ແລະ
ລູກຫລານຂອງລາວຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາໄວ້ສຳລັບທຸກລຸ້ນຄົນຂອງໂລ
ກ.
4. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຣາຟາເອນອີກເທື່ອໜຶ່ງວ່າ: '
ຈົ່ງມັດມື ແລະ ຕີນຂອງອາຊາເຊວ, ແລະ ໂຍນລາວລົງໃນຄວາມມືດ:
ແລະ ເຮັດຊ່ອງວ່າງໃນທະເລຊາຍ, ເຊິ່ງຢູ່ໃນດູດາ, ແລະ
ໂຍນລາວລົງໃນນັ້ນ.
5. ແລະ ວາງ ກ້ອນ ຫີນ ທີ່ ຫຍາບ ແລະ ແຫຼມ ໃສ່ ລາວ, ແລະ ປົກ ຄຸມ ລາວ ໄວ້ ດ້ວຍ ຄວາມ ມືດ, ແລະ ໃຫ້ ລາວ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ຕະຫຼອດ ໄປ, ແລະ ປົກ ປິດ ໜ້າ ຂອງ ລາວ ເພື່ອ ລາວ ຈະ ບໍ່ ເຫັນ ຄວາມ ສະ ຫວ່າງ.
6. ແລະໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ພຣະອົງຈະຖືກໂຍນລົງໃນໄຟ. ແລະ
ປິ່ນປົວໂລກທີ່ທູດສະຫວັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເສື່ອມເສຍ, ແລະ
ປະກາດການປິ່ນປົວໂລກ, ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະປິ່ນປົວພະຍາດລະບາດ,
ແລະ
ເພື່ອວ່າລູກຫລານມະນຸດທັງໝົດຈະບໍ່ຕາຍຜ່ານສິ່ງລັບທັງໝົດທີ່ຜູ້ເຝົ້
າເບິ່ງໄດ້ເປີດເຜີຍ ແລະ ໄດ້ສອນລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາ.
8. ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດໄດ້ຖືກເສື່ອມໂຊມໄປຜ່ານວຽກງານທີ່
Azâzêl ໄດ້ສອນ: ຈົ່ງຍອມຮັບບາບທັງໝົດຕໍ່ລາວ.
9. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບກາບຣຽນວ່າ: '
ຈົ່ງກ້າວໄປຕໍ່ສູ້ກັບພວກນອກຮີດ ແລະ ພວກຄົນຊົ່ວຊ້າ, ແລະ
ຕໍ່ສູ້ກັບລູກຫຼານຂອງການຫລິ້ນຊູ້: ແລະ
ທຳລາຍລູກຫຼານຂອງການຫລິ້ນຊູ້ ແລະ
ລູກຫຼານຂອງຜູ້ເຝົ້າລະວັງຈາກບັນດາມະນຸດ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາອອກໄປ; ສົ່ງພວກເຂົາໄປຕໍ່ຕ້ານກັນ
ເພື່ອພວກເຂົາຈະທຳລາຍກັນໃນສະໜາມຮົບ:
ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ມີວັນເວລາຍາວນານ.'
10. ແລະ
ຈະບໍ່ມີຄຳຮ້ອງຂໍໃດໆທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າຮ້ອງຂໍຈາກເຈົ້າ
ທີ່ຈະມອບໃຫ້ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອເຂົາເຈົ້າ;
ເພາະເຂົາເຈົ້າຫວັງວ່າຈະມີຊີວິດນິລັນດອນ, ແລະ
ແຕ່ລະຄົນໃນເຂົາເຈົ້າຈະມີອາຍຸຫ້າຮ້ອຍປີ.
11. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບມີເຄລວ່າ: '
ຈົ່ງໄປຜູກມັດເຊມຈາຊາ
ແລະພັກພວກຂອງລາວຜູ້ທີ່ໄດ້ລວມຕົວກັບຜູ້ຍິງ
ເພື່ອທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປິເປື້ອນກັບພວກເຂົາໃນຄວາມບໍ່ສະອາດທັງ
ໝົດຂອງພວກເຂົາ.
12. ແລະ ເມື່ອລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາໄດ້ຂ້າກັນ, ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນຄວາມພິນາດຂອງຄົນທີ່ຮັກຂອງພວກເຂົາ,
ຈົ່ງຜູກມັດພວກເຂົາໄວ້ຢ່າງແໜ້ນໜາເປັນເວລາເຈັດສິບລຸ້ນຄົນໃນຮ່ອ
ມພູຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ຈົນກວ່າມື້ແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ການສຳເລັດຂອງພວກເຂົາ,
ຈົນກວ່າການພິພາກສາທີ່ຈະເປັນນິດ ແລະ ຕະຫຼອດໄປຈະສຳເລັດ.
13. ໃນສະໄໝນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກນຳໄປສູ່ເຫວເລິກແຫ່ງໄຟ ແລະ
ໄປສູ່ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ຄຸກ
ຊຶ່ງພວກເຂົາຈະຖືກກັກຂັງໄວ້ຕະຫຼອດໄປ.
14. ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະຖືກຕັດສິນລົງໂທດ ແລະ ທຳລາຍ
ນັບແຕ່ນີ້ໄປຈະຖືກຜູກມັດໄວ້ກັບເຂົາເຈົ້າຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງຄົນທຸກລຸ້ນ
ຄົນ.
15. ແລະ ທຳລາຍວິນຍານທັງໝົດຂອງຜູ້ທໍລະຍົດ ແລະ
ລູກຫຼານຂອງຜູ້ເຝົ້າເບິ່ງ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ມະນຸດຊາດ.
16. ທຳລາຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດອອກຈາກພື້ນຜິວໂລກ ແລະ
ໃຫ້ວຽກງານຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງສິ້ນສຸດລົງ: ແລະ
ໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄວາມຈິງປະກົດຂຶ້ນ: ແລະ
ມັນຈະກາຍເປັນພອນ; ວຽກງານແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ແລະ
ຄວາມຈິງຈະຖືກປູກຝັງໄວ້ໃນຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປ.
17 ແລະ ເມື່ອນັ້ນຄົນຊອບທຳທັງໝົດຈະລອດພົ້ນ, ແລະ
ຈະມີຊີວິດຢູ່ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະມີລູກຫຼາຍພັນຄົນ, ແລະ

ຕະຫຼອດມື້ເວລາແຫ່ງໄວໜຸ່ມ ແລະ ໄວຊະລາຂອງພວກເຂົາ
ພວກເຂົາຈະສຳເລັດຢ່າງສັນຕິສຸກ.
18 ແລະ ເມື່ອນັ້ນ ທົ່ວ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ປູກ ຝັງ ດ້ວຍ ຄວາມ ຊອບ ທຳ, ແລະ ທຸກ ຄົນ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ການ ປູກ ດ້ວຍ ຕົ້ນ ໄມ້ ແລະ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ພອນ.
19. ແລະຕົ້ນໄມ້ທີ່ໜ້າຮັກທັງໝົດຈະຖືກປູກໄວ້ໃນນັ້ນ,
ແລະພວກເຂົາຈະປູກເຄືອອະງຸ່ນໃສ່ມັນ:
ເຄືອອະງຸ່ນທີ່ພວກເຂົາປູກໄວ້ໃນນັ້ນຈະໃຫ້ຜົນຜະລິດເຫຼົ້າອະງຸ່ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ,
ແລະເມັດພືດທັງໝົດທີ່ຫວ່ານລົງໃນນັ້ນແຕ່ລະໂຕນຈະໃຫ້ຜົນຜະລິດພັນເມັດ,
ແລະໝາກກອກເທດແຕ່ລະໂຕນຈະໃຫ້ຜົນຜະລິດສິບບົບນ້ຳມັນ.
20. ແລະ ຂໍພຣະອົງຊົງຊຳລະລ້າງໂລກໃຫ້ພົ້ນຈາກການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ ແລະ ຈາກຄວາມບໍ່ຊອບທຳທັງໝົດ ແລະ ຈາກບາບທັງໝົດ ແລະ ຈາກຄວາມບໍ່ເຄົາລົບນັບຖືພຣະເຈົ້າທັງໝົດ ແລະ
ຈົ່ງທຳລາຍຄວາມບໍ່ສະອາດທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປຈາກໂລກ.
21. ແລະ ລູກຫລານມະນຸດທັງປວງຈະກາຍເປັນຄົນຊອບທຳ, ແລະ
ປະຊາຊາດທັງປວງຈະຖະຫວາຍການນະມັດສະການ ແລະ
ຈະສັນລະເສີນເຮົາ, ແລະ ທຸກຄົນຈະນະມັດສະການເຮົາ. ແລະ
ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກຊຳລະລ້າງຈາກມົນທິນທັງໝົດ, ແລະ
ຈາກບາບທັງໝົດ, ແລະ ຈາກການລົງໂທດທັງໝົດ, ແລະ
ຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດ, ແລະ
ເຮົາຈະບໍ່ສົ່ງພວກເຂົາມາເທິງມັນອີກຈາກລຸ້ນໜຶ່ງຫາອີກລຸ້ນໜຶ່ງ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ.

ບົດທີ 11

1. ແລະ ໃນ ວັນ ເວລາ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ເຮົາ ຈະ ເປີດ ຫ້ອງ ເກັບ ພະ ພອນ ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ສະຫວັນ, ເພື່ອ ຈະ ສົ່ງ ພວກ ເຂົາ ລົງ ມາ ເທິງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ເພື່ອ ວຽກງານ ແລະ ການ ອອກ ແຮງ ງານ ຂອງ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ.
2. ແລະ ຄວາມຈິງ ແລະ
ສັນຕິພາບຈະກ່ຽວຂ້ອງກັນຕະຫຼອດທຸກຍຸກທຸກສະໄໝຂອງໂລກ ແລະ ຕະຫຼອດທຸກລຸ້ນຄົນຂອງມະນຸດ.

ບົດທີ 12

1. ກ່ອນ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ເອນົກ ໄດ້ ຖືກ ຊ່ອນ ຢູ່, ແລະ ບໍ່ ມີ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ຄົນ ໃດ ຮູ້ ວ່າ ລາວ ຖືກ ຊ່ອນ ຢູ່ ໃສ, ແລະ ລາວ ອາ ໄສ ຢູ່ ໃສ, ແລະ ລາວ ເປັນ ແນວ ໃດ ໄປ ແລ້ວ.
2. ແລະ ກິດຈະກຳຂອງລາວກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ເຝົ້າລະວັງ, ແລະ
ວັນເວລາຂອງລາວຢູ່ກັບຜູ້ບໍລິສຸດ.
3. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ, ເອນົກ
ໄດ້ອວຍພອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ
ກະສັດແຫ່ງທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ!
ຜູ້ເຝົ້າເບິ່ງໄດ້ເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ເອນົກ ນັກຂຽນ ແລະ
ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ:
4. 'ເອນົກ, ເຈົ້າຜູ້ຂຽນຄວາມຊອບທຳ,
ຈົ່ງໄປປະກາດຕໍ່ຜູ້ສັງເກດການຂອງສະຫວັນຜູ້ທີ່ໄດ້ອອກຈາກສະຫວັນອັນສູງສົ່ງ, ສະຖານທີ່ສັກສິດນິລັນດອນ,
ແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປິເປື້ອນດ້ວຍຜູ້ຍິງ,
ແລະໄດ້ເຮັດຄືກັບລູກຫຼານຂອງໂລກເຮັດ, ແລະໄດ້ມີເມຍ: '
ເຈົ້າໄດ້ສ້າງຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫຼວງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ:
5. ແລະ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມສະຫງົບສຸກ ຫຼື ການໃຫ້ອະໄພບາບ:
ແລະ ຕາບໃດທີ່ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສຸກກັບລູກໆຂອງເຂົາເຈົ້າ,
6. ພວກເຂົາຈະເຫັນການຄາດຕະກຳຄົນທີ່ຮັກຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຈະໂສກເສົ້າເສຍໃຈຕໍ່ການທຳລາຍລູກຫຼານຂອງພວກເຂົາ, ແລະຈະອ້ອນວອນຈົນເຖິງນິລັນດອນ, ແຕ່ຄວາມເມດຕາ ແລະ
ສັນຕິສຸກຈະບໍ່ບັນລຸໄດ້."

ບົດທີ 13

1. ແລະ ເອນົກ ໄດ້ໄປ ແລະ ກ່າວວ່າ: ອາຊາເຊນ, ເຈົ້າຈະບໍ່ມີສັນຕິສຸກ;
ການລົງໂທດທີ່ຮຸນແຮງໄດ້ອອກມາຕໍ່ເຈົ້າເພື່ອຈັບເຈົ້າໄວ້ໃນຄຸກ.
2. ແລະ ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມອົດທົນ ຫຼື ການຮ້ອງຂໍໃດໆ,
ເພາະຄວາມບໍ່ຊອບທຳທີ່ເຈົ້າໄດ້ສອນ, ແລະ
ເພາະການກະທຳທັງໝົດຂອງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືພຣະເຈົ້າ,
ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ ແລະ ບາບທີ່ເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ມະນຸດເຫັນ.
3. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປເວົ້າກັບພວກເຂົາທຸກຄົນ,
ແລະພວກເຂົາທຸກຄົນກໍ່ຢ້ານກົວ,
ແລະຄວາມຢ້ານກົວແລະຄວາມສັ່ນສະເທືອນໄດ້ຄອບງຳພວກເຂົາ.
4. ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ອ້ອນວອນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍເພື່ອພວກເຂົາເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ພົບເຫັນການໃຫ້ອະໄພ, ແລະ
ອ່ານຄຳຮ້ອງຂໍຂອງພວກເຂົາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ.
5. ເພາະວ່າຕັ້ງແຕ່ນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ
ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເວົ້າກັບພຣະອົງໄດ້ ຫຼື ເງີຍໜ້າຂຶ້ນເບິ່ງສະຫວັນໄດ້
ເພາະຄວາມອັບອາຍຍ້ອນບາບຂອງພວກເຂົາ
ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຖືກຕັດສິນລົງໂທດ.

6. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄໍາອະທິຖານກ່ຽວກັບວິນຍານ ແລະ ການກະທໍາຂອງພວກເຂົາເປັນສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ກ່ຽວກັບຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງພວກເຂົາທີ່ໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ ແລະ ມີອາຍຸຍືນຍາວ.
7. ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປນັ່ງຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳດານ, ໃນແຜ່ນດິນດານ, ທາງທິດໃຕ້ຂອງທິດຕາເວັນຕົກຂອງເມືອງເຮີໂມນ: ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານຄໍາຮ້ອງຂອງພວກເຂົາຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະນອນຫລັບ.
8. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຄວາມຝັນໄດ້ມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພາບນິມິດໄດ້ຕົກລົງມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບນິມິດແຫ່ງການລົງໂທດ, ແລະ ສຽງໜຶ່ງໄດ້ມາບອກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ບອກເລື່ອງນີ້ແກ່ລູກໆຂອງສະຫວັນ, ແລະ ຕຳນິພວກເຂົາ.
9. ແລະ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຕື່ນຂຶ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມາຫາພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດນັ່ງຢູ່ຮ່ວມກັນ, ຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ໃນເມືອງອາເບວຊາລ, ຊຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງເລບານອນ ແລະ ເມືອງເຊເນເຊີ, ດ້ວຍໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາທີ່ປົກປິດ.
10. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າເລື່ອງນິມິດທັງໝົດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໃນເວລານອນຫລັບຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມເວົ້າຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ຕຳນິຜູ້ສັງເກດການສະຫວັນ.

ບົດທີ 14

1. ໜັງສືແຫ່ງພຣະຄໍາແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາ, ແລະ ການຕໍາໜິຕິຕຽນຜູ້ເຝົ້າເບິ່ງນິລັນດອນ ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດອົງຍິ່ງໃຫຍ່ໃນນິມິດນັ້ນ.
2. ໃນ ຂະນະ ທີ່ ຂ້ອຍ ນອນ ຫຼັບ ຂ້ອຍ ໄດ້ ເຫັນ ສິ່ງ ທີ່ ຂ້ອຍ ຈະ ເວົ້າ ດ້ວຍ ລີ້ນ ຂອງ ເນື້ອ ໜັງ ແລະ ດ້ວຍ ລົມ ຫາຍໃຈ ຈາກ ປາກ ຂອງ ຂ້ອຍ ຊຶ່ງ ພະເຈົ້າ ຜູ້ ຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ ປະທານ ໃຫ້ ມະນຸດ ສົນທະນາ ກັບ ມັນ ແລະ ເຂົ້າ ໃຈ ດ້ວຍ ຫົວໃຈ.
3. ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ ແລະ ມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ມະນຸດໃນການເຂົ້າໃຈພຣະຄຳແຫ່ງສະຕິປັນຍາ, ພຣະອົງກໍ່ໄດ້ສ້າງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນການຕຳນິຜູ້ສັງເກດການ, ລູກຫຼານຂອງສະຫວັນ.
4. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງທ່ານອອກມາ, ແລະ ໃນນິມິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ມັນປະກົດຂຶ້ນດັ່ງນີ້, ວ່າຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ທ່ານຕະຫຼອດມື້ເວລານິລັນດອນ, ແລະ ການພິພາກສາໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ທ່ານໃນທີ່ສຸດ: ແມ່ນແລ້ວ ຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ທ່ານ.
5. ແລະ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປ ເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນສະຫວັນໄປຕະຫຼອດນິລັນດອນ, ແລະ ດ້ວຍພັນທະນາຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ຄຳປະກາດໄດ້ອອກມາເພື່ອຜູກມັດເຈົ້າໄວ້ຕະຫຼອດວັນເວລາຂອງໂລກ.
6. ແລະວ່າກ່ອນໜ້ານີ້ເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນຄວາມພິນາດຂອງລູກຊາຍທີ່ຮັກຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມພໍໃຈໃນພວກເຂົາ, ແຕ່ພວກເຂົາຈະລົ້ມລົງຕໍ່ໜ້າເຈົ້າດ້ວຍດາບ.
7. ແລະ ຄຳຮ້ອງຂໍຂອງເຈົ້າເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ, ແລະ ເຈົ້າເອງຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ: ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະຮ້ອງໄຫ້, ອະທິຖານ ແລະ ເວົ້າທຸກຖ້ອຍຄຳທີ່ມີຢູ່ໃນບົດຂຽນທີ່ຂ້ອຍໄດ້ຂຽນໄວ້.
8. ແລະ ພາບນິມິດນັ້ນໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນດັ່ງນີ້: ຈົ່ງເບິ່ງ, ໃນພາບນິມິດນັ້ນ ເມກໄດ້ເຊີນຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໝອກໄດ້ເອີ້ນຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ທິດທາງຂອງດວງດາວ ແລະ ຟ້າຜ່າໄດ້ເລັ່ງຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນ, ແລະ ລົມໃນພາບນິມິດໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າບິນ ແລະ ຍົກຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນໄປເທິງຟ້າ, ແລະ ຍົກຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ.
9. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃກ້ກຳແພງທີ່ສ້າງດ້ວຍຜລຶກ ແລະ ລ້ອມຮອບດ້ວຍລີ້ນໄຟ; ແລະ ມັນເລີ່ມເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຕົກໃຈ.
10. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນລີ້ນໄຟ ແລະ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃກ້ເຮືອນຫຼັງໃຫຍ່ຫຼັງໜຶ່ງ ເຊິ່ງສ້າງດ້ວຍແກ້ວປະເສີດ ແລະ ຝາເຮືອນນັ້ນຄ້າຍຄືກັບພື້ນເຮືອນທີ່ເຮັດດ້ວຍແກ້ວປະເສີດ ແລະ ພື້ນຖານຂອງມັນແມ່ນແກ້ວປະເສີດ.
11. ເພດານຂອງມັນຄືກັບເສັ້ນທາງຂອງດວງດາວ ແລະ ຟ້າຜ່າ, ແລະ ລະຫວ່າງພວກມັນມີເຄຣຸບທີ່ມີໄຟລຸກເປັນໄຟ, ແລະ ທ້ອງຟ້າຂອງມັນໃສຄືນ້ຳ.
12. ໄຟລຸກໄໝ້ອ້ອມຮອບກຳແພງ, ແລະປະຕູຂອງມັນລຸກໄໝ້ດ້ວຍໄຟ.
13. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຫຼັງນັ້ນ, ແລະ ມັນຮ້ອນຄືໄຟ ແລະ ໜາວຄືນ້ຳກ້ອນ: ບໍ່ມີຄວາມສຸກໃນຊີວິດຢູ່ໃນນັ້ນ: ຄວາມຢ້ານກົວໄດ້ປົກຄຸມຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມສັ່ນສະເທືອນໄດ້ຄອບງຳຂ້າພະເຈົ້າ.
14. ແລະ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າສັ່ນສະເທືອນ ແລະ ສັ່ນສະເທືອນ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍລົ້ມລົງກັບໜ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.
15. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບນິມິດ, ແລະ ເບິ່ງແມ! ມີເຮືອນຫຼັງທີສອງ, ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຫຼັງກ່ອນ, ແລະ ປະຕູທັງໝົດຢືນເປີດຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍແປວໄຟ.
16. ແລະໃນທຸກໆດ້ານມັນດີເລີດທັງດ້ານຄວາມງົດງາມ, ຄວາມງົດງາມ ແລະ ຂອບເຂດ

ຈົນຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດອະທິບາຍຄວາມງົດງາມ ແລະ ຂອບເຂດຂອງມັນໃຫ້ເຈົ້າຟັງໄດ້.

17. ແລະ ພື້ນຂອງມັນນັ້ນເປັນໄຟ, ແລະ ເໜືອມັນມີຟ້າຜ່າ ແລະ ເສັ້ນທາງຂອງດວງດາວ, ແລະ ເພດານຂອງມັນກໍມີແປວໄຟທີ່ລຸກເປັນໄຟຄືກັນ.

18. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງ ແລະ ເຫັນບັນລັງອັນສູງສົ່ງຢູ່ໃນນັ້ນ; ມັນມີລັກສະນະຄືກັບແກ້ວປະເສີດ, ແລະ ວົງລໍ້ຂອງມັນຄືກັບດວງອາທິດທີ່ສ່ອງແສງ, ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນມີນິມິດຂອງເຄຣຸບ.

19. ແລະ ຈາກ ໃຕ້ ບັນລັງ ນັ້ນ ມີ ສາຍ ໄຟ ລຸກ ໄໝ້ ໄຫຼ ອອກ ມາ ຈົນ ຂ້າພະເຈົ້າ ເບິ່ງ ບໍ່ ໄດ້.

20. ແລະ ລັດສະໝີພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ປະທັບຢູ່ເທິງນັ້ນ, ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງສົດໃສກວ່າດວງອາທິດ ແລະ ຂາວກວ່າຫິມະໃດໆ.

21. ບໍ່ມີທູດສະຫວັນອົງໃດສາມາດເຂົ້າໄປ ແລະ ເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະອົງໄດ້ ເນື່ອງຈາກຄວາມງົດງາມ ແລະ ລັດສະໝີພາບ ແລະ ບໍ່ມີມະນຸດໃດສາມາດເຫັນພຣະອົງໄດ້.

22. ໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ຢູ່ອ້ອມຮອບພຣະອົງ, ແລະມີໄຟໃຫຍ່ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ແລະບໍ່ມີໃຜສາມາດເຂົ້າມາໃກ້ພຣະອົງໄດ້: ມີຫຼາຍໝື່ນພັນຄົນຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການທີ່ປຶກສາ.

23. ແລະ ພວກຜູ້ບໍລິສຸດທີ່ສຸດຜູ້ທີ່ຢູ່ໃກ້ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ອອກໄປໃນຕອນກາງຄືນ ຫຼື ອອກຈາກພຣະອົງ.

24. ແລະ ຈົນ ກວ່າ ຈະ ເຖິງ ຕອນ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ກົ້ມ ຫົວ ລົງ ຈົນ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ: ແລະ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ເອີ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ພຣະ ໂອດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ເອງ, ແລະ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ: ‘ຈົ່ງ ມາ ນີ້, ເອນົກ, ແລະ ຟັງ ຄຳ ຂອງ ເຮົາ.’

25. ແລະ ໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ບໍລິສຸດໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ປຸກຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າລຸກຂຶ້ນ ແລະ ໄປໃກ້ປະຕູ: ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກໍກົ້ມໜ້າລົງ.

ບົດທີ 15

1. ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ ຕອບ ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ຍິນ ສຽງ ຂອງ ພຣະອົງ ວ່າ: ‘ຢ່າ ຢ້ານ ເລີຍ, ເອນົກ, ເຈົ້າ ຜູ້ ຊອບ ທຳ ແລະ ຜູ້ ຂຽນ ເລື່ອງ ຄວາມ ຊອບ ທຳ; ຈົ່ງ ເຂົ້າ ມາ ໃກ້ ນີ້ ແລະ ຟັງ ສຽງ ຂອງ ເຮົາ.

2. ແລະ ຈົ່ງໄປບອກຜູ້ເຝົ້າເບິ່ງສະຫວັນ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ສົ່ງເຈົ້າມາອ້ອນວອນເພື່ອພວກເຂົາວ່າ: "ເຈົ້າຄວນອ້ອນວອນ" ເພື່ອມະນຸດ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນມະນຸດເພື່ອເຈົ້າ:

3. ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງອອກຈາກສະຫວັນອັນສູງສົ່ງ, ບໍລິສຸດ, ແລະ ເປັນນິລັນດອນ, ແລະ ໄດ້ນອນກັບຜູ້ຍິງ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປິເປື້ອນດ້ວຍລູກສາວຂອງມະນຸດ ແລະ ໄດ້ແຕ່ງງານກັບຕົນເອງ, ແລະ ປະຕິບັດຄືກັບລູກຫລານຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ເປັນຍັກໃຫຍ່ຄືກັບລູກຊາຍຂອງພວກເຈົ້າ?

4. ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຈົ້າບໍລິສຸດ, ມີວິນຍານ, ດຳລົງຊີວິດນິລັນດອນ, ແຕ່ພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕົວເອງເປິເປື້ອນດ້ວຍເລືອດຂອງຜູ້ຍິງ, ແລະ ໄດ້ເກີດລູກດ້ວຍເລືອດຂອງເນື້ອໜັງ, ແລະ ໃນຖານະທີ່ເປັນລູກຂອງມະນຸດ, ພວກເຈົ້າມີຄວາມປາຖະໜາຢາກໄດ້ເນື້ອໜັງ ແລະ ເລືອດ ເຊັ່ນດຽວກັບຜູ້ທີ່ຕາຍ ແລະ ຕາຍໄປ.

5. ດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີເມຍເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດຖືພາໄດ້, ແລະ ມີລູກໂດຍເຂົາເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດຂາດແຄນເຂົາເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

6. ແຕ່ກ່ອນເຈົ້າເຄີຍເປັນຄົນທີ່ມີຈິດວິນຍານ, ມີຊີວິດນິລັນດອນ, ແລະ ເປັນອະມະຕະສຳລັບທຸກລຸ້ນຄົນຂອງໂລກ.

7. ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເມຍໃຫ້ເຈົ້າ; ເພາະວ່າສຳລັບຜູ້ທີ່ມີຈິດວິນຍານໃນສະຫວັນ, ສະຫວັນເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງພວກເຂົາ.

8. ແລະ ບັດນີ້, ພວກຍັກໃຫຍ່, ຜູ້ທີ່ເກີດມາຈາກວິນຍານ ແລະ ເນື້ອໜັງ, ຈະຖືກເອີ້ນວ່າວິນຍານຊົ່ວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງພວກເຂົາ.

9. ວິນຍານຊົ່ວໄດ້ອອກມາຈາກຮ່າງກາຍຂອງພວກມັນ; ເພາະວ່າພວກມັນເກີດມາຈາກມະນຸດ, ແລະ ຈາກຜູ້ສັງເກດການທີ່ບໍລິສຸດແມ່ນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຕົ້ນກຳເນີດຂອງພວກມັນ; ພວກມັນຈະເປັນວິນຍານຊົ່ວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ພວກມັນຈະຖືກເອີ້ນເປັນວິນຍານຊົ່ວ.

10. ສຳລັບວິນຍານແຫ່ງສະຫວັນ, ສະຫວັນຈະເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ວິນຍານຂອງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ເກີດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແຜ່ນດິນໂລກຈະເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງພວກເຂົາ.

11. ແລະວິນຍານຂອງຍັກໃຫຍ່ຂົ່ມເຫັງ, ບີບບັງຄັບ, ທຳລາຍ, ໂຈມຕີ, ເຮັດສົງຄາມ, ແລະ ທຳການທຳລາຍຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມວຸ້ນວາຍ: ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ກິນອາຫານ, ແຕ່ຍັງມີຄວາມອຶດຫິວ ແລະ ຄວາມຫິວນໍ້າ, ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດການກະ

ທຳຜິດ. ແລະວິນຍານເຫຼົ່ານີ້ຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານລູກຫລານມະນຸດ ແລະ ຕໍ່ຕ້ານຜູ້ຍິງ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ອອກມາຈາກພວກເຂົາ.

ບົດທີ 16

1. ນັບແຕ່ວັນເວລາແຫ່ງການຂ້າລ້າງ ແລະ ການທຳລາຍ ແລະ ຄວາມຕາຍຂອງພວກຍັກໃຫຍ່,
ຈາກຈິດວິນຍານຂອງເນື້ອໜັງຂອງເຂົາເຈົ້າວິນຍານ, ເມື່ອອອກໄປແລ້ວ,
ຈະທຳລາຍໂດຍບໍ່ມີການພິພາກສາ -
ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະທຳລາຍຈົນກວ່າຈະຮອດວັນແຫ່ງຄວາມສຳເລັດ,
ການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຍຸກສະໄໝຈະສຳເລັດ, ເໜືອຜູ້ເຝົ້າລະວັງ ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນແລ້ວ, ຈະສຳເລັດຢ່າງສົມບູນ.
2. ແລະ ບັດນີ້
ສຳລັບຜູ້ສັງເກດການທີ່ໄດ້ສົ່ງເຈົ້າມາອ້ອນວອນແທນພວກເຂົາ,
ຜູ້ທີ່ເຄີຍຢູ່ໃນສະຫວັນມາກ່ອນ, ຈົ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ:
3. "ເຈົ້າເຄີຍຢູ່ໃນສະຫວັນ,
ແຕ່ຄວາມລຶກລັບທັງໝົດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ເຈົ້າຮູ້,
ແລະເຈົ້າຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄ່າ,
ແລະສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ແຂງກະດ້າງຂອງເຈົ້າເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຍິງຮູ້,
ແລະຜ່ານຄວາມລຶກລັບເຫຼົ່ານີ້ຜູ້ຍິງແລະຜູ້ຊາຍເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຫຼາຍຢ່າງໃນໂລກ."
4. ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ: "
ພວກເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມສະຫງົບສຸກ."

ບົດທີ 17

1. ແລະ
ພວກເຂົາເອົາຂ້ອຍໄປບ່ອນທີ່ຜູ້ຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນຄືກັບໄຟທີ່ລຸກເປັນໄຟ,
ແລະເມື່ອພວກເຂົາປາດຖະໜາ, ພວກເຂົາກໍ່ປະກົດຕົວເປັນມະນຸດ.
2. ແລະ ພວກເຂົານຳຂ້າພະເຈົ້າມາຍັງສະຖານທີ່ແຫ່ງຄວາມມືດ, ແລະ
ພູເຂົາທີ່ມີຍອດສູງສຸດເຖິງສະຫວັນ.
3. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສະຖານທີ່ຂອງດວງດາວ ແລະ
ຄັງຂອງດວງດາວ ແລະ ສຽງຟ້າຮ້ອງ ແລະ ໃນຄວາມເລິກທີ່ສຸດ,
ບ່ອນທີ່ມີຄັນທະນູ ແລະ ລູກສອນໄຟ ແລະ ລູກສອນຂອງມັນ, ແລະ
ດາບໄຟ ແລະ ຟ້າຜ່າທັງໝົດ.
4. ແລະ ພວກເຂົາພາຂ້າພະເຈົ້າໄປຫານ້ຳທີ່ມີຊີວິດ, ແລະ
ໄປຫາໄຟທາງທິດຕາເວັນຕົກ, ເຊິ່ງຮັບທຸກຕອນທີ່ດວງອາທິດຕົກ.
5. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມາຮອດແມ່ນ້ຳໄຟ
ຊຶ່ງໃນແມ່ນ້ຳນັ້ນໄຟໄຫຼຄືກັບນ້ຳ ແລະ
ໄຫຼລົງສູ່ທະເລໃຫຍ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ.
6. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ ແລະ ມາຮອດແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ ແລະ
ຄວາມມືດອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ແລະ
ໄດ້ໄປເຖິງບ່ອນທີ່ບໍ່ມີເນື້ອໜັງຍ່າງໄປມາ.
7. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພູຜາແຫ່ງຄວາມມືດຂອງລະດູໜາວ ແລະ
ສະຖານທີ່ທີ່ນ້ຳເລິກທັງໝົດໄຫຼອອກມາ.
8. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນປາກແມ່ນ້ຳທັງໝົດຂອງໂລກ ແລະ
ປາກຂອງມະຫາສະໝຸດ.

ບົດທີ 18

1. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຊັບສົມບັດຂອງລົມທັງໝົດ:
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າພຣະອົງໄດ້ສະໜອງສິ່ງທັງປວງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ
ແລະ ຮາກຖານທີ່ໝັ້ນຄົງຂອງແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍພວກມັນ.
2. ແລະ ເຮົາ ໄດ້ ເຫັນ ຫີນ ເສົາ ເອກ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ: ເຮົາ ໄດ້ ເຫັນ ລົມ ທັງ ສີ່ ສາຍ ທີ່ ພັດ ພາ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ແລະ ພື້ນ ຟ້າ ສະຫວັນ.
3. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າລົມໄດ້ຍືດອອກຊັ້ນຟ້າຂອງສະຫວັນ,
ແລະ ມີຕຳແໜ່ງຂອງມັນລະຫວ່າງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ:
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເສົາຫຼັກຂອງສະຫວັນ.
4. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນລົມຈາກສະຫວັນທີ່ພັດຜ່ານ ແລະ
ນຳເອົາເສັ້ນຮອບວົງຂອງດວງອາທິດ ແລະ
ດວງດາວທັງໝົດມາສູ່ບ່ອນຂອງມັນ.
5. ເຮົາເຫັນລົມພັດມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ:
ເຮົາເຫັນເສັ້ນທາງຂອງທູດສະຫວັນ.
ເຮົາເຫັນຢູ່ສົ້ນສຸດຂອງໂລກທ້ອງຟ້າແຫ່ງສະຫວັນຂ້າງເທິງ.
6. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຕໍ່ ແລະ
ເຫັນສະຖານທີ່ແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ລຸກໄໝ້ທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ,
ບ່ອນທີ່ມີພູຫີນທີ່ສວຍງາມເຈັດໜ່ວຍ,
ສາມໜ່ວຍຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ, ແລະ ສາມໜ່ວຍຢູ່ທາງທິດໃຕ້.
7. ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ, ອັນໜຶ່ງເຮັດດ້ວຍຫີນສີ,
ອັນໜຶ່ງເຮັດດ້ວຍໄຂ່ມຸກ, ແລະ ອີກອັນໜຶ່ງເຮັດດ້ວຍຫີນຈາຊິນ, ແລະ
ອັນໜຶ່ງເຮັດດ້ວຍຫີນສີແດງທາງທິດໃຕ້.
8. ແຕ່ອັນກາງນັ້ນສູງເຖິງສະຫວັນຄືກັບບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ,
ເປັນຫີນອ່ອນ, ແລະຈຸດສູງສຸດຂອງບັນລັງນັ້ນເປັນຫີນໄພນ.
9. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໄຟທີ່ລຸກໄໝ້. ແລະ
ເໜືອພູເຂົາເຫຼົ່ານີ້ມີພາກພື້ນໜຶ່ງທີ່ສຸດທ້າຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກອັນຍິ່ງໃຫຍ່: ຢູ່ທີ່ນັ້ນຟ້າສະຫວັນໄດ້ສຳເລັດ.
10. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຫວເລິກອັນເລິກ,
ພ້ອມດ້ວຍເສົາໄຟແຫ່ງສະຫວັນ, ແລະ ໃນບັນເຫຼົ່ານັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເສົາໄຟຕົກລົງມາ,
ຊຶ່ງວັດແທກບໍ່ໄດ້ຄືກັນທັງຄວາມສູງ ແລະ ຄວາມເລິກ.

11. ແລະ ໄກອອກໄປຈາກເຫວເລິກນັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສະຖານທີ່ແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ບໍ່ມີທ້ອງຟ້າຂ້າງເທິງ, ແລະ
ບໍ່ມີແຜ່ນດິນໂລກທີ່ໝັ້ນຄົງຢູ່ລຸ່ມມັນ: ບໍ່ມີນ້ຳຢູ່ເທິງມັນ, ແລະ ບໍ່ມີນົກ,
ແຕ່ມັນເປັນສະຖານທີ່ຮ້າງເປົ່າ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວ.
12.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນດາວເຈັດດວງຢູ່ທີ່ນັ້ນຄືກັບພູເຂົາໃຫຍ່ທີ່ກຳລັງລຸກໄ
ໝ້, ແລະ ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ,
ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າສອບຖາມກ່ຽວກັບພວກມັນ,
13. ທູດສະຫວັນກ່າວວ່າ: '
ສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້ແມ່ນຈຸດຈົບຂອງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ:
ນີ້ໄດ້ກາຍເປັນຄຸກສຳລັບດວງດາວແລະກອງທັບຂອງສະຫວັນ.
14. ແລະ
ດວງດາວທີ່ມ້ວນຢູ່ເໜືອໄຟຄືພວກທີ່ໄດ້ລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງການລຸກຂຶ້ນຂອງມັນ,
ເພາະວ່າພວກມັນບໍ່ໄດ້ອອກມາຕາມເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ຂອງມັນ.
15. ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງພຣະພິໂລດພວກເຂົາ ແລະ
ຊົງຜູກມັດພວກເຂົາໄວ້ຈົນກວ່າຄວາມຜິດຂອງພວກເຂົາຈະສິ້ນສຸດລົງ
ເຖິງແມ່ນເປັນເວລາໜຶ່ງໝື່ນປີ.

ບົດທີ 19

1. ແລະ ອູຣິເອນ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: '
ຢູ່ທີ່ນີ້ຈະມີທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຜູ້ຍິງ,
ແລະວິນຍານຂອງພວກເຂົາທີ່ສົມມຸດຕິຖານຫຼາຍຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງ
ກັນກຳລັງເຮັດໃຫ້ມະນຸດເປິເປື້ອນ ແລະ
ຈະນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ຫຼົງທາງໄປຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ຜີປີສາດເປັນພ
ະເຈົ້າ, ພວກເຂົາຈະຢືນຢູ່ທີ່ນີ້,
ຈົນກວ່າມື້ແຫ່ງການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ຊຶ່ງພວກເຂົາຈະຖືກພິພາກສາຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍ.
2. ແລະ ຜູ້ຍິງຂອງທູດສະຫວັນທີ່ຫຼົງທາງຈະກາຍເປັນສຽງໄຊເຣນ.
3. ແລະ ເຮົາ, ເອນົກ, ໄດ້ ເຫັນ ພາບ ນິມິດ ນັ້ນ ແຕ່ ຜູ້
ດຽວ, ຊຶ່ງ ເປັນ ທີ່ ສຸດ ທ້າຍ ຂອງ ທຸກ ສິ່ງ ທັງ
ປວງ; ແລະ ບໍ່ ມີ ໃຜ ຈະ ເຫັນ ດັ່ງ ທີ່ ເຮົາ ໄດ້ ເຫັນ.

ບົດທີ 20

1. ແລະ ນີ້ແມ່ນຊື່ຂອງທູດສະຫວັນຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ທີ່ເຝົ້າເບິ່ງ.
2. ອູຣຽວ, ໜຶ່ງໃນບັນດາທູດສະຫວັນຜູ້ສັກສິດ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ເໜືອໂລກ ແລະ
ທາທາຣຸສ.
3. ຣາຟາເອວ, ໜຶ່ງໃນບັນດາທູດສະຫວັນບໍລິສຸດ,
ຜູ້ທີ່ຢູ່ເໜືອວິນຍານຂອງມະນຸດ.
4. Raguel,
ໜຶ່ງໃນບັນດາທູດສະຫວັນຜູ້ສັກສິດຜູ້ທີ່ແກ້ແຄ້ນໂລກຂອງບັນດາຜູ້ມີ
ອິດທິພົນ.
5. ມີຄາເອນ, ໜຶ່ງໃນບັນດາທູດສະຫວັນບໍລິສຸດ,
ຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຄວບຄຸມສ່ວນທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງມະນຸດຊາດ ແລະ
ຄວບຄຸມຄວາມວຸ້ນວາຍ.
6. ຊາຣາກາເອນ, ໜຶ່ງໃນບັນດາທູດສະຫວັນບໍລິສຸດ,
ຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຢູ່ເໜືອວິນຍານ, ຜູ້ທີ່ເຮັດບາບໃນວິນຍານ.
7. ກາບຣຽນ, ໜຶ່ງໃນບັນດາທູດສະຫວັນບໍລິສຸດ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ເໜືອສະຫວັນ,
ງູ ແລະ ເຄຣຸບ.
8. ເຣມີເອນ, ໜຶ່ງໃນບັນດາທູດສະຫວັນບໍລິສຸດ,
ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໄວ້ເໜືອຜູ້ທີ່ລຸກຂຶ້ນ.

ບົດທີ 21

1. ແລະຂ້ອຍໄດ້ໄປຕໍ່ທີ່ສິ່ງຕ່າງໆວຸ້ນວາຍ.
2. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຫັນບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ໜ້າຢ້ານກົວຢູ່ທີ່ນັ້ນ:
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນທັງສະຫວັນຂ້າງເທິງ ຫຼື ແຜ່ນດິນໂລກທີ່ໝັ້ນຄົງ,
ແຕ່ເປັນສະຖານທີ່ທີ່ວຸ້ນວາຍ ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວ.
3. ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນດາວເຈັດດວງໃນທ້ອງຟ້າຖືກມັດໄວ້ນຳກັນຄືກັບພູເຂົ
າໃຫຍ່ ແລະ ກຳລັງລຸກໄໝ້ດ້ວຍໄຟ.
4. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍຖາມວ່າ: 'ພວກເຂົາຖືກຜູກມັດດ້ວຍບາບອັນໃດ,
ແລະ ດ້ວຍເຫດຜົນຫຍັງທີ່ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກໂຍນລົງມາທີ່ນີ້?'
5. ແລ້ວອຸຣິເອນ, ໜຶ່ງໃນບັນດາທູດສະຫວັນບໍລິສຸດ,
ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະເປັນຫົວໜ້າພວກເຂົາ, ໄດ້ກ່າວແລະກ່າວວ່າ:
'ເອນົກ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຖາມ,
ແລະເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງກະຕືລືລົ້ນຕໍ່ຄວາມຈິງ?
6. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາດວງດາວໃນສະຫວັນ,
ທີ່ໄດ້ລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ຖືກຜູກມັດຢູ່ທີ່ນີ້ຈົນກວ່າຈະຮອດໝື່ນປີ,
ເວລາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບາບຂອງພວກເຂົາ, ຈະສິ້ນສຸດລົງ.
7. ແລະ ຈາກບ່ອນນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປອີກບ່ອນໜຶ່ງ,
ເຊິ່ງຍັງໜ້າຢ້ານກົວກວ່າບ່ອນກ່ອນ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ໜ້າຢ້ານກົວຄື: ໄຟໃຫຍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນທີ່ລຸກໄໝ້ ແລະ
ລຸກໄໝ້, ແລະ ສະຖານທີ່ນັ້ນມີຮອຍແຕກໄປເຖິງເຫວເລິກ,
ເຕັມໄປດ້ວຍເສົາໄຟໃຫຍ່ທີ່ລົງມາ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຫັນຂອບເຂດ
ຫຼື ຄວາມໃຫຍ່ໂຕຂອງມັນໄດ້, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຄາດເດົາໄດ້.
8. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍເວົ້າວ່າ: 'ສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້ໜ້າຢ້ານກົວແທ້ໆ ແລະ
ໜ້າຢ້ານກົວຫຼາຍ!'
9. ແລ້ວອຸຣິເອນໄດ້ຕອບຂ້າພະເຈົ້າ,
ທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ:

'ເອນົກ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຢ້ານກົວ ແລະ ຕົກໃຈຫຼາຍ?' ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຕອບວ່າ: 'ເພາະສະຖານທີ່ທີ່ໜ້າຢ້ານກົວນີ້, ແລະ ຍ້ອນຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ໜ້າປະທັບໃຈ.'
10. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ: ບ່ອນ ນີ້ ເປັນ ຄຸກ ຂອງ ທູດ ສະ ຫວັນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ຖືກ ຄຸມ ຂັງ ຢູ່ ທີ່ ນີ້ ຕະຫຼອດ ໄປ.

ບົດທີ 22

1. ແລະ ຈາກ ທີ່ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ໄປ ຍັງ ບ່ອນ ໜຶ່ງ, ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ສະ ແດງ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຫັນ ພູ ໃຫຍ່ ແລະ ສູງ ອີກ ໜ່ວຍ ໜຶ່ງ ແລະ ເຮັດ ດ້ວຍ ຫີນ ແຂງ ຢູ່ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ.
2. ແລະ ໃນນັ້ນມີຮູຢູ່ສີ່ບ່ອນ, ເລິກ ແລະ ກວ້າງ ແລະ ລຽບຫຼາຍ. ຮູເຫຼົ່ານັ້ນລຽບ ແລະ ເລິກ ແລະ ມືດຫຼາຍຈົນເບິ່ງບໍ່ເຫັນ.
3. ແລ້ວ Raphael ໄດ້ຕອບ, ໜຶ່ງໃນບັນດາທູດສະຫວັນບໍລິສຸດຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ:
4. 'ສະຖານທີ່ຫວ່າງເປົ່າເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້ເອງ, ເພື່ອໃຫ້ວິນຍານຂອງຈິດວິນຍານຂອງຄົນຕາຍມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ໃນນັ້ນ, ແມ່ນແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ວິນຍານທັງໝົດຂອງລູກຫລານມະນຸດມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ນີ້. ແລະ ສະຖານທີ່ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຮັບພວກມັນຈົນເຖິງວັນແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຈົນເຖິງໄລຍະເວລາທີ່ກໍານົດໄວ້ຂອງພວກເຂົາ ຈົນເຖິງໄລຍະເວລາທີ່ກໍານົດໄວ້, ຈົນກວ່າການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະມາເຖິງພວກເຂົາ.'
5. ເຮົາ ໄດ້ ເຫັນ ວິນ ຍານ ຂອງ ລູກ ຫລານ ມະນຸດ ຜູ້ ທີ່ ຕາຍ ໄປ, ແລະ ສຽງ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ອອກ ໄປ ສູ່ ສະຫວັນ ແລະ ໄດ້ ເປັນ ທີ່ ຍອມຮັບ.
6. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມທູດສະຫວັນ Raphael ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມລາວວ່າ: 'ວິນຍານນີ້ - ມັນແມ່ນຂອງໃຜທີ່ສຽງຂອງມັນອອກໄປແລະເຮັດໃຫ້ເກີດສຽງດັງ?'
7. ແລະພຣະອົງໄດ້ຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ' ນີ້ແມ່ນວິນຍານທີ່ອອກມາຈາກອາເບນ, ຜູ້ທີ່ກາອິນນ້ອງຊາຍຂອງລາວໄດ້ຂ້າ, ແລະລາວໄດ້ຟ້ອງຮ້ອງລາວຈົນກວ່າເຊື້ອສາຍຂອງລາວຈະຖືກທໍາລາຍຈາກໜ້າໂລກ, ແລະເຊື້ອສາຍຂອງລາວຈະຖືກທໍາລາຍຈາກບັນດາເຊື້ອສາຍຂອງມະນຸດ. '
8. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມກ່ຽວກັບມັນ, ແລະກ່ຽວກັບບ່ອນຫວ່າງທັງໝົດວ່າ: ' ເປັນຫຍັງອັນໜຶ່ງຈຶ່ງແຍກອອກຈາກອີກອັນໜຶ່ງ?'
9. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕອບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ສາມຢ່າງນີ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອວິນຍານຂອງຄົນຕາຍຈະໄດ້ຖືກແຍກອອກຈາກກັນ. ແລະ ການແບ່ງແຍກດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນສໍາລັບວິນຍານຂອງຄົນຊອບທໍາ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນມີນໍ້າພຸທີ່ສົດໃສ.
10. ແລະ ສິ່ງດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນສໍາລັບຄົນບາບເມື່ອພວກເຂົາຕາຍ ແລະ ຖືກຝັງຢູ່ໃນໂລກ ແລະ ການພິພາກສາບໍ່ໄດ້ຖືກປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຂົາໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ.
11. ຢູ່ທີ່ນີ້ວິນຍານຂອງພວກເຂົາຈະຖືກແຍກອອກຈາກກັນໃນຄວາມເຈັບປວດອັນໃຫຍ່ຫຼວງນີ້ຈົນກວ່າວັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງການພິພາກສາ, ການລົງໂທດ ແລະ ການທໍລະມານຜູ້ທີ່ສາບແຊ່ງຕະຫຼອດໄປ, ແລະ ການແກ້ແຄ້ນສໍາລັບວິນຍານຂອງພວກເຂົາ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນພຣະອົງຈະຜູກມັດພວກເຂົາຕະຫຼອດໄປ.
12. ແລະ ການແບ່ງແຍກດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກເຮັດຂຶ້ນສໍາລັບວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ຟ້ອງຮ້ອງພວກເຂົາ, ຜູ້ທີ່ເປີດເຜີຍກ່ຽວກັບການທໍາລາຍຂອງພວກເຂົາ, ເມື່ອພວກເຂົາຖືກຂ້າຕາຍໃນສະໄໝຂອງຄົນບາບ.
13. ສິ່ງດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອວິນຍານຂອງມະນຸດຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄົນຊອບທໍາແຕ່ເປັນຄົນບາບ, ຜູ້ທີ່ມີການລ່ວງລະເມີດຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ແລະ ສໍາລັບຜູ້ລະເມີດ. ພວກເຂົາຈະເປັນເພື່ອນ: ແຕ່ວິນຍານຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກຂ້າໃນວັນພິພາກສາ ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກປຸກໃຫ້ຟື້ນຄືນຊີວິດຈາກບ່ອນນັ້ນ.
14. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງລັດສະໝີພາບ ແລະ ກ່າວວ່າ: 'ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາ, ຜູ້ທີ່ປົກຄອງຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.'

ບົດທີ 23

1. ຈາກບ່ອນນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ໄປອີກບ່ອນໜຶ່ງທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງສົ້ນແຜ່ນດິນໂລກ.
2. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ຢູ່ໂດຍບໍ່ໄດ້ຢຸດ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຢຸດຈາກທິດທາງຂອງມັນທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ ແຕ່ມັນແລ່ນເປັນປະຈໍາ.
3. ແລະຂ້ອຍໄດ້ຖາມວ່າ: 'ນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ບໍ່ໄດ້ພັກຜ່ອນ?'

4. ຫຼັງຈາກນັ້ນ Raguel,
ໜຶ່ງໃນບັນດາທູດສະຫວັນຜູ້ບໍລິສຸດທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ,
ໄດ້ຕອບຂ້າພະເຈົ້າແລະກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: '
ກະແສໄຟນີ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນແມ່ນໄຟທາງທິດຕາເວັນຕົກທີ່ຂົ່ມເຫັງດວງດ
າວທັງໝົດຂອງສະຫວັນ.'

ບົດທີ 24

1. ແລະ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ໄປ ຍັງ ບ່ອນ ອື່ນ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສະ ແດງ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຫັນ ພູ ເຂົາ ໄຟ ທີ່ ລຸກ ໄໝ້ ທັງ ກາງ ເວັນ ແລະ ກາງ ຄືນ.
2. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍ່າງຜ່ານມັນໄປ ແລະ
ໄດ້ເຫັນພູທີ່ວິດງາມເຈັດໜ່ວຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແລະ
ກ້ອນຫີນຂອງມັນແມ່ນວິດງາມ ແລະ ສະຫງ່າງາມ,
ສະຫງ່າງາມໂດຍລວມ, ມີຮູບລັກສະນະທີ່ຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ
ພາຍນອກທີ່ສວຍງາມ: ສາມໜ່ວຍໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ,
ໜ່ວຍໜຶ່ງຕັ້ງຢູ່ອີກໜ່ວຍໜຶ່ງ, ແລະ ສາມໜ່ວຍໄປທາງທິດໃຕ້,
ໜ່ວຍໜຶ່ງຕັ້ງຢູ່ອີກໜ່ວຍໜຶ່ງ, ແລະ ຮ່ອມພູທີ່ເລິກ ແລະ ຄົດ ,
ບໍ່ມີໃຜເຊື່ອມຕໍ່ກັນເລີຍ.
3. ແລະ ພູໜ່ວຍທີເຈັດຢູ່ທ່າມກາງພູເຫຼົ່ານີ້, ແລະ
ມັນສູງເກີນກວ່າພວກເຂົາໃນດ້ານຄວາມສູງ,
ຄ້າຍຄືກັບບ່ອນນັ່ງຂອງບັນລັງ: ແລະ
ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີກິ່ນຫອມອ້ອມຮອບບັນລັງ.
4.
ແລະໃນບັນດາພວກມັນມີຕົ້ນໄມ້ຊະນິດໜຶ່ງທີ່ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍໄດ້ກິ່ນມາກ່ອ
ນ, ແລະບໍ່ມີຕົ້ນໄມ້ຊະນິດໃດໃນບັນດາພວກມັນ
ແລະບໍ່ມີຕົ້ນອື່ນໆຄືກັບມັນ:
ມັນມີກິ່ນຫອມທີ່ເກີນກວ່າກິ່ນຫອມທັງໝົດ, ແລະໃບ, ດອກໄມ້
ແລະໄມ້ຂອງມັນບໍ່ຫ່ຽວແຫ້ງຕະຫຼອດໄປ:
ແລະໝາກຂອງມັນສວຍງາມ,
ແລະໝາກຂອງມັນຄ້າຍຄືກັບໝາກອິນທະຜາລຳ.
5. ແລ້ວຂ້ອຍກໍເວົ້າວ່າ: 'ຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນນີ້ງາມຫຼາຍ, ມີກິ່ນຫອມ,
ແລະໃບຂອງມັນງາມຫຼາຍ, ແລະດອກໄມ້ຂອງມັນເບິ່ງໜ້າຮັກຫຼາຍ.'
6. ແລ້ວມີຄາເອນ, ໜຶ່ງໃນບັນດາທູດສະຫວັນທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ
ມີກຽດຕິຍົດ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ເປັນຜູ້ນໍາຂອງພວກເຂົາ,
ໄດ້ຕອບ.

ບົດທີ 25

1. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ: ເອນົກ, ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຖາມ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ກ່ຽວ ກັບ ກິ່ນ ຫອມ ຂອງ ຕົ້ນ ໄມ້, ແລະ ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຢາກ ຮຽນ ຮູ້ ຄວາມ ຈິງ?
2. ແລ້ວຂ້ອຍກໍ່ຕອບລາວວ່າ: 'ຂ້ອຍຢາກຮູ້ກ່ຽວກັບທຸກຢ່າງ,
ໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນນີ້.'
3. ແລະພຣະອົງຕອບວ່າ: 'ພູເຂົາສູງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນນີ້,
ເຊິ່ງຍອດຂອງມັນຄືກັບບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແມ່ນບັນລັງຂອງພຣະອົງ, ບ່ອນທີ່ພຣະຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ບໍລິສຸດ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງລັດສະໝີພາບ, ກະສັດນິລັນດອນ, ຈະປະທັບ,
ເມື່ອພຣະອົງຈະສະເດັດລົງມາຢ້ຽມຢາມໂລກດ້ວຍຄວາມດີ.
4. ແລະ ສໍາລັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີກິ່ນຫອມນີ້
ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ແຕະຕ້ອງມັນຈົນກວ່າຈະຮອດການ
ພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ເມື່ອພຣະອົງຈະແກ້ແຄ້ນທຸກຄົນ ແລະ
ນໍາທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງມາສູ່ຄວາມສໍາເລັດຕະຫຼອດໄປ.
ຫຼັງຈາກນັ້ນມັນຈະຖືກມອບໃຫ້ຜູ້ຊອບທໍາ ແລະ ຜູ້ບໍລິສຸດ.
5. ໝາກໄມ້ຂອງມັນຈະເປັນອາຫານແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້:
ມັນຈະຖືກຍ້າຍໄປຢູ່ບ່ອນສັກສິດ,
ໄປສູ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກະສັດຜູ້ເປັນນິລັນດອນ .
6 ແລ້ວພວກເຂົາຈະປິຕິຍິນດີດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ສັກສິດ; ແລະ
ກິ່ນຫອມຂອງມັນຈະຢູ່ໃນກະດູກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະມີຊີວິດຍືນຍາວຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ຄືກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າເຄີຍມີຊີວິດຢູ່: ແລະ
ໃນສະໄໝຂອງພວກເຂົາ ບໍ່ມີຄວາມໂສກເສົ້າ ຫຼື ໄພພິບັດ ຫຼື
ການທໍລະມານ ຫຼື ໄພພິບັດຈະມາແຕະຕ້ອງພວກເຂົາ.
7. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຂໍສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າແຫ່ງລັດສະໝີພາບ,
ກະສັດຜູ້ເປັນນິລັນດອນ ,
ຜູ້ຊົງກະກຽມສິ່ງດັ່ງກ່າວໄວ້ສໍາລັບຄົນຊອບທໍາ, ແລະ
ຊົງສ້າງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ສັນຍາວ່າຈະປະທານໃຫ້ພວກເຂົາ.

ບົດທີ 26

1. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປຈາກບ່ອນນັ້ນໄປຫາກາງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສະຖານທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບພອນ
ຊຶ່ງມີຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີກິ່ງງ່າອາໄສຢູ່ ແລະ ອອກດອກເປັນກິ່ງງ່າ.
2. ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພູສັກສິດ, ແລະ
ຢູ່ໃຕ້ພູທາງທິດຕາເວັນອອກມີຫ້ວຍນໍ້າ ແລະ ມັນໄຫຼໄປທາງໃຕ້.
3. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພູອີກໜ່ວຍໜຶ່ງທີ່ສູງກວ່າພູນີ້ໄປທາງທິດຕາເວັນອ
ອກ, ແລະ ລະຫວ່າງພວກມັນມີຮ່ອມພູເລິກແລະແຄບ;
ໃນນັ້ນຍັງມີລໍານໍ້າໄຫຼຢູ່ໃຕ້ພູ.
4. ແລະທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງມັນແມ່ນພູອີກໜ່ວຍໜຶ່ງ,
ຕໍ່າກວ່າພູໜ່ວຍທໍາອິດ ແລະ ມີຄວາມສູງນ້ອຍ,

ແລະມີຮ່ອມພູເລິກແລະແຫ້ງຢູ່ລະຫວ່າງພວກມັນ;
ແລະຮ່ອມພູເລິກແລະແຫ້ງອີກໜ່ວຍໜຶ່ງຢູ່ສຸດປາຍຂອງພູທັງສາມ.
5. ແລະ ຮ່ອມພູທັງໝົດນັ້ນເລິກ ແລະ ແຄບ,
ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍຫີນແຂງ, ແລະ ຕົ້ນໄມ້ບໍ່ໄດ້ຖືກປູກຢູ່ເທິງນັ້ນ.
6. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າປະຫຼາດໃຈກັບໂງ່ນຫີນ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າປະຫຼາດໃຈກັບຮ່ອມພູ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ຂ້າພະເຈົ້າປະຫຼາດໃຈຫຼາຍ.

ບົດທີ 27

1. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍເວົ້າວ່າ: '
ເພື່ອຈຸດປະສົງຫຍັງແດ່ສຳລັບດິນແດນທີ່ໄດ້ຮັບພອນນີ້,
ເຊິ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຕົ້ນໄມ້, ແລະຮ່ອມພູທີ່ຖືກສາບແຊ່ງນີ້ຢູ່ລະຫວ່າງ?'
2. ແລ້ວ Uriel,
ໜຶ່ງໃນບັນດາທູດສະຫວັນຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ,
ໄດ້ຕອບແລະກ່າວວ່າ: '
ຮ່ອມພູທີ່ຖືກສາບແຊ່ງນີ້ແມ່ນສຳລັບຜູ້ທີ່ຖືກສາບແຊ່ງຕະຫຼອດໄປ:
ທີ່ນີ້ຜູ້ທີ່ຖືກສາບແຊ່ງທັງໝົດຈະຖືກເຕົ້າໂຮມກັບຜູ້ທີ່ເວົ້າດ້ວຍປາກຂອ
ງພວກເຂົາຕໍ່ຕ້ານພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ ແລະ
ກ່າວຄຳເວົ້າທີ່ຮຸນແຮງກ່ຽວກັບລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ.
ທີ່ນີ້ພວກເຂົາຈະຖືກເຕົ້າໂຮມກັນ, ແລະ
ທີ່ນີ້ຈະເປັນສະຖານທີ່ພິພາກສາຂອງພວກເຂົາ.
3. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ
ຈະມີການສະແດງການພິພາກສາທີ່ຊອບທຳຕໍ່ໜ້າຄົນຊອບທຳຕະຫຼອ
ດໄປ: ໃນທີ່ນີ້
ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເມດຕາຈະສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງລັດສະໝີພາບ,
ກະສັດຜູ້ເປັນນິດ .
4. ໃນວັນເວລາແຫ່ງການພິພາກສາເໜືອອະດີດ,
ພວກເຂົາຈະອວຍພອນພຣະອົງສຳລັບຄວາມເມດຕາທີ່ພຣະອົງໄດ້ມອ
ບໝາຍໃຫ້ພວກເຂົາ.
5. ຫຼັງຈາກນັ້ນ,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງລັດສະໝີພາບ ແລະ
ໄດ້ກ່າວສັນລະເສີນພຣະອົງຢ່າງສະຫງ່າງາມ.

ບົດທີ 28

1. ແລະ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ໄປ ທາງ
ທິດ ຕາ ເວັນ ອອກ, ເຂົ້າ ໄປ ໃນ ກາງ ພູ ເຂົາ
ຂອງ ທະ ເລ ຊາຍ, ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ
ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນ ດານ ແລະ ມັນ ໂດດ ດ່ຽວ, ເຕັມ
ໄປ ດ້ວຍ ຕົ້ນ ໄມ້ ແລະ ພືດ ພັນ.
2. ແລະ ນ້ຳ ໄດ້ ພຸ່ງ ອອກ ມາ ຈາກ ເບື້ອງ ເທິງ.
3.
ໄຫຼລົ້ນຄືກັບສາຍນ້ຳອັນກວ້າງໃຫຍ່ທີ່ໄຫຼໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກສຽງເ
ໜືອ ມັນເຮັດໃຫ້ມີເມກ ແລະ ນ້ຳຄ້າງລອຍຂຶ້ນມາທົ່ວທຸກດ້ານ.

ບົດທີ 29

1. ແລະ ຈາກ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ໄປ ຍັງ ບ່ອນ
ໜຶ່ງ ໃນ ທະ ເລ ຊາຍ, ແລະ ເຂົ້າ ໄປ ໃກ້ ທາງ ທິດ
ຕາ ເວັນ ອອກ ຂອງ ເທືອກ ເຂົາ ນີ້.
2.
ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີກິ່ນຫອມກຳລັງພົ່ນກິ່ນຫອມ
ຂອງກຳຍານ ແລະ ຢາງໄມ້ຫອມ,
ແລະຕົ້ນໄມ້ເຫຼົ່ານັ້ນກໍຄ້າຍຄືກັບຕົ້ນອາມອນ.

ບົດທີ 30

1. ແລະ ນອກເໜືອໄປຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປໄກໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນອີກບ່ອນໜຶ່ງ, ຮ່ອມພູທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳ.
2. ແລະ ໃນນັ້ນມີຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນໜຶ່ງ, ມີສີສັນຄືກັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີກິ່ນຫອມເຊັ່ນ:
ໄມ້ຄ້ອນ.
3. ແລະ ຢູ່ແຄມຂອງຮ່ອມພູເຫຼົ່ານັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກິ່ນຫອມຂອງໄຄ. ແລະ
ຕໍ່ໄປອີກຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເດີນທາງໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ.

ບົດທີ 31

1. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພູອື່ນໆ, ແລະ
ໃນບັນພະບຸລຸດເຫຼົ່ານັ້ນມີປ່າຕົ້ນໄມ້, ແລະ
ມີນ້ຳຫວານໄຫຼອອກມາຈາກພູເຫຼົ່ານັ້ນ, ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ຊາຣາຣາ ແລະ
ກາລະບານຳ.
2. ແລະ ນອກຈາກພູເຂົາເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພູເຂົາອີກໜ່ວຍໜຶ່ງທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງສົ້ນແ
ຜ່ນດິນໂລກ, ບ່ອນທີ່ມີຕົ້ນອາໂລນເຈົາ,
ແລະຕົ້ນໄມ້ທັງໝົດເຕັມໄປດ້ວຍຕົ້ນໄມ້, ຄືກັບຕົ້ນອາມອນ.
3. ແລະເມື່ອມັນເຜົາມັນ, ມັນມີກິ່ນຫອມຫວານກວ່າກິ່ນຫອມໃດໆ.

ບົດທີ 32

1. ແລະຫຼັງຈາກກິ່ນຫອມເຫຼົ່ານີ້,
ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຫລຽວເບິ່ງໄປທາງທິດເໜືອເທິງພູ,

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພູເຈັດໜ່ວຍເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳມັນຫອມລະເຫີຍຊະນິດດີ, ຕົ້ນໄມ້ຫອມ, ໄຄ ແລະ ພິກໄທ.
2. ແລະ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຂ້າມ ຍອດ ພູ ທັງ ໝົດ ນີ້, ໄປ ໄກ ໄປ ທາງ ທິດ ຕາ ເວັນ ອອກ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ຜ່ານ ທະ ເລ ເອຣິເທຣ ແລະ ໄປ ໄກ ຈາກ ມັນ, ແລະ ຜ່ານ ທູດ ສະຫວັນ ໂຊ ຕິ ເອນ.
3. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມາຮອດສວນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ແລະ ໄດ້ເຫັນຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ຫຼາຍຕົ້ນທີ່ເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ ມີກິ່ນຫອມດີ, ໃຫຍ່ໂຕ, ສວຍງາມ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງຫຼາຍ, ແລະ ຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງປັນຍາ ຊຶ່ງພວກເຂົາກິນ ແລະ ຮູ້ຈັກປັນຍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່.
4. ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນສູງຄືກັບຕົ້ນສົນ, ແລະໃບຂອງມັນຄືກັບຕົ້ນ Carob, ແລະໝາກຂອງມັນຄືກັບພວງເຄືອ, ງາມຫຼາຍ. ແລະກິ່ນຫອມຂອງຕົ້ນໄມ້ໄດ້ແຜ່ລາມໄປໄກ.
5. ແລ້ວຂ້ອຍກໍເວົ້າວ່າ: 'ຕົ້ນໄມ້ນີ້ງາມແທ້ໆ, ແລະ ຮູບລັກສະນະຂອງມັນໜ້າສົນໃຈແທ້ໆ!'
6. ແລ້ວຣາຟາເອນ ທູດສະຫວັນຜູ້ບໍລິສຸດ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຕອບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ກ່າວວ່າ: 'ນີ້ແມ່ນຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງປັນຍາ ຊຶ່ງພໍ່ຂອງເຈົ້າເຖົ້າແກ່ຫຼາຍແລ້ວ ແລະ ແມ່ຂອງເຈົ້າເຖົ້າແກ່ ຜູ້ທີ່ຢູ່ກ່ອນເຈົ້າ ໄດ້ກິນມັນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮຽນຮູ້ປັນຍາ ແລະ ຕາຂອງພວກເຂົາກໍ່ເປີດອອກ, ແລະ ພວກເຂົາຮູ້ວ່າພວກເຂົາເປືອຍກາຍ ແລະ ພວກເຂົາຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກສວນ.'

ບົດທີ 33

1. ແລະ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ເຮົາ ໄດ້ ໄປ ທີ່ ສຸດ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ສັດ ໃຫຍ່ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ, ແລະ ແຕ່ ລະ ໂຕ ແຕກ ຕ່າງ ກັນ; ແລະ ເຮົາ ໄດ້ ເຫັນ ນົກ ທີ່ ມີ ຮູບ ຮ່າງ, ຄວາມ ງາມ, ແລະ ສຽງ ແຕກ ຕ່າງ ກັນ, ໂຕ ໜຶ່ງ ແຕກ ຕ່າງ ກັນ.
2. ແລະ ໄປທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງສັດຮ້າຍເຫຼົ່ານັ້ນ ເຮົາໄດ້ເຫັນທີ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກບ່ອນທີ່ທ້ອງຟ້າຕັ້ງຢູ່, ແລະ ປະຕູສະຫວັນເປີດອອກ.
3. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວິທີທີ່ດວງດາວແຫ່ງສະຫວັນອອກມາ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນັບປະຕູທີ່ພວກມັນອອກໄປ, ແລະ ຂຽນປະຕູທັງໝົດຂອງມັນລົງ, ຂອງແຕ່ລະດວງດາວດ້ວຍຕົວມັນເອງ, ຕາມຈຳນວນ ແລະ ຊື່ຂອງມັນ, ເສັ້ນທາງ ແລະ ຕຳແໜ່ງຂອງມັນ, ແລະ ເວລາ ແລະ ເດືອນຂອງມັນ, ດັ່ງທີ່ Uriel ທູດສະຫວັນຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ.
4. ພຣະອົງໄດ້ສະແດງທຸກສິ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ແລະ ຂຽນໄວ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ: ພ້ອມທັງຊື່ຂອງພວກເຂົາ ພຣະອົງໄດ້ຂຽນໄວ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ກົດໝາຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ບໍລິສັດຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ 34

1. ແລະ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ໄປ ທາງ ທິດ ເໜືອ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ອຸ ປະ ກອນ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ແລະ ຮຸ່ງ ເຮືອງ ຢູ່ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ທັງ ໝົດ.
2.
ແລະຢູ່ທີ່ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນປະຕູສະຫວັນສາມບານເປີດຢູ່ໃນສະຫວັນ: ລົມທິດເໜືອພັດຜ່ານແຕ່ລະປະຕູໄປ: ເມື່ອມັນພັດມາ ຈະມີອາກາດໜາວ, ໝາກເຫັບ, ນ້ຳຄ້າງແຂງ, ຫິມະ, ນ້ຳຄ້າງ, ແລະ ຝົນ.
3. ແລະ ຈາກປະຕູໜຶ່ງພວກມັນພັດໄປຕະຫຼອດການ: ແຕ່ເມື່ອພວກມັນພັດຜ່ານປະຕູສອງອີກ, ມັນກໍດ້ວຍຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ພວກມັນພັດໄປດ້ວຍຄວາມຮຸນແຮງ.

ບົດທີ 35

1. ແລະ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ໄປ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ, ແລະ ເຫັນ ບ່ອນ ນັ້ນ ສາມ ປະຕູ ຂອງ ສະຫວັນ ເປີດ ອອກ ດັ່ງ ທີ່ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ຢູ່ ທາງ ຕາ ເວັນ ອອກ, ມີ ຈຳນວນ ປະຕູ ເທົ່າ ກັນ, ແລະ ມີ ຈຳນວນ ທາງ ອອກ ເທົ່າ ກັນ.

ບົດທີ 36

1. ແລະ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ເຮົາ ໄດ້ ໄປ ທາງ ໃຕ້ ເຖິງ ທີ່ ສຸດ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ເຫັນ ບ່ອນ ນັ້ນ ມີ ປະຕູ ສະຫວັນ ເປີດ ສາມ ບານ: ແລະ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ມີ ນ້ຳ ຄ້າງ, ຝົນ, ແລະ ລົມ.
2. ແລະ ຈາກ ບ່ອນ ນັ້ນ ເຮົາ ໄດ້ ໄປ ທາງ ທິດ ຕາ ເວັນ ອອກ ໄປ ຫາ ທີ່ ສຸດ ຂອງ ທ້ອງ ຟ້າ, ແລະ ໄດ້ ເຫັນ ປະຕູ ທັງ ສາມ ແຫ່ງ ທາງ ທິດ ຕາ ເວັນ ອອກ ຂອງ ສະຫວັນ ເປີດ ອອກ ແລະ ປະຕູ ນ້ອຍໆ ຢູ່ ເໜືອ ປະຕູ ທັງ ນັ້ນ.

3. ຜ່ານປະຕູນ້ອຍໆແຕ່ລະອັນເຫຼົ່ານີ້,
ດວງດາວແຫ່ງສະຫວັນຈະຜ່ານໄປ ແລະ
ແລ່ນໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກຕາມເສັ້ນທາງທີ່ສະແດງໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນ.
4. ແລະ ເມື່ອຂ້ອຍເຫັນເລື້ອຍໆ,
ຂ້ອຍຂໍສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງລັດສະໝີພາບສະເໝີ, ແລະ
ຂ້ອຍຍັງສືບຕໍ່ສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງລັດສະໝີພາບຜູ້ທີ່ໄດ້ກ
ະທຳການອັດສະຈັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງ,
ເພື່ອສະແດງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງວຽກງານຂອງພຣະອົງຕໍ່ທູດສະຫວັນ
ແລະ ວິນຍານ ແລະ ມະນຸດ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ສັນລະເສີນວຽກງານຂອງພຣະອົງ ແລະ
ການສ້າງທັງໝົດຂອງພຣະອົງ:
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນວຽກງານແຫ່ງລິດທານຸພາບຂອງພຣະອົງ
ແລະ ສັນລະເສີນວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ
ແລະ ສັນລະເສີນພຣະອົງຕະຫຼອດໄປ.

ບົດທີ 37

1. ພາບນິມິດຄັ້ງທີສອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນ, ພາບນິມິດແຫ່ງປັນຍາ --
ຊຶ່ງເອນົກລູກຊາຍຂອງຢາເຣັດ, ລູກຊາຍຂອງມະຫາລາເລນ,
ລູກຊາຍຂອງການານ, ລູກຊາຍຂອງເອໂນດ, ລູກຊາຍຂອງເຊດ,
ລູກຊາຍຂອງອາດາມ, ໄດ້ເຫັນ.
2. ແລະ ນີ້ແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຖ້ອຍຄຳແຫ່ງປັນຍາ
ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍົກສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນເພື່ອກ່າວ ແລະ
ກ່າວກັບຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກວ່າ: ຈົ່ງຟັງ,
ພວກທ່ານຜູ້ມີພຣະຄຸນໃນສະໄໝກ່ອນ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພວກທ່ານຜູ້ທີ່ມາພາຍຫຼັງ, ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ
ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.
3. ມັນດີກວ່າທີ່ຈະປະກາດພວກມັນໃຫ້ກັບຄົນໃນສະໄໝກ່ອນເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຈາກຜູ້ທີ່ມາພາຍຫຼັງພວກເຮົາກໍ່ຈະບໍ່ປິດບັງການເລີ່ມ
ຕົ້ນຂອງປັນຍາ.
4. ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານບໍ່ເຄີຍປະທານປັນຍາດັ່ງກ່າວໃຫ້ຂ້ອຍຕາ
ມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້ອຍ,
ຕາມຄວາມພໍໃຈອັນດີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ
ຜູ້ທີ່ຊີວິດນິລັນດອນໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ຂ້ອຍ.
5. ບັດນີ້ຄຳອຸປະມາສາມຢ່າງໄດ້ຖືກຖ່າຍທອດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍົກສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນ ແລະ
ເລົ່າເລື່ອງເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຟັງ.

ບົດທີ 38

1. ຄຳອຸປະມາຂໍ້ທຳອິດ. ເມື່ອຊຸມຊົນຂອງຄົນຊອບທຳປະກົດຕົວ, ແລະ
ຄົນບາບຈະຖືກຕັດສິນຍ້ອນບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກພື້ນໂລກ:
2. ແລະ ເມື່ອພຣະຜູ້ຊອບທຳປະກົດຕົວຕໍ່ໜ້າຄົນຊອບທຳ,
ຜູ້ທີ່ວຽກງານຂອງຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ນັ້ນແຂວນຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແ
ຫ່ງວິນຍານ, ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຈະປາກົດແກ່ຜູ້ຊອບທຳ ແລະ
ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລ້ວບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງຄົນບາບຈະຢູ່ໃສ, ແລະ
ບ່ອນພັກເຊົາຂອງຜູ້ທີ່ປະຕິເສດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານຈະຢູ່ໃສ?
ມັນຈະດີສຳລັບພວກເຂົາຖ້າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເກີດມາ.
3. ເມື່ອຄວາມລັບຂອງຄົນຊອບທຳຈະຖືກເປີດເຜີຍ ແລະ
ຄົນບາບຈະຖືກພິພາກສາ, ແລະ
ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງຄົນຊອບທຳ
ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້,
4. ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ ຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະບໍ່ມີອຳນາດ
ແລະ ສູງສົ່ງອີກຕໍ່ໄປ: ແລະ
ພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດເຫັນໜ້າຂອງຜູ້ບໍລິສຸດໄດ້,
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານໄດ້ເຮັດໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງພ
ຣະອົງປະກົດຢູ່ເທິງໜ້າຂອງຜູ້ບໍລິສຸດ, ຜູ້ຊອບທຳ, ແລະ
ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ.
5. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ບັນດາກະສັດ ແລະ ຜູ້ມີອຳນາດຈະພິນາດ ແລະ
ຖືກມອບໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງຄົນຊອບທຳ ແລະ ຜູ້ບໍລິສຸດ.
6. ແລະ
ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນໄປຈະບໍ່ມີໃຜສະແຫວງຫາຄວາມເມດຕາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້
າແຫ່ງວິນຍານ ເພາະຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໃກ້ຈະສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ.

ບົດທີ 39

1. ແລະ ເຫດການຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ
ລູກຫລານທີ່ຖືກເລືອກ ແລະ ບໍລິສຸດຈະລົງມາຈາກສະຫວັນສູງສົ່ງ,
ແລະ
ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຈະກາຍເປັນໜຶ່ງດຽວກັບລູກຫລານມະນຸດ.
2. ແລະ ໃນ ສະໄໝ ນັ້ນ ເອນົກ ໄດ້ ຮັບ ປຶ້ມ ແຫ່ງ
ຄວາມ ກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ຄວາມ ໂກດ ແຄ້ນ, ແລະ ປຶ້ມ ແຫ່ງ
ຄວາມ ບໍ່ ສະຫງົບ ແລະ ການ ຖືກ ຂັບ ໄລ່. ແລະ ຄວາມ
ເມດ ຕາ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ປະທານ ໃຫ້ ແກ່ ເຂົາ ເຈົ້າ,
ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແຫ່ງ ວິນ ຍານ ໄດ້ ກ່າວ.
3.
ແລະໃນສະໄໝນັ້ນລົມບ້າໝູໄດ້ພັດເອົາຂ້າພະເຈົ້າໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະວາງຂ້າພະເຈົ້າລົງທີ່ສິ້ນສຸດຂອງຟ້າສະຫວັນ.

4. ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນນິມິດອີກອັນໜຶ່ງ,
ເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງສິ່ງສັກສິດ, ແລະ
ບ່ອນພັກຜ່ອນຂອງຄົນຊອບທໍາ.
5.
ທີ່ນີ້ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງພວກເຂົາກັບທູດສະຫວັນທີ່ຊອບທໍາຂອງພຣະອົງ,
ແລະບ່ອນພັກເຊົາຂອງພວກເຂົາກັບຜູ້ບໍລິສຸດ.
ແລະພວກເຂົາໄດ້ອ້ອນວອນ, ອ້ອນວອນ,
ແລະອະທິຖານເພື່ອລູກຫລານມະນຸດ,
ແລະຄວາມຊອບທໍາໄດ້ໄຫຼຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາຄືກັບນ້ໍາ,
ແລະຄວາມເມດຕາຄືກັບນ້ຳຄ້າງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ:
ມັນເປັນດັ່ງນັ້ນໃນບັນດາພວກເຂົາຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.
6ກ. ແລະ ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນ
ຕາຂອງເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ຊົງເລືອກໄວ້ແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາ ແລະ ສັດທາ,
7ກ. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງພຣະອົງພາຍໃຕ້ປີກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງພຣະວິນຍານ.
6ຂ. ແລະ ຄວາມຊອບທໍາຈະມີໄຊຊະນະໃນສະໄໝຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຜູ້ຊອບທໍາ ແລະ
ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຈະຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງຢ່າງນັບບໍ່ຖ້ວນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.
7ຂ. ແລະ ຜູ້ຊອບທໍາ ແລະ
ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກທັງໝົດຕໍ່ໜ້າພຣະອົງຈະເຂັ້ມແຂງຄືກັບແສງໄຟ, ແລະ
ປາກຂອງພວກເຂົາຈະເຕັມໄປດ້ວຍພອນ, ແລະ
ປາກຂອງພວກເຂົາສັນລະເສີນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ, ແລະ ຄວາມຊອບທໍາຕໍ່ໜ້າພຣະອົງຈະບໍ່ສູນຫາຍໄປ, ແລະ
ຄວາມຊື່ສັດຈະບໍ່ສູນຫາຍໄປຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ.
8. ຢູ່ທີ່ນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາທີ່ຈະອາໄສຢູ່,
ແລະວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາບ່ອນຢູ່ອາໄສນັ້ນ:
ແລະກ່ອນໜ້ານີ້ສ່ວນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ເພາະວ່າມັນຖືກກໍານົດໄວ້ກ່ຽວກັບຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.
9. ໃນສະໄໝນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັນລະເສີນ ແລະ
ຍົກຍ້ອງພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານດ້ວຍພຣະພອນ ແລະ ຄໍາສັນລະເສີນ,
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ກໍານົດຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ສໍາລັບພຣະພອນ ແລະ
ລັດສະໝີພາບຕາມພຣະປະສົງອັນດີງາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.
10.
ເປັນເວລາດົນນານທີ່ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງສະຖານທີ່ນັ້ນ,
ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນພຣະອົງ ແລະ ສັນລະເສີນພຣະອົງ,
ໂດຍກ່າວວ່າ: 'ຂໍໃຫ້ພຣະອົງໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ
ຂໍໃຫ້ພຣະອົງໄດ້ຮັບພອນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ.
11. ແລະ ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງບໍ່ມີການຢຸດຢັ້ງ.
ພຣະອົງຮູ້ກ່ອນທີ່ໂລກຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນວ່າສິ່ງໃດຈະເປັນນິລັນດອນ ແລະ
ສິ່ງໃດຈະເປັນຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ.
12. ຜູ້ທີ່ນອນບໍ່ຫຼັບອວຍພອນພຣະອົງ:
ພວກເຂົາຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ ແລະ ສັນລະເສີນ,
ສັນລະເສີນ, ແລະ ຍົກຍ້ອງ, ໂດຍກ່າວວ່າ: "ບໍລິສຸດ, ບໍລິສຸດ, ບໍລິສຸດ,
ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ:
ພຣະອົງຊົງເຕີມເຕັມໂລກດ້ວຍວິນຍານ."
13. ແລະຢູ່ທີ່ນີ້ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸກຄົນທີ່ນອນບໍ່ຫຼັບ:
ພວກເຂົາຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງແລະອວຍພອນແລະກ່າວວ່າ: '
ຂໍໃຫ້ພຣະອົງໄດ້ຮັບການສັນລະເສີນ,
ແລະຂໍໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຮັບການສັນລະເສີນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.'
14. ແລະ ໃບໜ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນໄປ;
ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຫລຽວເບິ່ງໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ.

ບົດທີ 40

1. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫຼາຍພັນຄົນ ແລະ
ຫຼາຍໝື່ນຄູນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຝູງຊົນທີ່ເກີນຈໍານວນ ແລະ ການນັບ,
ຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.
2. ແລະ ຢູ່ທັງສີ່ດ້ານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສີ່ຄົນທີ່ແຕກຕ່າງຈາກຜູ້ທີ່ນອນບໍ່ຫຼັບ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ຊື່ຂອງພວກເຂົາ:
ເພາະວ່າທູດສະຫວັນທີ່ໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກຊື່ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້, ແລະ ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້.
3. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງທັງສີ່ຄົນທີ່ປະທັບຢູ່ນັ້ນ
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງລັດສະໝີພາບ.
4.
ສຽງທໍາອິດສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.
5. ແລະ ສຽງທີສອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນນັ້ນ
ອວຍພອນຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້
ຜູ້ທີ່ຊົງຫ້ອຍຢູ່ເທິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງພຣະວິນຍານ.
6. ແລະ ສຽງທີສາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນນັ້ນ ອະທິຖານ ແລະ
ອ້ອນວອນເພື່ອຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ
ອ້ອນວອນໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.
7. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງທີສີ່ ຕໍ່ສູ້ກັບຊາຕານ ແລະ
ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າມາເຝົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ
ເພື່ອກ່າວຫາພວກເຂົາທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

8. ຫຼັງຈາກນັ້ນ,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມທູດສະຫວັນແຫ່ງສັນຕິພາບຜູ້ທີ່ໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນທຸກຢ່າງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ວ່າ: '
ສີ່ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນນີ້ແມ່ນໃຜ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນ ແລະ
ຂຽນຄຳເວົ້າຂອງໃຜ?'
9. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: 'ຜູ້ທຳອິດຄື ມີຄາເອນ
ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເມດຕາ ແລະ ອົດທົນດົນນານ; ແລະ ຜູ້ທີສອງ
ຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຢູ່ເໜືອພະຍາດທັງໝົດ ແລະ
ບາດແຜທັງໝົດຂອງລູກຫລານມະນຸດ ຄື ຣາຟາເອນ; ແລະ ຜູ້ທີສາມ
ຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຢູ່ເໜືອອຳນາດທັງໝົດ ຄື ກາບຣຽນ; ແລະ ຜູ້ທີສີ່
ຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຢູ່ເໜືອການກັບໃຈ
ເພື່ອຄວາມຫວັງຂອງຜູ້ທີ່ສືບທອດຊີວິດນິລັນດອນ ມີຊື່ວ່າ ຟານູເອນ.'
ແລະ ນີ້ແມ່ນທູດສະຫວັນສີ່ອົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ ແລະ
ສຽງສີ່ສຽງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນໃນສະໄໝນັ້ນ.

ບົດທີ 41

1. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມລັບທັງໝົດຂອງສະຫວັນ, ແລະ
ວິທີການທີ່ອານາຈັກຖືກແບ່ງແຍກ, ແລະ
ວິທີການທີ່ການກະທຳຂອງມະນຸດຖືກຊັ່ງນ້ຳໜັກໃນຕາຊັ່ງ.
2. ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວິຫານຂອງຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ ແລະ
ວິຫານຂອງຜູ້ບໍລິສຸດ, ແລະ
ສາຍຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຢູ່ທີ່ນັ້ນຄົນບາບທັງໝົດທີ່ຖືກຂັບໄລ່ອອ
ກຈາກບ່ອນນັ້ນ
ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ, ແລະ
ຖືກລາກໄປ: ແລະ
ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດທົນໄດ້ຍ້ອນການລົງໂທດທີ່ມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແຫ່ງວິນຍານ.
3. ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນຕາຂອງເຮົາໄດ້ເຫັນຄວາມລັບຂອງຟ້າຜ່າ ແລະ
ສຽງຟ້າຮ້ອງ, ແລະຄວາມລັບຂອງລົມ,
ວິທີທີ່ພວກມັນຖືກແບ່ງອອກເພື່ອພັດຜ່ານແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະຄວາມລັບຂອງເມກ ແລະ ນ້ຳຄ້າງ,
ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນເຮົາໄດ້ເຫັນບ່ອນທີ່ພວກມັນໄປຢູ່ບ່ອນນັ້ນ
ແລະຈາກບ່ອນທີ່ພວກມັນເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຝຸ່ນຊຸ່ມ
ຊື່ນ.
4. ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫ້ອງປິດທີ່ລົມແຍກອອກຈາກກັນ,
ຫ້ອງຂອງໝາກເຫັບ ແລະ ລົມ, ຫ້ອງຂອງໝອກ, ແລະ
ຫ້ອງຂອງເມກ, ແລະ
ເມກຂອງມັນລອຍຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນກຳເນີດຂອງໂລກ.
5. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫ້ອງຂອງດວງອາທິດ ແລະ ດວງຈັນ,
ບ່ອນທີ່ພວກມັນໄປ ແລະ ບ່ອນທີ່ພວກມັນກັບມາ, ແລະ
ການກັບມາອັນຮຸ່ງໂລດຂອງພວກມັນ, ແລະ
ວິທີທີ່ອັນໜຶ່ງເໜືອກວ່າອີກອັນໜຶ່ງ, ແລະ
ວົງໂຄຈອນທີ່ສະຫງ່າງາມຂອງພວກມັນ, ແລະ
ວິທີທີ່ພວກມັນບໍ່ອອກຈາກວົງໂຄຈອນຂອງພວກມັນ, ແລະ
ພວກມັນບໍ່ໄດ້ເພີ່ມຫຍັງໃສ່ວົງໂຄຈອນຂອງພວກມັນ ແລະ
ພວກມັນບໍ່ໄດ້ເອົາຫຍັງອອກຈາກມັນ, ແລະ
ພວກມັນຮັກສາສັດທາຕໍ່ກັນແລະກັນ,
ຕາມຄຳສາບານທີ່ພວກເຂົາຜູກມັດຮ່ວມກັນ.
6.
ແລະກ່ອນອື່ນໝົດດວງອາທິດອອກໄປແລະຜ່ານເສັ້ນທາງຂອງມັນຕາ
ມຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ,
ແລະພຣະນາມຂອງພຣະອົງມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.
7. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເສັ້ນທາງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ ແລະ
ເສັ້ນທາງທີ່ເຫັນໄດ້ຂອງດວງຈັນ, ແລະ
ນາງສຳເລັດເສັ້ນທາງຂອງນາງໃນສະຖານທີ່ນັ້ນທັງກາງເວັນ ແລະ
ກາງຄືນ -
ເຊິ່ງຢືນຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບອີກຝ່າຍໜຶ່ງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍ
ານ. ແລະ ພວກເຂົາສັນລະເສີນ ແລະ ສັນລະເສີນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ພັກຜ່ອນ;
ເພາະວ່າການພັກຜ່ອນຂອບພຣະຄຸນຂອງພວກເຂົາແມ່ນສຳລັບພວກເ
ຂົາ.
8. ເພາະວ່າດວງອາທິດມັກຈະປ່ຽນໄປເລື້ອຍໆເພື່ອເປັນພອນ ຫຼື
ຄຳສາບແຊ່ງ, ແລະ
ເສັ້ນທາງຂອງດວງຈັນແມ່ນແສງສະຫວ່າງສຳລັບຄົນຊອບທຳ ແລະ
ຄວາມມືດສຳລັບຄົນບາບ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຜູ້ຊຶ່ງແຍກຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມມືດ, ແລະ
ຊຶ່ງແບ່ງແຍກຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດ, ແລະ
ຊຶ່ງເສີມສ້າງຈິດວິນຍານຂອງຄົນຊອບທຳ,
ໃນພຣະນາມແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງ.
9. ເພາະວ່າບໍ່ມີທູດສະຫວັນໃດສາມາດຂັດຂວາງໄດ້ ແລະ
ບໍ່ມີອຳນາດໃດສາມາດຂັດຂວາງໄດ້;
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ພິພາກສາສຳລັບພວກເຂົາທຸກຄົນ ແລະ
ພຣະອົງຊຶ່ງພິພາກສາພວກເຂົາທຸກຄົນຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ.

ບົດທີ 42

1. ປັນຍາບໍ່ພົບບ່ອນທີ່ນາງຈະອາໄສຢູ່; ຫຼັງຈາກນັ້ນ,
ທີ່ຢູ່ອາໄສໄດ້ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ນາງຢູ່ໃນສະຫວັນ.
2. ປັນຍາໄດ້ອອກໄປຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ໃນບັນດາລູກຫລານມະນຸດ, ແລະ
ບໍ່ພົບບ່ອນຢູ່ອາໄສເລີຍ: ປັນຍາໄດ້ກັບຄືນສູ່ບ່ອນຂອງມັນ, ແລະ
ໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນບັນດາທູດສະຫວັນ.

3. ແລະ ຄວາມອະທຳໄດ້ອອກໄປຈາກຫ້ອງຂອງນາງ:
ຜູ້ທີ່ນາງບໍ່ໄດ້ຊອກຫາ, ນາງພົບ, ແລະ ໄດ້ອາໄສຢູ່ກັບພວກເຂົາ,
ຄືກັບຝົນໃນທະເລຊາຍ, ແລະ ນໍ້າຄ້າງເທິງແຜ່ນດິນທີ່ຫິວນໍ້າ.

ບົດທີ 43

1. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຟ້າຜ່າອື່ນໆ ແລະ ດວງດາວໃນທ້ອງຟ້າ,
ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນພວກເຂົາຕາມຊື່ຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ພວກເຂົາເຊື່ອຟັງພຣະອົງ.
2. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວິທີທີ່ພວກມັນຖືກຊັ່ງນໍ້າໜັກໃນຄວາມສົມດຸນທີ່ຊອບທຳຕາມສັດສ່ວນຂອງແສງສະຫວ່າງຂອງມັນ:
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມກວ້າງຂອງຊ່ອງວ່າງຂອງມັນ ແລະ
ມື້ທີ່ພວກມັນປະກົດຕົວ, ແລະ ວິທີການປະຕິວັດຂອງມັນຜະລິດຟ້າຜ່າ:
ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນການປະຕິວັດຂອງມັນຕາມຈຳນວນທູດສະຫວັນ,
ແລະ ວິທີການທີ່ພວກເຂົາຮັກສາສັດທາເຊິ່ງກັນແລະກັນ.
3.
ແລະຂ້ອຍໄດ້ຖາມທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ໄປກັບຂ້ອຍຜູ້ທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ວ່າ: 'ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງ?'
4. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: '
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນຄວາມໝາຍຂອງຕົວຢ່າງເຫຼົ່ານີ້:
ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ
ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.'

ບົດທີ 44

ຍັງມີປະກົດການອີກອັນໜຶ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບຟ້າຜ່າຄື:
ດວງດາວບາງດວງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ກາຍເປັນຟ້າຜ່າ ແລະ
ບໍ່ສາມາດແຍກອອກຈາກຮູບແບບໃໝ່ຂອງມັນໄດ້.

ບົດທີ 45

1. ແລະ
ນີ້ແມ່ນຄຳອຸປະມາຂໍ້ທີສອງກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ປະຕິເສດນາມຂອງບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.
2. ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະບໍ່ມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ:
ສ່ວນແບ່ງຂອງຄົນບາບເຫຼົ່ານັ້ນຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນ,
ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ,
ຜູ້ທີ່ຖືກຮັກສາໄວ້ສຳລັບວັນແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານແລະຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ.
3. ໃນວັນນັ້ນ
ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກຂອງເຮົາຈະນັ່ງເທິງບັນລັງແຫ່ງລັດສະໝີພາບ, ແລະ
ຈະທົດລອງການກະທຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນຂອງພວກເຂົາຈະມີນັບບໍ່ຖ້ວນ. ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນພາຍໃນພວກເຂົາ
ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກຂອງເຮົາ, ແລະ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງນາມອັນຮຸ່ງໂລດຂອງເຮົາ:
4. ເມື່ອນັ້ນ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຮົາເລືອກໄວ້ອາໄສຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາ.
ແລະ ເຮົາຈະປ່ຽນແປງສະຫວັນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນພອນ ແລະ
ແສງສະຫວ່າງນິລັນດອນ.
5. ແລະ ເຮົາຈະປ່ຽນແປງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນພອນ:
ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງເຮົາອາໄສຢູ່ເທິງມັນ: ແຕ່ຄົນບາບ
ແລະ ຄົນຊົ່ວຈະບໍ່ກ້າວຕີນໄປເທິງມັນ.
6. ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ສະໜອງ ແລະ
ພໍໃຈດ້ວຍສັນຕິສຸກແກ່ຜູ້ຊອບທຳຂອງເຮົາ, ແລະ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າອາໄສຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ:
ແຕ່ສຳລັບຄົນບາບມີການພິພາກສາທີ່ຈະມາເຖິງເຮົາ,
ເພື່ອເຮົາຈະທຳລາຍເຂົາເຈົ້າຈາກໜ້າໂລກ.

ບົດທີ 46

1. ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີຫົວແຫ່ງວັນເວລາ,
ແລະຫົວຂອງພຣະອົງຂາວຄືກັບຂົນແກະ,
ແລະຢູ່ກັບພຣະອົງມີອີກສິ່ງໜຶ່ງທີ່ມີໃບໜ້າຄ້າຍຄືມະນຸດ,
ແລະໃບໜ້າຂອງພຣະອົງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາ,
ຄືກັບທູດສະຫວັນບໍລິສຸດອົງໜຶ່ງ.
2. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ກ່ຽວກັບບຸດມະນຸດຜູ້ນັ້ນ,
ລາວແມ່ນໃຜ, ແລະ ລາວມາຈາກໃສ, ແລະ
ເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງໄປກັບຫົວໜ້າແຫ່ງວັນເວລາ? ແລະ
ລາວໄດ້ຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ນີ້ແມ່ນບຸດມະນຸດຜູ້ທີ່ມີຄວາມຊອບທຳ,
ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຊອບທຳຢູ່ກັບລາວ, ແລະ
ຜູ້ທີ່ເປີດເຜີຍຊັບສົມບັດທັງໝົດຂອງສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້,
3. ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານໄດ້ເລືອກລາວ, ແລະ
ຜູ້ທີ່ຈະມີຄວາມໂດດເດັ່ນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານໃນຄວາມຊອບທຳຕະຫຼອດໄປ.
4. ແລະ ບຸດມະນຸດຜູ້ນີ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈະຍົກບັນດາກະສັດ ແລະ
ຜູ້ມີອຳນາດອອກຈາກບັນລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ

ຜູ້ມີອຳນາດອອກຈາກບັນລັງຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ຈະແກ້ອຳນາດຂອງຜູ້ມີອຳນາດ, ແລະ ຫັກແຂ້ວຂອງຄົນບາບ.
5. ແລະ ເພິ່ນຈະປົດກະສັດອອກຈາກບັນລັງ ແລະ
ອານາຈັກຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍົກຍ້ອງ ແລະ
ສັນລະເສີນພຣະອົງ ແລະ
ບໍ່ຍອມຮັບຢ່າງຖ່ອມຕົວວ່າອານາຈັກນັ້ນໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າມາຈາກໃສ.
6. ແລະ
ພຣະອົງຈະໂຜດໃຫ້ຜູ້ມີອຳນາດຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ໜ້າອັບອາຍ, ແລະ
ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມອັບອາຍ.
ຄວາມມືດຈະເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ໜອນຈະເປັນບ່ອນນອນຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຄວາມຫວັງທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນຈາກຕຽງຂອງພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສັນລະເສີນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.
7. ແລະ ພວກເຂົາເຫຼົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ພິພາກສາດວງດາວໃນທ້ອງຟ້າ, ແລະ
ຍົກມືຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານພຣະຜູ້ສູງສຸດ, ແລະ ຢຽບຍ່ຳແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ
ອາໄສຢູ່ເທິງມັນ. ແລະ
ການກະທຳທັງໝົດຂອງພວກເຂົາສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມບໍ່ຊອບທຳ, ແລະ ອຳນາດຂອງພວກເຂົາຢູ່ເທິງຄວາມຮັ່ງມີຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ
ສັດທາຂອງພວກເຂົາຢູ່ໃນບັນດາພະເຈົ້າທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດດ້ວຍມືຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ພວກເຂົາປະຕິເສດພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ,
8. ແລະ ພວກເຂົາຂົ່ມເຫັງເຮືອນຂອງຜູ້ທີ່ມາເຕົ້າໂຮມກັນຂອງພຣະອົງ,
ແລະ
ຜູ້ທີ່ສັດຊື່ຜູ້ທີ່ຍຶດໝັ້ນໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.

ບົດທີ 47

1. ແລະ ໃນສະໄໝນັ້ນ ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຊອບທຳຈະຂຶ້ນໄປ, ແລະ
ເລືອດຂອງຜູ້ຊອບທຳຈະຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນໂລກຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.
2. ໃນສະໄໝນັ້ນ, ຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ທີ່ປະທັບຢູ່
ເທິງສະຫວັນຈະເຕົ້າໂຮມກັນເປັນສຽງດຽວ, ອ້ອນວອນ, ອະທິຖານ
ແລະ ສັນລະເສີນ, ແລະ ຂອບພຣະຄຸນ ແລະ
ສັນລະເສີນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ,
ເພື່ອເລືອດຂອງຜູ້ຊອບທຳທີ່ໄດ້ຫຼັ່ງລົງ, ແລະ
ເພື່ອວ່າຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຊອບທຳຈະບໍ່ໄຮ້ປະໂຫຍດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ, ເພື່ອວ່າການພິພາກສາຈະໄດ້ກະທຳຕໍ່ພວກເຂົາ,
ແລະ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ຕ້ອງທົນທຸກທໍລະມານຕະຫຼອດໄປ.
3. ໃນສະໄໝນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫົວໜ້າແຫ່ງວັນເວລາ
ເມື່ອພຣະອົງປະທັບຢູ່ເທິງບັນລັງແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ,
ແລະໜັງສືຂອງຄົນເປັນໄດ້ຖືກເປີດອອກຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ:
ແລະກອງທັບທັງໝົດຂອງພຣະອົງທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນຂ້າງເທິງ
ແລະທີ່ປຶກສາຂອງພຣະອົງໄດ້ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ,
4. ແລະ ຫົວໃຈຂອງຜູ້ບໍລິສຸດເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ;
ເພາະວ່າຈຳນວນຄົນຊອບທຳໄດ້ຖືກຖວາຍແລ້ວ, ແລະ
ຄຳອະທິຖານຂອງຄົນຊອບທຳໄດ້ຖືກໄດ້ຍິນ, ແລະ
ເລືອດຂອງຄົນຊອບທຳໄດ້ຖືກຮຽກຮ້ອງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.

ບົດທີ 48

1. ແລະ ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນນ້ຳພຸແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຊຶ່ງບໍ່ມີວັນໝົດໄປ: ແລະ
ອ້ອມຮອບມັນມີນ້ຳພຸແຫ່ງປັນຍາຫຼາຍແຫ່ງ; ແລະ
ຜູ້ທີ່ຫິວນ້ຳທັງໝົດໄດ້ດື່ມນ້ຳພຸເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍປັນຍາ,
ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພວກເຂົາຢູ່ກັບຄົນຊອບທຳ, ຄົນບໍລິສຸດ, ແລະ
ຄົນທີ່ຖືກເລືອກ.
2. ແລະໃນເວລານັ້ນເອງ
ບຸດມະນຸດໄດ້ຖືກຕັ້ງຊື່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ,
ແລະຊື່ຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກຕັ້ງຊື່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ຊົງລິດອຳນາດ.
3. ແມ່ນແລ້ວ, ກ່ອນທີ່ດວງອາທິດ ແລະ
ສັນຍາລັກຕ່າງໆຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນ,
ກ່ອນທີ່ດວງດາວແຫ່ງຟ້າສະຫວັນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນ,
ພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກຕັ້ງຊື່ໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.
4.
ເພິ່ນຈະເປັນໄມ້ຄ້ອນເທົ້າໃຫ້ຄົນຊອບທຳເພື່ອຈະຍຶດໝັ້ນຕົນເອງແລະບໍ່ລົ້ມລົງ, ແລະ ເພິ່ນຈະເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງປະຊາຊາດ,
ແລະເປັນຄວາມຫວັງຂອງຜູ້ທີ່ມີຈິດໃຈທີ່ໂສກເສົ້າ.
5.
ທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະກົ້ມລົງນະມັດສະການພຣະອົງ,
ແລະຈະສັນລະເສີນ, ອວຍພອນ,
ແລະສະເຫຼີມສະຫຼອງດ້ວຍເພງສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.
6. ແລະ ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້, ເພິ່ນຈຶ່ງຖືກເລືອກ ແລະ
ຖືກເຊື່ອງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ກ່ອນການສ້າງໂລກ ແລະ
ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.
7. ແລະ
ສະຕິປັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະອົງໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ຜູ້ຊອບທຳ;

ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຮັກສາມໍລະດົກຂອງຄົນຊອບທຳໄວ້,
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ກຽດຊັງ ແລະ
ກຽດຊັງໂລກແຫ່ງຄວາມບໍ່ຊອບທຳນີ້, ແລະ ໄດ້ກຽດຊັງການກະທຳ
ແລະ
ວິທີການທັງໝົດຂອງມັນໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍ
ານ: ເພາະວ່າໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມລອດ,
ແລະ ຕາມພຣະປະສົງອັນດີຂອງພຣະອົງ
ມັນກໍເປັນໄປໃນເລື່ອງຊີວິດຂອງພວກເຂົາ.
8. ໃນສະໄໝນີ້, ກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຈະຕົກຢູ່ໃນໃບໜ້າທີ່ມືດມົວ,
ແລະ
ກາຍເປັນຜູ້ມີອຳນາດທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນຍ້ອນຜົນງານຂອງມືຂອ
ງເຂົາເຈົ້າ; ເພາະວ່າໃນມື້ແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ
ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຕົນເອງໃຫ້ລອດໄດ້.
9. ແລະ ເຮົາຈະມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງເຮົາ:
ພວກເຂົາຈະໄໝ້ພວກເຂົາຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ບໍລິສຸດຄືກັບຟາງຢູ່ໃນໄຟ:
ພວກເຂົາຈະຈົມລົງຕໍ່ໜ້າຄົນຊອບທຳຄືກັບຕະກົ່ວໃນນໍ້າ, ແລະ
ຈະບໍ່ມີຮ່ອງຮອຍຂອງພວກເຂົາອີກເລີຍ.
10. ແລະ ໃນມື້ແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພວກເຂົາ
ຈະມີຄວາມສະຫງົບສຸກຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ
ພວກເຂົາຈະລົ້ມລົງແລະບໍ່ລຸກຂຶ້ນອີກ: ແລະ
ຈະບໍ່ມີໃຜຈັບພວກເຂົາດ້ວຍມືຂອງລາວ ແລະ ຍົກພວກເຂົາຂຶ້ນ:
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ ແລະ
ຜູ້ທີ່ຖືກເຈີມຂອງພຣະອົງ.
ຂໍໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານຈົ່ງໄດ້ຮັບພອນ.

ບົດທີ 49

1. ເພາະວ່າປັນຍາຖືກຖອກລົງມາເໝືອນນໍ້າ,
ແລະລັດສະໝີພາບຈະບໍ່ສູນຫາຍໄປຕໍ່ໜ້າພຣະອົງຕະຫຼອດໄປ.
2.
ເພາະວ່າພຣະອົງມີລິດອຳນາດໃນຄວາມລັບທັງໝົດຂອງຄວາມຊອບ
ທຳ, ແລະຄວາມບໍ່ຊອບທຳຈະຫາຍໄປຄືກັບເງົາ,
ແລະບໍ່ມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ;
ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ,
ແລະລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງເປັນນິດ,
ແລະລິດອຳນາດຂອງພຣະອົງເປັນນິດ,
ແລະລິດອຳນາດຂອງພຣະອົງເປັນນິດ.
3. ແລະໃນພຣະອົງມີວິນຍານແຫ່ງປັນຍາ,
ແລະວິນຍານທີ່ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ,
ແລະວິນຍານແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈແລະພະລັງ,
ແລະວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ນອນຫລັບຢູ່ໃນຄວາມຊອບທຳ.
4. ແລະ ພຣະອົງຈະພິພາກສາສິ່ງລັບໆ, ແລະ
ບໍ່ມີໃຜຈະສາມາດເວົ້າຄຳຕົວະຕໍ່ໜ້າພຣະອົງໄດ້;
ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນ
ຍານຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ.

ບົດທີ 50

1. ແລະ ໃນສະໄໝນັ້ນ ການປ່ຽນແປງຈະເກີດຂຶ້ນສຳລັບຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ
ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ, ແລະ ແສງສະຫວ່າງຂອງມື້ຈະປົກຄຸມພວກເຂົາ, ແລະ
ລັດສະໝີພາບ ແລະ ກຽດຕິຍົດຈະຫັນໄປຫາຜູ້ບໍລິສຸດ,
2. ໃນມື້ແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານ
ຊຶ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈະຖືກສະສົມໄວ້ຕໍ່ຕ້ານຄົນບາບ. ແລະ
ຄົນຊອບທຳຈະໄດ້ຮັບໄຊຊະນະໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງ
ວິນຍານ: ແລະ ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນໆເປັນພະຍານເຖິງເລື່ອງນີ້
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ກັບໃຈ ແລະ
ປະຖິ້ມວຽກງານຂອງມືຂອງພວກເຂົາ.
3.
ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີກຽດຕິຍົດໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນ
ຍານ, ແຕ່ໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະອົງພວກເຂົາຈະລອດ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານຈະມີຄວາມເມດຕາສົງສານຕໍ່ພວກເ
ຂົາ, ເພາະວ່າຄວາມເມດຕາສົງສານຂອງພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່.
4. ແລະພຣະອົງກໍຊອບທຳໃນການພິພາກສາຂອງພຣະອົງ,
ແລະຕໍ່ໜ້າລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ,
ຄວາມອະທຳກໍຈະບໍ່ຮັກສາຕົວເອງໄວ້ໄດ້:
ໃນການພິພາກສາຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ກັບໃຈຈະຕາຍຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ.
5. ແລະ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປເຮົາຈະບໍ່ມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ພວກເຂົາ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານກ່າວ.

ບົດທີ 51

1. ແລະ ໃນສະໄໝນັ້ນ
ແຜ່ນດິນໂລກຈະສົ່ງຄືນສິ່ງທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ມັນ, ແລະ
ແດນມໍລະນາຈະສົ່ງຄືນສິ່ງທີ່ມັນໄດ້ຮັບມາ, ແລະ
ນະລົກຈະສົ່ງຄືນສິ່ງທີ່ມັນຕ້ອງຈ່າຍຄືນ.
2. ແລະ ພຣະອົງຈະເລືອກຄົນຊອບທຳ ແລະ
ຄົນບໍລິສຸດຈາກບັນດາພວກເຂົາ: ເພາະວ່າມື້ນັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ
ທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.
3. ແລະ ໃນສະໄໝນັ້ນ ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຈະນັ່ງເທິງບັນລັງຂອງເຮົາ,
ແລະ ປາກຂອງພຣະອົງຈະຖອກເທຄວາມລັບທັງໝົດຂອງປັນຍາ
ແລະ ຄຳແນະນຳອອກມາ:
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານໄດ້ປະທານສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ແກ່ພ
ຣະອົງ ແລະ ໄດ້ຖວາຍກຽດແກ່ພຣະອົງ.

4. ແລະ ໃນສະໄໝນັ້ນ ພູເຂົາຈະໂດດຄືກັບແກະຜູ້, ແລະ
ເນີນພູຈະໂດດຄືກັບລູກແກະທີ່ອີ່ມດ້ວຍນົມ, ແລະ
ໃບໜ້າຂອງທູດສະຫວັນທັງປວງໃນສະຫວັນຈະເປັ່ງປະກາຍດ້ວຍຄວາ
ມປິຕິຍິນດີ.
5. ເພາະວ່າໃນສະໄໝນັ້ນ ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຈະລຸກຂຶ້ນ,
ແລະແຜ່ນດິນໂລກຈະປິຕິຍິນດີ, ແລະຄົນຊອບທຳຈະອາໄສຢູ່ເທິງນັ້ນ,
ແລະຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຈະຍ່າງຢູ່ເທິງນັ້ນ.

ບົດທີ 52

1. ແລະ ຫຼັງຈາກມື້ເຫຼົ່ານັ້ນ
ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພາບນິມິດທັງໝົດຂອງສິ່ງທີ່ຖືກ
ເຊື່ອງໄວ້—ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກພັດພາໄປໃນລົມບ້າໝູ ແລະ
ພວກມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກ.
2.
ຢູ່ທີ່ນັ້ນຕາຂອງເຮົາໄດ້ເຫັນສິ່ງລຶກລັບທັງໝົດຂອງສະຫວັນທີ່ຈະເປັນ,
ພູເຂົາເຫຼັກ, ພູເຂົາທອງແດງ, ພູເຂົາເງິນ, ພູເຂົາຄຳ, ພູເຂົາໂລຫະອ່ອນ,
ແລະພູເຂົາຕະກົ່ວ.
3. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, '
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຢູ່ໃນທີ່ລັບໆນັ້ນແມ່ນຫຍັງ?'
4. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: '
ສິ່ງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈະຮັບໃຊ້ອານາຈັກຂອງຜູ້ທີ່ຖືກເຈີມຂອ
ງພຣະອົງ ເພື່ອວ່າເພິ່ນຈະມີອຳນາດ ແລະ
ມີອຳນາດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.'
5. ແລະ ທູດສະຫວັນແຫ່ງສັນຕິພາບອົງນັ້ນໄດ້ຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: '
ລໍຖ້າສັກໜ້ອຍໜຶ່ງ, ແລະ
ສິ່ງລັບທັງໝົດທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານຈະຖືກເປີດ
ເຜີຍໃຫ້ເຈົ້າເຫັນ.
6. ແລະ ພູເຂົາເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ພູເຂົາເຫຼັກ,
ພູເຂົາທອງແດງ, ພູເຂົາເງິນ, ພູເຂົາຄຳ, ພູເຂົາໂລຫະອ່ອນ, ແລະ
ພູເຂົາຕະກົ່ວ,
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຈະຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຄືກັບຂີ້ເຜີ້ງຕໍ່ໜ້າໄຟ,
ແລະ ຄືກັບນ້ຳທີ່ໄຫຼລົງມາຈາກເບື້ອງເທິງເທິງພູເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ
ພວກມັນຈະກາຍເປັນບໍ່ມີອຳນາດຕໍ່ໜ້າຕີນຂອງພຣະອົງ.
7. ແລະ ໃນວັນເວລາເຫຼົ່ານັ້ນຈະບໍ່ມີໃຜໄດ້ຮັບຄວາມລອດ,
ບໍ່ວ່າຈະດ້ວຍຄຳ ຫຼື ເງິນ, ແລະ ບໍ່ມີໃຜສາມາດໜີພົ້ນໄດ້.
8. ແລະຈະບໍ່ມີເຫຼັກສຳລັບສົງຄາມ,
ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດນຸ່ງເສື້ອປ້ອງກັນເອິກ. ທອງສຳລິດຈະບໍ່ມີປະໂຫຍດ,
ແລະກົ່ວຈະບໍ່ມີປະໂຫຍດ ແລະຈະບໍ່ມີຄຸນຄ່າ,
ແລະຕະກົ່ວຈະບໍ່ເປັນທີ່ຕ້ອງການ.

9. ແລະສິ່ງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກປະຕິເສດ ແລະ
ຖືກທຳລາຍຈາກພື້ນຜິວໂລກ,
ເມື່ອຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກຈະປາກົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.

ບົດທີ 53

1. ຢູ່ທີ່ນັ້ນຕາຂອງເຮົາໄດ້ເຫັນຮ່ອມພູເລິກທີ່ມີປາກອ້າ,
ແລະທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ທະເລ,
ແລະເກາະດອນຕ່າງໆຈະນຳເອົາຂອງຂວັນ, ຂອງປະທານ,
ແລະເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການເຄົາລົບມາໃຫ້ເຂົາ,
ແຕ່ຮ່ອມພູເລິກນັ້ນຈະບໍ່ເຕັມ.
2. ແລະມືຂອງພວກເຂົາກະທຳການທີ່ຜິດກົດໝາຍ,
ແລະຄົນບາບກືນກິນທຸກຄົນທີ່ພວກເຂົາກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຢ່າງຜິດກົດໝາ
ຍ: ແຕ່ຄົນບາບຈະຖືກທຳລາຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ,
ແລະພວກເຂົາຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກໜ້າແຜ່ນດິນໂລກຂອງພຣະອົງ,
ແລະພວກເຂົາຈະພິນາດໄປຕະຫຼອດການ.
3. ເພາະເຮົາໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນທັງປວງແຫ່ງການລົງໂທດຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ແລະ ຕຽມເຄື່ອງມືທັງໝົດຂອງຊາຕານ.
4. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມທູດສະຫວັນແຫ່ງສັນຕິພາບຜູ້ທີ່ໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່
າ: 'ພວກເຂົາກຳລັງກະກຽມເຄື່ອງດົນຕີເຫຼົ່ານີ້ສຳລັບໃຜ?'
5. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ: ພວກ
ເຂົາ ກຽມ ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ໄວ້ ໃຫ້ ກະສັດ ແລະ ຜູ້ ມີ
ອຳນາດ ຂອງ ໂລກ ນີ້, ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ
ຖືກ ທຳລາຍ ດ້ວຍ ເຫດ ນັ້ນ.
6. ແລະ ຫຼັງຈາກນີ້, ພຣະຜູ້ຊອບທຳ ແລະ
ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຈະເຮັດໃຫ້ເຮືອນຂອງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງປະກົດ
ຕົວ:
ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກຂັດຂວາງອີກຕໍ່ໄປໃນພຣະນາມຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງພຣະວິນຍານ.
7.
ແລະພູເຂົາເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ຢືນຢູ່ຄືກັບແຜ່ນດິນໂລກຕໍ່ໜ້າຄວາມຊອບທຳຂ
ອງພຣະອົງ, ແຕ່ເນີນພູຈະເປັນຄືກັບນ້ຳພຸ,
ແລະຄົນຊອບທຳຈະມີການພັກຜ່ອນຈາກການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຂອງຄົນບ
າບ.

ບົດທີ 54

1. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ຫລຽວ ເບິ່ງ ແລະ ຫັນ ໄປ ຫາ
ອີກ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ເຫັນ ຮ່ອມ
ພູ ເລິກ ທີ່ ມີ ໄຟ ລຸກ ໄໝ້ ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ.

2. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນໍາເອົາກະສັດ ແລະ ຜູ້ມີອຳນາດມາ, ແລະ ເລີ່ມໂຍນພວກເຂົາລົງໃນຮ່ອມພູເລິກນີ້.
3.
ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນຕາຂອງຂ້ອຍໄດ້ເຫັນວິທີທີ່ພວກເຂົາເຮັດເຄື່ອງມືເຫຼົ່ານີ້ຂອງພວກເຂົາ, ສາຍໂສ້ເຫຼັກທີ່ມີນໍ້າໜັກທີ່ບໍ່ສາມາດວັດແທກໄດ້.
4. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມທູດສະຫວັນແຫ່ງສັນຕິພາບຜູ້ທີ່ໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: 'ໂສ້ເຫຼົ່ານີ້ຖືກກະກຽມໄວ້ສໍາລັບໃຜ?'
5. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ: ສິ່ງ ເຫລົ່າ ນີ້ ກໍາ ລັງ ຖືກ ຕຽມ ໄວ້ ໃຫ້ ແກ່ ກອງ ທັບ ຂອງ Azâzêl, ເພື່ອ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ເອົາ ພວກ ເຂົາ ແລະ ໂຍນ ພວກ ເຂົາ ລົງ ໃນ ເຫວ ເລິກ ແຫ່ງ ການ ກ່າວ ໂທດ ຢ່າງ ຄົບ ຖ້ວນ, ແລະ ພວກ ເຂົາ ຈະ ປົກ ຄາງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ກ້ອນ ຫີນ ຫຍາບ ຕາມ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແຫ່ງ ວິນ ຍານ ໄດ້ ບັນ ຊາ.
6. ແລະ ມີຄາເອນ, ຄາບຣິເອນ, ຣາຟາເອນ, ແລະ ຟານູເອນ ຈະຈັບພວກເຂົາໃນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ, ແລະ ໂຍນພວກເຂົາລົງໃນເຕົາໄຟທີ່ກໍາລັງລຸກໄໝ້ໃນມື້ນັ້ນ, ເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານຈະໄດ້ແກ້ແຄ້ນພວກເຂົາສໍາລັບຄວາມບໍ່ຊອບທໍາຂອງພວກເຂົາໃນການກາຍເປັນຢູ່ໃຕ້ຊາຕານ ແລະ ນໍາພາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນໂລກໃຫ້ຫຼົງທາງ.
7. 'ແລະ ໃນສະໄໝນັ້ນ
ການລົງໂທດຈະມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ, ແລະ ພຣະອົງຈະເປີດຫ້ອງນໍ້າທັງໝົດທີ່ຢູ່ເໜືອຟ້າສະຫວັນ, ແລະ ນໍ້າພຸທີ່ຢູ່ໃຕ້ແຜ່ນດິນໂລກ.
8. ແລະ ນໍ້າທັງໝົດຈະລວມເຂົ້າກັບນໍ້າ:
ສິ່ງທີ່ຢູ່ເໜືອຟ້າສະຫວັນແມ່ນນໍ້າຂອງເພດຊາຍ, ແລະ ນໍ້າທີ່ຢູ່ໃຕ້ແຜ່ນດິນໂລກແມ່ນນໍ້າຂອງເພດຍິງ.
9. ແລະ ພວກເຂົາຈະທໍາລາຍທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃຕ້ສຸດຂອງຟ້າສະຫວັນ.
10. ແລະ
ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມບໍ່ຊອບທໍາຂອງພວກເຂົາທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທໍາຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາຈະພິນາດໄປດ້ວຍສິ່ງເຫຼົ່ານີ້.

ບົດທີ 55

1. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຫົວໜ້າແຫ່ງວັນເວລາໄດ້ກັບໃຈ ແລະ ກ່າວວ່າ: 'ຂ້ອຍໄດ້ທໍາລາຍທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງບໍ່ມີປະໂຫຍດ.'
2. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສາບານໂດຍພຣະນາມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງວ່າ: 'ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປ
ເຮົາຈະບໍ່ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ເຮົາຈະຕັ້ງເຄື່ອງໝາຍໄວ້ໃນສະຫວັນ: ແລະ ນີ້ຈະເປັນຄໍາໝັ້ນສັນຍາແຫ່ງສັດທາອັນດີລະຫວ່າງເຮົາກັບພວກເຂົາຕະຫຼອດໄປ, ຕາບໃດທີ່ສະຫວັນຍັງຢູ່ເໜືອແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະ ນີ້ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບຄໍາສັ່ງຂອງເຮົາ.'
3.
ເມື່ອເຮົາປາຖະໜາທີ່ຈະຈັບພວກເຂົາດ້ວຍມືຂອງທູດສະຫວັນໃນມື້ແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດຍ້ອນສິ່ງນີ້, ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ການລົງໂທດ ແລະ ຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງເຮົາຢູ່ເທິງພວກເຂົາ, ພຣະເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານກ່າວ.
4. ພວກກະສັດຜູ້ມີອໍານາດຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນຜູ້ທີ່ເຮົາເລືອກໄວ້, ວ່າພຣະອົງນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງແຫ່ງລັດສະໝີພາບ ແລະ ພິພາກສາ Azâzêl, ແລະ ຜູ້ຮ່ວມງານທັງໝົດຂອງລາວ, ແລະ ກອງທັບທັງໝົດຂອງລາວໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.

ບົດທີ 56

1. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກອງທັບຂອງທູດສະຫວັນແຫ່ງການລົງໂທດຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະ ພວກເຂົາຖືໄມ້ຂ້ຽນ ແລະ ສາຍໂສ້ເຫຼັກ ແລະ ທອງສໍາລິດ.
2. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມທູດສະຫວັນແຫ່ງສັນຕິພາບຜູ້ທີ່ໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: 'ຄົນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຖືໄພອັນຕະລາຍໄປໃຫ້ໃຜ?'
3. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ: 'ຕໍ່ ຜູ້ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ເລືອກ ໄວ້ ແລະ ເປັນ ທີ່ ຮັກ, ເພື່ອ ວ່າ ເຂົາ ເຈົ້າ ຈະ ຖືກ ໂຍນ ລົງ ໄປ ໃນ ເຫວ ເລິກ ຂອງ ຮ່ອມ ພູ.
4. ແລະ ເມື່ອນັ້ນຮ່ອມພູນັ້ນຈະເຕັມໄປດ້ວຍຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ ແລະ ເປັນທີ່ຮັກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ວັນເວລາຂອງຊີວິດຂອງພວກເຂົາຈະສິ້ນສຸດລົງ, ແລະ ວັນເວລາທີ່ພວກເຂົາຖືກນໍາພາໄປໃນທາງທີ່ຜິດຈະບໍ່ຖືກນັບອີກຕໍ່ໄປ.
5. ແລະ ໃນສະໄໝນັ້ນ ທູດສະຫວັນຈະກັບມາ, ແລະ ໂຍນຕົວເອງໄປທາງທິດຕາເວັນອອກໃສ່ຊາວພາເທຍ ແລະ ຊາວມີເດຍ: ພວກເຂົາຈະຍຸຍົງກະສັດ, ເພື່ອໃຫ້ວິນຍານແຫ່ງຄວາມວຸ້ນວາຍມາສູ່ພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະປຸກພວກເຂົາໃຫ້ຕື່ນຈາກບັນລັງຂອງພວກເຂົາ,

ເພື່ອພວກເຂົາຈະແຕກອອກມາຄືກັບສິງໂຕອອກຈາກຮັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຄືກັບໝາປ່າທີ່ຫິວໂຫຍໃນບັນດາຝູງແກະຂອງພວກເຂົາ.
6.
ແລະພວກເຂົາຈະຂຶ້ນໄປປຽບແຜ່ນດິນຂອງຜູ້ທີ່ພຣະອົງເລືອກໄວ້ພາຍໃຕ້ຕີນ,
ແລະແຜ່ນດິນຂອງຜູ້ທີ່ພຣະອົງເລືອກໄວ້ຈະເປັນລານນວດເຂົ້າແລະທາງຫຼວງຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ.
7.
ແຕ່ເມືອງຂອງຄົນຊອບທຳຂອງເຮົາຈະເປັນອຸປະສັກຕໍ່ມ້າຂອງພວກເຂົາ. ແລະພວກເຂົາຈະເລີ່ມຕໍ່ສູ້ກັນເອງ,
ແລະມືຂວາຂອງພວກເຂົາຈະແຂງແຮງຕໍ່ຕ້ານຕົນເອງ,
ແລະຜູ້ຊາຍຈະບໍ່ຮູ້ຈັກອ້າຍຂອງຕົນ, ຫຼືລູກຊາຍຈະບໍ່ຮູ້ຈັກພໍ່ ຫຼື ແມ່ຂອງຕົນ,
ຈົນກວ່າຈະບໍ່ມີສົບນັບບໍ່ຖ້ວນຍ້ອນການຖືກຂ້າຂອງພວກເຂົາ,
ແລະການລົງໂທດຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ໄຮ້ປະໂຫຍດ.
8. ໃນສະໄໝນັ້ນ, ແດນມໍລະນາຈະເປີດປາກຂອງມັນ,
ແລະພວກມັນຈະຖືກກືນກິນລົງໄປໃນນັ້ນ,
ແລະຄວາມພິນາດຂອງພວກເຂົາຈະສິ້ນສຸດລົງ;
ແດນມໍລະນາຈະກືນກິນຄົນບາບຕໍ່ໜ້າຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ.

ບົດທີ 57

1. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກນີ້,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກຸ່ມລົດມ້າອີກກຸ່ມໜຶ່ງ, ແລະ ຜູ້ຄົນຂີ່ລົດມ້ານັ້ນ, ແລະ ກໍາລັງມາດ້ວຍລົມຈາກທິດຕາເວັນອອກ, ແລະ
ຈາກທິດຕາເວັນຕົກໄປຫາທິດໃຕ້.
2. ແລະ ສຽງຂອງລົດມ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້ຍິນ, ແລະ
ເມື່ອຄວາມວຸ້ນວາຍນີ້ເກີດຂຶ້ນ ຜູ້ບໍລິສຸດຈາກສະຫວັນໄດ້ປະກາດມັນ,
ແລະ ເສົາຫຼັກຂອງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຖືກຍ້າຍອອກຈາກບ່ອນຂອງມັນ,
ແລະ ສຽງຂອງມັນໄດ້ຍິນຈາກສົ້ນໜຶ່ງຂອງສະຫວັນໄປຫາອີກສົ້ນໜຶ່ງ, ໃນມື້ດຽວ.
3. ແລະ
ພວກເຂົາທຸກຄົນຈະກົ້ມລົງນະມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ. ແລະ ນີ້ແມ່ນຈຸດຈົບຂອງຄໍາອຸປະມາຂໍ້ທີສອງ.

ບົດທີ 58

1. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມກ່າວຄໍາອຸປະມາຂໍ້ທີສາມກ່ຽວກັບຜູ້ຊອບທໍາ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ.
2. ທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ຊອບທໍາ ແລະ ຜູ້ຖືກເລືອກໄວ້ເປັນສຸກ
ເພາະວ່າສ່ວນແບ່ງຂອງທ່ານຈະຮຸ່ງເຮືອງ
3. ແລະ ຄົນຊອບທໍາຈະຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງຂອງດວງອາທິດ. ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ໃນແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ:
ວັນເວລາຂອງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ແລະ
ວັນເວລາຂອງຜູ້ບໍລິສຸດທີ່ບໍ່ມີວັນນັບ.
4. ແລະ ພວກເຂົາຈະສະແຫວງຫາຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ
ພົບຄວາມຊອບທໍາກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ:
ຈະມີສັນຕິສຸກແກ່ຜູ້ຊອບທໍາໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງນິລັນດອນ.
5. ແລະ ຫຼັງຈາກນີ້, ຈະມີຄົນກ່າວແກ່ຜູ້ບໍລິສຸດໃນສະຫວັນວ່າ,
ໃຫ້ພວກເຂົາຄົ້ນຫາຄວາມລັບຂອງຄວາມຊອບທໍາ,
ມໍລະດົກຂອງສັດທາ:
ເພາະມັນໄດ້ກາຍເປັນສົດໃສຄືກັບດວງອາທິດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະຄວາມມືດໄດ້ຜ່ານໄປ.
6. ແລະ ຈະມີແສງສະຫວ່າງທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ, ແລະ
ມັນຈະບໍ່ມາເຖິງຈົນເຖິງຂອບເຂດຂອງມື້,
ເພາະວ່າຄວາມມືດຈະຖືກທໍາລາຍກ່ອນ, ແລະ
ແສງສະຫວ່າງຈະຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ, ແລະ
ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາຈະຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເປັນນິດຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.

ບົດທີ 59

1. ໃນສະໄໝນັ້ນ, ຕາຂອງເຮົາໄດ້ເຫັນຄວາມລັບຂອງຟ້າຜ່າ,
ແລະຂອງແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ການພິພາກສາທີ່ພວກມັນປະຕິບັດ ແລະ ພວກມັນເຮັດໃຫ້ແສງສະຫວ່າງສະຫວ່າງຂຶ້ນ ເພື່ອເປັນພອນ ຫຼື ຄໍາສາບແຊ່ງ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານປະສົງ.
2. ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມລັບຂອງສຽງຟ້າຮ້ອງ,
ແລະວິທີທີ່ເມື່ອມັນດັງກ້ອງຢູ່ໃນສະຫວັນ, ສຽງຂອງມັນໄດ້ຍິນ,
ແລະພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນການພິພາກສາທີ່ຖືກປະຕິບັດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເພື່ອສະຫວັດດີພາບແລະພອນ,
ຫຼືເພື່ອຄໍາສາບແຊ່ງຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.
3. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຄວາມລັບທັງໝົດຂອງແສງໄຟ ແລະ
ຟ້າຜ່າກໍໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ, ແລະ
ພວກມັນເຮັດໃຫ້ມີແສງສະຫວ່າງຂຶ້ນເພື່ອພອນ ແລະ ເພື່ອຄວາມພໍໃຈ.

ບົດທີ 60

1. ໃນປີທີ່ຫ້າຮ້ອຍ, ໃນເດືອນທີເຈັດ,
ໃນວັນທີສິບສີ່ຂອງເດືອນໃນຊີວິດຂອງເອນົກ. ໃນຄໍາອຸປະມານັ້ນ,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າມີການສັ່ນສະເທືອນຢ່າງໜັກໜ່ວງເຮັດໃຫ້ທ້ອງຟ້າແຫ່ງສະຫວັນສັ່ນສະເທືອນ, ແລະກອງທັບຂອງພຣະຜູ້ສູງສຸດ,

ແລະທູດສະຫວັນ, ພັນໆພັນໆ, ໝື່ນພັນໆ,
ໄດ້ວຸ້ນວາຍດ້ວຍຄວາມວຸ້ນວາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ.
2. ແລະ
ຫົວໜ້າແຫ່ງວັນເວລາໄດ້ປະທັບຢູ່ເທິງບັນລັງແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ແລະ ທູດສະຫວັນ ແລະ
ຜູ້ຊອບທຳໄດ້ຢືນຢູ່ອ້ອມຮອບພຣະອົງ.
3. ແລະ ຄວາມສັ່ນສະເທືອນອັນໃຫຍ່ຫຼວງໄດ້ຄອບງຳຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ
ຄວາມຢ້ານກົວໄດ້ຄອບງຳຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ
ແອວຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫຼຸດອອກ, ແລະ
ສາຍບືຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ລະລາຍໄປ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າກໍລົ້ມລົງກັບໜ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.
4. ແລະ
ມີກາເອນໄດ້ສົ່ງທູດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງມາຈາກບັນດາຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ປຸກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ, ແລະ
ເມື່ອເພິ່ນໄດ້ປຸກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ລຸກຂຶ້ນແລ້ວ
ວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍກັບຄືນມາ;
ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດທົນກັບຮູບລັກສະນະຂອງກອງທັບນີ້,
ແລະ ຄວາມວຸ້ນວາຍ ແລະ ການສັ່ນສະເທືອນຂອງສະຫວັນໄດ້. ແລະ
ມີກາເອນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: '
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງກັງວົນກັບພາບນິມິດດັ່ງກ່າວ?
ຈົນກະທັ່ງມື້ນີ້ເປັນມື້ແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ; ແລະ
ພຣະອົງມີຄວາມເມດຕາ ແລະ ອົດທົນຕໍ່ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
5. ແລະ ເມື່ອມື້, ແລະ ລິດອຳນາດ, ແລະ ການລົງໂທດ, ແລະ
ການພິພາກສາມາເຖິງ,
ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານໄດ້ຕຽມໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ນະມັດສະການກົດໝາຍທີ່ຊອບທຳ, ແລະ
ສຳລັບຜູ້ທີ່ປະຕິເສດການພິພາກສາທີ່ຊອບທຳ, ແລະ
ສຳລັບຜູ້ທີ່ໃຊ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຢ່າງບໍ່ມີປະໂຫຍດ—
ວັນນັ້ນໄດ້ຕຽມໄວ້ແລ້ວ, ສຳລັບຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ແມ່ນພັນທະສັນຍາ,
ແຕ່ສຳລັບຄົນບາບແມ່ນການສືບສວນ.
6.
ເມື່ອການລົງໂທດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານຈະມາສູ່ພວກເຂົາ,
ມັນຈະຕ້ອງມາເພື່ອວ່າການລົງໂທດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານຈະບໍ່ມາໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດ,
ແລະມັນຈະຂ້າເດັກນ້ອຍພ້ອມກັບແມ່ຂອງພວກເຂົາ
ແລະລູກພ້ອມກັບພໍ່ຂອງພວກເຂົາ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ,
ການພິພາກສາຈະເກີດຂຶ້ນຕາມຄວາມເມດຕາ ແລະ
ຄວາມອົດທົນຂອງພຣະອົງ.
7. ແລະໃນມື້ນັ້ນ ສັດຕູສອງໂຕໄດ້ແຍກກັນອອກ
ເປັນສັດຕູເພດຍິງໂຕໜຶ່ງຊື່ວ່າ ເລວີອາທານ
ມັນອາໄສຢູ່ໃນເຫວເລິກຂອງມະຫາສະໝຸດ ເໜືອນ້ຳພຸຂອງນ້ຳພຸ.

8. ແຕ່ ຜູ້ ຊາຍ ຊື່ ເບເຮໂມດ, ຜູ້ ທີ່ ອາໄສ ຢູ່ ໃນ ຖິ່ນ ແຫ້ງ ແລ້ງ ກັນດານ ຊື່ ດູອີນ, ຢູ່ ທາງ ທິດຕາເວັນ ອອກ ຂອງ ສວນ ບ່ອນ ທີ່ ຜູ້ ທີ່ ຖືກ ເລືອກ ແລະ ຊອບ ທຳ ອາໄສ ຢູ່, ບ່ອນ ທີ່ ພໍ່ ຕູ້ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຖືກ ຮັບ ຂຶ້ນ ໄປ, ຜູ້ ທີ່ ເຈັດ ນັບ ຈາກ ອາດາມ, ມະນຸດ ຄົນ ທຳ ອິດ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແຫ່ງ ວິນ ຍານ ໄດ້ ສ້າງ ຂຶ້ນ.
9. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ້ອນວອນທູດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງໃຫ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນເຖິງອຳນາດຂອງຜີຮ້າຍເຫຼົ່ານັ້ນ,
ວ່າພວກມັນຖືກແຍກອອກຈາກກັນໃນມື້ໜຶ່ງ ແລະ
ຖືກໂຍນລົງໄປໃນເຫວເລິກຂອງທະເລ, ແລະ
ອີກອົງໜຶ່ງຖືກໂຍນລົງໄປໃນແຜ່ນດິນແຫ້ງຂອງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ.
10. ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: 'ບຸດມະນຸດເອີຍ,
ໃນເລື່ອງນີ້ເຈົ້າຈະຕ້ອງຊອກຫາສິ່ງທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້.'
11. ແລະທູດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງທີ່ໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້
ໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າສິ່ງໃດເປັນສິ່ງທຳອິດ ແລະ ສຸດທ້າຍໃນສະຫວັນ
ຢູ່ໃນທີ່ສູງ ແລະ ຢູ່ໃຕ້ແຜ່ນດິນໂລກ ຢູ່ໃນທີ່ເລິກ ແລະ
ຢູ່ສົ້ນສຸດຂອງສະຫວັນ ແລະ ເທິງຮາກຖານຂອງສະຫວັນ.
12. ແລະຫ້ອງຂອງລົມ, ແລະວິທີການທີ່ລົມຖືກແບ່ງອອກ,
ແລະວິທີການທີ່ພວກມັນຖືກຊັ່ງນ້ຳໜັກ,
ແລະວິທີການທີ່ປະຕູຂອງລົມຖືກຄິດໄລ່,
ແຕ່ລະອັນຕາມພະລັງງານຂອງລົມ,
ແລະພະລັງງານຂອງແສງສະຫວ່າງຂອງດວງຈັນ,
ແລະຕາມພະລັງງານທີ່ເໝາະສົມ:
ແລະການແບ່ງສ່ວນຂອງດວງດາວຕາມຊື່ຂອງພວກມັນ,
ແລະວິທີການທີ່ການແບ່ງສ່ວນທັງໝົດຖືກແບ່ງອອກ.
13. ແລະສຽງຟ້າຮ້ອງຕາມສະຖານທີ່ທີ່ພວກມັນຕົກລົງມາ,
ແລະທຸກການແບ່ງແຍກທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາຟ້າຜ່າເພື່ອໃຫ້ມັນສະຫວ່າງຂຶ້ນ, ແລະກອງທັບຂອງພວກມັນເພື່ອວ່າພວກມັນຈະເຊື່ອຟັງທັນທີ.
14.
ເພາະວ່າຟ້າຮ້ອງມີບ່ອນພັກຜ່ອນຊຶ່ງຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ມັນໃນຂະນະທີ່ມັນລໍຖ້າສຽງດັງ; ແລະຟ້າຮ້ອງແລະຟ້າຜ່າແມ່ນແຍກອອກຈາກກັນບໍ່ໄດ້,
ແລະເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ແມ່ນອັນດຽວແລະບໍ່ແບ່ງແຍກ,
ທັງສອງໄປຮ່ວມກັນໂດຍຜ່ານວິນຍານແລະບໍ່ແຍກອອກຈາກກັນ.
15. ເພາະວ່າເມື່ອຟ້າຜ່າສ່ອງແສງ, ສຽງຟ້າຮ້ອງກໍ່ດັງຂຶ້ນ,
ແລະວິນຍານກໍ່ຢຸດຊົ່ວຄາວໃນລະຫວ່າງສຽງດັງ,
ແລະແບ່ງແຍກພວກເຂົາຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ;
ເພາະວ່າຊັບສົມບັດຂອງສຽງດັງຂອງພວກເຂົາຄືກັບດິນຊາຍ,
ແລະແຕ່ລະຄົນເມື່ອມັນດັງຂຶ້ນຈະຖືກກັກໄວ້ດ້ວຍບັງຫຽນ,

ແລະຫັນກັບຄືນໂດຍອຳນາດຂອງວິນຍານ,
ແລະຖືກຍູ້ໄປຂ້າງໜ້າຕາມຫຼາຍສ່ວນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.
16. ແລະ ວິນຍານຂອງທະເລແມ່ນຜູ້ຊາຍ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ
ຕາມອຳນາດຂອງພະອົງ, ພະອົງດຶງມັນກັບຄືນດ້ວຍບັງຫຽນ, ແລະ
ໃນລັກສະນະດຽວກັນມັນກໍຖືກພັດໄປຂ້າງໜ້າ ແລະ
ກະຈາຍໄປທ່າມກາງພູເຂົາທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.
17. ແລະວິນຍານຂອງນ້ຳຄ້າງແຂງແມ່ນທູດສະຫວັນຂອງພະອົງເອງ,
ແລະວິນຍານຂອງໝາກເຫັບແມ່ນທູດສະຫວັນທີ່ດີ.
18.
ແລະວິນຍານຂອງຫິມະໄດ້ປະຖິ້ມຫ້ອງຂອງມັນຍ້ອນຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງມັນ—ມັນມີວິນຍານພິເສດຢູ່ໃນນັ້ນ,
ແລະສິ່ງທີ່ຂຶ້ນມາຈາກມັນຄືກັບຄວັນ, ແລະຊື່ຂອງມັນແມ່ນນ້ຳຄ້າງ.
19.
ແລະວິນຍານຂອງໝອກບໍ່ໄດ້ລວມຕົວກັບພວກເຂົາຢູ່ໃນຫ້ອງຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ມັນມີຫ້ອງພິເສດ;
ເພາະວ່າເສັ້ນທາງຂອງມັນຮຸ່ງເຮືອງທັງໃນແສງສະຫວ່າງແລະໃນຄວາມມືດ, ແລະໃນລະດູໜາວແລະລະດູຮ້ອນ,
ແລະຢູ່ໃນຫ້ອງຂອງມັນມີທູດສະຫວັນ.
20.
ແລະວິນຍານຂອງນ້ຳຄ້າງມີບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງມັນຢູ່ທີ່ສິ້ນສຸດຂອງຟ້າສະຫວັນ, ແລະເຊື່ອມຕໍ່ກັບຫ້ອງຂອງຝົນ,
ແລະເສັ້ນທາງຂອງມັນຢູ່ໃນລະດູໜາວແລະລະດູຮ້ອນ:
ແລະເມກຂອງມັນແລະເມກຂອງໝອກເຊື່ອມຕໍ່ກັນ,
ແລະອັນໜຶ່ງໃຫ້ອີກອັນໜຶ່ງ.
21. ແລະ ເມື່ອວິນຍານແຫ່ງຝົນອອກຈາກຫ້ອງຂອງມັນ,
ທູດສະຫວັນຈະມາເປີດຫ້ອງ ແລະ ນຳມັນອອກໄປ, ແລະ
ເມື່ອມັນກະຈາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ,
ມັນກໍ່ລວມເຂົ້າກັບນ້ຳເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະ
ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ມັນລວມເຂົ້າກັບນ້ຳເທິງແຜ່ນດິນໂລກ...
22. ເພາະວ່ານ້ຳແມ່ນສຳລັບຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ;
ເພາະວ່າມັນເປັນອາຫານສຳລັບແຜ່ນດິນໂລກຈາກຜູ້ສູງສຸດຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ: ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງມີມາດຕະການສຳລັບຝົນ,
ແລະທູດສະຫວັນຮັບຜິດຊອບມັນ.
23. ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໄປສູ່ສວນຂອງຄົນຊອບທຳ.
24.
ແລະທູດສະຫວັນແຫ່ງສັນຕິພາບຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: 'ສັດຕູສອງໂຕນີ້,
ເຊິ່ງຖືກກະກຽມຕາມຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈະລ້ຽງ...

ບົດທີ 61

1. ແລະ ໃນສະໄໝນັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຊືອກຍາວເທົ່າໃດທີ່ທູດສະຫວັນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຮັບ,
ແລະ ພວກມັນໄດ້ເອົາປີກໄປບິນ, ແລະ ພວກມັນໄດ້ໄປທາງທິດເໜືອ.
2. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມທູດສະຫວັນວ່າ: '
ເປັນຫຍັງທູດສະຫວັນເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງເອົາເຊືອກເຫຼົ່ານີ້ໄປ?' ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: 'ພວກມັນໄດ້ໄປວັດແທກແລ້ວ.'
3. ແລະທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: '
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະນຳເອົາມາດຕະການຂອງຄົນຊອບທຳ,
ແລະເຊືອກຂອງຄົນຊອບທຳມາຫາຄົນຊອບທຳ,
ເພື່ອພວກເຂົາຈະຍຶດໝັ້ນໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.
4. ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກຈະເລີ່ມຢູ່ກັບຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ,
ແລະນັ້ນແມ່ນມາດຕະການທີ່ຈະຖືກມອບໃຫ້ສັດທາ,
ແລະເຊິ່ງຈະເສີມສ້າງຄວາມຊອບທຳ.
5.
ແລະມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ຈະເປີດເຜີຍຄວາມລັບທັງໝົດຂອງຄວາມເລິກຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍໂດຍທະເລຊາຍ,
ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກສັດຮ້າຍກິນ, ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກປາທະເລກິນ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະກັບຄືນມາແລະຢູ່ໄດ້, ໃນວັນຂອງຜູ້ທີ່ເລືອກໄວ້;
ເພາະວ່າບໍ່ມີໃຜຈະຖືກທຳລາຍຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ,
ແລະບໍ່ມີໃຜສາມາດຖືກທຳລາຍໄດ້.
6. ແລະ ທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນສະຫວັນຂ້າງເທິງໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງ ແລະ
ອຳນາດ ແລະ ສຽງດຽວ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງດຽວຄືກັບໄຟ.
7. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ອວຍພອນພຣະອົງດ້ວຍຄຳເວົ້າທຳອິດ, ແລະ
ຍົກຍ້ອງ ແລະ ຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນດ້ວຍປັນຍາ, ແລະ
ພວກເຂົາມີປັນຍາໃນຄຳເວົ້າ ແລະ ໃນຈິດວິນຍານແຫ່ງຊີວິດ.
8.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງພຣະວິນຍານໄດ້ວາງຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ເທິງບັນລັງແຫ່ງລັດສະໝີພາບ.
ແລະພຣະອົງຈະພິພາກສາກິດຈະການທັງໝົດຂອງຜູ້ບໍລິສຸດທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນ ,
ແລະໃນການຊັ່ງນ້ຳໜັກການກະທຳຂອງພວກເຂົາ,
9. ແລະ ເມື່ອພຣະອົງເງີຍໜ້າຂຶ້ນ
ເພື່ອພິພາກສາທາງລັບຂອງພວກເຂົາຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ, ແລະ
ເສັ້ນທາງຂອງພວກເຂົາຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງການພິພາກສາອັນຊອບທຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ, ແລ້ວພວກເຂົາທຸກຄົນຈະເວົ້າ
ແລະ ອວຍພອນດ້ວຍສຽງດຽວກັນ, ແລະ ສັນລະເສີນ ແລະ ຍົກຍ້ອງ
ແລະ ຖວາຍພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານໃຫ້ສັກສິດ.

10. ແລະ ພຣະອົງຈະຊົງເອີ້ນກອງທັບທັງໝົດຂອງສະຫວັນ, ແລະ
ຜູ້ບໍລິສຸດທັງໝົດທີ່ຢູ່ , ແລະ ກອງທັບຂອງພຣະເຈົ້າ,
ເຄຣຸບ, ເຊຣາຟີມ ແລະ ໂອຟານນີມ, ແລະ
ທູດສະຫວັນທັງໝົດທີ່ມີອຳນາດ, ແລະ
ທູດສະຫວັນທັງໝົດຂອງອານາຈັກ, ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້, ແລະ
ອຳນາດອື່ນໆເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ເທິງນ້ຳ.
11. ໃນວັນນັ້ນ, ຈະຍົກສຽງດຽວ, ແລະ ສັນລະເສີນ, ສັນລະເສີນ ແລະ
ຍົກຍ້ອງດ້ວຍວິນຍານແຫ່ງສັດທາ, ແລະ ໃນວິນຍານແຫ່ງປັນຍາ, ແລະ
ໃນວິນຍານແຫ່ງຄວາມອົດທົນ, ແລະ ໃນວິນຍານແຫ່ງຄວາມເມດຕາ,
ແລະ ໃນວິນຍານແຫ່ງການພິພາກສາ ແລະ ແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ,
ແລະ ໃນວິນຍານແຫ່ງຄວາມດີງາມ, ແລະ
ທຸກຄົນຈະກ່າວດ້ວຍສຽງດຽວວ່າ: "ຂໍໃຫ້ພຣະອົງໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ
ຂໍໃຫ້ນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານໄດ້ຮັບພອນຕະຫຼອດໄປເປັ
ນນິດ."
12. ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ນອນຫລັບຢູ່ໃນສະຫວັນຈະສັນລະເສີນພຣະອົງ:
ຜູ້ບໍລິສຸດທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນຈະສັນລະເສີນພຣະອົງ,
ແລະທຸກຄົນທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ໃນສວນແຫ່ງຊີວິດ:
ແລະວິນຍານແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງທຸກຄົນທີ່ສາມາດອວຍພອນ,
ສັນລະເສີນ, ຍົກຍ້ອງ,
ແລະເຮັດໃຫ້ພຣະນາມທີ່ໄດ້ຮັບພອນຂອງພຣະອົງເປັນທີ່ນັບຖື,
ແລະເນື້ອໜັງທັງໝົດຈະສັນລະເສີນແລະສັນລະເສີນພຣະນາມຂອງພ
ຣະອົງຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.
13.
ເພາະພຣະເມດຕາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍ,
ແລະພຣະອົງຊົງອົດທົນດົນນານ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງມາ
ພຣະອົງໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊອບທຳແລະຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ,
ໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.

ບົດທີ 62

1. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາກະສັດ, ຜູ້ມີອຳນາດ, ຜູ້ສູງສົ່ງ, ແລະ
ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ກ່າວວ່າ: 'ຈົ່ງເປີດຕາຂອງເຈົ້າ
ແລະ ຍົກເຂົາຂອງເຈົ້າຂຶ້ນ ຖ້າເຈົ້າສາມາດຮັບຮູ້ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້.'
2. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານໄດ້ຊົງໃຫ້ພຣະອົງນັ່ງເທິງບັນລັງແຫ່ງລັ
ດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຊອບທຳໄດ້ຖືກຖອກເທລົງມາເທິງພຣະອົງ,
ແລະ ພຣະຄຳຈາກປາກຂອງພຣະອົງໄດ້ຂ້າຄົນບາບທັງໝົດ, ແລະ
ຄົນທີ່ບໍ່ຊອບທຳທັງໝົດຈະຖືກທຳລາຍຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ.
3. ແລະ ໃນມື້ນັ້ນ ກະສັດທັງຫຼາຍ ແລະ ຜູ້ມີອຳນາດ, ແລະ
ຜູ້ທີ່ຖືກຍົກຍ້ອງ ແລະ ຜູ້ທີ່ຄອບຄອງແຜ່ນດິນໂລກຈະລຸກຂຶ້ນ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະເຫັນ ແລະ
ຮັບຮູ້ວ່າພຣະອົງປະທັບຢູ່ເທິງບັນລັງແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົ
ງ, ແລະຄວາມຊອບທຳຈະຖືກພິພາກສາຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ແລະ
ບໍ່ມີຄຳເວົ້າຕົວະໃດໆຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ.
4.
ເມື່ອນັ້ນຄວາມເຈັບປວດຈະມາສູ່ພວກເຂົາຄືກັບຜູ້ຍິງທີ່ກຳລັງຈະເກີດລູ
ກ, ແລະ ນາງຈະມີຄວາມເຈັບປວດໃນເວລາຄອດລູກ,
ເມື່ອລູກຂອງນາງເຂົ້າໄປໃນປາກຂອງມົດລູກ, ແລະ
ນາງຈະມີຄວາມເຈັບປວດໃນເວລາຄອດລູກ.
5. ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງພວກເຂົາຈະຫລຽວເບິ່ງອີກສ່ວນໜຶ່ງ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະຕົກໃຈຢ້ານກົວ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຕົກໃຈດ້ວຍໃບໜ້າ,
ແລະ ຄວາມເຈັບປວດຈະຈັບພວກເຂົາ,
ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນບຸດມະນຸດນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອ
ງພຣະອົງ.
6. ແລະ ບັນດາກະສັດ ແລະ ຜູ້ມີອຳນາດ ແລະ
ທຸກຄົນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະອວຍພອນ ແລະ ສັນລະເສີນ
ແລະ ຍົກຍ້ອງພຣະອົງຜູ້ທີ່ປົກຄອງທຸກສິ່ງ, ຜູ້ທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້.
7. ເພາະວ່າຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ ບຸດມະນຸດໄດ້ຖືກເຊື່ອງໄວ້,
ແລະພຣະຜູ້ສູງສຸດໄດ້ຮັກສາພຣະອົງໄວ້ໃນທີ່ປະທັບຂອງລິດທານຸພາ
ບຂອງພຣະອົງ, ແລະໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະອົງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້.
8. ແລະ ຊຸມຊົນຂອງຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ ແລະ ຜູ້ບໍລິສຸດຈະຖືກຫວ່ານລົງ,
ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ທັງໝົດຈະຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງໃນມື້ນັ້ນ.
9. ແລະ ກະສັດທັງຫຼາຍ, ຜູ້ມີອຳນາດ, ຜູ້ສູງສົ່ງ ແລະ
ຜູ້ທີ່ປົກຄອງໂລກ, ຈະກົ້ມລົງຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ແລະ ນະມັດສະການ
ແລະ ຕັ້ງຄວາມຫວັງໄວ້ໃນບຸດມະນຸດຜູ້ນັ້ນ, ແລະ ອ້ອນວອນ ແລະ
ອະທິຖານຂໍຄວາມເມດຕາຈາກພຣະອົງ.
10. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານຈະກົດດັນພວກເຂົາ,
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາອອກໄປຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງຢ່າງຮີບດ່ວນ,
ແລະໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມອັບອາຍ,
ແລະຄວາມມືດມົວຈະເລິກລົງເທິງໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາ.
11 ແລະ ພຣະອົງຈະມອບພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ເທວະດາເພື່ອລົງໂທດ
ເພື່ອແກ້ແຄ້ນພວກເຂົາ
ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຂົ່ມເຫັງລູກຫລານຂອງພຣະອົງ ແລະ
ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ເລືອກໄວ້.
12. ແລະພວກເຂົາຈະເປັນພາບທີ່ໜ້າປະທັບໃຈສຳລັບຜູ້ຊອບທຳ
ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ພຣະອົງເລືອກໄວ້
ພວກເຂົາຈະປິຕິຍິນດີເພາະພວກເຂົາ
ເພາະວ່າພຣະພິໂລດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານໄດ້ສະຖິດຢູ່ເທິ
ງພວກເຂົາ ແລະ ດາບຂອງພຣະອົງກໍເມົາດ້ວຍເລືອດຂອງພວກເຂົາ.
13. ແລະ ຄົນຊອບທຳ ແລະ
ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດໃນວັນນັ້ນ, ແລະ

ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນໄປພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫັນໜ້າຄົນບາບ ແລະ ຄົນບໍ່ຊອບທໍາອີກ
.
14. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານຈະສະຖິດຢູ່ເໜືອພວກເຂົາ,
ແລະ ພວກເຂົາຈະກິນກັບບຸດມະນຸດຜູ້ນັ້ນ, ແລະ ນອນລົງ ແລະ
ລຸກຂຶ້ນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.
15. ແລະ ຜູ້ຊອບທໍາ ແລະ
ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຈະລຸກຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ຢຸດມີໃບໜ້າທີ່ໂສກເສົ້າ. ແລະ
ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບເຄື່ອງນຸ່ງແຫ່ງລັດສະໝີພາບ,
16. ແລະ
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນເຄື່ອງນຸ່ງແຫ່ງຊີວິດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ:
ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ມີວັນເກົ່າ,
ແລະລັດສະໝີພາບຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ມີວັນສູນຫາຍໄປຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.

ບົດທີ 63

1. ໃນສະໄໝນັ້ນ ຜູ້ມີອໍານາດ ແລະ
ກະສັດທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ຈະອ້ອນວອນພຣະອົງ
ໃຫ້ໂຜດໃຫ້ພວກເຂົາພົ້ນຈາກທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ
ຜູ້ທີ່ຖືກລົງໂທດ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ກົ້ມລົງນະມັດສະການຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ ແລະ ສາລະພາບບາບຂອງພວກເຂົາຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ.
2. ແລະ ພວກເຂົາຈະສັນລະເສີນ ແລະ
ສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ, ແລະ ກ່າວວ່າ: '
ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງກະສັດທັງຫຼາຍຈົ່ງໄດ້ຮັບພອນ, ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຜູ້ມີອໍານາດ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຜູ້ຮັ່ງມີ,
ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງລັດສະໝີພາບ ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງສະຕິປັນຍາ,'
3.
ແລະລິດເດດຂອງພຣະອົງສະຫງ່າງາມໃນທຸກສິ່ງທີ່ລັບໆຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ,
ແລະລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ:
ຄວາມລັບທັງໝົດຂອງພຣະອົງແມ່ນເລິກເຊິ່ງແລະນັບບໍ່ຖ້ວນ,
ແລະຄວາມຊອບທໍາຂອງພຣະອົງເກີນກວ່າທີ່ຈະຄິດໄລ່ໄດ້.
4. ບັດນີ້ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າພວກເຮົາຄວນສັນລະເສີນ,
ແລະສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງກະສັດ
ແລະພຣະອົງຜູ້ທີ່ເປັນກະສັດເໜືອກະສັດທັງປວງ.
5. ແລະ ພວກເຂົາຈະເວົ້າວ່າ: '
ພວກເຮົາຢາກໄດ້ພັກຜ່ອນເພື່ອສັນລະເສີນ ແລະ ຂອບພຣະຄຸນ, ແລະ
ສາລະພາບຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາຕໍ່ໜ້າລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ!'
6. ແລະ ບັດນີ້ພວກເຮົາຢາກພັກຜ່ອນໜ້ອຍໜຶ່ງ ແຕ່ບໍ່ພົບມັນ:
ພວກເຮົາຕິດຕາມຢ່າງໜັກແໜ້ນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ມັນ: ແລະ
ແສງສະຫວ່າງໄດ້ຫາຍໄປຈາກໜ້າພວກເຮົາ, ແລະ
ຄວາມມືດແມ່ນບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງພວກເຮົາຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ:
7. ເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ,
ຫຼືບໍ່ໄດ້ຖວາຍກຽດແກ່ພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ,
ຫຼືບໍ່ໄດ້ຖວາຍກຽດແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,
ແຕ່ຄວາມຫວັງຂອງພວກເຮົາແມ່ນຢູ່ໃນໄມ້ເທົ້າຂອງອານາຈັກຂອງພວກເຮົາ, ແລະໃນລັດສະໝີພາບຂອງພວກເຮົາ.
8.
ແລະໃນວັນແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານແລະຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກຂອງພວກເຮົາ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ລອດ,
ແລະພວກເຮົາບໍ່ພົບການພັກຜ່ອນສໍາລັບການສາລະພາບວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຊື່ສັດຊື່ໃນທຸກກິດຈະການຂອງພຣະອົງ,
ແລະໃນການພິພາກສາແລະຄວາມຍຸດຕິທໍາຂອງພຣະອົງ,
ແລະການພິພາກສາຂອງພຣະອົງບໍ່ເລືອກໜ້າຜູ້ໃດ.
9. ແລະ
ພວກເຮົາຜ່ານໄປຈາກພຣະພັກຂອງພຣະອົງຍ້ອນການກະທໍາຂອງພວກເຮົາ, ແລະ
ບາບທັງໝົດຂອງພວກເຮົາຖືກນັບເຂົ້າໃນຄວາມຊອບທໍາ.
10. ບັດນີ້ພວກເຂົາຈະເວົ້າກັບຕົນເອງວ່າ: '
ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຜົນປະໂຫຍດທີ່ບໍ່ຊອບທໍາ,
ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ປ້ອງກັນພວກເຮົາຈາກການລົງຈາກທ່າມກາງມັນໄປສູ່ພາລະຂອງນະລົກ.'
11. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມມືດມົວ, ແລະ
ຄວາມອັບອາຍຕໍ່ໜ້າບຸດມະນຸດຜູ້ນັ້ນ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ດາບຈະຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງໃນທ່າມກາງພວກເຂົາ.
12. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ: '
ນີ້ແມ່ນກົດລະບຽບ ແລະ ການພິພາກສາກ່ຽວກັບຜູ້ມີອໍານາດ ແລະ
ກະສັດ ແລະ ຜູ້ສູງສົ່ງ ແລະ
ຜູ້ທີ່ມີແຜ່ນດິນໂລກຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.'

ບົດທີ 64

1. ແລະຮູບແບບອື່ນໆທີ່ຂ້ອຍເຫັນຖືກຊ່ອນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນ.
2. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງທູດສະຫວັນກ່າວວ່າ: '
ພວກທູດສະຫວັນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະໄດ້ເປີດເຜີຍສິ່ງທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້ໃຫ້ລູກຫຼານມະນຸດ
ແລະໄດ້ລໍ້ລວງລູກຫຼານມະນຸດໃຫ້ເຮັດບາບ.'

ບົດທີ 65

1. ແລະ ໃນສະໄໝນັ້ນ ໂນອາໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນໂລກຈົມລົງ ແລະ
ຄວາມພິນາດຂອງມັນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ.
2. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກບ່ອນນັ້ນ ແລະ
ໄປຈົນເຖິງທີ່ສຸດແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນດັງໆຫາເອນົກພໍ່ຕູ້ຂອງເພິ່ນ: ແລະ ໂນອາ
ໄດ້ເວົ້າສາມເທື່ອດ້ວຍສຽງທີ່ຂົມຂື່ນວ່າ: ຈົ່ງຟັງຂ້ານ້ອຍ,
ຈົ່ງຟັງຂ້ານ້ອຍ, ຈົ່ງຟັງຂ້ານ້ອຍ.
3. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ: '
ບອກຂ້າພະເຈົ້າແດ່ວ່າມີຫຍັງຕົກລົງມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ສັ່ນສະເທືອນ,
ຢ້ານວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຕາຍໄປພ້ອມກັບມັນ?'
4. ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍມີຄວາມວຸ້ນວາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະ ສຽງໜຶ່ງໄດ້ຍິນມາຈາກສະຫວັນ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າກໍກົ້ມໜ້າລົງເຖິງພື້ນດິນ.
5. ແລະ ເອນົກ ພໍ່ຕູ້ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ມາ ຢືນ
ຢູ່ ຂ້າງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ວ່າ: 'ເປັນ ຫຍັງ ເຈົ້າ ຈຶ່ງ ຮ້ອງ ຫາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ
ດ້ວຍ ສຽງ ຮ້ອງ ອັນ ຂົມ ຂື່ນ ແລະ ນໍ້າ ຕາ ໄຫຼ?
6. ແລະ
ຄຳສັ່ງໄດ້ອອກໄປຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ອາໄ
ສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກວ່າ ຄວາມພິນາດຂອງພວກເຂົາຈະສຳເລັດ
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮຽນຮູ້ຄວາມລັບທັງໝົດຂອງທູດສະຫວັນ, ແລະ
ຄວາມຮຸນແຮງທັງໝົດຂອງຊາຕານ, ແລະ
ອຳນາດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ - ອຳນາດທີ່ລັບທີ່ສຸດ - ແລະ
ອຳນາດທັງໝົດຂອງຜູ້ທີ່ປະຕິບັດການໃຊ້ເວດມົນ, ແລະ
ອຳນາດຂອງການໃຊ້ເວດມົນ, ແລະ
ອຳນາດຂອງຜູ້ທີ່ຫລອມຮູບປັ້ນສຳລັບທົ່ວໂລກ:
7. ແລະ
ວິທີການທີ່ເງິນຖືກຜະລິດອອກມາຈາກຂີ້ຝຸ່ນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ໂລຫະອ່ອນມີຕົ້ນກຳເນີດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກແນວໃດ.
8. ເພາະວ່າສານຕະກົ່ວ ແລະ
ກົ່ວບໍ່ໄດ້ຜະລິດອອກມາຈາກແຜ່ນດິນໂລກຄືກັບອັນທຳອິດ:
ມັນເປັນນໍ້າພຸທີ່ຜະລິດພວກມັນ, ແລະ ມີທູດສະຫວັນຢືນຢູ່ໃນນັ້ນ,
ແລະ ທູດສະຫວັນອົງນັ້ນເປັນຜູ້ທີ່ໂດດເດັ່ນ.
9. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເອນົກ ພໍ່ຕູ້ຂອງຂ້ອຍໄດ້ຈັບມືຂ້ອຍ ແລະ
ຍົກຂ້ອຍຂຶ້ນ, ແລະ ເວົ້າກັບຂ້ອຍວ່າ: 'ໄປເຖີດ,
ເພາະຂ້ອຍໄດ້ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ
ກ່ຽວກັບການສຳຜັດກັບຄວາມວຸ້ນວາຍນີ້ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
10. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: "
ເພາະຄວາມບໍ່ຊອບທຳຂອງພວກເຂົາ,
ການພິພາກສາຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ ແລະ
ຈະບໍ່ຖືກກີດກັນໂດຍເຮົາຕະຫຼອດໄປ.
ເນື່ອງຈາກເວດມົນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຄົ້ນຫາ ແລະ ຮຽນຮູ້, ແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະ ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງມັນຈະຖືກທຳລາຍ."
11. ແລະ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ - ພວກເຂົາບໍ່ມີບ່ອນໃຫ້ກັບໃຈຕະຫຼອດໄປ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນສິ່ງທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້,
ແລະພວກເຂົາເປັນຜູ້ທີ່ຖືກສາບແຊ່ງ: ແຕ່ສຳລັບເຈົ້າ, ລູກຂອງຂ້ອຍ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານຮູ້ວ່າເຈົ້າບໍລິສຸດ,
ແລະບໍ່ມີຄວາມຜິດຈາກຄຳຕຳໜິຕິຕຽນນີ້ກ່ຽວກັບຄວາມລັບ.
12. ແລະພຣະອົງໄດ້ກຳນົດຊື່ຂອງເຈົ້າໄວ້ໃນບັນດາຜູ້ບໍລິສຸດ,
ແລະຈະຮັກສາເຈົ້າໄວ້ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນໂລກ,
ແລະໄດ້ກຳນົດເຊື້ອສາຍທີ່ຊອບທຳຂອງເຈົ້າໄວ້ທັງເພື່ອລາຊະອຳນາດແ
ລະກຽດຕິຍົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ແລະຈາກເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະມີນໍ້າພຸແຫ່ງຄວາມຊອບທຳແລະບໍລິສຸດ
ອັນນັບບໍ່ຖ້ວນຕະຫຼອດໄປ.

ບົດທີ 66

1. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ເພິ່ນໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນທູດສະຫວັນແຫ່ງການລົງໂທດ
ຜູ້ທີ່ກຽມພ້ອມທີ່ຈະມາ ແລະ
ປ່ອຍອຳນາດທັງໝົດຂອງນໍ້າທີ່ຢູ່ລຸ່ມແຜ່ນດິນໂລກອອກມາ
ເພື່ອນຳເອົາການພິພາກສາ ແລະ ຄວາມພິນາດມາສູ່ທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່
ແລະ ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
2. ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານໄດ້ສັ່ງທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ອອກໄປວ່າ
ພວກມັນບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ນໍ້າຂຶ້ນ ແຕ່ຄວນຄວບຄຸມພວກມັນໄວ້;
ເພາະວ່າທູດສະຫວັນເຫຼົ່ານັ້ນມີອຳນາດເໜືອອຳນາດຂອງນໍ້າ.
3. ແລະ ເຮົາ ໄດ້ ໄປ ຈາກ ທີ່ ປະ ທັບ ຂອງ ເອນົກ.

ບົດທີ 67

1. ແລະ ໃນສະໄໝນັ້ນ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ໂນອາ,
ໂຊກຊະຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເຮົາແລ້ວ, ໂຊກຊະຕາທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ຕຳໜິ,
ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຊອບທຳຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.
2. ແລະ ບັດນີ້ທູດສະຫວັນກຳລັງສ້າງອາຄານໄມ້, ແລະ
ເມື່ອພວກເຂົາເຮັດສຳເລັດໜ້າວຽກນັ້ນແລ້ວ
ເຮົາຈະວາງມືຂອງເຮົາໃສ່ມັນ ແລະ ຮັກສາມັນໄວ້, ແລະ

ເມັດພັນແຫ່ງຊີວິດຈະອອກມາຈາກມັນ, ແລະ
ການປ່ຽນແປງຈະເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າແຜ່ນດິນໂລກຈະບໍ່ຂາດຜູ້ອາໄສຢູ່.
3. ແລະ
ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ, ແລະ
ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ກັບເຈົ້າແຜ່ຂະຫຍາຍອອກໄປ:
ມັນຈະບໍ່ບໍ່ມີຜົນຜະລິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແຕ່ມັນຈະໄດ້ຮັບພອນແລະແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
4. ແລະ ພຣະອົງຈະກັກຂັງທູດສະຫວັນເຫຼົ່ານັ້ນ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ສະແດງຄວາມບໍ່ຊອບທໍາ, ໃນຮ່ອມພູທີ່ລຸກໄໝ້ນັ້ນ
ຊຶ່ງເອນົກພໍ່ຕູ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນໃນທິດຕາເວັນຕົກໃນບັນດາພູຜາຄໍາ ແລະ ເງິນ ແລະ ເຫຼັກ ແລະ ໂລຫະອ່ອນ ແລະ ກົ່ວ.
5. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຮ່ອມພູນັ້ນ ຊຶ່ງມີການຊັກຢ່າງໜັກ ແລະ
ການຊັກຂອງນໍ້າ.
6. ແລະ ເມື່ອເຫດການທັງໝົດນີ້ເກີດຂຶ້ນ,
ຈາກໂລຫະທີ່ລະລາຍດ້ວຍໄຟນັ້ນ ແລະ
ຈາກການຊັກຂອງມັນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ມັນມີກິ່ນຂອງກໍາມະຖັນ, ແລະ
ມັນເຊື່ອມຕໍ່ກັບນໍ້າເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ
ຮ່ອມພູຂອງທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ໄດ້ນໍາພາມະນຸດໄປສູ່ຄວາມຫຼົງຜິດນັ້ນໄດ້ຖືກເຜົາໄໝ້ຢູ່ໃຕ້ແຜ່ນດິນນັ້ນ.
7. ແລະ ຜ່ານຮ່ອມພູຂອງມັນມີສາຍໄຟໄຫຼອອກມາ,
ບ່ອນທີ່ທູດສະຫວັນເຫຼົ່ານີ້ຖືກລົງໂທດຜູ້ທີ່ໄດ້ນໍາພາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ຫຼົງຜິດ.
8. ແຕ່ນໍ້າເຫຼົ່ານັ້ນໃນສະໄໝນັ້ນຈະເປັນຂອງກະສັດ, ຜູ້ມີອໍານາດ,
ຜູ້ສູງສົ່ງ, ແລະຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ເພື່ອການປິ່ນປົວຮ່າງກາຍ, ແຕ່ເພື່ອການລົງໂທດຂອງວິນຍານ;
ບັດນີ້ວິນຍານຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຕັນຫາ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຖືກລົງໂທດໃນຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງວິນຍານ
ແລະເຫັນການລົງໂທດຂອງພວກເຂົາທຸກໆມື້,
ແຕ່ຍັງບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.
9. ແລະ
ໃນສັດສ່ວນທີ່ການເຜົາໄໝ້ຂອງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາຮຸນແຮງຂຶ້ນ,
ການປ່ຽນແປງທີ່ສອດຄ້ອງກັນຈະເກີດຂຶ້ນໃນວິນຍານຂອງພວກເຂົາຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ; ເພາະວ່າຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ,
ບໍ່ມີໃຜຈະເວົ້າຄໍາເວົ້າທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດອອກມາໄດ້.
10. ເພາະວ່າການພິພາກສາຈະມາເຖິງພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາເຊື່ອໃນຄວາມປາຖະໜາຂອງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ປະຕິເສດພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
11. ແລະ ນໍ້າເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີການປ່ຽນແປງໃນສະໄໝນັ້ນ;
ເພາະວ່າເມື່ອທູດສະຫວັນເຫຼົ່ານັ້ນຖືກລົງໂທດໃນນໍ້າເຫຼົ່ານີ້,
ນໍ້າພຸເຫຼົ່ານີ້ຈະປ່ຽນອຸນຫະພູມຂອງມັນ, ແລະ ເມື່ອທູດສະຫວັນຂຶ້ນໄປ,
ນໍ້າພຸເຫຼົ່ານີ້ຈະປ່ຽນໄປ ແລະ ເຢັນລົງ.
12. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນມີຄາເອນຕອບ ແລະ ກ່າວວ່າ: '
ການພິພາກສານີ້ທີ່ທູດສະຫວັນຖືກຕັດສິນນັ້ນ
ເປັນປະຈັກພະຍານສໍາລັບກະສັດ ແລະ
ຜູ້ມີອໍານາດຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.'
13.
ເພາະວ່ານໍ້າແຫ່ງການພິພາກສາເຫຼົ່ານີ້ຮັບໃຊ້ການປິ່ນປົວຮ່າງກາຍຂອງກະສັດ ແລະ ຄວາມຕັນຫາຂອງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາ;
ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫັນ ແລະ ຈະບໍ່ເຊື່ອວ່ານໍ້າເຫຼົ່ານັ້ນຈະປ່ຽນແປງ
ແລະ ກາຍເປັນໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ຕະຫຼອດໄປ.

ບົດທີ 68

1. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເອນົກ
ພໍ່ຕູ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄໍາສອນກ່ຽວກັບຄວາມລັບທັງໝົດໃນໜັງສືໃນຄໍາອຸປະມາທີ່ເພິ່ນໄດ້ມອບໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ
ເພິ່ນໄດ້ລວບລວມພວກມັນເຂົ້າກັນໃນຖ້ອຍຄໍາຂອງໜັງສືຄໍາອຸປະມາ.
2. ແລະໃນມື້ນັ້ນ ມີຄາເອນ ໄດ້ຕອບ ຣາຟາເອວ ແລະ ກ່າວວ່າ: '
ພະລັງຂອງວິນຍານໄດ້ຂົນສົ່ງ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍສັ່ນສະເທືອນຍ້ອນຄວາມຮຸນແຮງຂອງການພິພາກສາຂອງຄວາມລັບ, ການພິພາກສາຂອງທູດສະຫວັນ:
ໃຜຈະທົນກັບການພິພາກສາທີ່ຮຸນແຮງທີ່ຖືກປະຕິບັດ, ແລະ
ກ່ອນທີ່ພວກມັນຈະລະລາຍໄປ?'
3. ແລະ ມີຄາເອນ ໄດ້ຕອບອີກ, ແລະ ເວົ້າກັບ ຣາຟາເອນ ວ່າ: '
ໃຜແດ່ທີ່ຫົວໃຈຂອງລາວບໍ່ອ່ອນລົງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ແລະ
ຜູ້ນັ້ນບໍ່ຖືກລົບກວນໂດຍພຣະຄໍາແຫ່ງການພິພາກສານີ້ທີ່ໄດ້ອອກມາສູ່ພວກເຂົາຍ້ອນຜູ້ທີ່ໄດ້ນໍາພາພວກເຂົາອອກມາແບບນີ້?'
4. ແລະ
ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອລາວຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ, ມີຄາເອນໄດ້ກ່າວກັບຣາຟາເອວດັ່ງນີ້ວ່າ: '
ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບສ່ວນຂອງພວກເຂົາພາຍໃຕ້ສາຍຕາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;
ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານໄດ້ໂກດຮ້າຍພວກເຂົາເພາະວ່າພວກເຂົາເຮັດຄືກັບວ່າພວກເຂົາເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ດັ່ງນັ້ນທຸກສິ່ງທີ່ຖືກເຊື່ອງໄວ້ຈະມາສູ່ພວກເຂົາຕະຫຼອດໄປ;
ເພາະວ່າທັງທູດສະຫວັນ ແລະ ມະນຸດຈະບໍ່ມີສ່ວນຂອງຕົນໃນນັ້ນ,
ແຕ່ພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຮັບການພິພາກສາຂອງພວກເຂົາຕະຫຼອດໄປ.'

ບົດທີ 69

1. ແລະ ຫຼັງຈາກການພິພາກສານີ້
ພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຢ້ານກົວ ແລະ ສັ່ນສະເທືອນ
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ສະແດງສິ່ງນີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລ
ກ.
2. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງຊື່ຂອງທູດສະຫວັນເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ
ນີ້ແມ່ນຊື່ຂອງພວກເຂົາ: ທູດສະຫວັນອົງທໍາອິດຄື ຊໍາຈາຊາ,
ທູດສະຫວັນອົງທີສອງຄື ອາຕາກີຟາ, ແລະ ທູດສະຫວັນອົງທີສາມຄື
ອາມາເອນ, ທູດສະຫວັນອົງທີສີ່ຄື ໂຄກາເບລ, ທູດສະຫວັນອົງທີຫ້າຄື
ທູຣາເອນ, ທູດສະຫວັນອົງທີຫົກຄື ຣຸມຈາລ, ທູດສະຫວັນອົງທີເຈັດຄື
ດານຈາລ, ທູດສະຫວັນອົງທີແປດຄື ເນກາເລ, ທູດສະຫວັນອົງທີເກົ້າຄື
ບາຣາເກລ, ທູດສະຫວັນອົງທີສິບສອງຄື ອາຊາເຊລ,
ທູດສະຫວັນອົງທີສິບເອັດຄື ອາມາໂຣສ, ທູດສະຫວັນອົງທີສິບສອງຄື
ບາຕາເປລ, ທູດສະຫວັນອົງທີສິບສາມຄື ບຸຊາເຊລ,
ທູດສະຫວັນອົງທີສິບສີ່ຄື ຮານາເບລ, ທູດສະຫວັນອົງທີສິບຫ້າຄື
ຣຸມຈາລ, ແລະ ທູດສະຫວັນອົງທີສິບຫົກຄື ຊິມບາເປຊີລ,
ທູດສະຫວັນອົງທີສິບເຈັດຄື ຕຸມາເອນ, ທູດສະຫວັນອົງທີສິບເກົ້າຄື
ຣຸມຈາລ, ທູດສະຫວັນອົງທີຊາວເອັດຄື ອາຊາເຊລ.
3. ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫົວໜ້າຂອງທູດສະຫວັນຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ຊື່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຫົວໜ້າຂອງພວກເຂົາເໜືອຮ້ອຍ ແລະ
ເໜືອຫ້າສິບ ແລະ ເໜືອສິບ.
4. ຊື່ຂອງເຢກົນຄົນທໍາອິດ: ນັ້ນຄື,
ຜູ້ທີ່ນໍາພາບຸດທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຫຼົງທາງ, ແລະ
ນໍາພວກເຂົາລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ນໍາພວກເຂົາໃຫ້ຫຼົງທາງຜ່ານລູກສາວຂອງມະນຸດ.
5. ແລະ ຜູ້ທີສອງຊື່ວ່າ ອາສເບເອນ:
ລາວໄດ້ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາຊົ່ວຮ້າຍແກ່ບຸດບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ນໍາພາພວກເຂົາໄປໃນທາງທີ່ຜິດ
ຈົນພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາເປິເປື້ອນດ້ວຍລູກສາວຂອ
ງມະນຸດ.
6. ແລະ ຜູ້ທີສາມຊື່ວ່າ ກາເດຣເອນ:
ລາວແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ລູກຫຼານມະນຸດເຫັນເຖິງການຕີແຫ່ງຄວາ
ມຕາຍທັງໝົດ, ແລະ ລາວໄດ້ນໍາພາເອວາໄປໃນທາງທີ່ຜິດ, ແລະ
ໄດ້ສະແດງອາວຸດແຫ່ງຄວາມຕາຍໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານມະນຸດຄື ໂລ່ ແລະ
ເສື້ອຄຸມ, ແລະ ດາບສໍາລັບການສູ້ຮົບ, ແລະ
ອາວຸດແຫ່ງຄວາມຕາຍທັງໝົດໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານມະນຸດ.
7. ແລະ ຈາກ ພຣະຫັດ ຂອງ ພຣະອົງ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ດໍາເນີນ ການ ຕໍ່ ຕ້ານ ຜູ້ ທີ່ ອາ ໄສ ຢູ່ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ນັບ ແຕ່ ມື້ ນັ້ນ ແລະ ຕະຫຼອດ ໄປ.
8. ແລະ ຜູ້ທີສີ່ມີຊື່ວ່າ ເປເນມົວ:
ລາວໄດ້ສອນລູກຫຼານມະນຸດທັງສິ່ງທີ່ຂົມຂື່ນ ແລະ ສິ່ງທີ່ຫວານ, ແລະ
ລາວໄດ້ສອນພວກເຂົາເຖິງຄວາມລັບທັງໝົດຂອງປັນຍາຂອງພວກເຂົ
າ.
9. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງສອນມະນຸດໃຫ້ຂຽນດ້ວຍນໍ້າມຶກ ແລະ ເຈ້ຍ,
ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ຫຼາຍຄົນຈຶ່ງເຮັດບາບຕັ້ງແຕ່ນິລັນດອນເຖິງນິລັນດອນ
ແລະ ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້.
10. ເພາະວ່າມະນຸດບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງມາເພື່ອຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວ,
ເພື່ອຢືນຢັນຄວາມຊື່ສັດຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍປາກກາ ແລະ ນໍ້າມຶກ.
11. ເພາະວ່າມະນຸດຖືກສ້າງຂຶ້ນຄືກັນກັບທູດສະຫວັນ,
ເພື່ອຈຸດປະສົງໃຫ້ພວກເຂົາສືບຕໍ່ບໍລິສຸດແລະຊອບທໍາ,
ແລະຄວາມຕາຍ, ເຊິ່ງທໍາລາຍທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ,
ບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະພວກເຂົາໄດ້, ແຕ່ຜ່ານຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຂົານີ້,
ພວກເຂົາກໍາລັງພິນາດ, ແລະຜ່ານອໍານາດນີ້ມັນກໍາລັງກືນກິນຂ້ອຍ.
12. ແລະ ຜູ້ທີຫ້າຊື່ວ່າ ກາສເດຈາ (Kâsdejâ):
ຜູ້ນີ້ຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ລູກຫຼານຂອງມະນຸດເຫັນເຖິງການຕີທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ
ທັງໝົດຂອງວິນຍານ ແລະ ຜີປີສາດ, ແລະ
ການຕີຂອງຕົວອ່ອນໃນທ້ອງ, ເພື່ອມັນຈະຜ່ານໄປ, ແລະ
ການຕີຂອງຈິດວິນຍານ ການກັດຂອງງູ, ແລະ
ການຕີທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຄວາມຮ້ອນຕອນທ່ຽງ, ລູກຊາຍຂອງງູຊື່ວ່າ
ຕາບາອາເອັດ.
13. ແລະ ນີ້ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງ ຄາສເບລ,
ຫົວໜ້າຄໍາສາບານທີ່ລາວໄດ້ສະແດງຕໍ່ຜູ້ບໍລິສຸດເມື່ອລາວອາໄສຢູ່ສູງສົ່ງ
ໃນລັດສະໝີພາບ, ແລະ ຊື່ຂອງມັນແມ່ນ ບີກາ.
14.
ທູດສະຫວັນອົງນີ້ໄດ້ຂໍໃຫ້ມີຄາເອນສະແດງຊື່ທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃຫ້ລາວເຫັນ,
ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ອອກສຽງມັນໃນຄໍາສາບານ,
ເພື່ອວ່າຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຈະຢ້ານກົວຕໍ່ໜ້າຊື່ ແລະ
ຄໍາສາບານນັ້ນຜູ້ທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມລັບແກ່ລູກຫລານ
ມະນຸດ.
15. ແລະ ນີ້ ຄື ອໍານາດ ຂອງ ຄໍາ ສາບານ ນີ້, ເພາະ ມັນ ມີ ອໍານາດ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ລາວ ໄດ້ ວາງ ຄໍາ ສາບານ ນີ້ ໄວ້ ໃນ ມື ຂອງ ມີຄາເອນ.
16. ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄວາມລັບຂອງຄໍາສາບານນີ້... ແລະ
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເຂັ້ມແຂງຜ່ານຄໍາສາບານຂອງລາວ: ແລະ
ສະຫວັນໄດ້ຖືກໂຈະໄວ້ກ່ອນທີ່ໂລກຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ແລະ ຕະຫຼອດໄປ.
17. ແລະຜ່ານມັນແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເທິງນໍ້າ,
ແລະຈາກບ່ອນລັບໆຂອງພູເຂົານໍ້າທີ່ສວຍງາມອອກມາ,
ຕັ້ງແຕ່ການສ້າງໂລກແລະຈົນເຖິງນິລັນດອນ.
18. ແລະ ດ້ວຍຄໍາສາບານນັ້ນ ທະເລຈຶ່ງຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ວາງດິນຊາຍໄວ້ເປັນຮາກຖານສໍາລັບມັນ
ເພື່ອຕ້ານທານກັບຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງມັນ, ແລະ
ມັນບໍ່ກ້າຜ່ານມັນໄປຕັ້ງແຕ່ການສ້າງໂລກຈົນເຖິງນິລັນດອນ.

19. ແລະ ຜ່ານຄຳສາບານນັ້ນ ຄວາມເລິກຈຶ່ງຖືກຍຶດຕິດໄວ້, ແລະ ຄົງຢູ່ ແລະ ບໍ່ເຄື່ອນຍ້າຍຈາກບ່ອນຂອງມັນຈາກນິລັນດອນເຖິງນິລັນດອນ.
20. ແລະ ຜ່ານຄຳສາບານນັ້ນ ດວງອາທິດ ແລະ ດວງຈັນຈະສຳເລັດວິຖີຊີວິດຂອງພວກມັນ, ແລະ ຢ່າຫຼົງທາງຈາກກົດເກນຂອງພວກມັນຈາກນິລັນດອນເຖິງນິລັນດອນ.
21. ແລະ ດ້ວຍຄຳສາບານນັ້ນ ດວງດາວຕ່າງໆກໍສຳເລັດການເດີນທາງຂອງມັນ, ແລະ ພຣະອົງຊົງເອີ້ນພວກມັນຕາມຊື່ຂອງພວກມັນ, ແລະ ພວກມັນກໍຕອບພຣະອົງຕັ້ງແຕ່ນິລັນດອນເຖິງນິລັນດອນ.
22. ແລະ ໃນລັກສະນະດຽວກັນ ວິນຍານຂອງນ້ຳ, ແລະ ຂອງລົມ, ແລະ ຂອງລົມແຮງທັງໝົດ, ແລະ ເສັ້ນທາງຂອງມັນຈາກທຸກທິດທາງຂອງລົມ.
23. ແລະ ສຽງຟ້າຮ້ອງ ແລະ ແສງຟ້າຜ່າກໍຖືກຮັກສາໄວ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນມີຫ້ອງຂອງໝາກເຫັບ ແລະ ຫ້ອງຂອງນ້ຳກ້ອນ, ແລະ ຫ້ອງຂອງໝອກ, ແລະ ຫ້ອງຂອງຝົນ ແລະ ນ້ຳຄ້າງ.
24. ແລະ ຄົນທັງປວງເຫຼົ່ານີ້ເຊື່ອ ແລະ ຂອບພຣະຄຸນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ, ແລະ ຖວາຍກຽດແກ່ພຣະອົງດ້ວຍລິດເດດທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອາຫານຂອງພວກເຂົາແມ່ນຢູ່ໃນທຸກໆການຂອບພຣະຄຸນ: ພວກເຂົາຂອບພຣະຄຸນ, ຖວາຍກຽດ ແລະ ຍົກຍ້ອງພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.
25. ແລະ ຄຳສາບານນີ້ມີອຳນາດເໜືອພວກເຂົາ, ແລະ ຜ່ານຄຳສາບານນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຖືກຮັກສາໄວ້ ແລະ ເສັ້ນທາງຂອງພວກເຂົາຈະຖືກຮັກສາໄວ້, ແລະ ເສັ້ນທາງຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ.
26. ແລະ ມີຄວາມປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງໃນບັນດາພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພອນ, ສັນລະເສີນ, ແລະ ຍົກຍ້ອງ ເພາະວ່າຊື່ຂອງບຸດມະນຸດນັ້ນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ພວກເຂົາ.
27. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທັບຢູ່ເທິງບັນລັງແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການພິພາກສາໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ບຸດມະນຸດ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ຄົນບາບຕາຍໄປ ແລະ ຖືກທຳລາຍຈາກໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳພາໂລກໃຫ້ຫຼົງຜິດ.
28. ພວກເຂົາຈະຖືກລ່າມດ້ວຍໂສ້, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກຄຸມຂັງໄວ້ໃນບ່ອນທຳລາຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການກະທຳທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຈະຫາຍໄປຈາກພື້ນໂລກ.
29. ແລະ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເສື່ອມໂຊມໄດ້; ເພາະວ່າບຸດມະນຸດຜູ້ນັ້ນໄດ້ປະກົດຕົວ, ແລະ ໄດ້ນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ, ແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຈະຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ແລະ ພຣະຄຳຂອງບຸດມະນຸດຜູ້ນັ້ນຈະອອກໄປ ແລະ ເຂັ້ມແຂງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.

ບົດທີ 70

1. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກເຫດການນີ້ວ່າ ຊື່ຂອງເພິ່ນໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາໃນຊ່ວງຊີວິດຂອງເພິ່ນເຖິງບຸດມະນຸດ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານຈາກບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
2. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ຖືກ ຍົກ ຂຶ້ນ ເທິງ ລົດ ມ້າ ຂອງ ພຣະ ວິນ ຍານ ແລະ ຊື່ ຂອງ ເພິ່ນ ໄດ້ ຫາຍ ໄປ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ.
3. ແລະຕັ້ງແຕ່ມື້ນັ້ນມາ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືກນັບຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ: ແລະພຣະອົງໄດ້ວາງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ລະຫວ່າງລົມທັງສອງ, ລະຫວ່າງທິດເໜືອ ແລະ ທິດຕາເວັນຕົກ, ບ່ອນທີ່ທູດສະຫວັນໄດ້ເອົາເຊືອກມາວັດແທກສະຖານທີ່ສຳລັບຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກ ແລະ ຊອບທຳໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ.
4. ແລະ ຢູ່ທີ່ນັ້ນເຮົາໄດ້ເຫັນບັນພະບຸລຸດຄົນທຳອິດ ແລະ ຄົນຊອບທຳຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ.

ບົດທີ 71

1. ແລະ ເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກເຫດການນີ້ ວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ, ແລະ ມັນໄດ້ຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ: ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນບຸດບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາກຳລັງປຽບແປວໄຟ: ເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາຂາວ ແລະ ເສື້ອຜ້າຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາເຫຼື້ອມເປັນເງົາຄືກັບຫິມະ.
2. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສາຍໄຟສອງສາຍ, ແລະ ແສງສະຫວ່າງຂອງໄຟນັ້ນສ່ອງແສງຄືກັບດອກໄຮອາຊິນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກົ້ມຫົວລົງຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານ.
3. ແລະ ທູດສະຫວັນມີຄາເອນ ໜຶ່ງໃນທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງໄດ້ຈັບມືຂວາຂອງຂ້ອຍ, ແລະ ຍົກຂ້ອຍຂຶ້ນ ແລະ ນຳຂ້ອຍອອກໄປສູ່ຄວາມລັບທັງໝົດ, ແລະ ລາວໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນຄວາມລັບທັງໝົດຂອງຄວາມຊອບທຳ.
4. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນຄວາມລັບທັງໝົດຂອງສິ້ນສຸດຂອງຟ້າສະຫວັນ, ແລະຫ້ອງທັງໝົດຂອງດວງດາວທັງໝົດ, ແລະດວງສະຫວ່າງທັງໝົດ, ບ່ອນທີ່ພວກມັນໄປຕໍ່ໜ້າຜູ້ບໍລິສຸດ.

5. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ພາວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປສູ່ສະຫວັນແຫ່ງສະຫວັນ,
ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຢູ່ທີ່ນັ້ນຄືກັບວ່າມັນມີໂຄງສ້າງທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຜລຶກ,
ແລະ ລະຫວ່າງຜລຶກເຫຼົ່ານັ້ນມີລີ້ນຂອງໄຟທີ່ມີຊີວິດ.
6. ແລະ
ວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສາຍແອວທີ່ລ້ອມຮອບເຮືອນໄຟນັ້ນ,
ແລະ ຢູ່ທັງສີ່ດ້ານຂອງມັນແມ່ນສາຍນ້ຳທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍໄຟທີ່ມີຊີວິດ,
ແລະ ພວກມັນລ້ອມຮອບເຮືອນນັ້ນ.
7. ແລະອ້ອມຮອບດ້ວຍເຊຣາຟິນ, ເຄຣູບິກ, ແລະໂອຟານນິນ:
ແລະພວກເຂົາເຫຼົ່ານີ້ຄືຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ນອນຫລັບ,
ແລະປົກປ້ອງບັນລັງແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ.
8. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ, ພັນໆພັນໆ,
ແລະ ໝື່ນໆຄູນໆ, ອ້ອມຮອບເຮືອນຫຼັງນັ້ນ. ແລະ ມີກາເອນ,
ຣາຟາເອນ, ຄາວຣິເອນ, ແລະ ຟານູເອນ, ແລະ
ທູດສະຫວັນຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ທີ່ຢູ່ເໜືອສະຫວັນ, ເຂົ້າ ແລະ
ອອກຈາກເຮືອນຫຼັງນັ້ນ.
9. ແລະ ພວກເຂົາອອກມາຈາກເຮືອນນັ້ນ, ແລະ ມີກາເອນ ແລະ
ຄາວຣິເອນ, ຣາຟາເອນ ແລະ ຟານູເອນ, ແລະ
ທູດສະຫວັນບໍລິສຸດຫລາຍອົງນັບບໍ່ຖ້ວນ.
10. ແລະພ້ອມກັບພວກເຂົາແມ່ນຫົວຂອງມື້,
ຫົວຂອງພຣະອົງຂາວສະອາດແລະບໍລິສຸດຄືຂົນແກະ,
ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພຣະອົງທີ່ບໍ່ສາມາດພັນລະນາໄດ້.
11. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ກົ້ມ ລົງ ນອນ, ແລະ ທົ່ວ
ຮ່າງກາຍ ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ຜ່ອນຄາຍ, ແລະ ວິນຍານ
ຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ ປ່ຽນ ຮູບ ຮ່າງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ດ້ວຍ ສຽງ ດັງ ວ່າ, . . . ດ້ວຍ ວິນຍານ
ແຫ່ງ ອຳນາດ, ແລະ ໄດ້ ຮັບ ພອນ, ມີ ລັດສະໝີ ພາບ,
ແລະ ໄດ້ ຮັບ ການ ຍົກຍ້ອງ.
12. ແລະ
ພອນເຫຼົ່ານີ້ທີ່ອອກມາຈາກປາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນເປັນທີ່ພໍໃຈຫຼາຍ
ຕໍ່ໜ້າຫົວໜ້າວັນເວລານັ້ນ.
13. ແລະ ຫົວໜ້າວັນເວລານັ້ນໄດ້ມາພ້ອມກັບມີຄາເອນ ແລະ ບຣິເອນ,
ຣາຟາເອນ ແລະ ຟານູເອນ, ທູດສະຫວັນຫຼາຍພັນ ແລະ
ຫຼາຍໝື່ນອົງຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ.
14. ແລະພຣະອົງໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
ທັກທາຍຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍສຽງຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: '
ນີ້ແມ່ນບຸດມະນຸດຜູ້ທີ່ເກີດມາເພື່ອຄວາມຊອບທຳ; ແລະ
ຄວາມຊອບທຳຍັງຄົງຢູ່ເໜືອລາວ, ແລະ
ຄວາມຊອບທຳຂອງຜູ້ນຳແຫ່ງວັນເວລາຈະບໍ່ປະຖິ້ມລາວ.'
15. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: '
ພຣະອົງປະກາດສັນຕິສຸກແກ່ເຈົ້າໃນນາມຂອງໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ;
ເພາະວ່າຈາກນີ້ໄປ ສັນຕິສຸກໄດ້ເກີດຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ການສ້າງໂລກ, ແລະ
ມັນຈະເປັນດັ່ງນັ້ນແກ່ເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ ແລະ
ຕະຫຼອດໄປ.
16. ແລະທຸກຄົນຈະເດີນຕາມທາງຂອງພຣະອົງ
ເພາະຄວາມຊອບທຳບໍ່ເຄີຍປະຖິ້ມພຣະອົງ:
ບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງພວກເຂົາຈະຢູ່ກັບພຣະອົງ,
ແລະມໍລະດົກຂອງພວກເຂົາຈະຢູ່ກັບພຣະອົງ,
ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກແຍກອອກຈາກພຣະອົງຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.
17. ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ບຸດມະນຸດຈະມີວັນເວລາອັນຍາວນານ, ແລະ
ຜູ້ຊອບທຳຈະມີສັນຕິສຸກ ແລະ ທາງທີ່ຊື່ສັດ,
ໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງວິນຍານຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.

ບົດທີ 72

1. ປຶ້ມກ່ຽວກັບວິຖີຊີວິດຂອງດວງດາວໃນສະຫວັນ,
ຄວາມສຳພັນຂອງແຕ່ລະຄົນ, ຕາມຊັ້ນຮຽນ, ອານາຈັກ ແລະ ລະດູການ,
ຕາມຊື່ ແລະ ສະຖານທີ່ກຳເນີດ, ແລະ ຕາມເດືອນ, ຊຶ່ງ Uriel,
ທູດສະຫວັນບໍລິສຸດ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ນຳພາ,
ໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ; ແລະ
ລາວໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນກົດໝາຍທັງໝົດຂອງພວກເຂົາຢ່າ
ງແນ່ນອນຕາມທີ່ມັນເປັນ,
ແລະວິທີການທີ່ມັນເປັນກ່ຽວກັບທຸກປີຂອງໂລກ ແລະ
ຈົນເຖິງນິລັນດອນ, ຈົນກວ່າການສ້າງໃໝ່ຈະສຳເລັດ
ຊຶ່ງຈະຍືນຍົງຈົນເຖິງນິລັນດອນ.
2. ແລະ ນີ້ແມ່ນກົດຂໍ້ທຳອິດຂອງຜູ້ມີດວງດາວ:
ຜູ້ມີດວງດາວຄືດວງອາທິດມີທາງຂຶ້ນຢູ່ປະຕູທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງ
ສະຫວັນ, ແລະ ມີການຕົກຢູ່ປະຕູທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງສະຫວັນ.
3. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນປະຕູຫົກບານທີ່ດວງອາທິດຂຶ້ນ, ແລະ
ປະຕູຫົກບານທີ່ດວງອາທິດຕົກ ແລະ ດວງຈັນຂຶ້ນ ແລະ
ຕົກໃນປະຕູເຫຼົ່ານີ້, ແລະ ຜູ້ນຳຂອງດວງດາວ ແລະ
ຜູ້ທີ່ພວກມັນນຳພາ: ຫົກບານຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ ແລະ
ຫົກບານຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ, ແລະ
ທັງໝົດຕິດຕາມກັນຕາມລຳດັບທີ່ສອດຄ້ອງກັນຢ່າງຖືກຕ້ອງ:
ພ້ອມທັງມີປ່ອງຢ້ຽມຫຼາຍບານຢູ່ເບື້ອງຂວາ ແລະ
ເບື້ອງຊ້າຍຂອງປະຕູເຫຼົ່ານີ້.
4. ແລະກ່ອນອື່ນໝົດແມ່ນດວງອາທິດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ອອກໄປ,
ແລະວົງຮອບຂອງມັນຄືກັບວົງຮອບຂອງສະຫວັນ,
ແລະມັນເຕັມໄປດ້ວຍໄຟທີ່ສ່ອງສະຫວ່າງແລະໃຫ້ຄວາມຮ້ອນ.
5. ລົດມ້າທີ່ລາວຂຶ້ນໄປ, ລົມພັດໄປ,
ແລະດວງອາທິດລົງມາຈາກສະຫວັນ

ແລະກັບຄືນມາທາງເໜືອເພື່ອໄປຮອດທິດຕາເວັນອອກ,
ແລະໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈົນລາວມາຮອດປະຕູທີ່ເໝາະສົມ
ແລະສ່ອງແສງຢູ່ຕໍ່ໜ້າສະຫວັນ.
6. ດ້ວຍວິທີນີ້, ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໃນເດືອນທຳອິດໃນປະຕູໃຫຍ່,
ເຊິ່ງເປັນປະຕູທັງຫົກແຫ່ງທີ່ສີ່ໃນຮູບຫຼໍ່.
7. ແລະ ໃນປະຕູທີສີ່ທີ່ດວງອາທິດຂຶ້ນໃນເດືອນທຳອິດ
ມີປ່ອງຢ້ຽມສິບສອງບານ,
ເຊິ່ງຈາກນັ້ນມີແປວໄຟອອກມາເມື່ອພວກມັນຖືກເປີດອອກໃນລະດູການຂອງມັນ.
8. ເມື່ອດວງອາທິດຂຶ້ນເທິງສະຫວັນ,
ພຣະອົງສະເດັດອອກມາທາງປະຕູທີສີ່ນັ້ນສາມສິບເຊົ້າຕິດຕໍ່ກັນ,
ແລະລົງຢ່າງແນ່ນອນໃນປະຕູທີສີ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງສະຫວັນ.
9. ແລະໃນໄລຍະນີ້, ກາງເວັນຈະຍາວຂຶ້ນທຸກໆມື້ ແລະ
ກາງຄືນຈະສັ້ນລົງໃນຕອນກາງຄືນຈົນຮອດຕອນເຊົ້າວັນທີ 30.
10. ໃນມື້ນັ້ນ ກາງເວັນຍາວກວ່າກາງຄືນປະມານເກົ້າສ່ວນ, ແລະ
ກາງເວັນຍາວກວ່າສິບສ່ວນ ແລະ ກາງຄືນຍາວກວ່າແປດສ່ວນ.
11. ແລະດວງອາທິດໄດ້ຂຶ້ນຈາກປະຕູທີສີ່ນັ້ນ, ແລະຕົກໃນປະຕູທີສີ່
ແລະກັບຄືນສູ່ປະຕູທີຫ້າຂອງທິດຕາເວັນອອກສາມສິບເຊົ້າ,
ແລະຂຶ້ນຈາກມັນ ແລະຕົກໃນປະຕູທີຫ້າ.
12. ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນກາງເວັນກໍ່ຍາວຂຶ້ນສອງສ່ວນ ແລະ
ເທົ່າກັບສິບເອັດສ່ວນ, ແລະ ກາງຄືນກໍ່ສັ້ນລົງ ແລະ ເທົ່າກັບເຈັດສ່ວນ.
13. ແລະ ມັນກັບຄືນໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ ແລະ
ເຂົ້າໄປໃນປະຕູທີຫົກ, ແລະ ລຸກຂຶ້ນ ແລະ
ຕົກລົງໃນປະຕູທີຫົກໃນຕອນເຊົ້າມື້ໜຶ່ງໂມງເຄິ່ງ
ເນື່ອງຈາກເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນ.
14. ໃນມື້ນັ້ນກາງເວັນຈະຍາວກວ່າກາງຄືນ,
ແລະກາງເວັນຈະກາຍເປັນສອງເທົ່າຂອງກາງຄືນ,
ແລະກາງເວັນຈະກາຍເປັນສິບສອງສ່ວນ, ແລະກາງຄືນຈະສັ້ນລົງ
ແລະກາຍເປັນຫົກສ່ວນ.
15. ແລະດວງອາທິດໄດ້ລອຍຂຶ້ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ກາງເວັນສັ້ນລົງ ແລະ
ກາງຄືນຍາວຂຶ້ນ, ແລະດວງອາທິດກັບຄືນໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ
ແລະ ເຂົ້າໄປໃນປະຕູທີຫົກ, ແລະ ລຸກຂຶ້ນຈາກມັນ ແລະ
ກຳນົດເວລາສາມສິບເຊົ້າ.
16. ແລະ ເມື່ອສຳເລັດສາມສິບຕອນເຊົ້າ, ກາງເວັນຈະຫຼຸດລົງໜຶ່ງສ່ວນ,
ແລະ ກາຍເປັນສິບເອັດສ່ວນ, ແລະ ກາງຄືນຈະຫຼຸດລົງເຈັດສ່ວນ.
17. ແລະດວງອາທິດໄດ້ອອກຈາກປະຕູທີຫົກທາງທິດຕາເວັນຕົກ,
ແລະໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ
ແລະຂຶ້ນໃນປະຕູທີຫ້າເປັນເວລາສາມສິບເຊົ້າ,
ແລະຕົກຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກອີກຄັ້ງໃນປະຕູທີຫ້າທາງທິດຕາເວັນຕົກ.
18. ໃນມື້ນັ້ນ ກາງເວັນຫຼຸດລົງສອງສ່ວນ, ແລະ ເທົ່າກັບສິບສ່ວນ ແລະ
ກາງຄືນຫຼຸດລົງແປດສ່ວນ.
19. ແລະດວງອາທິດໄດ້ອອກຈາກປະຕູທີຫ້ານັ້ນ ແລະ
ຕົກຢູ່ໃນປະຕູທີຫ້າຂອງທິດຕາເວັນຕົກ, ແລະ
ຂຶ້ນມາຢູ່ໃນປະຕູທີສີ່ເປັນເວລາໜຶ່ງໂມງເຊົ້າເຄິ່ງໜຶ່ງຍ້ອນເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນ, ແລະ ຕົກຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ.
20. ໃນມື້ນັ້ນ ກາງເວັນເທົ່າກັບກາງຄືນ, ແລະ ມີຄວາມຍາວເທົ່າກັນ,
ກາງຄືນມີເກົ້າສ່ວນ ແລະ ກາງເວັນມີເກົ້າສ່ວນ.
21. ແລະດວງອາທິດໄດ້ຂຶ້ນຈາກປະຕູນັ້ນ
ແລະຕົກໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກ, ແລະກັບຄືນສູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ
ແລະຂຶ້ນສາມສິບຕອນເຊົ້າໃນປະຕູທີສາມ
ແລະຕົກໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກໃນປະຕູທີສາມ.
22. ແລະໃນມື້ນັ້ນ ກາງຄືນຈະຍາວກວ່າກາງເວັນ, ແລະ
ກາງຄືນຈະຍາວກວ່າກາງຄືນ, ແລະ
ກາງເວັນຈະສັ້ນກວ່າກາງເວັນຈົນຮອດຕອນເຊົ້າວັນທີ 30, ແລະ
ກາງຄືນມີສິບສ່ວນ ແລະ ກາງເວັນມີແປດສ່ວນ.
23. ແລະດວງອາທິດໄດ້ຂຶ້ນຈາກປະຕູທີສາມນັ້ນ ແລະ
ຕົກຢູ່ໃນປະຕູທີສາມທາງທິດຕາເວັນຕົກ ແລະ
ກັບຄືນສູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ, ແລະ
ເປັນເວລາສາມສິບເຊົ້າມັນກໍຂຶ້ນຢູ່ໃນປະຕູທີສອງທາງທິດຕາເວັນອອກ, ແລະ
ໃນລັກສະນະດຽວກັນມັນກໍ່ຕົກຢູ່ໃນປະຕູທີສອງທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງສະຫວັນ.
24. ແລະໃນມື້ນັ້ນກາງຄືນມີສິບເອັດສ່ວນ ແລະ ກາງເວັນມີເຈັດສ່ວນ.
25. ແລະ ດວງອາທິດໃນວັນນັ້ນຈະຂຶ້ນຈາກປະຕູທີສອງນັ້ນ ແລະ
ຕົກຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກໃນປະຕູທີສອງ, ແລະ
ກັບຄືນສູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກເຂົ້າໄປໃນປະຕູທຳອິດເປັນເວລາໜຶ່ງໂມງເຊົ້າເຄິ່ງ, ແລະ ຕົກຢູ່ປະຕູທຳອິດທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງສະຫວັນ.
26. ແລະໃນມື້ນັ້ນກາງຄືນຈະຍາວນານຂຶ້ນ ແລະ
ເທົ່າກັບສອງເທົ່າຂອງກາງເວັນ: ແລະ ກາງຄືນມີສິບສອງສ່ວນ ແລະ
ກາງເວັນມີຫົກສ່ວນ.
27. ແລະດວງອາທິດໄດ້ຜ່ານວົງໂຄຈອນຂອງມັນ ແລະ
ຫັນກັບມາສູ່ວົງໂຄຈອນຂອງມັນອີກຄັ້ງ, ແລະ
ເຂົ້າໄປໃນປະຕູນັ້ນສາມສິບເຊົ້າ ແລະ
ຕົກຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກກົງກັນຂ້າມກັບມັນ.
28. ແລະ ໃນຄືນນັ້ນ ຄວາມຍາວຂອງກາງຄືນໄດ້ຫຼຸດລົງໜຶ່ງສ່ວນເກົ້າ,
ແລະ ກາງຄືນໄດ້ກາຍເປັນສິບເອັດສ່ວນ ແລະ
ກາງເວັນໄດ້ກາຍເປັນເຈັດສ່ວນ.
29. ແລະດວງອາທິດໄດ້ກັບຄືນມາ ແລະ
ເຂົ້າໄປໃນປະຕູທີສອງທາງທິດຕາເວັນອອກ, ແລະ
ກັບຄືນສູ່ການແບ່ງສ່ວນຂອງວົງໂຄຈອນຂອງມັນເປັນເວລາສາມສິບເຊົ້າ, ທັງຂຶ້ນ ແລະ ຕົກ.
30. ແລະໃນມື້ນັ້ນ ກາງຄືນຈະສັ້ນລົງ, ແລະ ກາງຄືນມີສິບສ່ວນ ແລະ
ກາງເວັນມີແປດສ່ວນ.

31. ແລະໃນວັນນັ້ນດວງອາທິດໄດ້ຂຶ້ນຈາກປະຕູນັ້ນ, ແລະຕົກຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ, ແລະກັບຄືນໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ, ແລະຂຶ້ນຢູ່ໃນປະຕູທີສາມເປັນເວລາໜຶ່ງໂມງເຊົ້າເຄິ່ງ, ແລະຕົກຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງສະຫວັນ.
32. ໃນມື້ນັ້ນ ກາງຄືນຫຼຸດລົງ ແລະ ເທົ່າກັບເກົ້າສ່ວນ, ແລະ ກາງເວັນຫຼຸດລົງເປັນເກົ້າສ່ວນ, ແລະ ກາງຄືນເທົ່າກັບກາງເວັນ ແລະ ປີເທົ່າກັບສາມຮ້ອຍຫົກສິບສີ່ມື້.
33. ແລະ ຄວາມຍາວຂອງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ແລະ ຄວາມສັ້ນຂອງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ ເກີດຂຶ້ນ— ຜ່ານວົງຈອນຂອງດວງອາທິດ, ຄວາມແຕກຕ່າງເຫຼົ່ານີ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ.
34. ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນວ່າ ເສັ້ນທາງຂອງມັນຍາວຂຶ້ນໃນແຕ່ລະມື້, ແລະ ເສັ້ນທາງຂອງມັນສັ້ນລົງໃນແຕ່ລະຄືນ.
35. ແລະ ນີ້ແມ່ນກົດເກນ ແລະ ວິຖີຊີວິດຂອງດວງອາທິດ, ແລະ ການກັບຄືນມາຂອງລາວເລື້ອຍໆເທົ່າທີ່ລາວກັບຄືນມາຫົກສິບເທື່ອ ແລະ ລຸກຂຶ້ນ, ນັ້ນຄືດວງຈັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ມີຊື່ວ່າດວງອາທິດ, ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.
36. ແລະ ສິ່ງ ທີ່ ລຸກ ຂຶ້ນ ດັ່ງ ນັ້ນ ຄື ດວງ ຈັນ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່, ແລະ ໄດ້ ຖືກ ຕັ້ງ ຊື່ ຕາມ ຮູບ ຮ່າງ ຂອງ ມັນ, ຕາມ ທີ່ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ບັນຊາ.
37. ເມື່ອລາວລຸກຂຶ້ນ, ລາວກໍ່ລົງແລະຫຼຸດລົງ, ແລະບໍ່ໄດ້ພັກຜ່ອນ, ແຕ່ແລ່ນທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ, ແລະແສງສະຫວ່າງຂອງລາວສະຫວ່າງກວ່າດວງຈັນເຈັດເທົ່າ; ແຕ່ໃນດ້ານຂະໜາດພວກມັນທັງສອງເທົ່າກັນ.

ບົດທີ 73

1. ແລະ ຫຼັງຈາກກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກົດໝາຍອີກສະບັບໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບດວງຈັນທີ່ນ້ອຍກວ່າ ເຊິ່ງມີຊື່ວ່າ ດວງຈັນ.
2. ແລະ ຮອບວົງຂອງນາງຄືກັບຮອບວົງຂອງສະຫວັນ, ແລະ ລົດມ້າຂອງນາງທີ່ນາງຂີ່ນັ້ນຖືກພັດໄປດ້ວຍລົມ, ແລະ ແສງສະຫວ່າງໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ນາງຢ່າງແນ່ນອນ.
3. ແລະ ການຂຶ້ນ ແລະ ການຕົກຂອງນາງປ່ຽນແປງທຸກໆເດືອນ: ແລະ ມື້ຂອງນາງຄືກັບມື້ຂອງດວງອາທິດ, ແລະ ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຂອງນາງເປັນເອກະພາບ ມັນຈະເທົ່າກັບສ່ວນທີເຈັດຂອງແສງສະຫວ່າງຂອງດວງອາທິດ.
4. ແລະດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນ. ແລະໄລຍະທຳອິດຂອງນາງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຈະອອກມາໃນຕອນເຊົ້າວັນທີສາມສິບ: ແລະໃນມື້ນັ້ນນາງຈະປະກົດຂຶ້ນ, ແລະປະກອບເປັນໄລຍະທຳອິດຂອງດວງຈັນໃນມື້ທີສາມສິບສຳລັບເຈົ້າພ້ອມກັບດວງອາທິດໃນປະຕູບ່ອນທີ່ດວງອາທິດຂຶ້ນ.
5. ແລະ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງນາງອອກໄປດ້ວຍສ່ວນທີເຈັດ, ແລະ ຮອບວົງທັງໝົດຂອງນາງຫວ່າງເປົ່າ, ປາດສະຈາກແສງສະຫວ່າງ, ຍົກເວັ້ນສ່ວນໜຶ່ງສ່ວນເຈັດຂອງມັນ, ແລະ ສ່ວນທີສິບສີ່ຂອງແສງສະຫວ່າງຂອງນາງ.
6. ແລະ ເມື່ອນາງໄດ້ຮັບໜຶ່ງສ່ວນເຈັດຂອງເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງແສງສະຫວ່າງຂອງນາງ, ແສງສະຫວ່າງຂອງນາງຈະເທົ່າກັບໜຶ່ງສ່ວນເຈັດ ແລະ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງມັນ.
7. ແລະ ນາງກໍ່ຕົກດິນພ້ອມກັບດວງອາທິດ, ແລະ ເມື່ອດວງອາທິດຂຶ້ນ ດວງຈັນກໍ່ຂຶ້ນພ້ອມກັບນາງ ແລະ ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງເຄິ່ງໜຶ່ງ, ແລະ ໃນຄືນນັ້ນ ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງຕອນເຊົ້າຂອງນາງ ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງມື້ຈັນ ດວງຈັນກໍ່ຕົກດິນພ້ອມກັບດວງອາທິດ, ແລະ ເບິ່ງບໍ່ເຫັນໃນຄືນນັ້ນ ພ້ອມກັບສິບສີ່ສ່ວນ ແລະ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງໜຶ່ງໃນນັ້ນ.
8. ແລະ ໃນວັນນັ້ນນາງກໍ່ລຸກຂຶ້ນດ້ວຍສ່ວນທີເຈັດຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະ ອອກມາ ແລະ ຖອຍຫຼັງຈາກການຂຶ້ນຂອງດວງອາທິດ, ແລະ ໃນມື້ທີ່ເຫຼືອຂອງນາງ ນາງກໍ່ສະຫວ່າງສະໄຫວໃນສ່ວນທີ່ເຫຼືອສິບສາມສ່ວນ.

ບົດທີ 74

1. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫຼັກສູດອີກອັນໜຶ່ງ, ກົດໝາຍສຳລັບນາງ, ແລະ ວິທີການທີ່ນາງປະຕິບັດການປະຕິວັດປະຈຳເດືອນຂອງນາງຕາມກົດໝາຍນັ້ນ.
2. ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດຄື ອຸຣຽນ, ທູດສະຫວັນຜູ້ບໍລິສຸດຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາທັງໝົດ, ໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນ, ແລະ ຕຳແໜ່ງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ຂຽນຕຳແໜ່ງຂອງພວກເຂົາລົງຕາມທີ່ລາວໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນ, ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ຂຽນເດືອນຂອງພວກເຂົາລົງຕາມທີ່ມັນເປັນ, ແລະ ຮູບລັກສະນະຂອງແສງສະຫວ່າງຂອງພວກເຂົາຈົນກວ່າສິບຫ້າມື້ຈະສຳເລັດ.
3. ໃນສ່ວນທີເຈັດ ນາງໄດ້ບັນລຸແສງສະຫວ່າງທັງໝົດຂອງນາງໃນພາກຕາເວັນອອກ, ແລະໃນສ່ວນທີເຈັດ ນາງໄດ້ບັນລຸຄວາມມືດທັງໝົດຂອງນາງໃນພາກຕາເວັນຕົກ.
4. ແລະໃນບາງເດືອນນາງປ່ຽນແປງສະພາບແວດລ້ອມຂອງນາງ, ແລະໃນບາງເດືອນນາງດຳເນີນໄປຕາມເສັ້ນທາງທີ່ແປກປະຫຼາດຂອງຕົນເອງ.
5. ໃນສອງເດືອນຕໍ່ມາ ດວງຈັນຈະຕົກພ້ອມກັບດວງອາທິດ: ໃນສອງປະຕູກາງນັ້ນ ປະຕູທີສາມ ແລະ ປະຕູທີສີ່.

6. ນາງອອກໄປເປັນເວລາເຈັດມື້,
ແລະຫັນກັບແລະກັບຄືນມາຜ່ານທາງປະຕູບ່ອນທີ່ດວງອາທິດຂຶ້ນ,
ແລະບັນລຸແສງສະຫວ່າງທັງໝົດຂອງນາງ:
ແລະນາງໄດ້ຖອຍຫ່າງຈາກດວງອາທິດ,
ແລະໃນແປດມື້ເຂົ້າໄປໃນປະຕູທີຫົກບ່ອນທີ່ດວງອາທິດອອກໄປ.
7. ແລະ ເມື່ອດວງອາທິດອອກໄປຈາກປະຕູທີສີ່ ນາງໄດ້ອອກໄປເຈັດມື້
ຈົນກວ່ານາງຈະອອກໄປຈາກປະຕູທີຫ້າ ແລະ
ກັບຄືນມາໃນເຈັດມື້ເຂົ້າໄປໃນປະຕູທີສີ່ ແລະ
ບັນລຸແສງສະຫວ່າງທັງໝົດຂອງນາງ: ແລະ ນາງໄດ້ຖອຍຫຼັງ ແລະ
ເຂົ້າໄປໃນປະຕູທີໜຶ່ງໃນແປດມື້.
8. ແລະ
ນາງກັບຄືນມາອີກໃນເຈັດມື້ເຂົ້າໄປໃນປະຕູທີສີ່ບ່ອນທີ່ດວງອາທິດອອກໄປ.
9. ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນຕໍາແໜ່ງຂອງພວກເຂົາ -
ວິທີທີ່ດວງຈັນຂຶ້ນ ແລະ ດວງອາທິດຕົກໃນສະໄໝນັ້ນ.
10. ແລະ ຖ້າເອົາຫ້າປີມາລວມກັນ
ດວງອາທິດຈະມີເວລາເກີນສາມສິບມື້, ແລະ
ມື້ທັງໝົດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນສໍາລັບໜຶ່ງໃນຫ້າປີນັ້ນ, ເມື່ອພວກມັນເຕັມທີ່,
ຈະມີ 364 ມື້.
11. ແລະ ການທີ່ດວງອາທິດ ແລະ ດວງດາວຫຼາຍກວ່າຫົກມື້: ໃນ 5 ປີ
6 ມື້ໃນແຕ່ລະປີຈະມີ 30 ມື້: ແລະ
ດວງຈັນຈະຕົກຢູ່ທາງຫຼັງດວງອາທິດ ແລະ ດວງດາວເທົ່າກັບ 30 ມື້.
12. ແລະດວງອາທິດ ແລະ
ດວງດາວນໍາເອົາປີທັງໝົດເຂົ້າມາຢ່າງແນ່ນອນ,
ເພື່ອວ່າພວກມັນຈະບໍ່ກ້າວໜ້າ ຫຼື
ຊັກຊ້າຕໍາແໜ່ງຂອງພວກມັນໄປເຖິງນິລັນດອນເຖິງມື້ດຽວ;
ແຕ່ໃຫ້ສໍາເລັດປີດ້ວຍຄວາມຍຸຕິທໍາທີ່ສົມບູນແບບພາຍໃນ 364 ວັນ.
13. ໃນ 3 ປີມີ 1092 ມື້, ແລະ ໃນ 5 ປີມີ 1820 ມື້, ດັ່ງນັ້ນໃນ 8 ປີມີ 2912 ມື້.
14. ສໍາລັບດວງຈັນພຽງຢ່າງດຽວ, ຈໍານວນມື້ຈະເທົ່າກັບ 1062 ມື້ໃນ
3 ປີ, ແລະ ໃນ 5 ປີ ມັນຈະຊ້າກວ່າ 50 ມື້: [ໝາຍຄວາມວ່າ
ເມື່ອລວມກັບຜົນບວກ (ຂອງ 1770) ຈະຕ້ອງບວກ (1000 ແລະ) 62 ມື້.]
15. ແລະໃນ 5 ປີມີ 1770 ມື້, ດັ່ງນັ້ນສໍາລັບດວງຈັນມື້ໃນ 8
ປີຈຶ່ງເທົ່າກັບ 2832 ມື້.
16. [ເພາະວ່າໃນ 8 ປີ ນາງຕົກຢູ່ຫລັງເທົ່າກັບ 80 ມື້],
ມື້ທັງໝົດທີ່ນາງຕົກຢູ່ຫລັງໃນ 8 ປີແມ່ນ 80 ມື້.
17. ແລະ ປີນັ້ນໄດ້ຖືກກໍານົດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມສະຖານີໂລກຂອງມັນ
ແລະ ສະຖານີຂອງດວງອາທິດ, ເຊິ່ງຂຶ້ນຈາກປະຕູທີ່ມັນ (ດວງອາທິດ)
ຂຶ້ນ ແລະ ຕົກ 30 ມື້.

ບົດທີ 75

1. ແລະ ຜູ້ນໍາຂອງຫົວໜ້າພັນຄົນ,
ຜູ້ທີ່ຖືກວາງໄວ້ເໜືອການສ້າງທັງໝົດ ແລະ ເໜືອດວງດາວທັງໝົດ,
ກໍມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບສີ່ມື້ຊົ່ວຄາວ,
ເຊິ່ງແຍກອອກຈາກຕໍາແໜ່ງຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້, ຕາມການຄິດໄລ່ປີ,
ແລະ ພວກເຂົາໃຫ້ບໍລິການໃນສີ່ມື້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຄິດໄລ່ໃນການຄິດໄລ່ປີ.
2. ແລະ ຍ້ອນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ມະນຸດຈຶ່ງຜິດພາດໃນນັ້ນ,
ເພາະວ່າຜູ້ມີອິດທິພົນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ໃຫ້ບໍລິການຢູ່ໃນສະຖານີຕ່າງໆຂອງໂລກຢ່າງແທ້ຈິງ, ໜຶ່ງຢູ່ໃນປະຕູທໍາອິດ,
ໜຶ່ງຢູ່ໃນປະຕູທີສາມຂອງສະຫວັນ, ໜຶ່ງຢູ່ໃນປະຕູທີສີ່, ແລະ
ໜຶ່ງຢູ່ໃນປະຕູທີຫົກ,
ແລະຄວາມແນ່ນອນຂອງປີແມ່ນບັນລຸໄດ້ຜ່ານສະຖານີສາມຮ້ອຍຫົກສິບສີ່ສະຖານີແຍກຕ່າງຫາກຂອງມັນ.
3. ສໍາລັບເຄື່ອງໝາຍ, ເວລາ, ປີ, ແລະວັນທີ່ທູດສະຫວັນ Uriel
ໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ,
ຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງລັດສະໝີພາບໄດ້ຕັ້ງໄວ້ເປັນນິດເໜືອດວງສະຫວ່າງທັງໝົດຂອງສະຫວັນ, ໃນສະຫວັນແລະໃນໂລກ,
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາປົກຄອງຢູ່ເທິງໜ້າຟ້າສະຫວັນແລະໃຫ້ເຫັນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະເປັນຜູ້ນໍາສໍາລັບກາງເວັນແລະກາງຄືນ, ເຊັ່ນ:
ດວງອາທິດ, ດວງຈັນ, ແລະດວງດາວ,
ແລະສິ່ງມີຊີວິດທີ່ຮັບໃຊ້ທັງໝົດທີ່ເຮັດການປະຕິວັດຂອງພວກເຂົາໃນລົດມ້າທັງໝົດຂອງສະຫວັນ.
4. ໃນທໍານອງດຽວກັນ
ປະຕູສິບສອງບານທີ່ອູຣິເອນສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນ,
ເປີດຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງລົດມ້າຂອງດວງອາທິດໃນສະຫວັນ,
ເຊິ່ງແສງແດດສ່ອງອອກມາ;
ແລະຈາກປະຕູເຫຼົ່ານັ້ນມີຄວາມອົບອຸ່ນແຜ່ກະຈາຍໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ,
ເມື່ອພວກມັນຖືກເປີດຕາມລະດູການທີ່ກໍານົດໄວ້.
5. ແລະ ສໍາລັບລົມ ແລະ ວິນຍານຂອງນ້ຳຄ້າງ
ເມື່ອພວກມັນຖືກເປີດອອກ, ຢືນຢູ່ເປີດຢູ່ໃນສະຫວັນຢູ່ສົ້ນສຸດ.
6. ສໍາລັບປະຕູສິບສອງບານໃນສະຫວັນ, ຢູ່ທີ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ,
ດວງອາທິດ, ດວງຈັນ, ແລະດວງດາວຕ່າງໆ ອອກໄປຈາກບ່ອນນັ້ນ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ສະຫວັນທັງທາງທິດຕາເວັນອອກ
ແລະທາງທິດຕາເວັນຕົກ.
7. ມີປ່ອງຢ້ຽມຫຼາຍປ່ອງຢ້ຽມທີ່ເປີດຢູ່ເບື້ອງຊ້າຍ ແລະ
ເບື້ອງຂວາຂອງປ່ອງຢ້ຽມເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ
ປ່ອງຢ້ຽມໜຶ່ງໃນລະດູການທີ່ກໍານົດໄວ້ຜະລິດຄວາມອົບອຸ່ນ,
ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບປະຕູເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ດວງດາວອອກມາຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້
ບັນຊາພວກມັນ, ແລະ ບ່ອນທີ່ພວກມັນຕັ້ງຢູ່ຕາມຈໍານວນຂອງມັນ.
8. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນລົດມ້າຢູ່ໃນສະຫວັນ, ແລ່ນຢູ່ໃນໂລກ,
ເໜືອປະຕູເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ດວງດາວທີ່ບໍ່ເຄີຍຕົກໝູນວຽນ.

9. ແລະ ອັນໜຶ່ງໃຫຍ່ກວ່າສິ່ງອື່ນໆທັງໝົດ, ແລະ ມັນແມ່ນສິ່ງນັ້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ເສັ້ນທາງຂອງມັນຜ່ານທົ່ວໂລກ.

ບົດທີ 76

1. ແລະ ທີ່ ສຸດ ແຜ່ນດິນ ໂລກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ສິບ ສອງ ປະຕູ ເປີດ ອອກ ສູ່ ທຸກ ມຸມ ຂອງ ສະຫວັນ, ຊຶ່ງ ລົມ ພັດ ມາ ຈາກ ນັ້ນ ພັດ ໄປ ເທິງ ແຜ່ນດິນ ໂລກ.
2. ສາມໃນນັ້ນເປີດຢູ່ເທິງໜ້າຟ້າສະຫວັນ, ແລະສາມຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ, ແລະສາມຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງສະຫວັນ, ແລະສາມຢູ່ເບື້ອງຊ້າຍ.
3. ແລະ ສາມ ຢ່າງ ທຳອິດ ແມ່ນ ຂອງ ທິດຕາ ເວັນ ອອກ, ແລະ ສາມ ຢ່າງ ແມ່ນ ຂອງ ທິດເໜືອ, ແລະ ສາມ ຢ່າງ ຕໍ່ ຈາກ ນັ້ນ ແມ່ນ ຂອງ ທາງ ຊ້າຍ ຂອງ ທິດໃຕ້, ແລະ ສາມ ຢ່າງ ແມ່ນ ຂອງ ທາງ ຕາ ເວັນ ຕົກ.
4. ຜ່ານລົມສີ່ຢ່າງນີ້, ລົມແຫ່ງພອນ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຈະມາ, ແລະ ຈາກລົມແປດຢ່າງນັ້ນ, ລົມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຈະມາ: ເມື່ອລົມເຫຼົ່ານັ້ນຖືກສົ່ງອອກໄປ, ພວກມັນກໍ່ຈະນຳເອົາຄວາມພິນາດມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ ແລະ ນ້ຳຂອງມັນ, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງນັ້ນ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນນ້ຳ ແລະ ເທິງແຜ່ນດິນ.
5. ແລະ ລົມທຳອິດຈາກປະຕູເຫຼົ່ານັ້ນ, ເອີ້ນວ່າລົມຕາເວັນອອກ, ອອກມາທາງປະຕູທຳອິດທີ່ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ, ໂນ້ມໄປທາງໃຕ້: ຈາກມັນອອກມາຈາກຄວາມໂດດດ່ຽວ, ຄວາມແຫ້ງແລ້ງ, ຄວາມຮ້ອນ, ແລະ ຄວາມພິນາດ.
6. ແລະຜ່ານທາງປະຕູທີສອງທີ່ຢູ່ກາງມາສິ່ງທີ່ເໝາະສົມ, ແລະຈາກນັ້ນມີຝົນ, ຜົນຜະລິດ, ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ນ້ຳຄ້າງ; ແລະຜ່ານທາງປະຕູທີສາມທີ່ຕັ້ງຢູ່ທາງທິດເໜືອມາອາກາດໜາວເຢັນ ແລະ ຄວາມແຫ້ງແລ້ງ.
7. ແລະ ຫຼັງຈາກນີ້ລົມທິດໃຕ້ພັດຜ່ານປະຕູສາມບານ: ຜ່ານປະຕູທຳອິດທີ່ອຽງໄປທາງທິດຕາເວັນອອກລົມຮ້ອນພັດມາ.
8. ແລະຜ່ານທາງປະຕູກາງທີ່ຢູ່ຖັດຈາກມັນ ມີກິ່ນຫອມ, ນ້ຳຄ້າງ ແລະ ຝົນ, ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ສຸຂະພາບແຂງແຮງອອກມາ.
9. ແລະ ທາງປະຕູທີສາມທີ່ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ ນ້ຳຄ້າງ ແລະ ຝົນ, ຕັກແຕນ ແລະ ຄວາມໂດດດ່ຽວອອກມາ.
10. ແລະ ຫຼັງຈາກນີ້ລົມທິດເໜືອພັດມາຈາກປະຕູທີເຈັດທາງທິດຕາເວັນອອກ ນ້ຳຄ້າງ ແລະ ຝົນ, ຕັກແຕນ ແລະ ຄວາມໂດດດ່ຽວ.
11. ແລະ ຈາກປະຕູກາງມາໃນທິດທາງໂດຍກົງຄື ສຸຂະພາບ, ຝົນ, ນ້ຳຄ້າງ ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ; ແລະ ຜ່ານປະຕູທີສາມທາງທິດຕາເວັນຕົກມາດ້ວຍເມກ ແລະ ນ້ຳຄ້າງແຂງ, ຫິມະ ແລະ ຝົນ, ນ້ຳຄ້າງ ແລະ ຕັກແຕນ.
12. ແລະ ຫຼັງຈາກລົມທິດຕາເວັນຕົກນີ້, ລົມນ້ຳຄ້າງ ແລະ ນ້ຳຄ້າງແຂງໆພັດອອກມາທາງປະຕູທຳອິດທີ່ຢູ່ຕິດກັບທິດເໜືອ, ແລະ ອາກາດໜາວ ແລະ ຫິມະ ແລະ ນ້ຳຄ້າງ.
13. ແລະ ຈາກປະຕູກາງ ນ້ຳຄ້າງ ແລະ ຝົນ, ແລະ ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ພອນ ອອກມາ; ແລະ ຜ່ານປະຕູສຸດທ້າຍທີ່ຕິດກັບທິດໃຕ້ ອອກມາຈາກຄວາມແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ຄວາມຮ້າງເປົ່າ, ແລະ ການເຜົາໄໝ້ ແລະ ຄວາມພິນາດ.
14. ແລະ ປະຕູສິບສອງບານຂອງສີ່ແຈຂອງສະຫວັນໄດ້ສຳເລັດແລ້ວດ້ວຍມັນ, ແລະ ກົດໝາຍທັງໝົດຂອງມັນ ແລະ ໄພພິບັດທັງໝົດຂອງມັນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດຂອງມັນ ເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນ, ເມທູເຊລາລູກຊາຍຂອງເຮົາ.

ບົດທີ 77

1. ແລະ ພາກສ່ວນທຳອິດຖືກເອີ້ນວ່າ ທິດຕາເວັນອອກ, ເພາະວ່າມັນເປັນພາກສ່ວນທຳອິດ; ແລະ ພາກສ່ວນທີສອງເອີ້ນວ່າ ທິດໃຕ້, ເພາະວ່າພຣະຜູ້ສູງສຸດຈະສະເດັດລົງມາທີ່ນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ໃນຄວາມໝາຍພິເສດທີ່ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຮັບພອນຕະຫຼອດໄປຈະສະເດັດລົງມາທີ່ນັ້ນ.
2. ແລະ ເຂດຕາເວັນຕົກຖືກເອີ້ນວ່າ ເຂດທີ່ຫຼຸດລົງ, ເພາະວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນດວງສະຫວ່າງທັງໝົດຂອງສະຫວັນຈະຈາງລົງ ແລະ ລົງໄປ.
3. ແລະ ພາກທີສີ່, ຊື່ວ່າ ທິດເໜືອ, ແບ່ງອອກເປັນສາມສ່ວນ: ສ່ວນທຳອິດແມ່ນສຳລັບທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງມະນຸດ: ແລະ ສ່ວນທີສອງປະກອບດ້ວຍທະເລນ້ຳ, ແລະ ເຫວເລິກ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ແມ່ນ້ຳ, ແລະ ຄວາມມືດ ແລະ ເມກ; ແລະ ສ່ວນທີສາມປະກອບດ້ວຍສວນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ.
4. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພູສູງເຈັດໜ່ວຍ, ສູງກວ່າພູທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ: ແລະຈາກນັ້ນນ້ຳຄ້າງກໍ່ໄຫຼອອກມາ, ແລະມື້, ລະດູການ, ແລະປີຕ່າງໆກໍ່ຜ່ານໄປ.
5. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແມ່ນ້ຳເຈັດສາຍຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເຊິ່ງໃຫຍ່ກວ່າແມ່ນ້ຳທັງໝົດ: ໜຶ່ງໃນນັ້ນໄຫຼມາຈາກທິດຕາເວັນຕົກ ໄຫຼລົງສູ່ທະເລໃຫຍ່.
6. ແລະ ທັງສອງຄົນນີ້ມາຈາກທາງເໜືອໄປຫາທະເລ ແລະ ຖອກນ້ຳຂອງພວກເຂົາລົງສູ່ທະເລເອຣິເທຣຍທາງທິດຕາເວັນອອກ.
7. ແລະ ອີກສີ່ຄົນທີ່ເຫຼືອໄດ້ອອກມາທາງທາງທິດເໜືອໄປຫາທະເລຂອງຕົນເອ

ໆ, ສອງໃນນັ້ນໄປທະເລເອຣິເທຣ, ແລະ ອີກສອງໄປທະເລໃຫຍ່ ແລະ ປ່ອຍຕົວຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ ບາງຄົນເວົ້າວ່າ: ໄປທະເລຊາຍ.
8. ເກາະໃຫຍ່ເຈັດແຫ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຢູ່ໃນທະເລ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນໃຫຍ່: ສອງແຫ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໃຫຍ່ ແລະ ຫ້າແຫ່ງຢູ່ໃນທະເລໃຫຍ່.

ບົດທີ 78

1. ແລະຊື່ຂອງດວງອາທິດມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ດວງອາທິດດວງທຳອິດຊື່ວ່າ Orjârês, ແລະດວງອາທິດດວງທີສອງຊື່ວ່າ Tômâs.
2. ແລະ ດວງຈັນມີສີ່ຊື່: ຊື່ທຳອິດແມ່ນ Asônjâ, ຊື່ທີສອງແມ່ນ Eblâ, ຊື່ທີສາມແມ່ນ Benâsê, ແລະ ຊື່ທີສີ່ແມ່ນ Erâe.
3. ນີ້ແມ່ນດວງດາວທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສອງອົງ: ເສັ້ນຮອບວົງຂອງພວກມັນຄືກັບເສັ້ນຮອບວົງຂອງສະຫວັນ, ແລະ ຂະໜາດຂອງເສັ້ນຮອບວົງຂອງທັງສອງກໍຄືກັນ.
4. ໃນເສັ້ນຮອບວົງຂອງດວງອາທິດມີແສງສະຫວ່າງເຈັດສ່ວນທີ່ຖືກເພີ່ມເຂົ້າໃນມັນຫຼາຍກວ່າດວງຈັນ, ແລະໃນມາດຕະການທີ່ແນ່ນອນມັນຈະຖືກໂອນໄປຈົນກວ່າສ່ວນທີເຈັດຂອງດວງອາທິດຈະໝົດໄປ.
5. ແລະ ພວກເຂົາຕັ້ງຖິ່ນຖານ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນປະຕູທາງຕາເວັນຕົກ, ແລະ ປະຕິວັດທາງເໜືອ, ແລະ ອອກທາງປະຕູທາງຕາເວັນອອກເທິງໜ້າຟ້າສະຫວັນ.
6. ແລະເມື່ອດວງຈັນຂຶ້ນໜຶ່ງສ່ວນສິບສີ່ປະກົດຂຶ້ນໃນສະຫວັນ: ແສງສະຫວ່າງຈະເຕັມທີ່ໃນນາງ: ໃນວັນທີສິບສີ່ນາງໄດ້ບັນລຸແສງສະຫວ່າງຂອງນາງ.
7. ແລະ ແສງສະຫວ່າງສິບຫ້າສ່ວນຈະຖືກຖ່າຍທອດໄປຫານາງຈົນຮອດມື້ທີສິບຫ້າ ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຂອງນາງສຳເລັດ, ຕາມເຄື່ອງໝາຍຂອງປີ, ແລະ ນາງກາຍເປັນສິບຫ້າສ່ວນ, ແລະ ດວງຈັນເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໂດຍການເພີ່ມສິບສີ່ສ່ວນ.
8. ແລະ ໃນການຕົກຂອງດວງຈັນ, ດວງຈັນຈະຫຼຸດລົງໃນມື້ທຳອິດ , ໃນວັນທີສອງ ຫາ ສິບສາມສ່ວນຂອງແສງສະຫວ່າງ, ໃນວັນທີສາມ ຫາ ສິບສອງສ່ວນ, ໃນວັນທີສີ່ ຫາ ສິບເອັດສ່ວນ, ໃນວັນທີຫ້າ ຫາ ສິບ, ໃນວັນທີຫົກ ຫາ ເກົ້າ, ໃນວັນທີເຈັດ ຫາ ແປດ, ໃນວັນທີແປດ ຫາ ເຈັດ, ໃນວັນທີເກົ້າ ຫາ ຫົກ, ໃນວັນທີສິບເອັດສ່ວນ ຫາ ຫ້າ, ໃນວັນທີສິບເອັດສ່ວນ ຫາ ສີ່, ໃນວັນທີສິບສອງ ຫາ ສາມ, ໃນວັນທີສິບສາມ ຫາ ສອງ, ໃນວັນທີສິບສີ່ ຫາ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງວັນທີເຈັດ, ແລະ ແສງສະຫວ່າງທີ່ເຫຼືອທັງໝົດຂອງມັນຈະຫາຍໄປໝົດໃນວັນທີສິບຫ້າ.
9. ແລະໃນບາງເດືອນເດືອນມີຊາວເກົ້າມື້ ແລະ ບາງຄັ້ງມີຊາວແປດມື້.
10. ແລະ ອູຣຽວສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນກົດໝາຍອີກຢ່າງໜຶ່ງຄື: ເມື່ອແສງສະຫວ່າງຖືກໂອນໄປຫາດວງຈັນ, ແລະ ດວງອາທິດໂອນໄປຫາດວງຈັນຢູ່ດ້ານໃດ.
11. ຕະຫຼອດໄລຍະເວລາທີ່ດວງຈັນເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນແສງສະຫວ່າງຂອງມັນ, ດວງຈັນກຳລັງຖ່າຍໂອນມັນມາສູ່ຕົວເອງ ເມື່ອກົງກັນຂ້າມກັບດວງອາທິດເປັນເວລາສິບສີ່ມື້ ແສງສະຫວ່າງຂອງມັນຈະສຳເລັດຢູ່ໃນສະຫວັນ, ແລະ ເມື່ອມັນໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງທົ່ວທັງສະຫວັນ, ແສງສະຫວ່າງຂອງມັນຈະສຳເລັດຢ່າງເຕັມທີ່.
12. ແລະໃນມື້ທຳອິດນາງຖືກເອີ້ນວ່າດວງຈັນໃໝ່, ເພາະວ່າໃນມື້ນັ້ນແສງສະຫວ່າງຈະສ່ອງລົງມາເທິງນາງ.
13. ນາງກາຍເປັນດວງຈັນເຕັມດວງໃນມື້ທີ່ດວງອາທິດຕົກດິນທາງທິດຕາເວັນຕົກ, ແລະຈາກທິດຕາເວັນອອກນາງຂຶ້ນໃນຕອນກາງຄືນ, ແລະດວງຈັນສ່ອງແສງຕະຫຼອດຄືນຈົນກວ່າດວງອາທິດຈະຂຶ້ນກົງກັນຂ້າມກັບນາງ ແລະດວງຈັນຈະເຫັນກົງກັນຂ້າມກັບດວງອາທິດ.
14. ຢູ່ດ້ານທີ່ແສງສະຫວ່າງຂອງດວງຈັນສ່ອງອອກມາ, ມັນກໍ່ມືດລົງອີກຈົນກວ່າແສງສະຫວ່າງທັງໝົດຈະຫາຍໄປ ແລະມື້ທັງໝົດຂອງເດືອນຈະສິ້ນສຸດລົງ, ແລະເສັ້ນຮອບວົງຂອງມັນກໍວ່າງເປົ່າ, ບໍ່ມີແສງສະຫວ່າງ.
15. ແລະສາມເດືອນນາງມີສາມສິບມື້, ແລະໃນເວລານັ້ນນາງມີສາມເດືອນທີ່ມີຊາວເກົ້າມື້, ເຊິ່ງນາງສຳເລັດການດັບລົງໃນໄລຍະເວລາທຳອິດ, ແລະໃນປະຕູທຳອິດເປັນເວລາໜຶ່ງຮ້ອຍເຈັດສິບເຈັດມື້.
16. ແລະໃນເວລາທີ່ນາງອອກໄປ ນາງຈະປາກົດຕົວເປັນເວລາສາມເດືອນ, ແຕ່ລະຄັ້ງມີສາມສິບມື້, ແລະເປັນເວລາສາມເດືອນ ນາງປະກົດຕົວເປັນເວລາຊາວເກົ້າມື້.
17. ໃນຕອນກາງຄືນນາງປະກົດຕົວຄືກັບຜູ້ຊາຍເປັນເວລາຊາວມື້ໃນແຕ່ລະຄັ້ງ, ແລະໃນຕອນກາງເວັນນາງປະກົດຕົວຄືກັບສະຫວັນ, ແລະບໍ່ມີຫຍັງອີກໃນນາງນອກຈາກແສງສະຫວ່າງຂອງນາງ.

ບົດທີ 79

1. ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ພໍ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນທຸກຢ່າງແລ້ວ, ແລະ ກົດເກນຂອງດວງດາວທັງໝົດໃນສະຫວັນໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ.
2. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນກົດໝາຍທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ ສຳລັບທຸກໆມື້, ແລະ ສຳລັບທຸກໆລະດູການຂອງການປົກຄອງ, ແລະ ສຳລັບທຸກໆປີ, ແລະ ສຳລັບໄລຍະເວລາຂອງມັນ, ແລະ ສຳລັບລະບຽບທີ່ກຳນົດໄວ້ສຳລັບມັນທຸກໆເດືອນ ແລະ ທຸກໆອາທິດ:

3. ແລະ ການດັບລົງຂອງດວງຈັນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປະຕູທີຫົກ: ເພາະວ່າໃນປະຕູທີຫົກນີ້ ແສງສະຫວ່າງຂອງນາງໄດ້ສຳເລັດ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ມີການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການດັບລົງ:
4. ແລະ ການດັບລົງ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນປະຕູທຳອິດໃນລະດູການຂອງມັນ, ຈົນກວ່າຈະສຳເລັດໜຶ່ງຮ້ອຍເຈັດສິບເຈັດວັນ: ຄິດເປັນອາທິດ, ຊາວຫ້າອາທິດ ແລະ ສອງມື້.
5. ນາງຕົກຢູ່ຫລັງດວງອາທິດ ແລະ ລຳດັບຂອງດວງດາວຢ່າງແນ່ນອນຫ້າມື້ໃນໄລຍະເວລາໜຶ່ງ, ແລະ ເມື່ອສະຖານທີ່ນີ້ທີ່ເຈົ້າເຫັນໄດ້ຖືກຜ່ານໄປ.
6. ນີ້ແມ່ນຮູບພາບ ແລະ ຮູບແຕ້ມຂອງຜູ້ມີອິດທິພົນທຸກຄົນທີ່ Uriel ທູດສະຫວັນ, ຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ, ໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເຫັນ.

ບົດທີ 80

1. ແລະ ໃນສະໄໝນັ້ນ ທູດສະຫວັນ ອູຣິເອນ ໄດ້ຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນທຸກສິ່ງ, ເອນົກ, ແລະ ເຮົາໄດ້ເປີດເຜີຍທຸກສິ່ງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນດວງອາທິດນີ້ ແລະ ດວງຈັນນີ້, ແລະ ຜູ້ນຳຂອງດວງດາວແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ຫັນໜ້າໄປມາ, ໜ້າທີ່ ແລະ ເວລາ ແລະ ການອອກເດີນທາງຂອງພວກເຂົາ.
2. ແລະໃນສະໄໝຂອງຄົນບາບ, ປີຈະຖືກຕັດສັ້ນລົງ, ແລະເມັດພັນຂອງພວກເຂົາຈະຊັກຊ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນແລະທົ່ງນາຂອງພວກເຂົາ, ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະປ່ຽນແປງ, ແລະຈະບໍ່ປາກົດຕາມເວລາຂອງມັນ: ແລະຝົນຈະຖືກກັກໄວ້, ແລະຟ້າຈະກັກມັນໄວ້.
3. ແລະ ໃນຊ່ວງເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ ໝາກໄມ້ຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະຖອຍຫລັງ, ແລະ ຈະບໍ່ເຕີບໃຫຍ່ຕາມລະດູການຂອງມັນ, ແລະ ໝາກໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ຈະຖືກກັກໄວ້ຕາມລະດູການຂອງມັນ.
4. ແລະດວງຈັນຈະປ່ຽນແປງລຳດັບຂອງມັນ, ແລະຈະບໍ່ປະກົດຕົວຕາມເວລາຂອງມັນ.
5. ແລະໃນສະໄໝນັ້ນດວງອາທິດຈະເຫັນໄດ້ ແລະລາວຈະເດີນທາງໃນຕອນແລງເທິງສຸດຂອງລົດມ້າໃຫຍ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ, ແລະຈະສ່ອງແສງສົດໃສກວ່າທີ່ສອດຄ່ອງກັບລຳດັບຂອງແສງສະຫວ່າງ.
6. ແລະ ຫົວໜ້າດວງດາວຫຼາຍຄົນຈະລະເມີດລຳດັບທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະປ່ຽນແປງວົງໂຄຈອນ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງມັນ, ແລະ ບໍ່ປາກົດຕົວຕາມລະດູການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.
7. ແລະ ລຳດັບທັງໝົດຂອງດວງດາວຈະຖືກປິດບັງໄວ້ຈາກຄົນບາບ, ແລະ ຄວາມຄິດຂອງຄົນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກຈະຫຼົງທາງກ່ຽວກັບພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຖືກປ່ຽນແປງຈາກທາງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແມ່ນແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຫຼົງທາງ ແລະ ຖືວ່າເປັນພະເຈົ້າ.
8. ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈະທະວີຄູນຂຶ້ນສູ່ພວກເຂົາ, ແລະ ການລົງໂທດຈະມາເຖິງພວກເຂົາ ເພື່ອທຳລາຍທຸກຄົນ.

ບົດທີ 81

1. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ວ່າ: 'ຈົ່ງ ສັງ ເກດ ເບິ່ງ, ເອນົກ, ແຜ່ນ ຈາລຶກ ສະຫວັນ ເຫລົ່າ ນີ້, ແລະ ອ່ານ ສິ່ງ ທີ່ ຂຽນ ໄວ້ ໃນ ນັ້ນ, ແລະ ໝາຍ ຄວາມ ຈິງ ທຸກ ຢ່າງ.'
2. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັງເກດເບິ່ງແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນ, ແລະ ໄດ້ອ່ານທຸກຢ່າງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ ແລະ ເຂົ້າໃຈທຸກຢ່າງ, ແລະ ໄດ້ອ່ານໜັງສືກ່ຽວກັບການກະທຳທັງໝົດຂອງມະນຸດຊາດ, ແລະ ກ່ຽວກັບລູກຫລານທາງເນື້ອໜັງທັງໝົດທີ່ຈະຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈົນເຖິງລຸ້ນຄົນສຸດທ້າຍ.
3. ແລະ ທັນທີທັນໃດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ກະສັດແຫ່ງລັດສະໝີພາບຕະຫຼອດໄປ, ໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງວຽກງານທັງໝົດຂອງໂລກ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພາະຄວາມອົດທົນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ສັນລະເສີນພຣະອົງເພາະລູກຫລານມະນຸດ.
4. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ: ' ຜູ້ທີ່ຕາຍໃນຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄວາມດີງາມ, ຜູ້ນັ້ນຈະເປັນສຸກ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີປຶ້ມກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ຊອບທຳຂຽນໄວ້, ແລະ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ມີວັນພິພາກສາເກີດຂຶ້ນ.'
5. ແລະ ຜູ້ບໍລິສຸດທັງເຈັດຄົນນັ້ນໄດ້ນຳຂ້າພະເຈົ້າມາວາງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ເທິງພື້ນດິນຕໍ່ໜ້າປະຕູເຮືອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ' ຈົ່ງປະກາດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ເມທູເຊລາລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຟັງ, ແລະ ສະແດງໃຫ້ລູກຫຼານທຸກຄົນຂອງເຈົ້າເຫັນວ່າບໍ່ມີເນື້ອໜັງໃດຊອບທຳໃນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ , ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຂົາ.'
6. ໜຶ່ງປີພວກເຮົາຈະປະໄວ້ເຈົ້າໄວ້ກັບລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ, ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະມອບຄຳສັ່ງສຸດທ້າຍຂອງເຈົ້າ, ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ສອນລູກຂອງເຈົ້າ ແລະ ບັນທຶກມັນໄວ້ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ເປັນພະຍານຕໍ່ລູກທຸກຄົນຂອງເຈົ້າ; ແລະ ໃນປີທີສອງພວກເຂົາຈະເອົາເຈົ້າອອກຈາກທ່າມກາງພວກເຂົາ.
7. ຂໍໃຫ້ໃຈຂອງເຈົ້າເຂັ້ມແຂງ, ເພາະວ່າຄົນດີຈະປະກາດຄວາມຊອບທຳແກ່ຄົນດີ; ຄົນຊອບທຳຈະປິຕິຍິນດີກັບຄົນຊອບທຳ, ແລະຈະສະແດງຄວາມຍິນດີເຊິ່ງກັນແລະກັນ.

8. ແຕ່ຄົນບາບຈະຕາຍໄປພ້ອມກັບຄົນບາບ,
ແລະຜູ້ທີ່ທໍລະຍົດຈະລົງໄປພ້ອມກັບຜູ້ທີ່ທໍລະຍົດ.
9.
ແລະຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຄວາມຊອບທໍາຈະຕາຍຍ້ອນການກະທໍາຂອງມະນຸດ,
ແລະຈະຖືກພາໄປຍ້ອນການກະທໍາຂອງຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຖືພຣະເຈົ້າ.
10. ແລະ ໃນສະໄໝນັ້ນພວກເຂົາຢຸດເວົ້າກັບຂ້ອຍ, ແລະ
ຂ້ອຍມາຫາຜູ້ຄົນຂອງຂ້ອຍ, ໂດຍອວຍພອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງໂລກ.

ບົດທີ 82

1. ແລະ ບັດນີ້, ເມທູເຊລາລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ,
ສິ່ງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ພໍ່ກໍາລັງເລົ່າໃຫ້ເຈົ້າຟັງ ແລະ ຂຽນລົງໃຫ້ເຈົ້າຟັງ,
ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ເປີດເຜີຍທຸກຢ່າງໃຫ້ເຈົ້າຟັງ, ແລະ
ໄດ້ມອບໜັງສືກ່ຽວກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ເຈົ້າ: ສະນັ້ນ,
ເມທູເຊລາລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍ,
ຈົ່ງຮັກສາໜັງສືເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ຈາກມືຂອງພໍ່ເຈົ້າ, ແລະ
ເບິ່ງວ່າເຈົ້າຄວນມອບມັນໃຫ້ແກ່ຄົນລຸ້ນຫຼັງຂອງໂລກ.
2. ເຮົາໄດ້ໃຫ້ປັນຍາແກ່ເຈົ້າ ແລະ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ລູກຫລານຂອງເຈົ້າທີ່ຈະເປັນຂອງເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ໃຫ້ມັນແກ່ລູກຫລານຂອງເຂົາເຈົ້າຕະຫຼອດໄປເປັ
ນລຸ້ນ, ປັນຍານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເກີນຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
3. ແລະຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈມັນຈະບໍ່ນອນຫລັບ,
ແຕ່ຈະຟັງດ້ວຍຫູເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ປັນຍານີ້,
ແລະມັນຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ກິນມັນພໍໃຈຫຼາຍກວ່າອາຫານທີ່ດີ.
4. ຜູ້ຊອບທໍາທຸກຄົນໄດ້ຮັບພອນ,
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ເດີນໄປໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາ ແລະ
ບໍ່ເຮັດບາບຄືກັບຄົນບາບ,
ໃນການຄິດໄລ່ມື້ທັງໝົດຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ດວງອາທິດຜ່ານສະຫວັນ,
ເຂົ້າໄປໃນ ແລະ
ອອກເດີນທາງຈາກປະຕູເປັນເວລາສາມສິບມື້ດ້ວຍຫົວຂອງດາວຫຼາຍພັ
ນດວງ, ພ້ອມກັບສີ່ດວງທີ່ຖືກລວມເຂົ້າກັນເຊິ່ງແບ່ງສີ່ສ່ວນຂອງປີ,
ເຊິ່ງນໍາພາພວກມັນ ແລະ ເຂົ້າກັບພວກມັນສີ່ມື້.
5. ເນື່ອງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ມະນຸດຈະມີຄວາມຜິດ ແລະ
ບໍ່ໄດ້ຄິດໄລ່ພວກເຂົາໃນການຄິດໄລ່ທັງໝົດຂອງປີ: ແມ່ນແລ້ວ,
ມະນຸດຈະມີຄວາມຜິດ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ພວກເຂົາຢ່າງຖືກຕ້ອງ.
6. ເພາະວ່າພວກມັນເປັນຂອງການຄິດໄລ່ປີ ແລະ
ຖືກບັນທຶກໄວ້ຢ່າງແທ້ຈິງໃນນັ້ນຕະຫຼອດໄປ, ໜຶ່ງຢູ່ໃນປະຕູທໍາອິດ
ແລະ ໜຶ່ງຢູ່ໃນປະຕູທີສາມ, ແລະ ໜຶ່ງຢູ່ໃນປະຕູທີສີ່ ແລະ
ໜຶ່ງຢູ່ໃນປະຕູທີຫົກ, ແລະ
ປີຈະສໍາເລັດພາຍໃນສາມຮ້ອຍຫົກສິບສີ່ວັນ.
7. ແລະ ບັນຊີຂອງມັນແມ່ນຖືກຕ້ອງ ແລະ
ການບັນທຶກການຄິດໄລ່ຂອງມັນຖືກຕ້ອງ; ເພາະວ່າດວງອາທິດ, ເດືອນ
ແລະ ງານບຸນ, ປີ ແລະ ມື້, ໄດ້ສະແດງ ແລະ
ເປີດເຜີຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ,
ຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງການສ້າງໂລກທັງໝົດໄດ້ມອບອໍານາດໃຫ້ກອ
ງທັບຂອງສະຫວັນ.
8.
ແລະພຣະອົງມີອໍານາດເໜືອກາງຄືນແລະກາງເວັນໃນສະຫວັນເພື່ອເຮັ
ດໃຫ້ແສງສະຫວ່າງສ່ອງມາສູ່ມະນຸດ - ດວງອາທິດ, ດວງຈັນ,
ແລະດວງດາວ,
ແລະອໍານາດທັງໝົດຂອງສະຫວັນທີ່ໝູນວຽນຢູ່ໃນລົດມ້າວົງມົນຂອງ
ພວກມັນ.
9. ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນລໍາດັບຂອງດວງດາວ,
ເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຂອງມັນ, ແລະ ໃນລະດູການ, ງານບຸນ ແລະ
ເດືອນຂອງມັນ.
10. ແລະ ນີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ນໍາພາພວກເຂົາ,
ຜູ້ທີ່ເຝົ້າລະວັງວ່າພວກເຂົາເຂົ້າມາໃນເວລາຂອງພວກເຂົາ,
ໃນລະບຽບຂອງພວກເຂົາ, ໃນລະດູການຂອງພວກເຂົາ,
ໃນເດືອນຂອງພວກເຂົາ,
ໃນໄລຍະເວລາຂອງການປົກຄອງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ໃນຕໍາແໜ່ງຂອງພວກເຂົາ.
11. ຜູ້ນໍາສີ່ຄົນຂອງພວກເຂົາທີ່ແບ່ງສີ່ສ່ວນຂອງປີເຂົ້າມາກ່ອນ;
ແລະຫຼັງຈາກພວກເຂົາຜູ້ນໍາສິບສອງຄົນຂອງລະບຽບຜູ້ທີ່ແບ່ງເດືອນ;
ແລະສໍາລັບສາມຮ້ອຍຫົກສິບວັນມີຫົວໜ້າພັນຄົນທີ່ແບ່ງມື້;
ແລະສໍາລັບສີ່ມື້ອະທິກະລາມີຜູ້ນໍາທີ່ແບ່ງສີ່ສ່ວນຂອງປີ.
12. ແລະ
ຫົວໜ້າເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຢູ່ເທິງຫຼາຍພັນຄົນໄດ້ຖືກວາງໄວ້ລະຫວ່າງຜູ້ນໍາ ແລະ
ຜູ້ນໍາ, ແຕ່ລະຄົນຢູ່ຫລັງຕໍາແໜ່ງໜຶ່ງ,
ແຕ່ຜູ້ນໍາຂອງພວກເຂົາແບ່ງແຍກກັນ. ແລະ
ນີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ນໍາທີ່ແບ່ງສີ່ສ່ວນຂອງປີທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ: ມິວຄີເອນ,
ເຮເລັມເລັກ, ແລະ ມິວຄີເອນ, ແລະ ນາເຣວ.
13. ແລະຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ນໍາພາພວກເຂົາຄື: ອັດນາຣ໌ເອັກ, ແລະ
ອິຢາສູຊາເອັກ, ແລະ ເອໂລເມຣ໌ເອັກ -
ທັງສາມຄົນນີ້ຕິດຕາມຜູ້ນໍາຂອງບັນຊາການ,
14. ແລະ
ມີອັນໜຶ່ງທີ່ຕິດຕາມຜູ້ນໍາສາມຄົນຂອງຄໍາສັ່ງທີ່ຕິດຕາມຜູ້ນໍາຂອງສະຖ
ານີເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ແບ່ງສີ່ສ່ວນຂອງປີ.
15. ໃນຕົ້ນປີ ເມນເຄຈາລ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນປົກຄອງກ່ອນ, ຜູ້ມີຊື່ວ່າ ຕາມາອີນີ
ແລະ ດວງອາທິດ, ແລະ
ວັນເວລາທັງໝົດທີ່ລາວປົກຄອງແມ່ນເກົ້າສິບເອັດວັນ.
16. ແລະ
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຂອງວັນເວລາທີ່ຈະເຫັນໄດ້ໃນໂລກໃນສະໄໝ
ແຫ່ງການປົກຄອງຂອງພຣະອົງຄື: ເຫື່ອອອກ, ຄວາມຮ້ອນ,
ແລະຄວາມສະຫງົບ; ແລະຕົ້ນໄມ້ທັງໝົດເກີດໝາກ,

ແລະໃບໄມ້ອອກຕາມຕົ້ນໄມ້ທັງໝົດ, ແລະການເກັບກ່ຽວເຂົ້າສາລີ,
ແລະດອກກຸຫຼາບ, ແລະດອກໄມ້ທັງໝົດທີ່ອອກໃນທົ່ງນາ,
ແຕ່ຕົ້ນໄມ້ໃນລະດູໜາວຈະຫ່ຽວແຫ້ງ.
17. ແລະ ນີ້ແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ນຳທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ພວກເຂົາ: ເບຣກາເອນ,
ເຊເລັບເອນ, ແລະ ອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ຖືກເພີ່ມເຂົ້າມາເປັນຫົວໜ້າພັນຄົນ,
ເອີ້ນວ່າ ຮີລຢາເຊບ: ແລະ
ວັນເວລາແຫ່ງການປົກຄອງຂອງຜູ້ນຳຄົນນີ້ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ.
18. ຜູ້ນຳຄົນຕໍ່ໄປຫຼັງຈາກລາວແມ່ນ Hêl'emmêlêk,
ຜູ້ທີ່ຖືກຕັ້ງຊື່ໃຫ້ວ່າດວງອາທິດທີ່ສ່ອງແສງ,
ແລະມື້ທັງໝົດຂອງແສງສະຫວ່າງຂອງລາວແມ່ນເກົ້າສິບເອັດມື້.
19. ແລະ
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງວັນເວລາຂອງພຣະອົງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂ
ລກ: ຄວາມຮ້ອນແລະຄວາມແຫ້ງແລ້ງ,
ແລະຕົ້ນໄມ້ກໍ່ສຸກແລະເກີດໝາກໄມ້ທັງໝົດ, ແກະກໍ່ເອົາຄູ່ແລະຖືພາ,
ແລະໝາກໄມ້ທັງໝົດຂອງແຜ່ນດິນໂລກກໍ່ຖືກເກັບກ່ຽວ,
ແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາ, ແລະບ່ອນບີບນ້ຳອະງຸ່ນ:
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງພຣະອົງ.
20. ນີ້ແມ່ນຊື່, ແລະລະບຽບ, ແລະຜູ້ນຳຂອງຫົວໜ້າພັນຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຄື:
ກິດາຈານ, ເຄເອນ, ແລະ ເຮເອນ,
ແລະຊື່ຂອງຫົວໜ້າພັນຄົນທີ່ຖືກເພີ່ມເຂົ້າໃນນັ້ນຄື ອາສຟາເອນ:
ແລະວັນເວລາແຫ່ງການປົກຄອງຂອງລາວໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ.

ບົດທີ 83

1. ແລະ ບັດ ນີ້, ເມທູເຊລາລູກ ຂອງ ພໍ່, ພໍ່ ຈະ ສະແດງ ໃຫ້ ເຈົ້າ ເຫັນ ພາບ ນິມິດ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພໍ່ ທີ່ ພໍ່ ໄດ້ ເຫັນ, ໂດຍ ເລົ່າ ໃຫ້ ເຈົ້າ ຟັງ.
2. ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນນິມິດສອງຢ່າງກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະແຕ່ງງານ,
ແລະອັນໜຶ່ງບໍ່ຄືກັບອີກອັນໜຶ່ງເລີຍ: ອັນທຳອິດຕອນຂ້ອຍຮຽນຂຽນ;
ອັນທີສອງກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະແຕ່ງງານກັບແມ່ຂອງເຈົ້າ,
ຕອນຂ້ອຍເຫັນນິມິດທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ.
ແລະກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫຼົ່ານັ້ນຂ້ອຍໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
3. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນອນຢູ່ໃນເຮືອນຂອງມະຫາລາເລນພໍ່ຕູ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໃນພາບນິມິດວ່າທ້ອງຟ້າໄດ້ພັງທະລາຍລົງ
ແລະ ຖືກພັດເອົາອອກ ແລະ ຕົກລົງສູ່ພື້ນດິນ.
4. ແລະ ເມື່ອມັນຕົກລົງສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ,
ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າແຜ່ນດິນໂລກຖືກກືນລົງໄປໃນເຫວເລິກອັນໃຫຍ່ຫຼວ
ງ, ແລະ ພູເຂົາຖືກແຂວນຢູ່ເທິງພູ, ແລະ ເນີນພູພັງລົງມາເທິງເນີນພູ,
ແລະ ຕົ້ນໄມ້ສູງຖືກຈີກອອກຈາກລຳຕົ້ນຂອງມັນ, ແລະ ຖືກໂຍນລົງ
ແລະ ຈົມລົງໃນເຫວເລິກ.
5. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຄຳເວົ້າໜຶ່ງໄດ້ຕົກລົງໃນປາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນດັ່ງວ່າ: 'ແຜ່ນດິນໂລກຖືກທຳລາຍແລ້ວ.'
6. ແລະ ພໍ່ຕູ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ມະຫາລາເລນ
ໄດ້ປຸກຂ້າພະເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້ານອນຢູ່ໃກ້ເພິ່ນ, ແລະ
ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: 'ເປັນຫຍັງລູກຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ແບບນີ້, ລູກຂອງພໍ່,
ແລະ ເປັນຫຍັງລູກຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ແບບນີ້?'
7. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າໃຫ້ລາວຟັງເຖິງພາບນິມິດທັງໝົດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັ
ນ, ແລະ ລາວໄດ້ເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: 'ລູກເອີຍ,
ເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ໜ້າຢ້ານກົວ, ແລະ
ພາບນິມິດຄວາມຝັນຂອງເຈົ້ານັ້ນເປັນເລື່ອງທີ່ຮ້າຍແຮງກ່ຽວກັບຄວາມ
ລັບຂອງບາບທັງໝົດຂອງໂລກ: ມັນຕ້ອງຈົມລົງໄປໃນເຫວເລິກ ແລະ
ຖືກທຳລາຍດ້ວຍຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫຼວງ.
8. ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະ
ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງລັດສະໝີພາບ,
ເນື່ອງຈາກເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອ, ຂໍໃຫ້ມີຜູ້ທີ່ເຫຼືອຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຈະບໍ່ທຳລາຍແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ.
9. ລູກເອີຍ, ຈາກສະຫວັນສິ່ງທັງໝົດນີ້ຈະມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະມີຄວາມພິນາດອັນໃຫຍ່ຫຼວງ.
10. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນອະທິຖານ, ອ້ອນວອນ, ແລະ
ອ້ອນວອນ, ແລະ
ຂຽນຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າລົງສຳລັບຄົນລຸ້ນຫຼັງຂອງໂລກ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງທຸກຢ່າງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນ,
ເມທູເຊລາລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.
11. ແລະ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກໄປທາງລຸ່ມ ແລະ ໄດ້ເຫັນທ້ອງຟ້າ,
ແລະ ດວງອາທິດຂຶ້ນທາງທິດຕາເວັນອອກ, ແລະ
ດວງຈັນຕົກທາງທິດຕາເວັນຕົກ, ແລະ ດວງດາວຈຳນວນໜຶ່ງ, ແລະ
ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ, ແລະ
ທຸກສິ່ງຢ່າງຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຮູ້ຈັກໃນຕອນຕົ້ນ,
ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງການພິພາກສາ
ແລະ ຍົກຍ້ອງພຣະອົງ
ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ດວງອາທິດອອກມາຈາກປ່ອງຢ້ຽມທາງທິ
ດຕາເວັນອອກ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນ ແລະ
ລຸກຂຶ້ນເທິງໜ້າຟ້າສະຫວັນ, ແລະ ໄດ້ອອກເດີນທາງ ແລະ
ສືບຕໍ່ເດີນທາງຕາມເສັ້ນທາງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະແດງໃຫ້.

ບົດທີ 84

1. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍົກມືຂຶ້ນໃນຄວາມຊອບທຳ ແລະ
ອວຍພອນພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ
ໄດ້ເວົ້າດ້ວຍລົມຫາຍໃຈຈາກປາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ
ດ້ວຍລີ້ນແຫ່ງເນື້ອໜັງ,
ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຂຶ້ນສຳລັບລູກຫລານແຫ່ງເນື້ອໜັງຂອງມະນຸດ,

ເພື່ອພວກເຂົາຈະເວົ້າດ້ວຍມັນ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ປະທານລົມຫາຍໃຈ, ລີ້ນ, ແລະ ປາກໃຫ້ພວກເຂົາເວົ້າດ້ວຍມັນ:
2. “ຂໍສັນລະເສີນພຣະອົງ, ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກະສັດ, ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະມີລິດເດດໃນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງການສ້າງສະຫວັນທັງໝົດ, ກະສັດເໜືອກະສັດທັງຫຼາຍ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງໂລກທັງໝົດ. ແລະລິດອຳນາດ, ລາຊະອຳນາດ ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງຈະດຳລົງຢູ່ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ, ແລະຕະຫຼອດທຸກລຸ້ນຄົນ ອານາຈັກຂອງພຣະອົງ; ແລະສະຫວັນທັງໝົດຈະເປັນບັນລັງຂອງພຣະອົງຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ, ແລະແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຈະເປັນບ່ອນວາງຕີນຂອງພຣະອົງຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.”
3. ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ສ້າງ ແລະ ພຣະອົງປົກຄອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດຍາກເກີນໄປສຳລັບພຣະອົງ, ປັນຍາບໍ່ອອກຈາກສະຖານທີ່ບັນລັງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງບໍ່ຫັນໜີຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ. ແລະ ພຣະອົງຮູ້, ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດຖືກປິດບັງຈາກພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງເຫັນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ.
4. ແລະ ບັດນີ້ທູດສະຫວັນຂອງສະຫວັນຂອງພຣະອົງມີຄວາມຜິດໃນການລ່ວງລະເມີດ, ແລະ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງຈະຢູ່ເທິງເນື້ອໜັງຂອງມະນຸດຈົນກວ່າວັນພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່.
5. ແລະ ບັດນີ້, ໂອ້ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ກະສັດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອ້ອນວອນ ແລະ ອ້ອນວອນພຣະອົງໃຫ້ພຣະອົງເຮັດຕາມຄຳອະທິຖານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອປະໄວ້ລູກຫລານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ ບໍ່ທຳລາຍເນື້ອໜັງຂອງມະນຸດທັງໝົດ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກບໍ່ມີຜູ້ອາໄສຢູ່, ເພື່ອວ່າຈະມີຄວາມພິນາດນິລັນດອນ.
6. ແລະບັດນີ້, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂໍໃຫ້ພຣະອົງທຳລາຍເນື້ອໜັງທີ່ກະຕຸ້ນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງອອກຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ແຕ່ເນື້ອໜັງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດນັ້ນຈະຕັ້ງຂຶ້ນເປັນພືດພັນແຫ່ງເມັດພັນນິລັນດອນ, ແລະຢ່າປິດບັງພຣະພັກຂອງພຣະອົງຈາກຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ບົດທີ 85

1. ແລະ ຫຼັງຈາກນີ້ພໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມຝັນອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ແລະ ພໍ່ຈະສະແດງຄວາມຝັນທັງໝົດໃຫ້ລູກເຫັນ, ລູກເອີຍ.
2. ແລະ ເອນົກ ໄດ້ ຍົກ ສຽງ ຂຶ້ນ ແລະ ເວົ້າກັບ ເມທູເຊລາ ລູກ ຊາຍ ຂອງ ລາວ ວ່າ: ‘ລູກ ຂອງ ພໍ່, ພໍ່ ຈະ ເວົ້າ ກັບ ເຈົ້າ; ຟັງ ຄຳ ເວົ້າ ຂອງ ພໍ່—ອຽງ ຫູ ຂອງ ເຈົ້າ ໄປ ຫາ ຄວາມ ຝັນ-ພາບ ນິມິດ ຂອງ ພໍ່ ຂອງ ລູກ.
3. ກ່ອນທີ່ຂ້ອຍຈະເອົາເອດນາແມ່ຂອງເຈົ້າໄປ, ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນໃນພາບນິມິດຢູ່ເທິງຕຽງຂອງຂ້ອຍ, ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ງົວຜູ້ໂຕໜຶ່ງອອກມາຈາກດິນ, ແລະງົວຜູ້ໂຕນັ້ນມີສີຂາວ; ແລະຫລັງຈາກນັ້ນມັນອອກມາເປັນງົວແມ່, ແລະພ້ອມກັບງົວຜູ້ໂຕນີ້, ໂຕໜຶ່ງມີສີດຳ ແລະອີກໂຕໜຶ່ງມີສີແດງ.
4. ແລະງົວດຳໂຕນັ້ນໄດ້ຂັບງົວສີແດງໂຕນັ້ນ ແລະ ໄລ່ຕາມມັນໄປທົ່ວພື້ນດິນ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ສາມາດເຫັນງົວສີແດງໂຕນັ້ນໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ.
5. ແຕ່ງົວດຳໂຕນັ້ນເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ງົວແມ່ໂຕນັ້ນກໍໄປກັບມັນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າງົວຫຼາຍໂຕໄດ້ອອກຈາກມັນໄປ ເຊິ່ງຄ້າຍຄືກັບມັນ ແລະ ໄດ້ຕິດຕາມມັນໄປ.
6. ແລະ ງົວໂຕນັ້ນ, ໂຕທຳອິດນັ້ນ, ໄດ້ອອກຈາກໜ້າຂອງງົວໂຕທຳອິດນັ້ນ ເພື່ອໄປຊອກຫາໂຕສີແດງໂຕນັ້ນ, ແຕ່ບໍ່ພົບມັນ, ແລະ ໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ຊອກຫາມັນ.
7. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເບິ່ງຈົນກວ່າງົວໂຕທຳອິດນັ້ນມາຫານາງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ນາງງຽບລົງ, ແລະຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນໄປນາງກໍ່ບໍ່ຮ້ອງໄຫ້ອີກຕໍ່ໄປ.
8. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ນາງໄດ້ອອກລູກງົວຂາວອີກໂຕໜຶ່ງ, ແລະ ຫຼັງຈາກລາວ ນາງໄດ້ອອກລູກງົວເຖິກ ແລະ ງົວດຳຫຼາຍໂຕ.
9. ແລະ ໃນຂະນະນອນຫລັບຂອງຂ້ອຍ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນງົວຂາວໂຕນັ້ນເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ກາຍເປັນງົວຂາວໂຕໃຫຍ່, ແລະ ຈາກລາວມີງົວຂາວຫຼາຍໂຕອອກມາ, ແລະ ພວກມັນຄ້າຍຄືກັບລາວ. ແລະ ພວກມັນເລີ່ມເກີດງົວຂາວຫຼາຍໂຕ, ເຊິ່ງຄ້າຍຄືກັບພວກມັນ, ໂຕໜຶ່ງຕາມອີກໂຕໜຶ່ງ, ແມ່ນແຕ່ຫຼາຍໂຕ.

ບົດທີ 86

1. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນດ້ວຍຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າອີກໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້ານອນຫລັບ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທ້ອງຟ້າຂ້າງເທິງ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ດວງດາວດວງໜຶ່ງຕົກລົງມາຈາກທ້ອງຟ້າ, ແລະ ມັນລຸກຂຶ້ນກິນຫຍ້າຢູ່ໃນບັນດາງົວເຫຼົ່ານັ້ນ.
2. ແລະ ຫລັງ ຈາກ ນັ້ນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ງົວ ໂຕ ໃຫຍ່ ແລະ ງົວ ສີ ດຳ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ພວກ ມັນ

ທັງ ໝົດ ໄດ້ ປ່ຽນ ຄອກ ແລະ ທົ່ງ ຫຍ້າ ແລະ ງົວ ຂອງ ມັນ, ແລະ ເລີ່ມ ຢູ່ ນຳ ກັນ.
3. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນອີກເທື່ອໜຶ່ງໃນພາບນິມິດ, ແລະ ໄດ້ຫລຽວເບິ່ງທ້ອງຟ້າ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນດວງດາວຫຼາຍດວງລົງມາ ແລະ ໂຍນຕົວເອງລົງມາຈາກສະຫວັນໄປຫາດາວດວງທຳອິດນັ້ນ, ແລະ ພວກມັນກໍ່ກາຍເປັນງົວຜູ້ໃນບັນດາຝູງງົວເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ໄດ້ກິນຫຍ້າກັບພວກມັນໃນບັນດາພວກມັນ.
4. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເບິ່ງພວກເຂົາ ແລະ ເຫັນ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ປ່ອຍອະໄວຍະວະເພດຂອງພວກເຂົາອອກມາ, ຄືກັບມ້າ, ແລະ ເລີ່ມປົກຄຸມງົວແມ່, ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດກໍ່ຖືພາ ແລະ ອອກລູກດ້ວຍຊ້າງ, ອູດ, ແລະ ລາ.
5. ແລະ ງົວທັງໝົດຢ້ານພວກມັນ ແລະ ຢ້ານກົວພວກມັນ, ແລະ ເລີ່ມກັດດ້ວຍແຂ້ວ ແລະ ກິນ, ແລະ ຊູດດ້ວຍເຂົາຂອງພວກມັນ.
6. ແລະ ຍິ່ງ ໄປ ກວ່າ ນັ້ນ, ພວກ ເຂົາ ກໍ ເລີ່ມ ກິນ ງົວ ເຫລົ່າ ນັ້ນ; ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ລູກ ຫລານ ທັງ ໝົດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ເລີ່ມ ສັ່ນ ສະ ເທືອນ ຕໍ່ໜ້າ ພວກ ເຂົາ ແລະ ໜີ ຈາກ ພວກ ເຂົາ.

ບົດທີ 87

1. ແລະ ອີກ ເທື່ອ ໜຶ່ງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ວ່າ ພວກ ເຂົາ ເລີ່ມ ຂົບ ແຜດ ກັນ ແລະ ກັນ ແລະ ກືນ ກິນ ກັນ, ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ເລີ່ມ ຮ້ອງ ດັງໆ.
2. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເງີຍໜ້າຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າອີກຄັ້ງ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໃນພາບນິມິດ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີມະນຸດທີ່ຄ້າຍຄືກັບຄົນຜິວຂາວອອກມາຈາກສະຫວັນ: ແລະ ມີສີ່ຄົນໄດ້ອອກມາຈາກບ່ອນນັ້ນ ແລະ ສາມຄົນໄດ້ອອກໄປກັບພວກເຂົາ.
3. ແລະ ສາມ ຄົນ ທີ່ ອອກ ມາ ສຸດ ທ້າຍ ໄດ້ ຈັບ ມື ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ແລະ ພາ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂຶ້ນ ໄປ, ຫ່າງ ຈາກ ລຸ້ນ ຄົນ ຂອງ ໂລກ, ແລະ ຍົກ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຂຶ້ນ ໄປ ເທິງ ບ່ອນ ສູງ ສົ່ງ, ແລະ ສະ ແດງ ໃຫ້ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຫັນ ຫໍ ຄອຍ ທີ່ ຍົກ ຂຶ້ນ ສູງ ຈາກ ໂລກ, ແລະ ເນີນ ພູ ທັງ ໝົດ ຕ່ຳ ກວ່າ.
4. ແລະ ຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ' ຈົ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຊ້າງ, ອູດ, ແລະ ລາ, ແລະ ດວງດາວ ແລະ ງົວ, ແລະ ທັງໝົດນັ້ນ.'

ບົດທີ 88

1. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໜຶ່ງໃນສີ່ຄົນທີ່ອອກມາກ່ອນ, ແລະ ລາວໄດ້ຈັບດາວດວງທຳອິດທີ່ຕົກລົງມາຈາກສະຫວັນ, ແລະ ມັດມັນດ້ວຍມືແລະຕີນ ແລະ ໂຍນມັນລົງໃນເຫວເລິກ: ບັດນີ້ເຫວເລິກນັ້ນແຄບ ແລະ ເລິກ, ແລະ ໜ້າຢ້ານກົວ ແລະ ມືດ.
2. ແລະ ຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກເຂົາໄດ້ຊັກດາບອອກ ແລະ ມອບມັນໃຫ້ຊ້າງ, ອູດ ແລະ ລາ; ແລ້ວພວກມັນກໍ່ເລີ່ມຕີກັນ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດກໍ່ສັ່ນສະເທືອນເພາະພວກມັນ.
3. ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເບິ່ງຢູ່ໃນພາບນິມິດ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ຜູ້ໜຶ່ງໃນສີ່ຄົນທີ່ອອກມາໄດ້ເອົາກ້ອນຫີນໃສ່ພວກເຂົາຈາກສະຫວັນ, ແລະ ໄດ້ລວບລວມ ແລະ ເອົາດວງດາວໃຫຍ່ທັງໝົດທີ່ມີອະໄວຍະວະຄ້າຍຄືມ້າ, ແລະ ມັດພວກເຂົາທັງໝົດດ້ວຍມື ແລະ ຕີນ, ແລະ ໂຍນພວກເຂົາລົງໃນເຫວເລິກຂອງໂລກ.

ບົດທີ 89

1. ແລະ ໜຶ່ງໃນສີ່ໂຕນັ້ນໄດ້ໄປຫາງົວຂາວໂຕນັ້ນ ແລະ ສັ່ງສອນມັນຢ່າງລັບໆ, ໂດຍທີ່ລາວບໍ່ຢ້ານກົວ: ມັນເກີດມາເປັນງົວຜູ້ ແລະ ກາຍເປັນມະນຸດ, ແລະ ໄດ້ສ້າງພາຊະນະໃຫຍ່ສຳລັບຕົວເອງ ແລະ ອາໄສຢູ່ເທິງນັ້ນ; ແລະ ງົວສາມໂຕໄດ້ອາໄສຢູ່ກັບມັນໃນພາຊະນະນັ້ນ ແລະ ພວກມັນຖືກປົກຄຸມດ້ວຍ.
2. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເງີຍໜ້າຂຶ້ນສູ່ທ້ອງຟ້າອີກ ແລະ ເຫັນຫລັງຄາສູງສົ່ງ, ມີຫ້ວຍນ້ຳເຈັດສາຍຢູ່ເທິງນັ້ນ, ແລະ ຫ້ວຍນ້ຳເຫຼົ່ານັ້ນໄຫຼລົງໄປດ້ວຍນ້ຳຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເຂົ້າໄປໃນບໍລິເວນລ້ອມຮອບ.
3. ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ອີກ, ແລະ ຈົ່ງ ເບິ່ງ ນ້ຳ ພຸ ໄດ້ ເປີດ ອອກ ຢູ່ ເທິງ ໜ້າ ນ້ຳ ຂອງ ບ່ອນ ລ້ອມ ອັນ ກວ້າງ ໃຫຍ່ ນັ້ນ, ແລະ ນ້ຳ ເລີ່ມ ພອງ ຕົວ ຂຶ້ນ ເທິງ ໜ້າ ນ້ຳ, ແລະ ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ບ່ອນ ລ້ອມ ນັ້ນ ຈົນ ກວ່າ ໜ້າ ນ້ຳ ທັງ ໝົດ ຂອງ ມັນ ຈະ ຖືກ ປົກ ຄຸມ ດ້ວຍ ນ້ຳ.
4. ແລະ ນ້ຳ, ຄວາມມືດ, ແລະ ໝອກ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເທິງມັນ; ແລະ ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຫລຽວເບິ່ງຄວາມສູງຂອງນ້ຳນັ້ນ, ນ້ຳນັ້ນໄດ້ລອຍຂຶ້ນສູງກວ່າຄວາມສູງຂອງບໍລິເວນນັ້ນ, ແລະ ໄຫຼລົງມາເທິງບໍລິເວນນັ້ນ, ແລະ ມັນຢືນຢູ່ເທິງພື້ນດິນ.
5. ແລະ ຝູງສັດທັງໝົດໃນຄອກນັ້ນໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າພວກມັນຈົມລົງ ແລະ ຖືກກືນກິນ ແລະ ຕາຍຢູ່ໃນນ້ຳນັ້ນ.
6. ແຕ່ເຮືອລຳນັ້ນລອຍຢູ່ເທິງນ້ຳ, ໃນຂະນະທີ່ງົວ, ຊ້າງ, ອູດ ແລະ ລາທັງໝົດຈົມລົງໄປໃນພື້ນນ້ຳພ້ອມກັບສັດທຸກຊະນິດ,

ຈົນຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຫັນພວກມັນໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ,
ແລະພວກມັນບໍ່ສາມາດໜີໄປໄດ້, ແຕ່ຕາຍໄປ
ແລະຈົມລົງໄປໃນຄວາມເລິກ.
7. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນອີກໃນພາບນິມິດຈົນກວ່າກະແສນ້ຳເຫຼົ່ານັ້ນຈະຫາຍໄປຈາກຫລັງຄາສູງນັ້ນ, ແລະ
ຊ່ອງຫວ່າງຂອງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຮາບພຽງຂຶ້ນ ແລະ
ເຫວເລິກອື່ນໆໄດ້ຖືກເປີດອອກ.
8. ແລ້ວນ້ຳກໍ່ເລີ່ມໄຫລລົງໄປໃນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ຈົນກະທັ່ງພື້ນດິນປາກົດຂຶ້ນ;
ແຕ່ພາຊະນະນັ້ນໄດ້ຕົກລົງຢູ່ເທິງພື້ນດິນ, ແລະຄວາມມືດກໍ່ຫາຍໄປ
ແລະແສງສະຫວ່າງກໍ່ປະກົດຂຶ້ນ.
9. ແຕ່ງົວຂາວໂຕນັ້ນທີ່ກາຍເປັນຄົນໄດ້ອອກມາຈາກພາຊະນະນັ້ນ,
ພ້ອມກັບງົວສາມໂຕທີ່ຢູ່ນຳມັນ,
ແລະໂຕໜຶ່ງໃນສາມໂຕນັ້ນມີສີຂາວຄືກັບງົວໂຕນັ້ນ,
ແລະໂຕໜຶ່ງສີແດງຄືເລືອດ, ແລະໂຕໜຶ່ງສີດຳ:
ແລະງົວຂາວໂຕນັ້ນໄດ້ຈາກພວກມັນໄປ.

10-27. ນັບຕັ້ງແຕ່ການຕາຍຂອງໂນອາຈົນເຖິງການອົບພະຍົບ.

10. ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເລີ່ມ ເກີດ ສັດ ປ່າ ແລະ ນົກ,
ຈົນ ວ່າ ມີ ສັດ ຫຼາຍ ສະກຸນ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື: ສິງໂຕ, ເສືອ,
ໝາ ປ່າ, ໝາ ປ່າ, ໄຮ ຢີ ນາ, ໝູ ປ່າ, ໝາ ຈອກ, ກະ
ຮອກ, ໝູ, ນົກ ອິນຊີ, ນົກ ແຮ້ງ, ນົກ ວ່າວ, ນົກ ອິນ ຊີ,
ແລະ ນົກ ກາ; ແລະ ໃນ ບັນ ດາ ພວກ ເຂົາ ມີ ງົວ
ຂາວ ໂຕ ໜຶ່ງ ເກີດ ມາ.
11. ແລະ ພວກມັນໄດ້ເລີ່ມກັດກັນ;
ແຕ່ງົວຂາວໂຕນັ້ນທີ່ເກີດໃນທ່າມກາງພວກມັນໄດ້ອອກລູກເປັນລາປ່າ
ແລະ ງົວຂາວໂຕໜຶ່ງນຳ, ແລະ ລາປ່າກໍ່ແຜ່ພັນຫຼາຍຂຶ້ນ.
12. ແຕ່ງົວຜູ້ນັ້ນທີ່ເກີດມາຈາກມັນ ໄດ້ອອກລູກເປັນໝູປ່າສີດຳ ແລະ
ແກະສີຂາວ; ແລະ ໂຕກ່ອນໄດ້ອອກລູກເປັນໝູປ່າຫຼາຍໂຕ,
ແຕ່ແກະໂຕນັ້ນໄດ້ອອກລູກເປັນແກະສິບສອງໂຕ.
13. ແລະ ເມື່ອແກະສິບສອງໂຕນັ້ນເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນແລ້ວ,
ພວກມັນໄດ້ມອບແກະໂຕໜຶ່ງໃຫ້ລາ, ແລະ
ລາເຫຼົ່ານັ້ນກໍໄດ້ມອບແກະໂຕນັ້ນໃຫ້ໝາປ່າອີກ, ແລະ
ແກະໂຕນັ້ນໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນບັນດາໝາປ່າ.
14. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳແກະສິບເອັດໂຕມາຢູ່ກັບມັນ ແລະ
ໃຫ້ລ້ຽງສັດກັບມັນໃນບັນດາຝູງໝາປ່າ: ແລະ
ພວກມັນໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍພັນກັນ ແລະ ກາຍເປັນຝູງແກະຫຼາຍຝູງ.
15. ແລະ ຝູງໝາປ່າເລີ່ມຢ້ານກົວພວກມັນ, ແລະ
ພວກມັນກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງພວກມັນຈົນກວ່າພວກມັນຈະທຳລາຍລູກນ້ອຍໆຂອງພວກມັນ, ແລະ
ພວກມັນກໍໄດ້ໂຍນລູກແກະຂອງພວກມັນລົງໃນແມ່ນ້ຳທີ່ມີນ້ຳຫຼາຍ:
ແຕ່ແກະເຫຼົ່ານັ້ນເລີ່ມຮ້ອງດັງໆຍ້ອນລູກນ້ອຍໆຂອງພວກມັນ, ແລະ
ຈົ່ມຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກມັນ.
16. ແລະ ແກະ ໂຕ ໜຶ່ງ ທີ່ ໄດ້ ຮັບ ການ ຊ່ວຍ
ໃຫ້ ລອດ ຈາກ ຝູງ ໝາ ປ່າ ໄດ້ ໜີ ໄປ ຫາ
ລາ ປ່າ; ແລະ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຫັນ ແກະ ຮ້ອງ
ຄວນ ຄາງ ແລະ ອ້ອນວອນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ ດ້ວຍ ສຸດ ກຳ ລັງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ຈົນ
ກວ່າ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ແກະ ໄດ້ ລົງ ມາ
ຕາມ ສຽງ ຂອງ ແກະ ຈາກ ບ່ອນ ສູງ ສົ່ງ, ແລະ ມາ
ຫາ ພວກ ມັນ ແລະ ລ້ຽງ ສັດ ໃຫ້ ພວກ ມັນ.
17. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນແກະໂຕນັ້ນທີ່ໜີຈາກຝູງໝາປ່າ, ແລະ
ໄດ້ເວົ້າກັບມັນກ່ຽວກັບຝູງໝາປ່າວ່າ
ມັນຄວນຕັກເຕືອນພວກມັນບໍ່ໃຫ້ແຕະຕ້ອງແກະ.
18. ແລະ ແກະໄດ້ໄປຫາຝູງໝາປ່າຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະ ແກະອີກໂຕໜຶ່ງໄດ້ພົບມັນ ແລະ ໄປກັບມັນ, ແລະ
ແກະທັງສອງໄດ້ໄປ ແລະ ເຂົ້າໄປໃນຝູງໝາປ່າເຫຼົ່ານັ້ນນຳກັນ, ແລະ
ໄດ້ເວົ້າກັບພວກມັນ ແລະ
ເຕືອນພວກມັນບໍ່ໃຫ້ແຕະຕ້ອງແກະຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປ.
19. ແລະ ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນຝູງໝາປ່າ,
ແລະວິທີທີ່ພວກເຂົາກົດຂີ່ຝູງແກະຢ່າງໜັກໜ່ວງດ້ວຍກຳລັງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ; ແລະຝູງແກະໄດ້ຮ້ອງດັງໆ.
20. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາຫາແກະ
ແລະພວກມັນເລີ່ມຕີຝູງໝາປ່າເຫຼົ່ານັ້ນ:
ແລະຝູງໝາປ່າກໍ່ເລີ່ມຮ້ອງຄາງ; ແຕ່ແກະກໍ່ງຽບລົງ
ແລະຢຸດຮ້ອງທັນທີ.
21. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແກະຈົນກວ່າພວກມັນຈະອອກໄປຈາກບັນດາຝູງໝາປ່າ; ແຕ່ຕາຂອງຝູງໝາປ່າຕາບອດ, ແລະ
ຝູງໝາປ່າເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ອອກໄປໄລ່ຕາມຝູງແກະດ້ວຍພະລັງທັງໝົດຂອງພວກມັນ.
22. ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະໄດ້ໄປກັບພວກເຂົາ,
ໃນຖານະຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາ,
ແລະແກະທັງຫມົດຂອງພຣະອົງໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ:
ແລະໃບໜ້າຂອງພຣະອົງເປັນຕາປະກາຍ, ຮຸ່ງເຮືອງແລະຫນ້າຢ້ານກົວ.
23.
ແຕ່ຝູງໝາປ່າໄດ້ເລີ່ມໄລ່ແກະເຫຼົ່ານັ້ນຈົນກວ່າພວກມັນຈະໄປຮອດທະເລນ້ຳ.
24. ແລະທະເລນັ້ນໄດ້ແຍກອອກ, ແລະນ້ຳໄດ້ຢືນຢູ່ທາງຂ້າງນີ້ ແລະ
ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້ນຳພາພວກເຂົາ ແລະ
ວາງຕົວເອງໄວ້ລະຫວ່າງພວກເຂົາກັບຝູງໝາປ່າ.

25. ແລະ ຍ້ອນວ່າຝູງໝາປ່າເຫຼົ່ານັ້ນຍັງບໍ່ທັນເຫັນແກະ,
ພວກມັນໄດ້ກ້າວເຂົ້າໄປໃນກາງທະເລນັ້ນ, ແລະ
ຝູງໝາປ່າໄດ້ຕິດຕາມແກະ, ແລະ
ຝູງໝາປ່າເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ແລ່ນຕາມພວກມັນເຂົ້າໄປໃນທະເລນັ້ນ.
26. ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະ,
ພວກເຂົາກໍ່ຫັນໜີໄປຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ແຕ່ທະເລນັ້ນໄດ້ລວມຕົວກັນ,
ແລະ ກາຍເປັນດັ່ງທີ່ມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ, ແລະ
ນ້ຳໄດ້ພອງຕົວຂຶ້ນຈົນຖ້ວມຝູງໝາປ່າເຫຼົ່ານັ້ນ.
27. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກວ່າຝູງໝາປ່າທັງໝົດທີ່ໄລ່ຕາມແກະເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້
ຕາຍໄປ ແລະ ຈົມນ້ຳຕາຍໝົດ.

28-40. ອິດສະຣາເອນໃນທະເລຊາຍ, ການປະທານພຣະບັນຍັດ,
ການເຂົ້າສູ່ປາແລັດສະຕິນ.

28. ແຕ່ແກະໄດ້ໜີອອກຈາກນ້ຳນັ້ນ ແລະ
ອອກໄປສູ່ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ, ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີນ້ຳ ແລະ ບໍ່ມີຫຍ້າ; ແລະ
ພວກມັນໄດ້ເລີ່ມເປີດຕາ ແລະ ເຫັນ; ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະກຳລັງລ້ຽງດູພວກມັນ
ແລະ ໃຫ້ນ້ຳ ແລະ ຫຍ້າແກ່ພວກມັນ, ແລະ ແກະໂຕນັ້ນກຳລັງຍ່າງ
ແລະ ນຳພາພວກມັນ.
29. ແລະແກະໂຕນັ້ນໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງຍອດໂງ່ນຫີນສູງນັ້ນ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະໄດ້ສົ່ງມັນໄປຫາພວກມັນ.
30. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ,
ແລະ ຮູບລັກສະນະຂອງພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່, ໜ້າຢ້ານກົວ ແລະ
ສະຫງ່າງາມ, ແລະ ແກະທັງໝົດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເຫັນພຣະອົງ ແລະ
ຢ້ານກົວຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ.
31. ພວກເຂົາທຸກຄົນຢ້ານກົວແລະສັ່ນສະເທືອນເພາະພຣະອົງ,
ແລະພວກເຂົາຮ້ອງບອກແກະທີ່ຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາວ່າ: "
ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຫຼືເຫັນພ
ຣະອົງໄດ້."
32. ແລະ ແກະ ໂຕ ນັ້ນ ທີ່ ນຳ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຂຶ້ນ
ໄປ ເທິງ ຍອດ ໂງ່ນ ຫີນ ນັ້ນ ອີກ, ແຕ່ ແກະ ເລີ່ມ
ຕາ ບອດ ແລະ ຫລົງ ທາງ ໄປ ຈາກ ທາງ ທີ່ ມັນ
ໄດ້ ບອກ ພວກ ເຂົາ, ແຕ່ ແກະ ໂຕ ນັ້ນ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ
ທາງ ນັ້ນ.
33. ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະກໍພຣະພິໂລດຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ພວກເຂົາ,
ແລະ ແກະໂຕນັ້ນໄດ້ຄົ້ນພົບມັນ, ແລະ ໄດ້ລົງມາຈາກຍອດໂງ່ນຫີນ,
ແລະ ມາຮອດແກະ, ແລະ ພົບເຫັນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພວກມັນຕາບອດ
ແລະ ຫຼົງທາງໄປ.
34. ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນມັນ ພວກເຂົາກໍ່ຢ້ານກົວ ແລະ
ຕົວສັ່ນຕໍ່ການປະທັບຢູ່ຂອງມັນ, ແລະ
ປາຖະໜາທີ່ຈະກັບຄືນໄປຫາຄອກຂອງພວກເຂົາ.
35. ແລະ ແກະໂຕນັ້ນໄດ້ເອົາແກະໂຕອື່ນໄປນຳ, ແລະ
ມາຫາແກະເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຫຼົງທາງໄປ, ແລະ ເລີ່ມຂ້າພວກມັນ; ແລະ
ແກະຢ້ານການມີໜ້າຂອງມັນ, ແລະ
ແກະໂຕນັ້ນໄດ້ນຳແກະເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຫຼົງທາງໄປກັບຄືນມາ, ແລະ
ພວກມັນກໍ່ກັບຄືນສູ່ຄອກຂອງມັນ.
36. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໃນພາບນິມິດນີ້ຈົນກວ່າແກະໂຕນັ້ນຈະກາຍເປັນຄົນ
ແລະ ໄດ້ສ້າງເຮືອນໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະ, ແລະ
ໄດ້ວາງແກະທັງໝົດໄວ້ໃນເຮືອນນັ້ນ.
37. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກວ່າແກະໂຕນີ້ທີ່ໄດ້ພົບກັບແກະໂຕນັ້ນທີ່ນຳພາ
ພວກມັນກໍ່ນອນຫລັບໄປ: ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກວ່າແກະໂຕໃຫຍ່ທັງໝົດຈະຕາຍໄປ ແລະ
ແກະໂຕນ້ອຍໆກໍ່ລຸກຂຶ້ນແທນທີ່ພວກມັນ, ແລະ
ພວກມັນໄດ້ມາຮອດທົ່ງຫຍ້າ, ແລະ ເຂົ້າຫາຫ້ວຍນ້ຳ.
38. ແລ້ວແກະໂຕນັ້ນ, ຜູ້ນຳຂອງພວກມັນທີ່ກາຍເປັນມະນຸດ,
ໄດ້ຖອຍໜີຈາກພວກມັນ ແລະ ນອນຫລັບໄປ, ແລະ
ແກະທັງໝົດໄດ້ຊອກຫາມັນ ແລະ ຮ້ອງໂຮດ້ວຍສຽງດັງ.
39. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກວ່າພວກມັນຈະຢຸດຮ້ອງໄຫ້ເພື່ອແກະໂຕນັ້ນ
ແລະ ຂ້າມຫ້ວຍນ້ຳນັ້ນ, ແລະ
ແກະສອງໂຕນັ້ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນເປັນຜູ້ນຳແທນຜູ້ທີ່ນຳພາພວກມັນ ແລະ
ນອນຫລັບໄປ.
40. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກວ່າຝູງແກະຈະມາຮອດບ່ອນທີ່ສວຍງາມ, ແລະ
ແຜ່ນດິນທີ່ໜ້າຢູ່ອາໄສ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກວ່າຝູງແກະເຫຼົ່ານັ້ນຈະອີ່ມໜຳສຳລານ; ແລະ
ເຮືອນຫຼັງນັ້ນໄດ້ຢືນຢູ່ໃນບັນດາພວກເຂົາໃນແຜ່ນດິນທີ່ໜ້າຢູ່ອາໄສ.

41-50.
ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງຜູ້ພິພາກສາຈົນເຖິງການກໍ່ສ້າງພຣະວິຫານ.

41. ແລະບາງຄັ້ງຕາຂອງພວກເຂົາກໍ່ເປີດອອກ,
ແລະບາງຄັ້ງກໍ່ຕາບອດ,
ຈົນກະທັ່ງແກະໂຕອື່ນລຸກຂຶ້ນແລະນຳພາພວກເຂົາແລະນຳພວກເຂົາທັ
ງໝົດກັບຄືນມາ, ແລະຕາຂອງພວກເຂົາກໍ່ເປີດອອກ.
42. ແລະ ໝາ, ໝາຈອກ ແລະ ໝູປ່າ ໄດ້ເລີ່ມກິນແກະເຫຼົ່ານັ້ນ
ຈົນກະທັ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະ

ໄດ້ຍົກແກະໂຕຜູ້ອີກໂຕໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກທ່າມກາງພວກມັນ,
ເຊິ່ງນໍາພາພວກມັນໄປ.
43. ແລະແກະຜູ້ໂຕນັ້ນເລີ່ມທຸບໝາ, ໝາຈອກ,
ແລະໝູປ່າທັງສອງຂ້າງຈົນກວ່າມັນຈະທໍາລາຍພວກມັນໝົດ.
44.
ແລະແກະໂຕນັ້ນທີ່ຕາເປີດອອກໄດ້ເຫັນແກະຜູ້ໂຕນັ້ນທີ່ຢູ່ໃນບັນດາແກ
ະຈົນກະທັ່ງມັນປະຖິ້ມລັດສະໝີພາບຂອງມັນ
ແລະເລີ່ມທຸບແກະເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະຢຽບຍໍ່າພວກມັນ
ແລະປະພຶດຕົວບໍ່ເໝາະສົມ.
45.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະໄດ້ສົ່ງລູກແກະໄປຫາລູກແກະອີກໂຕໜຶ່
ງ ແລະ ລ້ຽງມັນໃຫ້ເປັນແກະຜູ້ ແລະ
ເປັນຜູ້ນໍາຂອງແກະແທນແກະຜູ້ນັ້ນທີ່ໄດ້ປະຖິ້ມລັດສະໝີພາບຂອງມັ
ນ.
46. ແລະມັນໄດ້ໄປຫາມັນ ແລະ ເວົ້າກັບມັນຢູ່ຄົນດຽວ, ແລະ
ລ້ຽງມັນໃຫ້ເປັນແກະຜູ້, ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນເຈົ້າຊາຍ ແລະ
ຜູ້ນໍາຂອງແກະ; ແຕ່ໃນລະຫວ່າງເຫດການທັງໝົດນີ້
ໝາເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ກົດຂີ່ແກະ.
47. ແລະ ແກະໂຕທໍາອິດໄດ້ໄລ່ຕາມແກະໂຕທີສອງນັ້ນ, ແລະ
ແກະໂຕທີສອງນັ້ນລຸກຂຶ້ນແລະໜີໄປຕໍ່ໜ້າມັນ; ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກວ່າໝາເຫຼົ່ານັ້ນຈະດຶງແກະໂຕທໍາອິດລົງ.
48. ແລະແກະໂຕທີສອງໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລະນໍາພາແກະນ້ອຍ.
49. ແລະ ແກະເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ແຜ່ຂະຫຍາຍພັນ;
ແຕ່ໝາທັງໝົດ, ໝາຈອກ, ແລະ ໝູປ່າໄດ້ຢ້ານກົວ ແລະ
ໜີໄປຕໍ່ໜ້າມັນ, ແລະ ແກະໂຕນັ້ນໄດ້ຊົນ ແລະ ຂ້າສັດປ່າ, ແລະ
ສັດປ່າເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີອໍານາດໃດໆໃນບັນດາແກະອີກຕໍ່ໄປ ແລະ
ບໍ່ໄດ້ປຸ້ນເອົາສິ່ງຂອງຈາກພວກມັນອີກຕໍ່ໄປ. ແລະ
ແກະໂຕນັ້ນໄດ້ອອກລູກຫຼາຍໂຕ ແລະ ນອນຫລັບໄປ; ແລະ
ແກະໂຕນ້ອຍໄດ້ກາຍເປັນແກະຜູ້ແທນ, ແລະ ກາຍເປັນເຈົ້າຊາຍ ແລະ
ຜູ້ນໍາຂອງແກະເຫຼົ່ານັ້ນ.
50. ແລະເຮືອນຫຼັງນັ້ນກໍ່ໃຫຍ່ແລະກວ້າງ,
ແລະມັນຖືກສ້າງຂຶ້ນສໍາລັບແກະເຫຼົ່ານັ້ນ:
ແລະຫໍຄອຍສູງແລະໃຫຍ່ໂຕໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງເຮືອນສໍາລັບພຣະຜູ້ເປັ
ນເຈົ້າຂອງແກະ, ແລະເຮືອນຫຼັງນັ້ນຕໍ່າ, ແຕ່ຫໍຄອຍສູງແລະສູງສົ່ງ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະໄດ້ຢືນຢູ່ເທິງຫໍຄອຍນັ້ນ
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖວາຍໂຕະເຕັມໂຕະຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ.

51-67. ສອງອານາຈັກຂອງອິດສະຣາເອນ ແລະ ຢູດາ,
ຈົນເຖິງການທໍາລາຍເຢຣູຊາເລັມ.

51. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແກະເຫຼົ່ານັ້ນອີກວ່າພວກມັນໄດ້ຫຼົງທາງອີກ ແລະ
ໄປຫຼາຍທາງ, ແລະ ປະຖິ້ມເຮືອນຊານຂອງມັນ, ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະໄດ້ເອີ້ນບາງໂຕຈາກບັນດາແກະ ແລະ
ສົ່ງພວກມັນໄປຫາແກະ, ແຕ່ແກະໄດ້ເລີ່ມຂ້າພວກມັນ.
52. ແລະ ໂຕໜຶ່ງໃນນັ້ນໄດ້ຮັບຄວາມລອດ ແລະ ບໍ່ຖືກຂ້າ, ແລະ
ມັນໄດ້ແລ່ນໜີໄປ ແລະ ຮ້ອງດັງໆໃສ່ແກະ; ແລະ
ພວກມັນໄດ້ພະຍາຍາມຂ້າມັນ,
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະໄດ້ຊ່ວຍມັນໃຫ້ພົ້ນຈາກແກະ, ແລະ
ໄດ້ນໍາມັນຂຶ້ນມາຫາເຮົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
53. ແລະ ແກະອື່ນໆອີກຈໍານວນຫຼາຍ
ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງໄປຫາແກະເຫຼົ່ານັ້ນເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ພວກເຂົາ ແລະ
ໂສກເສົ້າເສຍໃຈນໍາພວກເຂົາ.
54. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ
ເມື່ອພວກເຂົາປະຖິ້ມວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ
ຫໍຄອຍຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາກໍ່ຕົກໄປໝົດ, ແລະ
ຕາຂອງພວກເຂົາກໍ່ບອດ; ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະວ່າ
ພຣະອົງໄດ້ຂ້າສັດຫລາຍໂຕໃນບັນດາພວກເຂົາໃນຝູງສັດຂອງພວກເຂົ
າ ຈົນກະທັ່ງແກະເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເຊື້ອເຊີນການຂ້ານັ້ນ ແລະ
ທໍລະຍົດສະຖານທີ່ຂອງພຣະອົງ.
55. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງສິງໂຕ, ເສືອ, ໝາປ່າ,
ແລະ ໄຮຍີນາ, ແລະ ໃນມືຂອງໝາຈອກ, ແລະ ຂອງສັດປ່າທັງໝົດ,
ແລະ ສັດປ່າເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເລີ່ມຈີກແກະເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຕ່ອນໆ.
56. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າພຣະອົງໄດ້ປະຖິ້ມເຮືອນ ແລະ
ຫໍຄອຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ໄດ້ມອບພວກເຂົາທັງໝົດໄວ້ໃນມືຂອງສິງໂຕ ເພື່ອຈີກ ແລະ
ກືນກິນພວກເຂົາ, ໄວ້ໃນມືຂອງສັດປ່າທັງໝົດ.
57. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມຮ້ອງອອກມາດັງໆດ້ວຍພະລັງທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະ ອ້ອນວອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະ, ແລະ
ເພື່ອສະແດງຕໍ່ພຣະອົງກ່ຽວກັບແກະວ່າ
ພວກມັນຖືກສັດປ່າທັງໝົດກິນ.
58. ແຕ່ພຣະອົງຍັງຄົງບໍ່ສັ່ນສະເທືອນ,
ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງໄດ້ເຫັນມັນ, ແລະດີໃຈທີ່ພວກເຂົາຖືກກິນ,
ກືນກິນ, ແລະປຸ້ນ,
ແລະປະໃຫ້ພວກເຂົາຖືກກິນຢູ່ໃນມືຂອງສັດຮ້າຍທັງໝົດ.
59. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນຜູ້ລ້ຽງແກະເຈັດສິບຄົນ, ແລະ
ໄດ້ປະແກະເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ໃຫ້ພວກມັນລ້ຽງສັດ, ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ລ້ຽງແກະ ແລະ ເພື່ອນຝູງຂອງເຂົາເຈົ້າວ່າ:
“ຈົ່ງໃຫ້ແຕ່ລະຄົນລ້ຽງແກະຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປ, ແລະ
ທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາຈະສັ່ງພວກເຈົ້າຈົ່ງເຮັດຕາມ.”
60. ແລະ
ເຮົາຈະມອບພວກມັນໃຫ້ພວກເຈົ້າຕາມຈໍານວນທີ່ກໍານົດໄວ້ຢ່າງຖືກຕ້ອ

ໆ, ແລະ ບອກພວກເຈົ້າວ່າໃນພວກມັນໃຜຈະຖືກທຳລາຍ - ແລະ
ພວກເຈົ້າຈົ່ງທຳລາຍພວກມັນ.” ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ມອບແກະເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ພວກເຂົາ.
61. ແລະພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນແກະອີກໂຕໜຶ່ງມາແລະກ່າວກັບລາວວ່າ,
“ ຈົ່ງສັງເກດແລະສັງເກດທຸກສິ່ງທີ່ຜູ້ລ້ຽງແກະຈະເຮັດກັບແກະເຫຼົ່ານັ້ນ;
ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະທຳລາຍແກະເຫຼົ່ານັ້ນຫຼາຍກວ່າທີ່ເຮົາໄດ້ສັ່ງພວກ
ເຂົາໄວ້.”
62. ແລະທຸກໆສິ່ງທີ່ເກີນຂອບເຂດ ແລະ
ຄວາມພິນາດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຜ່ານຜູ້ລ້ຽງແກະ,
ໃຫ້ບັນທຶກວ່າມີຈັກຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າທຳລາຍຕາມຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ, ແລະ
ຈຳນວນເທົ່າໃດຕາມຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ:
ໃຫ້ບັນທຶກຕໍ່ກັບຜູ້ລ້ຽງແກະແຕ່ລະຄົນກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດທັງໝົດ
ທີ່ເຂົາເຈົ້າກະທຳ.
63. ແລະ
ອ່ານອອກຕໍ່ໜ້າເຮົາດ້ວຍຈຳນວນວ່າພວກເຂົາທຳລາຍຫຼາຍປານໃດ,
ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ມອບມັນໄປໃຫ້ທຳລາຍຈັກອັນ,
ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ມີສິ່ງນີ້ເປັນປະຈັກພະຍານຕໍ່ພວກເຂົາ, ແລະ
ຮູ້ທຸກການກະທຳຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ
ເບິ່ງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຮັດ,
ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງເຮົາທີ່ເຮົາໄດ້ບັນຊາພວກເຂົາ
ຫຼືບໍ່.
64. ແຕ່ພວກເຂົາຈະບໍ່ຮູ້ເລື່ອງນີ້,
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ປະກາດມັນໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້, ຫຼືຕັກເຕືອນພວກເຂົາ,
ແຕ່ພຽງແຕ່ບັນທຶກກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດທັງໝົດທີ່ຜູ້ລ້ຽງແກະໄດ້ກະ
ທຳໃນເວລາຂອງຕົນເອງຕໍ່ແຕ່ລະຄົນ ແລະວາງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຮົາ.”
65. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກວ່າຜູ້ລ້ຽງແກະເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ລ້ຽງສັດໃນລະດູການ
ຂອງມັນ, ແລະ ພວກເຂົາເລີ່ມຂ້າ ແລະ
ທຳລາຍຫຼາຍກວ່າທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄຳເຊີນ, ແລະ
ພວກເຂົາກໍໄດ້ມອບແກະເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ໃນມືຂອງສິງໂຕ.
66. ແລະ ສິງໂຕ ແລະ ເສືອ ໄດ້ກິນ ແລະ
ກືນກິນແກະເຫຼົ່ານັ້ນສ່ວນໃຫຍ່, ແລະ ໝູປ່າກໍກິນນຳພວກມັນ; ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ເຜົາຫໍຄອຍນັ້ນ ແລະ ທຳລາຍເຮືອນຫຼັງນັ້ນ.
67. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເສົ້າສະຫລົດໃຈຢ່າງຍິ່ງກ່ຽວກັບຫໍຄອຍນັ້ນ
ເພາະວ່າເຮືອນຂອງແກະຫຼັງນັ້ນຖືກທຳລາຍ, ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າແກະເຫຼົ່ານັ້ນເຂົ້າໄປໃນເຮື
ອນຫຼັງນັ້ນຫຼືບໍ່.

68-71. ຍຸກສະໄໝທຳອິດຂອງຜູ້ປົກຄອງທູດສະຫວັນ --
ຕັ້ງແຕ່ການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມຈົນເຖິງການກັບຄືນຈາກການເປັນຊະເ
ລີຍ.

68. ແລະ ພວກຜູ້ລ້ຽງແກະ ແລະ
ພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ມອບແກະເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ສັດປ່າທຸກໂຕກິນ, ແລະ
ແຕ່ລະໂຕໄດ້ຮັບຈຳນວນທີ່ແນ່ນອນໃນເວລາຂອງຕົນ:
ມັນໄດ້ຂຽນໂດຍຄົນອື່ນໃນປື້ມວ່າແຕ່ລະຄົນໄດ້ທຳລາຍພວກມັນໄປຈັກໂ
ຕ.
69. ແລະ ແຕ່ລະໂຕໄດ້ຂ້າ ແລະ ທຳລາຍຫຼາຍໂຕກວ່າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເລີ່ມຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ໂສກເສົ້າຍ້ອນແກະເຫຼົ່ານັ້ນ.
70. ແລະ ດັ່ງນັ້ນໃນພາບນິມິດນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຜູ້ທີ່ຂຽນວ່າ
ລາວໄດ້ຂຽນລົງທຸກຢ່າງທີ່ຖືກທຳລາຍໂດຍຜູ້ລ້ຽງແກະເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ລະມື້, ແລະ ໄດ້ຍົກຂຶ້ນ ແລະ ວາງລົງ ແລະ
ສະແດງໜັງສືທັງໝົດໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະເຫັນ -
ແມ່ນແຕ່ທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດ, ແລະ
ທຸກສິ່ງທີ່ແຕ່ລະຄົນໄດ້ເອົາໄປ, ແລະ
ທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ການທຳລາຍ.
71. ແລະ ໜັງສືໄດ້ຖືກອ່ານຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະ, ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ຮັບເອົາໜັງສືຈາກມືຂອງພຣະອົງ ແລະ ອ່ານມັນ ແລະ
ຜະນຶກມັນໄວ້ ແລະ ວາງມັນລົງ.

72-77. ຍຸກທີສອງ -- ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງໄຊຣັສ
ຈົນເຖິງສະໄໝຂອງອາເລັກຊານເດີມະຫາລາດ.

72. ແລະ ທັນໃດນັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າພວກລ້ຽງແກະລ້ຽງສັດເປັນເວລາສິບສອງຊົ່ວໂມ
ງ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ແກະສາມໂຕໃນຈຳນວນນັ້ນໄດ້ກັບມາແລ້ວ ແລະ
ເຂົ້າມາ ແລະ ເລີ່ມສ້າງເຮືອນຫຼັງນັ້ນຂຶ້ນມາໃໝ່ທັງໝົດ;
ແຕ່ໝູປ່າໄດ້ພະຍາຍາມຂັດຂວາງພວກມັນ,
ແຕ່ພວກມັນບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້.
73. ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເລີ່ມ ສ້າງ ອີກ ຄື ແຕ່ ກ່ອນ,
ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ສ້າງ ຫໍ ຄອຍ ນັ້ນ ຂຶ້ນ, ແລະ
ມັນ ຖືກ ຕັ້ງ ຊື່ ວ່າ ຫໍ ຄອຍ ສູງ; ແລະ ພວກ ເຂົາ
ໄດ້ ເລີ່ມ ວາງ ໂຕະ ອີກ ຢູ່ ທາງ ໜ້າ ຫໍ ຄອຍ,
ແຕ່ ເຂົ້າຈີ່ ທັງ ໝົດ ທີ່ ຢູ່ ເທິງ ນັ້ນ ເປັນ ມົນ
ທິນ ແລະ ບໍ່ ບໍລິສຸດ.
74. ແລະ ເມື່ອ ກ່ຽວ ຂ້ອງ ກັບ ສິ່ງ ທັງ ໝົດ ນີ້, ຕາ
ຂອງ ແກະ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ຕາ ບອດ ຈົນ ພວກ ເຂົາ
ບໍ່ ເຫັນ, ແລະ ຕາ ຂອງ ຜູ້ ລ້ຽງ ແກະ ຂອງ ພວກ
ເຂົາ ກໍ ຄື ກັນ; ແລະ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ມອບ ພວກ
ເຂົາ ເປັນ ຈຳນວນ ຫຼວງ ຫຼາຍ ໃຫ້ ແກ່ ຜູ້ ລ້ຽງ
ແກະ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ເພື່ອ ຄວາມ ພິນາດ, ແລະ
ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຢຽບ ຍ່ຳ ແກະ ດ້ວຍ ຕີນ ຂອງ
ພວກ ເຂົາ ແລະ ກືນ ກິນ ພວກ ເຂົາ.

75.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະຍັງຄົງບໍ່ສັ່ນສະເທືອນຈົນກວ່າແກະທັງໝົດຈະກະຈາຍໄປທົ່ວທົ່ງນາ ແລະ ປະປົນກັບພວກມັນ, ແລະພວກມັນບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍພວກມັນໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງສັດຮ້າຍ.
76. ແລະຜູ້ທີ່ຂຽນໜັງສືນີ້ໄດ້ຍົກມັນຂຶ້ນ, ແລະສະແດງມັນ ແລະອ່ານມັນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະ, ແລະອ້ອນວອນພຣະອົງເພື່ອພວກເຂົາ, ແລະອ້ອນວອນພຣະອົງເພື່ອພວກເຂົາ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງສະແດງໃຫ້ພຣະອົງເຫັນການກະທຳທັງໝົດຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະ, ແລະໃຫ້ປະຈັກພະຍານຕໍ່ໜ້າພຣະອົງຕໍ່ຕ້ານຜູ້ລ້ຽງແກະທັງໝົດ.
77. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ເອົາໜັງສືນັ້ນມາວາງໄວ້ຂ້າງພຣະອົງ ແລະ ກໍອອກໄປ.

ບົດທີ 90

1-5. ຍຸກທີສາມ -- ຈາກອານາຈັກອາເລັກຊານເດີມະຫາລາດ ຈົນເຖິງການປົກຄອງຂອງກຣີກ-ຊີເຣຍ.

1. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກວ່າຜູ້ລ້ຽງແກະສາມສິບຫ້າຄົນໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ລ້ຽງແກະໃນລັກສະນະນີ້, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ສຳເລັດໄລຍະເວລາຂອງພວກມັນຄືກັນກັບຄັ້ງທຳອິດ; ແລະ ຄົນອື່ນໆໄດ້ຮັບພວກມັນໄວ້ໃນມືຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອລ້ຽງພວກມັນໃນໄລຍະເວລາຂອງພວກມັນ, ຜູ້ລ້ຽງແກະແຕ່ລະຄົນໃນໄລຍະເວລາຂອງຕົນເອງ.
2. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໃນນິມິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່ານົກທຸກໂຕໃນສະຫວັນກຳລັງມາ, ນົກອິນຊີ, ນົກແຮ້ງ, ນົກວ່າວ, ແລະ ນົກກາ; ແຕ່ນົກອິນຊີໄດ້ນຳພານົກທັງໝົດ; ແລະ ພວກມັນໄດ້ເລີ່ມກິນແກະເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ ເຈາະຕາຂອງມັນອອກ ແລະ ກິນຊີ້ນຂອງມັນ.
3. ແລະ ແກະ ໄດ້ ຮ້ອງ ຂຶ້ນ ເພາະ ເນື້ອ ຂອງ ມັນ ຖືກ ນົກ ກິນ, ແລະ ສ່ວນ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ໄດ້ ຫລຽວ ເບິ່ງ ແລະ ໂສກ ເສົ້າ ໃນ ຄວາມ ນອນ ຫຼັບ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ເຖິງ ຜູ້ ລ້ຽງ ແກະ ຜູ້ ນັ້ນ ທີ່ ລ້ຽງ ແກະ.
4. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກວ່າແກະເຫຼົ່ານັ້ນຖືກໝາ, ນົກອິນຊີ, ແລະ ນົກວ່າວກິນໝົດ, ແລະ ພວກມັນບໍ່ໄດ້ເຫຼືອເນື້ອໜັງ, ໜັງ, ຫຼື ເສັ້ນເອັນເຫຼືອຢູ່ເທິງພວກມັນຈົນກວ່າກະດູກຂອງພວກມັນຈະຢືນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ: ແລະ ກະດູກຂອງພວກມັນກໍ່ຕົກລົງສູ່ພື້ນດິນ ແລະ ແກະກໍ່ມີໜ້ອຍລົງ.
5. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກວ່າຊາວສາມຄົນໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ລ້ຽງສັດ ແລະ ສຳເລັດໃນຫຼາຍໆໄລຍະເວລາຂອງພວກເຂົາຫ້າສິບແປດເທື່ອ.

6-12. ຍຸກທີສີ່ -- ຈາກການຄອບງຳຂອງກຣີກ-ຊີເຣຍ ຈົນເຖິງການກະບົດຂອງມັກຄາເບນ.

6. ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງ ລູກແກະໄດ້ຖືກອູ້ມໂດຍແກະຂາວເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ ພວກມັນກໍ່ເລີ່ມເປີດຕາ ແລະ ເຫັນ, ແລະ ຮ້ອງຫາແກະ.
7. ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ຮ້ອງ ຫາ ພວກ ເຂົາ, ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ຟັງ ສິ່ງ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ກັບ ພວກ ເຂົາ, ແຕ່ ຫູ ໜວກ ຢ່າງ ຍິ່ງ, ແລະ ຕາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ຕາ ບອດ ຢ່າງ ຍິ່ງ.
8. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໃນພາບນິມິດວ່າ ຝູງກາໄດ້ບິນມາຫາລູກແກະເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ໄດ້ຈັບລູກແກະໂຕໜຶ່ງ, ແລະ ໄດ້ທຳລາຍແກະເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຕ່ອນໆ ແລະ ກິນພວກມັນ.
9. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກະທັ່ງເຂົາງອກຂຶ້ນມາເທິງລູກແກະເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ ຝູງກາໄດ້ໂຍນເຂົາຂອງມັນລົງ; ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກະທັ່ງເຂົາໃຫຍ່ຂອງແກະໂຕໜຶ່ງໃນນັ້ນງອກອອກມາ, ແລະ ຕາຂອງພວກມັນກໍ່ໄດ້ເປີດອອກ.
10. ແລະມັນໄດ້ຫລຽວເບິ່ງພວກມັນ ແລະຕາຂອງພວກມັນກໍ່ເປີດອອກ, ແລະມັນໄດ້ຮ້ອງບອກແກະ, ແລະແກະຜູ້ໄດ້ເຫັນມັນ ແລະທັງໝົດກໍ່ແລ່ນໄປຫາມັນ.
11. ແລະເຖິງວ່າຈະເປັນດັ່ງນັ້ນທັງໝົດ, ນົກອິນຊີ, ນົກແຮ້ງ, ນົກກາ ແລະ ນົກວ່າວກໍຍັງຄົງຈີກແກະ ແລະ ບິນລົງມາກິນພວກມັນ: ແກະຍັງຄົງງຽບ, ແຕ່ແກະຜູ້ຮ້ອງຄາງ ແລະ ຮ້ອງອອກມາ.
12. ແລະ ນົກກາເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບມັນ ແລະ ພະຍາຍາມທີ່ຈະວາງເຂົາຂອງມັນລົງ, ແຕ່ພວກມັນບໍ່ມີອຳນາດເໜືອມັນ.

13-19. ການໂຈມຕີຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງຄົນຕ່າງຊາດຕໍ່ຊາວຢິວ (ເຊິ່ງ 13-15 ແລະ 16-18 ເປັນສອງເລື່ອງ).

13. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກວ່າພວກລ້ຽງແກະ, ນົກອິນຊີ, ນົກແຮ້ງ ແລະ ນົກວ່າວເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ມາ, ແລະ ພວກມັນໄດ້ຮ້ອງບອກພວກກາໃຫ້ຫັກເຂົາຂອງແກະໂຕນັ້ນ, ແລະ ພວກມັນໄດ້ຕໍ່ສູ້ ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບມັນ, ແລະ ມັນໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພວກມັນ ແລະ ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງມັນມາ.
14. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກະທັ່ງຊາຍຄົນນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ຂຽນຊື່ຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະ ແລະ ຖືກນຳຂຶ້ນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະ, ໄດ້ມາຊ່ວຍມັນ ແລະ

ສະແດງທຸກຢ່າງໃຫ້ມັນເຫັນ:
ລາວໄດ້ລົງມາເພື່ອຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກແກະຜູ້ນັ້ນ.
15. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະຈະສະເດັດມາຫາພວກເຂົາດ້ວຍພຣະພິໂລດ, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ເຫັນພຣະອົງໄດ້ຫນີໄປ, ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ຕົກຢູ່ໃນເງົາຂອງພຣະອົງຈາກຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ.
16. ນົກອິນຊີ, ນົກແຮ້ງ, ນົກກາ ແລະ
ນົກວ່າວທັງໝົດໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ແລະ
ຝູງແກະທັງໝົດໃນທົ່ງນາໄດ້ມານຳພວກເຂົາ, ແມ່ນແລ້ວ,
ພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ, ແລະ
ຊ່ວຍກັນຫັກເຂົາຂອງແກະຜູ້ນັ້ນ.
17. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຊາຍຄົນນັ້ນ,
ຜູ້ທີ່ຂຽນໜັງສືຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ຈົນກະທັ່ງລາວໄດ້ເປີດໜັງສືກ່ຽວກັບຄວາມພິນາດທີ່ຜູ້ລ້ຽງແກະສິບສອງຄົນສຸດທ້າຍໄດ້ເຮັດ, ແລະ
ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍຫຼາຍກວ່າຜູ້ກ່ອນໜ້ານີ້,
ຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະ.
18. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະຈະມາຫາພວກມັນ ແລະ ຈັບໄມ້ເທົ້າແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນມືຂອງພຣະອົງ, ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກກໍ່ແຍກອອກຈາກກັນ, ແລະ ສັດທັງປວງ ແລະ
ນົກທັງປວງໃນທ້ອງຟ້າໄດ້ຕົກລົງມາຈາກຝູງແກະເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ
ຖືກກືນກິນລົງໃນແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ມັນໄດ້ປົກຄຸມພວກມັນ.
19. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກວ່າດາບໃຫຍ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກະ, ແລະ
ແກະໄດ້ອອກໄປຕໍ່ສູ້ກັບສັດເດຍລະສານທັງໝົດໃນທົ່ງເພື່ອຂ້າພວກມັນ, ແລະ ສັດເດຍລະສານທັງໝົດ ແລະ
ນົກໃນອາກາດໄດ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າພວກມັນ.

20-27. ການພິພາກສາທູດສະຫວັນທີ່ຕົກຕ່ຳ, ຜູ້ລ້ຽງແກະ, ແລະ ຜູ້ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ.

20. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກະທັ່ງບັນລັງໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນທີ່ໜ້າຢູ່ອາໄສ, ແລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະໄດ້ນັ່ງຢູ່ເທິງນັ້ນ, ແລະ
ອີກຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ເອົາໜັງສືທີ່ຜະນຶກໄວ້ ແລະ
ເປີດໜັງສືເຫຼົ່ານັ້ນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະ.
21.
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນວ່າເຈັດຄົນທຳອິດທີ່ເປັນສີຂາວ,
ແລະບັນຊາໃຫ້ພວກເຂົານຳມາຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ,
ເລີ່ມຈາກດາວດວງທຳອິດທີ່ນຳທາງ,
ດວງດາວທັງໝົດທີ່ມີອະໄວຍະວະຄ້າຍຄືມ້າ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ນຳພວກເຂົາທັງໝົດມາຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ.
22. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວກັບຊາຍຄົນນັ້ນທີ່ຂຽນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ,
ເຊິ່ງເປັນໜຶ່ງໃນເຈັດຄົນຜິວຂາວ, ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: "
ຈົ່ງເອົາຜູ້ລ້ຽງແກະເຈັດສິບຄົນນັ້ນທີ່ເຮົາໄດ້ມອບແກະໃຫ້, ແລະ
ຜູ້ທີ່ເອົາພວກມັນໄປຂ້າຫຼາຍກວ່າທີ່ເຮົາສັ່ງ."
23. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາທັງໝົດຖືກມັດໄວ້, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ,
ແລະ ພວກເຂົາທຸກຄົນຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ.
24. ແລະ ການພິພາກສາໄດ້ຖືກຈັດຂຶ້ນກ່ອນໝູ່ດາວ, ແລະ
ພວກມັນຖືກຕັດສິນ ແລະ ຖືກພົບເຫັນວ່າມີຄວາມຜິດ, ແລະ
ໄດ້ໄປຍັງສະຖານທີ່ແຫ່ງການກ່າວໂທດ, ແລະ
ພວກມັນຖືກໂຍນລົງໄປໃນເຫວເລິກ, ເຕັມໄປດ້ວຍໄຟ ແລະ ແປວໄຟ,
ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍເສົາໄຟ.
25. ແລະ ຜູ້ລ້ຽງແກະເຈັດສິບຄົນນັ້ນໄດ້ຖືກຕັດສິນ ແລະ
ຖືກພົບເຫັນວ່າມີຄວາມຜິດ, ແລະ
ພວກເຂົາຖືກໂຍນລົງໃນເຫວເລິກທີ່ຮ້ອນແຮງນັ້ນ.
26. ແລະ ໃນເວລານັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຫວເລິກທີ່ຄ້າຍຄືເຫວເລິກໄດ້ເປີດອອກຢູ່ໃນທ່າມກາງແຜ່ນດິນໂລກ, ເຕັມໄປດ້ວຍໄຟ, ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ນຳແກະທີ່ຕາບອດເຫຼົ່ານັ້ນມາ, ແລະ
ພວກເຂົາທັງໝົດຖືກຕັດສິນ ແລະ ຖືກພົບເຫັນວ່າມີຄວາມຜິດ ແລະ
ຖືກໂຍນລົງໃນເຫວເລິກທີ່ຮ້ອນແຮງນີ້, ແລະ ພວກເຂົາຖືກເຜົາ;
ບັດນີ້ເຫວເລິກນີ້ຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງເຮືອນຫຼັງນັ້ນ.
27. ແລະຂ້ອຍໄດ້ເຫັນແກະເຫຼົ່ານັ້ນກຳລັງໄໝ້ ແລະ
ກະດູກຂອງພວກມັນກຳລັງໄໝ້.

28-38. ເຢຣູຊາເລັມໃໝ່,
ການປ່ຽນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງຄົນຕ່າງຊາດທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່,
ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງຄົນຊອບທຳ, ພຣະເມຊີອາ.

28. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢືນຂຶ້ນເພື່ອເບິ່ງຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະພັບເຮືອນເກົ່າຫຼັງນັ້ນ; ແລະ ໄດ້ເອົາເສົາທັງໝົດອອກ, ແລະ ຄານ ແລະ
ເຄື່ອງປະດັບທັງໝົດຂອງເຮືອນກໍ່ຖືກພັບໄປພ້ອມໆກັນ, ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ເອົາມັນໄປວາງໄວ້ໃນສະຖານທີ່ທາງທິດໃຕ້ຂອງແຜ່ນດິນ.
29. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກະທັ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະໄດ້ນຳເອົາເຮືອນຫຼັງໃໝ່ທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ ແລະ ສູງກວ່າຫຼັງທຳອິດມາ, ແລະ
ໄດ້ຕັ້ງມັນຂຶ້ນແທນເຮືອນຫຼັງທຳອິດທີ່ມີເບຍພັບໄວ້:
ເສົາທັງໝົດຂອງມັນແມ່ນໃໝ່, ແລະ ເຄື່ອງປະດັບຂອງມັນກໍ່ໃໝ່ ແລະ
ໃຫຍ່ກວ່າຫຼັງທຳອິດ, ຄືຫຼັງເກົ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ເອົາໄປ, ແລະ
ແກະທັງໝົດກໍ່ຢູ່ໃນນັ້ນ.

30. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແກະທັງໝົດທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່,
ແລະສັດທັງໝົດທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະນົກທັງໝົດໃນອາກາດ,
ກົ້ມລົງນະມັດສະການແກະເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະອ້ອນວອນ
ແລະເຊື່ອຟັງພວກມັນໃນທຸກສິ່ງ.
31. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ສາມຄົນທີ່ນຸ່ງເສື້ອສີຂາວ ແລະ
ໄດ້ຈັບມືຂ້ອຍໄວ້ກ່ອນໜ້ານີ້, ແລະ ມືຂອງແກະໂຕນັ້ນກໍຈັບຂ້ອຍໄວ້ຄືກັນ,
ພວກເຂົາໄດ້ຈັບຂ້ອຍຂຶ້ນ ແລະ
ວາງຂ້ອຍໄວ້ທ່າມກາງແກະເຫຼົ່ານັ້ນກ່ອນການພິພາກສາຈະເກີດຂຶ້ນ.
32. ແລະແກະເຫຼົ່ານັ້ນລ້ວນແຕ່ມີສີຂາວ,
ແລະຂົນແກະຂອງມັນກໍອຸດົມສົມບູນແລະສະອາດ.
33. ແລະສິ່ງທັງປວງທີ່ຖືກທຳລາຍ ແລະ ກະຈັດກະຈາຍໄປ,
ແລະສັດປ່າທັງໝົດໃນທົ່ງນາ, ແລະນົກທັງໝົດໃນທ້ອງຟ້າ,
ໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນ,
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະກໍປິຕິຍິນດີຢ່າງຍິ່ງເພາະວ່າພວກມັນດີ
ທັງໝົດ ແລະ ໄດ້ກັບຄືນໄປເຮືອນຂອງພຣະອົງ.
34. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະວາງດາບນັ້ນລົງ,
ເຊິ່ງໄດ້ມອບໃຫ້ແກະ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳມັນກັບຄືນມາໃນເຮືອນ,
ແລະ ມັນຖືກຜະນຶກໄວ້ຕໍ່ໜ້າທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ
ແກະທັງໝົດໄດ້ຖືກເຊີນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນນັ້ນ,
ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ກັກພວກມັນໄວ້.
35. ແລະ ຕາຂອງພວກເຂົາທຸກຄົນກໍ່ເປີດອອກ, ແລະ
ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ດີ, ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຂົາທີ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນ.
36. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າເຮືອນຫຼັງນັ້ນໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງຂວາງ
ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງຂອງ.
37. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າງົວຂາວໂຕໜຶ່ງເກີດມາ ມີເຂົາໃຫຍ່
ແລະ ສັດປ່າທັງປວງໃນທົ່ງນາ ແລະ
ນົກທັງປວງໃນອາກາດຢ້ານກົວມັນ ແລະ
ໄດ້ອ້ອນວອນມັນຕະຫຼອດເວລາ.
38. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຈົນກວ່າລຸ້ນຄົນທັງໝົດຂອງພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນແປງ,
ແລະ ພວກເຂົາທັງໝົດກາຍເປັນງົວຂາວ; ແລະ
ໂຕທຳອິດໃນບັນດາພວກເຂົາໄດ້ກາຍເປັນລູກແກະ, ແລະ
ລູກແກະໂຕນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນສັດໃຫຍ່ ແລະ
ມີເຂົາສີດຳໃຫຍ່ຢູ່ເທິງຫົວຂອງມັນ; ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແກະມີຄວາມປິຕິຍິນດີກັບມັນ ແລະ ງົວທັງໝົດ.
39. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນອນຫລັບຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຂົາ: ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ເຫັນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ.
40. ນີ້ແມ່ນນິມິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້ານອນຫລັບ,
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນແລະສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຊ
ອບທຳແລະຖວາຍລັດສະໝີພາບແກ່ພຣະອົງ.
41. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງໜັກໜ່ວງ ແລະ
ນ້ຳຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ບໍ່ຢຸດຈົນກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະທົນບໍ່ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ:
ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ,
ພວກມັນໄຫຼອອກມາຍ້ອນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ;
ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະມາເຖິງ ແລະ ສຳເລັດ, ແລະ
ການກະທຳທັງໝົດຂອງມະນຸດຕາມລຳດັບຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກສະແດງ
ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ.
42. ໃນຄືນນັ້ນເຮົາລະນຶກເຖິງຄວາມຝັນທຳອິດ,
ແລະເພາະເຫດນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້ແລະໂສກເສົ້າ -
ເພາະເຮົາໄດ້ເຫັນນິມິດນັ້ນ.

ບົດທີ 91

1. 'ແລະບັດນີ້, ເມທູເຊລາລູກຊາຍຂອງເຮົາ,
ຈົ່ງເອີ້ນອ້າຍນ້ອງທັງໝົດຂອງເຈົ້າມາຫາເຮົາ, ແລະ
ລວບລວມລູກຊາຍທັງໝົດຂອງແມ່ຂອງເຈົ້າມາຫາເຮົາ;
ເພາະພຣະຄຳໄດ້ເອີ້ນເຮົາ, ແລະ
ພຣະວິນຍານໄດ້ຖອກເທລົງມາເທິງເຮົາ,
ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບເຈົ້າຕະຫຼອ
ດໄປ.'
2. ແລະ ເມທູເຊລາ ໄດ້ໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ
ເອີ້ນພີ່ນ້ອງທັງໝົດຂອງຕົນມາ ແລະ ເຕົ້າໂຮມຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ.
3. ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ລູກ ຫລານ ແຫ່ງ
ຄວາມ ຊອບ ທຳ ທັງ ໝົດ ວ່າ: ຈົ່ງ ຟັງ, ພວກ ເຈົ້າ
ລູກ ຊາຍ ຂອງ ເອນົກ, ຄຳ ເວົ້າ ທັງ ໝົດ ຂອງ ພໍ່
ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງ ຟັງ ສຽງ ຈາກ ປາກ ຂອງ ເຮົາ
ຢ່າງ ຖືກ ຕ້ອງ; ເພາະ ເຮົາ ຂໍ ແນະນຳ ເຈົ້າ ແລະ ກ່າວ
ກັບ ເຈົ້າ ວ່າ: ຈົ່ງ ຮັກ ຄວາມ ຊອບ ທຳ ແລະ ເດີນ
ຕາມ ນັ້ນ.
4. ແລະຢ່າເຂົ້າໃກ້ຄວາມຊອບທຳດ້ວຍໃຈສອງໃຈ,
ແລະຢ່າພົວພັນກັບຄົນທີ່ມີໃຈສອງໃຈ,
ແຕ່ຈົ່ງເດີນໄປໃນຄວາມຊອບທຳ, ລູກໆຂອງຂ້ອຍ.
ແລະມັນຈະນຳພາເຈົ້າໄປສູ່ເສັ້ນທາງທີ່ດີ,
ແລະຄວາມຊອບທຳຈະເປັນເພື່ອນຂອງເຈົ້າ.
5. ເພາະຂ້ອຍຮູ້ວ່າຄວາມຮຸນແຮງຕ້ອງເພີ່ມຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະການລົງໂທດອັນໃຫຍ່ຫຼວງຈະຕ້ອງຖືກປະຕິບັດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະຄວາມບໍ່ຊອບທຳທັງໝົດຈະສິ້ນສຸດລົງ: ແມ່ນແລ້ວ,
ມັນຈະຖືກຕັດອອກຈາກຮາກຂອງມັນ,
ແລະໂຄງສ້າງທັງໝົດຂອງມັນຈະຖືກທຳລາຍ.
6. ແລະ ຄວາມບໍ່ຊອບທຳຈະສິ້ນສຸດລົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກອີກ, ແລະ
ການກະທຳທີ່ບໍ່ຊອບທຳ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງທັງໝົດ, ແລະ
ການລ່ວງລະເມີດຈະມີອີກທີພົນສອງເທົ່າ.
7. ແລະ ເມື່ອບາບ, ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ, ການໝິ່ນປະໝາດ, ແລະ
ຄວາມຮຸນແຮງໃນການກະທຳທຸກປະເພດເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ

ການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ, ການລ່ວງລະເມີດ, ແລະ
ຄວາມບໍ່ສະອາດເພີ່ມຂື້ນ,
ການລົງໂທດອັນໃຫຍ່ຫຼວງຈະມາຈາກສະຫວັນຕໍ່ຄົນທັງປວງນີ້, ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດຈະສະເດັດອອກມາດ້ວຍພຣະພິໂລດ ແລະ
ການລົງໂທດເພື່ອປະຕິບັດຄໍາພິພາກສາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
8. ໃນສະໄໝນັ້ນ, ຄວາມຮຸນແຮງຈະຖືກຕັດອອກຈາກຮາກຂອງມັນ,
ແລະຮາກແຫ່ງຄວາມບໍ່ຊອບທໍາພ້ອມກັບການຫຼອກລວງ,
ແລະພວກມັນຈະຖືກທໍາລາຍຈາກພາຍໃຕ້ຟ້າສະຫວັນ.
9. ແລະຮູບເຄົາລົບທັງໝົດຂອງພວກຕ່າງຊາດຈະຖືກປະຖິ້ມໄວ້,
ແລະວັດວາອາຮາມຈະຖືກເຜົາດ້ວຍໄຟ,
ແລະພວກມັນຈະຖືກກໍາຈັດອອກໄປຈາກທົ່ວໂລກ,
ແລະພວກມັນຈະຖືກໂຍນລົງໃນການພິພາກສາດ້ວຍໄຟ,
ແລະຈະພິນາດໄປໃນພຣະພິໂລດແລະການພິພາກສາທີ່ໂຫດຮ້າຍຕະຫຼອດໄປ.
10. ແລະ ຄົນຊອບທໍາຈະລຸກຂຶ້ນຈາກການນອນຫລັບຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະ ປັນຍາຈະລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຈະໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ.
11. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຮາກເຫງົ້າຂອງຄວາມບໍ່ຊອບທໍາຈະຖືກຕັດອອກ,
ແລະ ຄົນບາບຈະຖືກທໍາລາຍດ້ວຍດາບ...
ຈະຖືກຕັດອອກຈາກຜູ້ທີ່ໝິ່ນປະໝາດໃນທຸກແຫ່ງຫົນ, ແລະ
ຜູ້ທີ່ວາງແຜນຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ
ຜູ້ທີ່ໝິ່ນປະໝາດຈະຕາຍດ້ວຍດາບ.
12. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈະມີອີກອາທິດໜຶ່ງ, ອາທິດທີແປດ,
ນັ້ນຄືອາທິດແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາ, ແລະ ດາບຈະຖືກມອບໃຫ້ມັນ
ເພື່ອວ່າການພິພາກສາອັນຊອບທໍາຈະຖືກປະຕິບັດຕໍ່ຜູ້ກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ,
ແລະ ຄົນບາບຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງຄົນຊອບທໍາ.
13. ແລະ ເມື່ອເຖິງທ້າຍປີ
ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບເຮືອນໂດຍຄວາມຊອບທໍາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ເຮືອນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນສໍາລັບກະສັດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນລັດສະໝີພາບຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ,
14. ແລະມະນຸດທັງປວງຈະຫລຽວເບິ່ງເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາ.
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໃນອາທິດທີເກົ້າ,
ການພິພາກສາທີ່ຊອບທໍາຈະຖືກເປີດເຜີຍຕໍ່ທົ່ວໂລກ,
ແລະວຽກງານທັງໝົດຂອງຄົນທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າຈະສູນຫາຍໄປຈາກທົ່ວໂລກ, ແລະໂລກຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ເພື່ອຄວາມພິນາດ.
15. ແລະຫຼັງຈາກນີ້, ໃນອາທິດທີສິບໃນພາກສ່ວນທີເຈັດ,
ຈະມີການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນິລັນດອນ,
ຊຶ່ງໃນການນັ້ນພຣະອົງຈະກະທໍາການແກ້ແຄ້ນໃນບັນດາທູດສະຫວັນ.
16. ແລະຟ້າສະຫວັນຊັ້ນທໍາອິດຈະຈາກໄປ ແລະ ຜ່ານໄປ,
ແລະຟ້າສະຫວັນໃໝ່ຈະປາກົດ,
ແລະອໍານາດທັງໝົດຂອງຟ້າສະຫວັນຈະສ່ອງແສງສະຫວ່າງເຈັດເທົ່າ.
17. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈະມີຫຼາຍອາທິດທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນຕະຫຼອດໄປ, ແລະ
ທຸກຄົນຈະຢູ່ໃນຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊອບທໍາ, ແລະ
ບາບຈະບໍ່ຖືກກ່າວເຖິງອີກຕໍ່ໄປຕະຫຼອດໄປ.
18. ແລະ ບັດນີ້ພໍ່ບອກລູກ, ລູກຂອງພໍ່, ແລະ
ສະແດງໃຫ້ລູກເຫັນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາ ແລະ
ເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຮຸນແຮງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ,
ພໍ່ຈະສະແດງມັນໃຫ້ລູກເຫັນອີກ ເພື່ອລູກຈະໄດ້ຮູ້ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ.
19. ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງຟັງເຮົາ, ລູກໆຂອງເຮົາ, ແລະ
ຈົ່ງເດີນໄປໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາ, ແລະ
ຢ່າເດີນໄປໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຮຸນແຮງ;
ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ເດີນໄປໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມອະທໍາຈະພິນາດຕະຫຼອດໄປ.

ບົດທີ 92

1. ໜັງສືທີ່ຂຽນໂດຍເອນົກ—
ເອນົກໄດ້ຂຽນຄໍາສອນທີ່ສົມບູນກ່ຽວກັບປັນຍານີ້ແທ້ໆ,
ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍຈາກມະນຸດທັງປວງ ແລະ
ເປັນຜູ້ພິພາກສາຂອງແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ
ສໍາລັບລູກຫລານທັງໝົດຂອງເຮົາຜູ້ທີ່ຈະອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
ແລະ ສໍາລັບຄົນລຸ້ນຫຼັງຜູ້ທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມຄວາມຊອບທໍາ ແລະ
ສັນຕິສຸກ.
2. ຢ່າໃຫ້ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າວຸ້ນວາຍຍ້ອນເວລາ; ເພາະວ່າພຣະຜູ້ບໍລິສຸດ
ແລະ ພຣະຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ກໍານົດວັນເວລາໄວ້ສໍາລັບທຸກສິ່ງ.
3. ແລະ ຜູ້ຊອບທໍາຈະລຸກຂຶ້ນຈາກການນອນຫລັບ,
ຈະລຸກຂຶ້ນແລະເດີນໄປໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາ,
ແລະເສັ້ນທາງແລະການສົນທະນາທັງໝົດຂອງລາວຈະຢູ່ໃນຄວາມດີງາມແລະພຣະຄຸນນິລັນດອນ.
4. ພຣະອົງຈະກະລຸນາຕໍ່ຄົນຊອບທໍາ ແລະ
ຊົງປະທານຄວາມຊອບທໍານິລັນດອນໃຫ້ລາວ, ແລະ
ພຣະອົງຈະປະທານອໍານາດໃຫ້ລາວ ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ຮັບຄວາມດີ
ແລະ ຄວາມຊອບທໍາ. ແລະ
ລາວຈະເດີນໄປໃນຄວາມສະຫວ່າງນິລັນດອນ.
5. ແລະບາບຈະສູນຫາຍໄປໃນຄວາມມືດຕະຫຼອດໄປ,
ແລະຈະບໍ່ເຫັນອີກເລີຍຕັ້ງແຕ່ມື້ນັ້ນຕະຫຼອດໄປ.

ບົດທີ 93

1. ແລະຫລັງຈາກນັ້ນ ເອນົກທັງໄດ້ໃຫ້ ແລະ ເລີ່ມເລົ່າຈາກໜັງສືຕ່າງໆ.
ແລະ ເອນົກໄດ້ກ່າວວ່າ: ກ່ຽວກັບລູກຫລານແຫ່ງຄວາມຊອບທໍາ ແລະ
ກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງໂລກ, ແລະ

ກ່ຽວກັບຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ເຮົາຈະກ່າວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້,
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາເອນົກຈະປະກາດມັນແກ່ເຈົ້າ, ລູກໆຂອງເຮົາ:
2. ຕາມສິ່ງທີ່ໄດ້ປະກົດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນນິມິດສະຫວັນ, ແລະ
ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຜ່ານທາງຄຳເວົ້າຂອງທູດສະຫວັນບໍລິສຸດ, ແລະ
ໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນ.
3. ແລະ ເອນົກ ໄດ້ເລີ່ມເລົ່າເລື່ອງຈາກໜັງສື ແລະ ກ່າວວ່າ:
'ເຮົາເກີດມາເປັນຄັ້ງທີເຈັດໃນອາທິດທຳອິດ,
ໃນຂະນະທີ່ການພິພາກສາ ແລະ ຄວາມຊອບທຳຍັງຄົງຢູ່.
4. ແລະ ຫຼັງຈາກເຮົາແລ້ວ
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງຈະເກີດຂຶ້ນໃນອາທິດທີສອງ, ແລະ
ການຫຼອກລວງຈະເກີດຂຶ້ນ; ແລະ ໃນນັ້ນຈະມີຈຸດຈົບທຳອິດ. ແລະ
ໃນນັ້ນມະນຸດຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ; ແລະ ຫຼັງຈາກມັນສິ້ນສຸດລົງ,
ຄວາມອະທຳຈະເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ແລະ
ຈະມີການສ້າງກົດໝາຍສຳລັບຄົນບາບ.
5. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນໃນອາທິດທີສາມ ເມື່ອມັນສິ້ນສຸດລົງ,
ຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຈະຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງການພິພາກສາທີ່ຊອບທຳ, ແລະ
ລູກຫລານຂອງລາວຈະກາຍເປັນຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຕະຫຼອດໄປ.
6. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນໃນອາທິດທີສີ່, ເມື່ອມັນສິ້ນສຸດລົງ,
ນິມິດຂອງຜູ້ທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ຊອບທຳຈະຖືກເຫັນ, ແລະ
ຈະມີກົດໝາຍສຳລັບທຸກລຸ້ນຄົນ ແລະ ມີການປິດລ້ອມສຳລັບພວກເຂົາ.
7. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນໃນອາທິດທີຫ້າ, ເມື່ອມັນສິ້ນສຸດລົງ,
ເຮືອນແຫ່ງລັດສະໝີພາບ ແລະ ອຳນາດຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນຕະຫຼອດໄປ.
8. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນໃນອາທິດທີຫົກ
ທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນຈະຕາບອດ, ແລະ
ຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາທຸກຄົນຈະປະຖິ້ມປັນຍາຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊື່ອ. ແລະ
ໃນນັ້ນ ຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຈະຂຶ້ນໄປ; ແລະ ເມື່ອມັນສິ້ນສຸດລົງ
ເຮືອນແຫ່ງການປົກຄອງຈະຖືກເຜົາໄໝ້ດ້ວຍໄຟ, ແລະ
ເຊື້ອຊາດທັງໝົດຂອງຮາກທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຈະກະແຈກກະຈາຍໄປ.
9. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນໃນອາທິດທີເຈັດ
ຄົນລຸ້ນໜຶ່ງທີ່ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະ
ການກະທຳຂອງມັນຈະມີຫຼາຍຢ່າງ, ແລະ
ການກະທຳທັງໝົດຂອງມັນຈະເປັນຄວາມເຊື່ອທີ່ປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອ.
10. ແລະ ໃນຕອນທ້າຍຂອງມັນຈະຖືກເລືອກ,
ຜູ້ຊອບທຳທີ່ຖືກເລືອກຈາກພືດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳນິລັນດອນ,
ເພື່ອຮັບຄຳສັ່ງສອນເຈັດຢ່າງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງສ້າງທັງໝົດ.
11. ເພາະ ໃນ ບັນ ດາ ລູກ ຫລານ ມະ ນຸດ ທັງ ໝົດ ມີ ໃຜ ແດ່ ທີ່ ຈະ ສາ ມາດ ໄດ້ ຍິນ ສຸ ລະ ສຽງ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ບໍ ລິ ສຸດ ໂດຍ ບໍ່ ມີ ຄວາມ ກັງ ວົນ? ແລະ ໃຜ ແດ່ ທີ່ ຈະ ຄິດ ເຖິງ ຄວາມ ຄິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ? ແລະ ມີ ໃຜ ແດ່ ທີ່ ຈະ ສາ ມາດ ເຫັນ ວຽກ ງານ ທັງ ໝົດ ຂອງ ສະ ຫວັນ?
12. ແລະ ຈະມີຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ສາມາດເຫັນສະຫວັນໄດ້, ແລະ
ຢູ່ທີ່ນັ້ນໃຜສາມາດເຂົ້າໃຈສິ່ງຕ່າງໆຂອງສະຫວັນ ແລະ
ເຫັນຈິດວິນຍານ ຫຼື ວິນຍານ ແລະ ສາມາດບອກໄດ້, ຫຼື ຂຶ້ນໄປ ແລະ
ເຫັນຈຸດໝາຍປາຍທາງທັງໝົດຂອງມັນ ແລະ ຄິດ ຫຼື
ເຮັດຄືກັບພວກມັນ?
13. ແລະ ໃນ ບັນ ດາ ມະ ນຸດ ທັງ ໝົດ ມີ ໃຜ ແດ່ ທີ່ ຮູ້ ວ່າ ຄວາມ ກວ້າງ ແລະ ຄວາມ ຍາວ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ ແມ່ນ ເທົ່າ ໃດ, ແລະ ຜູ້ ໃດ ໄດ້ ສະ ແດງ ໃຫ້ ເຫັນ ມາດ ຕະ ຖານ ຂອງ ທັງ ໝົດ ຂອງ ແຜ່ນ ດິນ ໂລກ?
14. ຫຼື ມີຜູ້ໃດສາມາດແຍກແຍະຄວາມຍາວຂອງທ້ອງຟ້າ ແລະ
ຄວາມສູງຂອງມັນໄດ້ບໍ່, ແລະ ມັນຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເທິງພື້ນຖານຫຍັງ,
ແລະ ຈຳນວນດວງດາວມີຫຼາຍປານໃດ, ແລະ
ດວງດາວທັງໝົດຕັ້ງຢູ່ໃສ?

ບົດທີ 94

1. ແລະ ບັດນີ້ເຮົາກ່າວກັບເຈົ້າ, ລູກໆຂອງເຮົາ, ຈົ່ງຮັກຄວາມຊອບທຳ
ແລະ ຍ່າງໄປຕາມນັ້ນ;
ເພາະວ່າເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳນັ້ນສົມຄວນກັບການຍອມຮັບ,
ແຕ່ເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມບໍ່ຊອບທຳຈະຖືກທຳລາຍ ແລະ
ຫາຍໄປຢ່າງກະທັນຫັນ.
2. ແລະ ເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ
ຄວາມຕາຍຈະຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ຄົນບາງຄົນໃນລຸ້ນໜຶ່ງ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະຫ່າງໄກຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ ຈະບໍ່ຕິດຕາມສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ.
3. ແລະ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວກັບພວກທ່ານຜູ້ຊອບທຳວ່າ:
ຢ່າເດີນໄປໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຫຼື
ໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຕາຍ, ແລະ ຢ່າເຂົ້າໃກ້ພວກເຂົາ,
ຢ້ານວ່າພວກເຈົ້າຈະຖືກທຳລາຍ.
4.
ແຕ່ຈົ່ງສະແຫວງຫາແລະເລືອກຄວາມຊອບທຳແລະຊີວິດທີ່ເລືອກໄວ້ສຳລັບຕົນເອງ, ແລະເດີນໄປຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງສັນຕິສຸກ,
ແລະເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່ແລະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ.
5. ແລະ ຈົ່ງຍຶດໝັ້ນຄຳເວົ້າຂອງເຮົາໄວ້ໃນຄວາມຄິດຂອງໃຈເຈົ້າ, ແລະ
ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ມັນຖືກກຳຈັດອອກຈາກໃຈຂອງເຈົ້າ;
ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າຄົນບາບຈະລໍ້ລວງມະນຸດໃຫ້ອ້ອນວອນປັນຍາໃນທາງທີ່ບໍ່ດີ, ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ພົບບ່ອນຫວ່າງສຳລັບນາງ, ແລະ
ບໍ່ມີການລໍ້ລວງໃດໆທີ່ຈະຫຼຸດລົງ.
6. ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ສ້າງຄວາມບໍ່ຊອບທຳ ແລະ ການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ, ແລະ
ວາງການຫຼອກລວງເປັນພື້ນຖານ;

ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະຖືກໂຄ່ນລົ້ມຢ່າງກະທັນຫັນ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຄວາມສະຫງົບສຸກ.
7. ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ສ້າງເຮືອນຂອງຄົນດ້ວຍບາບ;
ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະຖືກໂຄ່ນລົ້ມຈາກຮາກຖານທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາຈະລົ້ມລົງດ້ວຍດາບ. ແລະຜູ້ທີ່ຫາຄໍາ ແລະ
ເງິນໃນການພິພາກສາຢ່າງກະທັນຫັນຈະພິນາດ.
8. ວິບັດແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ຄົນຮັ່ງມີເອີຍ,
ເພາະເຈົ້າໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນຊັບສົມບັດຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະຫັນໜີຈາກຊັບສົມບັດຂອງເຈົ້າ,
ເພາະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ສູງສຸດໃນສະໄໝທີ່ເຈົ້າຮັ່ງມີ.
9. ເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ກະທໍາການໝິ່ນປະໝາດ ແລະ ບໍ່ຊອບທໍາ, ແລະ
ໄດ້ກຽມພ້ອມສໍາລັບວັນແຫ່ງການປະຫານຊີວິດ, ແລະ
ວັນແຫ່ງຄວາມມືດ ແລະ ວັນແຫ່ງການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່.
10. ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວ ແລະ ປະກາດແກ່ທ່ານວ່າ:
ຜູ້ທີ່ສ້າງທ່ານຈະໂຄ່ນລົ້ມທ່ານ, ແລະ ສໍາລັບການຕົກຂອງທ່ານ
ຈະບໍ່ມີຄວາມເມດຕາສົງສານ, ແລະ
ຜູ້ສ້າງຂອງທ່ານຈະປິຕິຍິນດີໃນຄວາມພິນາດຂອງທ່ານ.
11. ແລະ
ຄົນຊອບທໍາຂອງເຈົ້າໃນສະໄໝນັ້ນຈະເປັນທີ່ຕໍາໜິຕິຕຽນຕໍ່ຄົນບາບ
ແລະ ຄົນທີ່ບໍ່ນັບຖືພຣະເຈົ້າ.

ບົດທີ 95

1. ໂອ້ ຂໍໃຫ້ຕາຂອງຂ້ອຍເປັນເໝືອນເມກນໍ້າ
ເພື່ອຂ້ອຍຈະຮ້ອງໄຫ້ໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ
ຫຼັ່ງນໍ້າຕາຂອງຂ້ອຍລົງມາຄືກັບເມກນໍ້າ
ເພື່ອຂ້ອຍຈະໄດ້ພັກຜ່ອນຈາກຄວາມທຸກໃຈຂອງຂ້ອຍ!
2. ໃຜອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າກະທໍາການຕໍານິ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ? ແລະ
ດັ່ງນັ້ນການພິພາກສາຈະມາເຖິງເຈົ້າ, ຄົນບາບ.
3. ຢ່າຢ້ານກົວຄົນບາບ, ເຈົ້າຜູ້ຊອບທໍາ;
ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າອີກ,
ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ກະທໍາການພິພາກສາພວກເຂົາຕາມຄວາມປາຖະໜາຂ
ອງເຈົ້າ.
4. ວິບັດແກ່ເຈົ້າຜູ້ທີ່ສ້າງຄວາມອັບອາຍທີ່ບໍ່ສາມາດປີ້ນກັບຄືນໄດ້:
ດັ່ງນັ້ນການປິ່ນປົວຈະຢູ່ໄກຈາກເຈົ້າຍ້ອນບາບຂອງເຈົ້າ.
5. ວິບັດແກ່ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຕອບແທນເພື່ອນບ້ານດ້ວຍຄວາມຊົ່ວ;
ເພາະວ່າເຈົ້າຈະຖືກຕອບແທນຕາມການກະທໍາຂອງເຈົ້າ.
6. ວິບັດແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ພະຍານທີ່ຕົວະ,
ແລະຜູ້ທີ່ກ່າວໂທດຄວາມບໍ່ຍຸຕິທໍາ,
ເພາະເຈົ້າຈະພິນາດຢ່າງກະທັນຫັນ.
7. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ຄົນບາບ, ເພາະວ່າເຈົ້າຂົ່ມເຫັງຄົນຊອບທໍາ;
ເພາະວ່າເຈົ້າຈະຖືກມອບໄວ້ ແລະ ຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະຄວາມບໍ່ຍຸຕິທໍາ,
ແລະ ແອກຂອງມັນຈະຖືກແບກໜັກຢູ່ເທິງເຈົ້າ.

ບົດທີ 96

1. ຈົ່ງມີຄວາມຫວັງ, ພວກທ່ານຜູ້ຊອບທໍາ;
ເພາະວ່າຄົນບາບຈະພິນາດໄປຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າຢ່າງກະທັນຫັນ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະມີອໍານາດເໜືອພວກເຂົາຕາມຄວາມປາຖະໜາຂອງ
ພວກເຈົ້າ.
2. ແລະໃນວັນແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຄົນບາບ,
ລູກຫຼານຂອງເຈົ້າຈະບິນຂຶ້ນແລະລຸກຂຶ້ນຄືນົກອິນຊີ,
ແລະສູງກວ່ານົກອິນຊີຈະເປັນຮັງຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຈົ້າຈະຂຶ້ນໄປແລະເຂົ້າໄປໃນຮອຍແຕກຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະຮອຍແຕກຂອງຫີນຕະຫຼອດໄປຄືກັບນົກອິນຊີຕໍ່ໜ້າຄົນບໍ່ຊອບທໍາ,
ແລະສຽງຮ້ອງຈະຖອນຫາຍໃຈເພາະເຈົ້າ - ແລະຮ້ອງໄຫ້.
3. ດັ່ງນັ້ນຢ່າຢ້ານ, ເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານ;
ເພາະວ່າການປິ່ນປົວຈະເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງເຈົ້າ,
ແລະແສງສະຫວ່າງທີ່ສົດໃສຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າສະຫວ່າງ,
ແລະສຽງແຫ່ງການພັກຜ່ອນເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນຈາກສະຫວັນ.
4. ວິບັດແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ຄົນບາບທັງຫຼາຍ,
ເພາະວ່າຄວາມຮັ່ງມີຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າປະກົດຕົວຄືກັບຄົນຊອບທໍາ,
ແຕ່ໃຈຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເຊື່ອວ່າເປັນຄົນບາບ,
ແລະຄວາມຈິງນີ້ຈະເປັນປະຈັກພະຍານຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າເພື່ອເປັນທີ່ລະນຶກເຖິ
ງການກະທໍາທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ.
5. ວິບັດແກ່ເຈົ້າຜູ້ທີ່ກິນເຂົ້າສາລີທີ່ດີທີ່ສຸດ,
ແລະດື່ມເຫຼົ້າແວງໃນຖ້ວຍໃຫຍ່,
ແລະຢຽບຢໍ່າຄົນຕໍ່າຕ້ອຍດ້ວຍກໍາລັງຂອງເຈົ້າ.
6. ວິບັດແກ່ເຈົ້າຜູ້ທີ່ດື່ມນໍ້າຈາກນໍ້າພຸທຸກແຫ່ງ,
ເພາະວ່າເຈົ້າຈະຖືກທໍາລາຍແລະຫ່ຽວແຫ້ງໄປຢ່າງກະທັນຫັນ,
ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມນໍ້າພຸແຫ່ງຊີວິດ.
7. ວິບັດແກ່ເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມອະທໍາ, ແລະ ການຫຼອກລວງ ແລະ
ການໝິ່ນປະໝາດ: ມັນຈະເປັນອະນຸສອນຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າສໍາລັບຄວາມຊົ່ວ.
8. ວິບັດແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ຜູ້ມີອໍານາດ,
ຜູ້ທີ່ຂົ່ມເຫັງຄົນຊອບທໍາດ້ວຍອໍານາດ;
ເພາະວ່າວັນແຫ່ງຄວາມພິນາດຂອງເຈົ້າຈະມາເຖິງ. ໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ,
ມື້ທີ່ດີ ແລະ ຫຼາຍໆມື້ຈະມາເຖິງຄົນຊອບທໍາ -
ໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາຂອງເຈົ້າ.

ບົດທີ 97

1. ຈົ່ງເຊື່ອເຖີດ, ພວກທ່ານຜູ້ຊອບທຳ,
ວ່າຄົນບາບຈະກາຍເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າອັບອາຍ, ແລະ
ຈິບຫາຍໃນວັນແຫ່ງຄວາມອະທຳ.
2. ພວກທ່ານຜູ້ມີບາບຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ
ພຣະຜູ້ສູງສຸດຊົງຊາບເຖິງຄວາມພິນາດຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ທູດສະຫວັນແຫ່ງສະຫວັນກໍຊື່ນຊົມຍິນດີໃນຄວາມພິນາດຂອງພວກເຈົ້າ.
3. ພວກເຈົ້າຜູ້ມີບາບ, ພວກເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດ, ແລະ
ພວກເຈົ້າຈະໜີໄປໃສໃນວັນພິພາກສານັ້ນ,
ເມື່ອພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງອະທິຖານຂອງຄົນຊອບທຳ?
4. ແມ່ນແລ້ວ, ເຈົ້າຈະຢູ່ຄືກັນກັບພວກເຂົາ,
ຜູ້ທີ່ຄຳນີ້ຈະເປັນປະຈັກພະຍານຕໍ່ພວກເຂົາວ່າ: "
ເຈົ້າເຄີຍເປັນເພື່ອນກັບຄົນບາບ."
5. ແລະ ໃນ ມື້ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ຄຳ ອະທິຖານ ຂອງ ຄົນ
ຊອບ ທຳ ຈະ ໄປ ເຖິງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ, ແລະ
ວັນ ເວລາ ແຫ່ງ ການ ພິພາກສາ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ
ມາ ເຖິງ.
6. ແລະ
ຄຳເວົ້າທັງໝົດກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ຊອບທຳຂອງເຈົ້າຈະຖືກອ່ານອອກຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ບໍລິສຸດອົງຍິ່ງໃຫ່ຍ, ແລະ
ໃບໜ້າຂອງເຈົ້າຈະປົກຄຸມດ້ວຍຄວາມອັບອາຍ, ແລະ
ພຣະອົງຈະປະຕິເສດທຸກໆວຽກງານທີ່ອີງໃສ່ຄວາມບໍ່ຊອບທຳ.
7. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າຜູ້ມີບາບ, ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ກາງມະຫາສະໝຸດ ແລະ
ເທິງແຜ່ນດິນແຫ້ງ, ຜູ້ທີ່ຄວາມຊົງຈຳຂອງພວກເຂົາຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ເຈົ້າ.
8. ວິບັດແກ່ເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ເງິນ ແລະ ຄຳ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ຊອບທຳ ແລະ
ກ່າວວ່າ: “ພວກເຮົາໄດ້ກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີດ້ວຍຊັບສົມບັດ ແລະ
ມີຊັບສິນ; ແລະ ໄດ້ມາທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາປາດຖະໜາ.”
9. ແລະ ບັດນີ້ ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດຕາມທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຕັ້ງໃຈໄວ້:
ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ເກັບເງິນໄວ້, ແລະ
ຊາວນາຫຼາຍຄົນຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພວກເຮົາ. ແລະ
ຄັງເຂົ້າຂອງພວກເຮົາກໍເຕັມລົ້ນຄືກັບນໍ້າ,
10. ແມ່ນແລ້ວ ແລະ ຄືກັບນໍ້າ ຄຳຕົວະຂອງເຈົ້າຈະໄຫຼອອກໄປ;
ເພາະວ່າຄວາມຮັ່ງມີຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ມີຢູ່,
ແຕ່ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາຈາກເຈົ້າ;
ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ມາທັງໝົດດ້ວຍຄວາມບໍ່ຊອບທຳ, ແລະ
ເຈົ້າຈະຖືກມອບໃຫ້ກັບຄຳສາບແຊ່ງອັນໃຫຍ່ຫຼວງ.

ບົດທີ 98

1. ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສາບານຕໍ່ທ່ານທັງຜູ້ມີປັນຍາ ແລະ
ຜູ້ໂງ່ຈ້າວ່າ,
ເພາະວ່າທ່ານຈະມີປະສົບການຫຼາຍຢ່າງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
2. ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍຈະໃສ່ເຄື່ອງປະດັບຫຼາຍກວ່າຜູ້ຍິງ,
ແລະເສື້ອຜ້າສີສັນຫຼາຍກວ່າຍິງບໍລິສຸດ: ໃນລາຊະວົງ,
ໃນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະອຳນາດ, ແລະໃນເງິນ, ໃນຄຳ, ແລະສີມ່ວງ,
ແລະໃນຄວາມງົດງາມ, ແລະໃນອາຫານ,
ພວກເຂົາຈະຖືກຖອກລົງຄືກັບນໍ້າ.
3. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະຂາດຄຳສອນ ແລະ ປັນຍາ, ແລະ
ພວກເຂົາຈະພິນາດໄປພ້ອມກັບຊັບສິນຂອງພວກເຂົາ; ແລະ
ດ້ວຍລັດສະໝີພາບ ແລະ ຄວາມງົດງາມທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ໃນຄວາມອັບອາຍ ແລະ ການຖືກຂ້າ ແລະ
ໃນຄວາມທຸກຍາກຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ,
ວິນຍານຂອງພວກເຂົາຈະຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນເຕົາໄຟ.
4. ພວກເຈົ້າຄົນບາບເອີຍ, ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄຳສາບານແກ່ພວກເຈົ້າວ່າ,
ພູເຂົາບໍ່ໄດ້ກາຍເປັນທາດ, ແລະ
ເນີນພູບໍ່ໄດ້ກາຍເປັນແມ່ບ້ານຂອງຜູ້ຍິງ,
ບາບກໍ່ບໍ່ໄດ້ຖືກສົ່ງມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແຕ່ມະນຸດໄດ້ສ້າງມັນຂຶ້ນມາເອງ, ແລະ
ຜູ້ທີ່ເຮັດມັນຈະຖືກສາບແຊ່ງຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ.
5. ແລະ ຜູ້ຍິງບໍ່ໄດ້ເປັນໝັນ, ແຕ່ຍ້ອນການກະທຳຂອງມືຕົນເອງ,
ນາງຈຶ່ງຕາຍໂດຍບໍ່ມີລູກ.
6. ເຮົາໄດ້ສາບານຕໍ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ພວກຄົນບາບທັງຫຼາຍ,
ໂດຍອ້າງເຖິງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດອົງຍິ່ງໃຫຍ່ວ່າ,
ການກະທຳຊົ່ວຮ້າຍທັງໝົດຂອງເຈົ້າຈະຖືກເປີດເຜີຍໃນສະຫວັນ, ແລະ
ບໍ່ມີການກະທຳທີ່ໂຫດຮ້າຍໃດໆຂອງເຈົ້າຖືກປົກປິດ ແລະ ເຊື່ອງໄວ້.
7. ແລະ ຢ່າຄິດໃນວິນຍານຂອງເຈົ້າ ຫຼື ເວົ້າໃນໃຈຂອງເຈົ້າວ່າເຈົ້າບໍ່ຮູ້
ແລະ
ວ່າເຈົ້າບໍ່ເຫັນວ່າທຸກໆບາບຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນສະຫວັນຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ສູງສຸດທຸກໆມື້.
8.
ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າທີ່ພວກເຈົ້າກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງນັ້ນຖືກບັນທຶກໄວ້ທຸກໆມື້ຈົນຮອດມື້ແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພວກເຈົ້າ.
9. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ຄົນໂງ່ເອີຍ, ເພາະຄວາມໂງ່ຂອງເຈົ້າເອງ,
ເຈົ້າຈະພິນາດໄປ, ແລະ ເຈົ້າຈະລ່ວງລະເມີດຕໍ່ຄົນມີປັນຍາ,
ດັ່ງນັ້ນຄວາມສຸກຈະບໍ່ມີແກ່ເຈົ້າ.
10. ແລະ ບັດນີ້,
ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າພວກເຈົ້າພ້ອມແລ້ວສຳລັບວັນແຫ່ງຄວາມພິນາດ:
ດັ່ງນັ້ນຢ່າຫວັງວ່າຈະມີຊີວິດຢູ່, ພວກເຈົ້າຄົນບາບ,

ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະຈາກໄປແລະຕາຍ; ເພາະພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຄ່າໄຖ່;
ເພາະພວກເຈົ້າພ້ອມແລ້ວສຳລັບວັນແຫ່ງການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ສຳລັບວັນແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ແລະ
ຄວາມອັບອາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງສຳລັບວິນຍານຂອງພວກເຈົ້າ.
11. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າຜູ້ທີ່ມີໃຈແຂງກະດ້າງ, ຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວ ແລະ
ກິນເລືອດ: ພວກເຈົ້າມີສິ່ງທີ່ດີທີ່ຈະກິນ ແລະ ດື່ມ ແລະ
ເພື່ອໃຫ້ອີ່ມມາຈາກໃສ?
ຈາກສິ່ງດີໆທັງໝົດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງສູງສຸດໄດ້ຊົງປະທານໄວ້ຢ່າງ
ອຸດົມສົມບູນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ;
ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມສະຫງົບສຸກ.
12. ວິບັດແກ່ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຮັກການກະທຳທີ່ບໍ່ຊອບທຳ:
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຫວັງໃຫ້ຕົນເອງໂຊກດີ?
ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າເຈົ້າຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງຄົນຊອບທຳ,
ແລະພວກເຂົາຈະຕັດຄໍຂອງເຈົ້າແລະຂ້າເຈົ້າ,
ແລະບໍ່ມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ເຈົ້າ.
13.
ວິບັດແກ່ເຈົ້າຜູ້ທີ່ປິຕິຍິນດີໃນຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງຄົນຊອບທຳ;
ເພາະວ່າຈະບໍ່ມີຫລຸມຝັງສົບໃດໆຖືກຂຸດໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ.
14. ວິບັດແກ່ເຈົ້າຜູ້ທີ່ເບິ່ງຂ້າມຄຳເວົ້າຂອງຄົນຊອບທຳ;
ເພາະເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມຫວັງໃນຊີວິດ.
15. ວິບັດແກ່ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຂຽນຄຳຕົວະ ແລະ ຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ;
ເພາະວ່າພວກເຂົາຂຽນຄຳຕົວະຂອງພວກເຂົາລົງເພື່ອວ່າມະນຸດຈະໄດ້ຍິ
ນພວກເຂົາ ແລະ
ປະຕິບັດຕໍ່ເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຂົາຢ່າງບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ.
16. ດັ່ງນັ້ນ,
ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີຄວາມສະຫງົບສຸກນອກຈາກຈະຕາຍຢ່າງກະທັນຫັນ.

ບົດທີ 99

1. ວິບັດແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍຜູ້ທີ່ເຮັດການບໍ່ເຊື່ອຖືພຣະເຈົ້າ,
ແລະອວດອ້າງໃນການຕົວະແລະຍົກຍ້ອງພວກເຂົາ: ເຈົ້າຈະພິນາດ,
ແລະຊີວິດທີ່ມີຄວາມສຸກຈະບໍ່ມີແກ່ເຈົ້າ.
2. ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ບິດເບືອນຄຳເວົ້າແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ແລະ
ລະເມີດກົດໝາຍນິລັນດອນ, ແລະ
ປ່ຽນຕົນເອງໃຫ້ກາຍເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍເປັນຄົນບາບ:
ພວກເຂົາຈະຖືກຢຽບຍ່ຳລົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
3. ໃນສະໄໝນັ້ນ, ພວກທ່ານຜູ້ຊອບທຳເອີຍ,
ຈົ່ງຕຽມຕົວເພື່ອຍົກຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານຂຶ້ນເປັນທີ່ລະນຶກ,
ແລະວາງໄວ້ເປັນປະຈັກພະຍານຕໍ່ໜ້າທູດສະຫວັນ,
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະວາງບາບຂອງຄົນບາບໄວ້ເປັນທີ່ລະນຶກຕໍ່ໜ້າອົງຜູ້
ສູງສຸດ.
4. ໃນ ວັນ ເຫລົ່າ ນັ້ນ ປະຊາຊາດ ຈະ ຖືກ ປຸກລະດົມ
ແລະ ຄອບຄົວ ຂອງ ປະຊາຊາດ ຈະ ລຸກ ຂຶ້ນ ໃນ ວັນ
ແຫ່ງ ການ ພິນາດ.
5. ແລະ ໃນສະໄໝນັ້ນ ຄົນທຸກຍາກຈະອອກໄປ ແລະ
ພາລູກຫຼານຂອງຄົນໄປ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າຈະປະຖິ້ມລູກຫຼານຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າລູກຫຼານຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຕາຍຍ້ອນລູກຫຼານຂອງເຂົາເຈົ້າ:
ແມ່ນແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າຈະປະຖິ້ມລູກຫຼານຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ຍັງອ່ອນນົມຢູ່,
ແລະ ບໍ່ກັບຄືນມາຫາລູກຫຼານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ຈະບໍ່ມີຄວາມສົງສານຕໍ່ຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັກ.
6. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສາບານຕໍ່ທ່ານອີກວ່າ, ພວກທ່ານຜູ້ບາບທັງຫຼາຍ,
ວ່າບາບໄດ້ຖືກກະກຽມໄວ້ສຳລັບມື້ແຫ່ງການນອງເລືອດທີ່ບໍ່ຢຸດຢັ້ງ.
7. ແລະ ຜູ້ທີ່ນະມັດສະການຫີນ, ແລະ
ຮູບປັ້ນຫລຸມຝັງສົບທີ່ເຮັດດ້ວຍຄຳ, ເງິນ, ໄມ້, ຫີນ, ແລະ ດິນເຜົາ,
ແລະ ຜູ້ທີ່ນະມັດສະການວິນຍານທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດ, ຜີປີສາດ, ແລະ
ຮູບເຄົາລົບທຸກຊະນິດທີ່ບໍ່ເປັນໄປຕາມຄວາມຮູ້,
ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພວກເຂົາເລີຍ.
8. ແລະ
ພວກເຂົາຈະກາຍເປັນຄົນບໍ່ມີພຣະເຈົ້າຍ້ອນຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງໃຈຂອງພ
ວກເຂົາ, ແລະ
ຕາຂອງພວກເຂົາຈະບອດໄປຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວຂອງໃຈຂອງພວກເຂົາ,
ແລະ ຍ້ອນນິມິດໃນຄວາມຝັນຂອງພວກເຂົາ.
9. ຜ່ານສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຂົາຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ ແລະ
ຢ້ານກົວ;
ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ເຮັດວຽກທັງໝົດຂອງພວກເຂົາດ້ວຍການຕົວ
ະ, ແລະ ຈະໄດ້ນະມັດສະການຫີນ: ດັ່ງນັ້ນ,
ພວກເຂົາຈະພິນາດໄປໃນທັນທີ.
10. ແຕ່ໃນສະໄໝນັ້ນ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຍອມຮັບຖ້ອຍຄຳແຫ່ງປັນຍາ
ແລະ ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນຈະເປັນສຸກ ແລະ
ປະຕິບັດຕາມເສັ້ນທາງຂອງພຣະຜູ້ສູງສຸດ ແລະ
ເດີນຕາມເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງ ແລະ
ຢ່າກາຍເປັນຄົນບໍ່ມີພຣະເຈົ້າກັບຄົນທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ
ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະລອດພົ້ນ.
11. ວິບັດແກ່ເຈົ້າຜູ້ທີ່ແຜ່ຄວາມຊົ່ວໃຫ້ເພື່ອນບ້ານ;
ເພາະວ່າເຈົ້າຈະຖືກຂ້າໃນນະລົກ.
12. ວິບັດແກ່ເຈົ້າຜູ້ທີ່ໃຊ້ມາດຕະການທີ່ຫຼອກລວງ ແລະ ບໍ່ຈິງ, ແລະ
ຜູ້ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຂົມຂື່ນໃນໂລກ;
ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະຖືກເຜົາຜານຢ່າງສິ້ນເຊີງ.
13.
ວິບັດແກ່ເຈົ້າຜູ້ທີ່ສ້າງເຮືອນຂອງເຈົ້າດ້ວຍການອອກແຮງງານອັນໜັກ
ໜ່ວງຂອງຄົນອື່ນ,
ແລະວັດສະດຸກໍ່ສ້າງທັງໝົດຂອງພວກເຂົາແມ່ນດິນຈີ່ແລະຫີນແຫ່ງບາ
ບ; ເຮົາບອກເຈົ້າວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ມີສັນຕິສຸກ.

14. ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດມາດຕະການ ແລະ
ມໍລະດົກນິລັນດອນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າຕິດຕາມຮູບເຄົາລົບ;
ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ມີເວລາພັກຜ່ອນ.
15. ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມອະທຳ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ,
ແລະ ຂ້າເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ
ຈົນກວ່າຈະເຖິງວັນແຫ່ງການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່.
16. ເພາະພຣະອົງຈະໂຍນລັດສະໝີພາບຂອງເຈົ້າລົງ, ແລະ
ນຳຄວາມທຸກທໍລະມານມາສູ່ໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ຈະປຸກຄວາມໂກດຮ້າຍອັນຮຸນແຮງຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ທຳລາຍເຈົ້າທຸກຄົນດ້ວຍດາບ; ແລະ ຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ
ຊອບທຳທັງໝົດຈະລະນຶກເຖິງບາບຂອງເຈົ້າ.

ບົດທີ 100

1. ແລະໃນສະໄໝນັ້ນ
ພໍ່ພ້ອມກັບລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກໂຈມຕີໃນສະຖານທີ່ດຽວ,
ແລະອ້າຍນ້ອງຈະລົ້ມຕາຍກັນເອງ,
ຈົນກວ່າສາຍນ້ຳຈະໄຫຼອອກມາດ້ວຍເລືອດຂອງເຂົາເຈົ້າ.
2. ເພາະວ່າຜູ້ຊາຍຈະບໍ່ຫົດມືຂອງຕົນຈາກການຂ້າລູກຊາຍຂອງຕົນ
ແລະ ລູກຫລານຂອງລູກຊາຍຂອງຕົນ, ແລະ
ຄົນບາບຈະບໍ່ຫົດມືຂອງຕົນຈາກອ້າຍນ້ອງທີ່ມີກຽດຂອງຕົນ:
ຕັ້ງແຕ່ຮຸ່ງເຊົ້າຈົນເຖິງຕາເວັນຕົກດິນ ພວກເຂົາຈະຂ້າກັນເອງ.
3. ແລະມ້າຈະຍ່າງຂຶ້ນໄປຫາໜ້າເອິກດ້ວຍເລືອດຂອງຄົນບາບ,
ແລະລົດມ້າຈະຖືກຈົມລົງສູ່ຄວາມສູງຂອງມັນ.
4. ໃນສະໄໝນັ້ນ ບັນດາທູດສະຫວັນຈະລົງມາສູ່ສະຖານທີ່ລັບໆ ແລະ
ຈະເຕົ້າໂຮມບັນດາຜູ້ທີ່ນຳເອົາບາບມາລວມກັນຢູ່ບ່ອນດຽວ ແລະ
ພຣະຜູ້ສູງສຸດຈະສະເດັດຂຶ້ນໃນວັນພິພາກສານັ້ນ
ເພື່ອປະຕິບັດການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນບັນດາຄົນບາບ.
5. ແລະ ພຣະອົງຈະແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກປ້ອງຈາກບັນດາທູດສະຫວັນບໍລິສຸດ
ເພື່ອປົກປ້ອງພວກເຂົາຄືກັບແກ້ວຕາ
ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະຢຸດຕິຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ບາບທັງໝົດ ແລະ
ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນຊອບທຳຈະນອນຫຼັບດົນນານ
ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ມີຫຍັງຕ້ອງຢ້ານກົວ.
6. ແລະ
ເມື່ອນັ້ນລູກຫລານຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະເຫັນຄົນມີປັນຍາຢູ່ໃນຄວາມປ
ອດໄພ, ແລະ ຈະເຂົ້າໃຈຖ້ອຍຄຳທັງໝົດຂອງໜັງສືເຫຼັ້ມນີ້, ແລະ
ຮັບຮູ້ວ່າຄວາມຮັ່ງມີຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດຊ່ວຍພວກເຂົາໄດ້,
ໃນການລົ້ມລ້າງບາບຂອງພວກເຂົາ.
7. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ຄົນບາບ,
ໃນມື້ແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານອັນຮ້າຍແຮງ,
ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຂົ່ມເຫັງຄົນຊອບທຳ ແລະ ເຜົາພວກເຂົາດ້ວຍໄຟ:
ເຈົ້າຈະຖືກຕອບແທນຕາມການກະທຳຂອງເຈົ້າ.
8. ວິບັດແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ຜູ້ທີ່ມີໃຈແຂງກະດ້າງ,
ຜູ້ທີ່ເຝົ້າລະວັງເພື່ອວາງແຜນຄວາມຊົ່ວ:
ດັ່ງນັ້ນຄວາມຢ້ານກົວຈະມາສູ່ເຈົ້າ, ແລະຈະບໍ່ມີໃຜຊ່ວຍເຈົ້າໄດ້.
9. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ເຈົ້າຜູ້ມີບາບທັງຫຼາຍ,
ເພາະຄຳເວົ້າຈາກປາກຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເພາະການກະທຳຂອງມືຂອງເຈົ້າ
ຊຶ່ງຄວາມບໍ່ມີພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ກະທຳ,
ເຈົ້າຈະເຜົາໄໝ້ດ້ວຍແປວໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ຮ້າຍແຮງກວ່າໄຟ.
10. ແລະ ບັດນີ້, ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ
ພຣະອົງຈະສອບຖາມຈາກທູດສະຫວັນກ່ຽວກັບການກະທຳຂອງເຈົ້າໃ
ນສະຫວັນ, ຈາກດວງອາທິດ ແລະ ຈາກດວງຈັນ ແລະ ຈາກດວງດາວ
ກ່ຽວກັບບາບຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່າຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ພວກເຈົ້າຕັດສິນຄົນຊອບທຳ.
11. ແລະ ພຣະອົງຈະເອີ້ນທຸກໆເມກ, ໝອກ, ນ້ຳຄ້າງ ແລະ
ຝົນມາເປັນພະຍານຕໍ່ເຈົ້າ;
ເພາະວ່າພວກມັນທັງໝົດຈະຖືກກົດກັນໄວ້ຍ້ອນເຈົ້າຈາກການລົງມາຫ
າເຈົ້າ, ແລະ ພວກມັນຈະຕ້ອງລະນຶກເຖິງບາບຂອງເຈົ້າ.
12. ບັດນີ້ຈົ່ງມອບຂອງຂວັນໃຫ້ຝົນ
ເພື່ອວ່າມັນຈະບໍ່ຖືກກີດຂວາງບໍ່ໃຫ້ຕົກລົງມາໃສ່ເຈົ້າ, ແລະ
ນ້ຳຄ້າງຈະບໍ່ຖືກກີດຂວາງເມື່ອມັນໄດ້ຮັບຄຳ ແລະ ເງິນຈາກເຈົ້າ
ເພື່ອມັນຈະຕົກລົງມາ.
13. ເມື່ອນ້ຳຄ້າງແຂງແລະຫິມະພ້ອມກັບຄວາມໜາວເຢັນຂອງມັນ,
ແລະພະຍຸຫິມະທັງໝົດພ້ອມກັບໄພພິບັດທັງໝົດຂອງມັນຕົກໃສ່ພວ
ກເຈົ້າ, ໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກມັນໄດ້.

ບົດທີ 101

1. ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງທ້ອງຟ້າ, ພວກລູກຫລານຂອງສະຫວັນ,
ແລະທຸກວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ສູງສຸດ, ແລະຈົ່ງຢຳເກງພຣະອົງ
ແລະຢ່າກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ.
2. ຖ້າພຣະອົງປິດປ່ອງຢ້ຽມສະຫວັນ ແລະ ກົດກັນຝົນ ແລະ
ນ້ຳຄ້າງບໍ່ໃຫ້ຕົກລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ ເພາະພວກເຈົ້າ,
ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດ?
3. ແລະ
ຖ້າພຣະອົງສົ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງມາສູ່ທ່ານຍ້ອນການກະທຳຂອ
ງທ່ານ, ພວກທ່ານຈະບໍ່ສາມາດອ້ອນວອນພຣະອົງໄດ້;
ເພາະທ່ານໄດ້ເວົ້າຄຳເວົ້າທີ່ຈອງຫອງ ແລະ
ອວດດີຕໍ່ຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງ: ດັ່ງນັ້ນ
ພວກທ່ານຈະບໍ່ມີສັນຕິສຸກ.

4. ພວກທ່ານບໍ່ເຫັນພວກນັກເດີນເຮືອ,
ວ່າເຮືອຂອງພວກເຂົາຖືກຄື້ນຟອງພັດໄປມາ,
ແລະຖືກລົມພັດສະເທືອນ, ແລະຕົກຢູ່ໃນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຢ່າງໜັກບໍ?
5. ແລະ
ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຢ້ານກົວເພາະວ່າຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າທັງໝົດຂອງ
ພວກເຂົາໄດ້ໄປໃນທະເລນຳພວກເຂົາ, ແລະ
ພວກເຂົາມີຄວາມຄິດຊົ່ວໃນໃຈວ່າທະເລຈະກືນກິນພວກເຂົາ ແລະ
ພວກເຂົາຈະຕາຍຢູ່ໃນນັ້ນ.
6. ທະເລທັງໝົດ ແລະ ນ້ຳທັງໝົດຂອງມັນ, ແລະ
ການເຄື່ອນໄຫວທັງໝົດຂອງມັນ,
ບໍ່ແມ່ນວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ສູງສຸດບໍ, ແລະ
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກຳນົດຂອບເຂດໃຫ້ແກ່ການກະທຳຂອງມັນ, ແລະ
ກັກຂັງມັນໄວ້ທົ່ວຄ້ອຍດິນຊາຍບໍ?
7. ແລະ ເມື່ອພຣະອົງຊົງຕິຕຽນ ມັນກໍຢ້ານກົວ ແລະ ຫ່ຽວແຫ້ງໄປ
ປາທັງໝົດຂອງມັນ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນກໍຕາຍໝົດ
ແຕ່ພວກຄົນບາບທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກເອີຍ ຢ່າຢ້ານກົວພຣະອົງ.
8. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນບໍ? ຜູ້ໃດໄດ້ປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ
ສະຕິປັນຍາໃຫ້ແກ່ທຸກສິ່ງທີ່ເຄື່ອນທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ
ໃນທະເລ.
9. ພວກນັກເດີນເຮືອບໍ່ຢ້ານທະເລບໍ?
ແຕ່ຄົນບາບບໍ່ຢ້ານພຣະຜູ້ສູງສຸດ.

ບົດທີ 102

1. ໃນສະໄໝທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳໄຟອັນຮ້າຍແຮງມາສູ່ພວກເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າຈະໜີໄປໃສ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະພົບຄວາມລອດພົ້ນຢູ່ໃສ?
ແລະ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ສົ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະອົງອອກມາຕໍ່ຕ້ານພວກເຈົ້າ,
ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຢ້ານກົວບໍ?
2. ແລະ ຜູ້ມີອິດທິພົນທັງປວງຈະຕົກໃຈຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ
ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຈະຕົກໃຈ ແລະ ສັ່ນສະເທືອນ ແລະ ຕົກໃຈ.
3. ແລະທູດສະຫວັນທັງປວງຈະປະຕິບັດຄຳສັ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ,
ແລະຈະຊອກຫາທີ່ຈະລີ້ຊ່ອນຕົນເອງຈາກທີ່ປະທັບຂອງລັດສະໝີພາບ
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ແລະລູກຫລານຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະສັ່ນສະເທືອນແລະສັ່ນສະເທືອນ;
ແລະພວກເຈົ້າຄົນບາບຈະຖືກສາບແຊ່ງຕະຫຼອດໄປ,
ແລະພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມສະຫງົບສຸກ.
4. ຢ່າຢ້ານກົວຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ຊອບທຳ, ແລະ
ຈົ່ງມີຄວາມຫວັງແກ່ຜູ້ທີ່ຕາຍໄປໃນຄວາມຊອບທຳ.
5.
ແລະຢ່າໂສກເສົ້າຖ້າຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າລົງສູ່ນະລົກໄດ້ລົງສູ່ຄວາມໂສກ
ເສົ້າ,
ແລະວ່າໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນໄປຕາມຄວາມດີຂອ
ງເຈົ້າ, ແຕ່ຈົ່ງລໍຖ້າມື້ແຫ່ງການພິພາກສາຄົນບາບ,
ແລະມື້ແຫ່ງການສາບແຊ່ງແລະການລົງໂທດ.
6. ແລະ ເມື່ອພວກເຈົ້າຕາຍໄປ ພວກຄົນບາບກໍເວົ້າໃສ່ພວກເຈົ້າວ່າ: "
ພວກເຮົາຕາຍໄປແນວໃດ ຄົນຊອບທຳກໍຕາຍໄປຢ່າງນັ້ນ, ແລະ
ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຍັງຈາກການກະທຳຂອງເຂົາເຈົ້າ?"
7. ຈົ່ງເບິ່ງ, ແມ່ນແຕ່ພວກເຮົາ, ພວກເຂົາກໍຕາຍໃນຄວາມໂສກເສົ້າ
ແລະ ຄວາມມືດ, ແລະ ພວກເຂົາມີຫຍັງຫຼາຍກວ່າພວກເຮົາ?
ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປພວກເຮົາກໍເທົ່າທຽມກັນ.
8. ແລະ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຫຍັງ ແລະ
ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຫຍັງຕະຫຼອດໄປ? ຈົ່ງເບິ່ງ,
ພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ, ແລະ
ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປພວກເຂົາຈະບໍ່ເຫັນແສງສະຫວ່າງອີກຕໍ່ໄປ.
9. ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ, ພວກຄົນບາບເອີຍ,
ພວກເຈົ້າພໍໃຈທີ່ຈະກິນແລະດື່ມ, ປຸ້ນແລະເຮັດບາບ,
ປອກເສື້ອຜ້າຂອງຄົນ, ແລະ ໄດ້ມາເຊິ່ງຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ເຫັນມື້ທີ່ດີ.
10.
ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄົນຊອບທຳແລ້ວບໍ່ວ່າຈຸດຈົບຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຕົກແນວໃດ,
ຈົນບໍ່ພົບຄວາມຮຸນແຮງໃດໆໃນເຂົາເຈົ້າຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າຈະຕາຍ?
11. "ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາກໍ່ຕາຍໄປ ແລະ
ກາຍເປັນຄືກັບວ່າພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ, ແລະ
ວິນຍານຂອງພວກເຂົາກໍ່ລົງສູ່ນະລົກໃນຄວາມທຸກທໍລະມານ."

ບົດທີ 103

1. ບັດນີ້, ດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສາບານຕໍ່ທ່ານຜູ້ຊອບທຳ,
ໂດຍລັດສະໝີພາບຂອງພຣະຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່, ຜູ້ມີກຽດຕິຍົດ ແລະ
ມີລິດເດດໃນອຳນາດ, ແລະ ໂດຍຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ,
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສາບານຕໍ່ທ່ານວ່າ:
2. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຄວາມລຶກລັບ, ແລະ ໄດ້ອ່ານແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນ, ແລະ
ໄດ້ເຫັນໜັງສືສັກສິດ, ແລະ ໄດ້ພົບສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ ແລະ
ຈາລຶກກ່ຽວກັບພວກມັນ:
3. ວ່າຄວາມດີ, ຄວາມສຸກ ແລະ
ລັດສະໝີພາບທັງໝົດໄດ້ຖືກກະກຽມໄວ້ສຳລັບພວກເຂົາ, ແລະ
ຂຽນລົງໄວ້ສຳລັບວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ເສຍຊີວິດໄປໃນຄວາມຊອບທຳ,
ແລະ
ວ່າຄວາມດີຫຼາຍຢ່າງຈະຖືກມອບໃຫ້ເຈົ້າເພື່ອເປັນການຕອບແທນສຳລັ
ບວຽກງານຂອງເຈົ້າ, ແລະ
ວ່າສ່ວນແບ່ງຂອງເຈົ້າແມ່ນເກີນສ່ວນແບ່ງຂອງຄົນເປັນຢ່າງຫລວງຫລ
າຍ.
4.
ແລະວິນຍານຂອງເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ຕາຍໄປໃນຄວາມຊອບທຳຈະມີຊີວິດຢູ່ແລະ

ປິຕິຍິນດີ, ແລະວິນຍານຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ, ແລະຄວາມຊົງຈຳຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ຫາຍໄປຈາກຕໍ່ໜ້າພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໄປສູ່ທຸກລຸ້ນຄົນຂອງໂລກ: ດັ່ງນັ້ນຢ່າຢ້ານກົວການກະທຳຂອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.

5. ວິບັດແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ, ເຈົ້າທັງຫຼາຍຜູ້ມີບາບ, ເມື່ອເຈົ້າຕາຍໄປແລ້ວ, ຖ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍຕາຍໄປໃນບາບອັນອຸດົມສົມບູນຂອງເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ຄືກັບເຈົ້າເວົ້າວ່າ, 'ຜູ້ມີບາບກໍເປັນສຸກ: ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນວັນເວລາທັງໝົດຂອງພວກເຂົາແລ້ວ.'

6. ແລະວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເສຍຊີວິດໄປໃນຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີ, ແລະບໍ່ເຄີຍເຫັນຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ຫຼື ການຄາດຕະກຳໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ; ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ເສຍຊີວິດໄປໃນກຽດຕິຍົດ, ແລະບໍ່ມີການພິພາກສາລົງໂທດເຂົາເຈົ້າໃນຊ່ວງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

7. ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາຈະຖືກເຮັດໃຫ້ລົງໄປໃນນະລົກ, ແລະພວກເຂົາຈະທຸກທໍລະມານໃນຄວາມທຸກທໍລະມານອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງພວກເຂົາ.

8. ແລະ ເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດ ແລະ ໂສ້ ແລະ ແປວໄຟທີ່ລຸກໄໝ້ ບ່ອນທີ່ວິນຍານຂອງເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປ; ແລະ ການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະເກີດຂຶ້ນສຳລັບທຸກລຸ້ນຄົນຂອງໂລກ. ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ເພາະວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ມີສັນຕິສຸກ.

9. ຢ່າກ່າວກ່ຽວກັບຄົນຊອບທຳ ແລະ ຄົນດີທີ່ມີຊີວິດຢູ່ວ່າ: " ໃນວັນເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດວຽກໜັກ ແລະ ປະສົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທຸກຢ່າງ, ແລະ ໄດ້ພົບກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຫຼາຍຢ່າງ ແລະ ຖືກທຳລາຍ, ແລະ ກາຍເປັນຄົນໜ້ອຍລົງ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາກໍ່ນ້ອຍລົງ."

10. ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ຖືກທຳລາຍ ແລະ ບໍ່ມີໃຜຊ່ວຍພວກເຮົາໄດ້ ແມ່ນແຕ່ດ້ວຍຄຳເວົ້າ: ພວກເຮົາໄດ້ຖືກທໍລະມານ ແລະ ຖືກທຳລາຍ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຫວັງທີ່ຈະເຫັນຊີວິດຈາກມື້ໜຶ່ງຫາອີກມື້ໜຶ່ງ.

11. ພວກເຮົາຫວັງວ່າຈະເປັນຫົວ ແລະ ໄດ້ກາຍເປັນຫາງ: ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດວຽກໜັກ ແລະ ບໍ່ພໍໃຈໃນວຽກງານຂອງພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ກາຍເປັນອາຫານຂອງຄົນບາບ ແລະ ຄົນບໍ່ຊອບທຳ, ແລະ ພວກເຂົາເອົາແອກຂອງພວກເຂົາວາງໄວ້ເທິງພວກເຮົາຢ່າງໜັກ.

12. ພວກເຂົາມີອຳນາດເໜືອພວກເຮົາຜູ້ທີ່ກຽດຊັງພວກເຮົາ ແລະ ຕີພວກເຮົາ; ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ກົ້ມຄໍລົງຕໍ່ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສົງສານພວກເຮົາ.

13. ພວກເຮົາປາດຖະໜາທີ່ຈະໜີຈາກພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຫຼົບໜີ ແລະ ໄດ້ພັກຜ່ອນ, ແຕ່ບໍ່ພົບບ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະໜີໄປ ແລະ ປອດໄພຈາກພວກເຂົາ.

14. ແລະ ພວກເຂົາຖືກຈົ່ມວ່າຕໍ່ຜູ້ປົກຄອງໃນຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຂົາຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ຜູ້ທີ່ກືນກິນພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ບໍ່ຍອມຟັງສຽງຂອງພວກເຮົາ.

15. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ປຸ້ນຈີ້ພວກເຮົາ ແລະ ກືນກິນພວກເຮົາ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີໜ້ອຍລົງ; ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປົດບັງການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເອົາແອກຂອງຜູ້ທີ່ກືນກິນພວກເຮົາ ແລະ ກະຈັດກະຈາຍພວກເຮົາ ແລະ ຂ້າພວກເຮົາໄປຈາກພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປົດບັງການຄາດຕະກຳຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບໍ່ຈື່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຍົກມືຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານພວກເຮົາ.

ບົດທີ 104

1. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສາບານຕໍ່ທ່ານວ່າ, ໃນສະຫວັນບັນດາທູດສະຫວັນຈະລະນຶກເຖິງທ່ານເປັນຢ່າງດີຕໍ່ໜ້າລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່: ແລະຊື່ຂອງທ່ານຈະຖືກຂຽນໄວ້ຕໍ່ໜ້າລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່.

2. ຈົ່ງມີຄວາມຫວັງ; ເພາະວ່າກ່ອນໜ້ານີ້ພວກເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍຍ້ອນຄວາມເຈັບປ່ວຍແລະຄວາມທຸກທໍລະມານ; ແຕ່ບັດນີ້ພວກເຈົ້າຈະສ່ອງແສງຄືກັບແສງສະຫວ່າງຂອງສະຫວັນ, ພວກເຈົ້າຈະສ່ອງແສງແລະພວກເຈົ້າຈະຖືກເຫັນ, ແລະປະຕູສະຫວັນຈະຖືກເປີດໃຫ້ພວກເຈົ້າ.

3. ແລະ ໃນສຽງຮ້ອງຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງຮ້ອງຫາການພິພາກສາ, ແລະ ມັນຈະປາກົດແກ່ເຈົ້າ; ເພາະວ່າຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດຂອງເຈົ້າຈະຖືກລົງໂທດຕໍ່ຜູ້ປົກຄອງ, ແລະ ຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ຊ່ວຍຜູ້ທີ່ປຸ້ນຈີ້ເຈົ້າ.

4. ຈົ່ງມີຄວາມຫວັງ, ແລະຢ່າປະຖິ້ມຄວາມຫວັງຂອງເຈົ້າ ເພາະເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກຢ່າງຍິ່ງເໝືອນດັ່ງທູດສະຫວັນ.

5. ພວກເຈົ້າຈະມີພັນທະທີ່ຕ້ອງເຮັດຫຍັງ? ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລີ້ຊ່ອນຢູ່ໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກພົບເຫັນວ່າເປັນຄົນບາບ, ແລະ ການພິພາກສານິລັນດອນຈະຢູ່ໄກຈາກພວກເຈົ້າໄປທຸກລຸ້ນຄົນຂອງໂລກ.

6. ແລະ ບັດນີ້ຢ່າຢ້ານກົວ, ພວກທ່ານຜູ້ຊອບທຳ, ເມື່ອພວກເຈົ້າເຫັນຄົນບາບເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ແລະ ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າ: ຢ່າເປັນເພື່ອນກັບເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ຈົ່ງຢູ່ຫ່າງຈາກຄວາມຮຸນແຮງຂອງເຂົາເຈົ້າ; ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນເພື່ອນຂອງກອງທັບສະຫວັນ.

7. ແລະ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຈົ້າຜູ້ເປັນຄົນບາບເວົ້າວ່າ: " ບາບທັງໝົດຂອງພວກເຮົາຈະບໍ່ຖືກຄົ້ນຫາ ແລະ ຖືກຂຽນລົງ," ແຕ່ພວກເຂົາຍັງຈະຂຽນບາບທັງໝົດຂອງເຈົ້າລົງທຸກໆມື້.

8. ແລະ ບັດນີ້ເຮົາສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມມືດ, ທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ, ເຫັນບາບທັງໝົດຂອງເຈົ້າ.
9. ຢ່າເປັນຄົນທີ່ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າໃນໃຈຂອງເຈົ້າ, ແລະຢ່າຕົວະ ແລະຢ່າປ່ຽນແປງຄຳເວົ້າທີ່ຊື່ສັດ, ຢ່າກ່າວຫາວ່າຕົວະຄຳເວົ້າຂອງພຣະຜູ້ບໍລິສຸດອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະຢ່າຄຳນຶງເຖິງຮູບເຄົາລົບຂອງເຈົ້າ; ເພາະວ່າການຕົວະທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ແລະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືທັງໝົດຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມາຈາກຄວາມຊອບທຳ ແຕ່ມາຈາກບາບອັນໃຫຍ່ຫຼວງ.
10. ແລະ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເຖິງຄວາມລຶກລັບນີ້, ວ່າຄົນບາບຈະປ່ຽນແປງ ແລະ ບິດເບືອນຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄວາມຊອບທຳໃນຫຼາຍວິທີ, ແລະ ຈະເວົ້າຖ້ອຍຄຳທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຕົວະ, ແລະ ປະດິດສ້າງກົນອຸບາຍທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງ, ແລະ ຂຽນປຶ້ມກ່ຽວກັບຖ້ອຍຄຳຂອງພວກເຂົາ.
11. ແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາຂຽນຄຳເວົ້າທັງໝົດຂອງເຮົາລົງໃນພາສາຂອງພວກເຂົາຕາມຄວາມຈິງ, ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຫຼຸດຄຸນຄ່າຈາກຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ ແຕ່ຂຽນມັນລົງດ້ວຍຄວາມຈິງທັງໝົດ - ທັງໝົດທີ່ເຮົາໄດ້ເປັນພະຍານຄັ້ງທຳອິດກ່ຽວກັບພວກເຂົາ.
12. ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຄວາມລຶກລັບອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ວ່າປຶ້ມຈະຖືກມອບໃຫ້ຄົນຊອບທຳ ແລະ ຄົນມີປັນຍາ ເພື່ອກາຍເປັນສາເຫດຂອງຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມຊອບທຳ ແລະ ປັນຍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່.
13. ແລະ ປຶ້ມເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກມອບໃຫ້ພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະເຊື່ອໃນປຶ້ມເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ປິຕິຍິນດີກັບປຶ້ມເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຄົນຊອບທຳທັງໝົດທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກປຶ້ມເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນ.

ບົດທີ 105

1. ໃນ ສະໄໝ ນັ້ນ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ໄດ້ ສັ່ງ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເອີ້ນ ມາ ເປັນ ພະຍານ ຕໍ່ ລູກ ຫຼານ ຂອງ ໂລກ ກ່ຽວ ກັບ ປັນຍາ ຂອງ ພວກ ເຂົາ: ຈົ່ງ ສະແດງ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເຫັນ; ເພາະ ພວກ ເຈົ້າ ເປັນ ຜູ້ ນຳ ທາງ ຂອງ ພວກ ເຂົາ, ແລະ ເປັນ ຜົນ ຕອບ ແທນ ທົ່ວ ໂລກ.
2. ເພາະເຮົາ ແລະ ລູກຊາຍຂອງເຮົາຈະຢູ່ກັບເຂົາຕະຫຼອດໄປໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳໃນຊີວິດຂອງເຂົາ; ແລະ ເຈົ້າຈະມີສັນຕິສຸກ: ຈົ່ງຊື່ນຊົມຍິນດີເຖີດ, ພວກລູກຫລານແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ. ອາແມນ.

ບົດທີ 106

1. ແລະ ຫຼັງຈາກສອງສາມມື້ ເມທູເຊລາ ລູກຊາຍຂອງຂ້ອຍໄດ້ເອົາເມຍໃຫ້ລາເມັກລູກຊາຍຂອງລາວ, ແລະ ນາງໄດ້ຖືພາກັບລາວ ແລະ ເກີດລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງ.
2. ແລະຮ່າງກາຍຂອງລາວຂາວຄືຫິມະ ແລະສີແດງຄືດອກກຸຫຼາບ, ແລະຜົມທີ່ຫົວ ແລະຜົມຍາວຂອງລາວຂາວຄືຂົນແກະ, ແລະດວງຕາຂອງລາວງາມ. ແລະເມື່ອລາວເປີດຕາ, ລາວໄດ້ສ່ອງແສງທົ່ວເຮືອນຄືກັບດວງອາທິດ, ແລະເຮືອນທັງໝົດກໍ່ສະຫວ່າງສະໄຫວຫຼາຍ.
3. ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນມືຂອງໝໍຕຳແຍ, ໄດ້ເປີດປາກ, ແລະ ສົນທະນາກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ.
4. ແລະ ລາເມັກ ພໍ່ຂອງລາວຢ້ານລາວ ແລະ ໄດ້ໜີໄປ, ແລະ ໄດ້ມາຫາ ເມທູເຊລາ ພໍ່ຂອງລາວ.
5. ແລະ ລາວໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ: 'ຂ້ອຍໄດ້ເກີດລູກຊາຍຄົນແປກໜ້າ, ແຕກຕ່າງຈາກມະນຸດ ແລະ ບໍ່ຄືກັບລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ; ແລະ ລັກສະນະຂອງລາວແຕກຕ່າງ ແລະ ລາວບໍ່ຄືກັບພວກເຮົາ, ແລະ ຕາຂອງລາວຄືກັບແສງຕາເວັນ, ແລະ ໃບໜ້າຂອງລາວມີລັດສະໝີພາບ.
6. ແລະ ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ລາວບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກຂ້າພະເຈົ້າ ແຕ່ມາຈາກທູດສະຫວັນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຢ້ານວ່າໃນສະໄໝຂອງລາວ ການອັດສະຈັນອາດຈະເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.
7. ແລະ ບັດນີ້, ພໍ່ຂອງພໍ່, ພໍ່ມາທີ່ນີ້ເພື່ອອ້ອນວອນ ແລະ ທູນຂໍພໍ່ໃຫ້ພໍ່ໄປຫາເອນົກ, ພໍ່ຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຮຽນຮູ້ຄວາມຈິງຈາກລາວ, ເພາະວ່າບ່ອນຢູ່ອາໄສຂອງລາວຢູ່ໃນບັນດາທູດສະຫວັນ.
8. ແລະ ເມື່ອເມທູເຊລາໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ, ລາວຈຶ່ງມາຫາຂ້ອຍຈົນເຖິງທີ່ສຸດແຜ່ນດິນໂລກ; ເພາະລາວໄດ້ຍິນວ່າຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ແລະລາວຮ້ອງອອກມາດັງໆ, ແລະຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງລາວ ແລະຂ້ອຍກໍ່ມາຫາລາວ. ແລະ 1 ເວົ້າກັບລາວວ່າ: 'ຈົ່ງເບິ່ງ, ພໍ່ຢູ່ທີ່ນີ້, ລູກຂອງຂ້ອຍ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງມາຫາພໍ່?'
9. ແລະ ລາວຕອບວ່າ: ' ຍ້ອນສາເຫດອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມກັງວົນໃຈ, ຂ້ອຍໄດ້ມາຫາເຈົ້າ, ແລະ ຍ້ອນນິມິດທີ່ໜ້າວິຕົກກັງວົນ.'
10. ແລະ ບັດນີ້, ພໍ່ຂອງພໍ່, ຈົ່ງຟັງພໍ່: ລູກຊາຍຂອງພໍ່ໄດ້ເກີດມາກັບລາເມັກ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີໃຜຄືກັບລາວ, ແລະ ລັກສະນະຂອງລາວບໍ່ຄືກັບລັກສະນະຂອງມະນຸດ, ແລະ ສີຂອງຮ່າງກາຍຂອງລາວຂາວກວ່າຫິມະ ແລະ ແດງກວ່າດອກກຸຫຼາບ, ແລະ ຜົມຂອງຫົວຂອງລາວຂາວກວ່າຂົນແກະຂາວ, ແລະ

ຕາຂອງລາວຄືກັບແສງຕາເວັນ, ແລະ ລາວໄດ້ເປີດຕາ ແລະ
ຈາກນັ້ນລາວກໍ່ເຮັດໃຫ້ເຮືອນທັງໝົດສະຫວ່າງຂຶ້ນ.
11. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນມືຂອງໝໍຕຳແຍ, ແລະ ໄດ້ອ້າປາກ ແລະ
ສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ.
12. ແລະ ລາເມັກ ພໍ່ຂອງລາວກໍຢ້ານກົວ ແລະ ໜີມາຫາເຮົາ, ແລະ
ບໍ່ເຊື່ອວ່າລາວເກີດມາຈາກລາວ, ແຕ່ລາວມີຮູບຮ່າງຄ້າຍຄືທູດສະຫວັນ;
ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ເຮົາມາຫາເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ບອກຄວາມຈິງໃຫ້ເຮົາຮູ້.
13. ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ, ເອນົກ, ໄດ້ຕອບ ແລະ ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ:
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກະທຳສິ່ງໃໝ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ສິ່ງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລ້ວໃນພາບນິມິດ, ແລະ
ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ວ່າໃນລຸ້ນຂອງຢາເຣັດບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ທູດສະຫວັນບາງຄົນໄດ້ລ່ວງລະເມີດພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
14. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ ພວກເຂົາເຮັດບາບ ແລະ ລະເມີດກົດໝາຍ, ແລະ
ໄດ້ລວມຕົວກັບຜູ້ຍິງ ແລະ ເຮັດບາບກັບຜູ້ຍິງເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ
ໄດ້ແຕ່ງງານກັບບາງຄົນໃນພວກເຂົາ, ແລະ ມີລູກໂດຍພວກເຂົາ.
15. ແລະ
ພວກເຂົາຈະຜະລິດຍັກໃຫຍ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກບໍ່ແມ່ນຕາມວິນຍານ,
ແຕ່ຕາມເນື້ອໜັງ, ແລະ
ຈະມີການລົງໂທດອັນໃຫຍ່ຫຼວງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກຊຳລະລ້າງຈາກມົນທິນທັງໝົດ.
16. ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ, ຈະ ມີ ການ ພິນາດ ອັນ ໃຫຍ່
ຫຼວງ ມາ ທົ່ວ ແຜ່ນດິນ ໂລກ, ແລະ ຈະ ມີ ນໍ້າ ຖ້ວມ
ແລະ ການ ພິນາດ ອັນ ໃຫຍ່ ຫຼວງ ເປັນ ເວລາ ໜຶ່ງ
ປີ.
17.
ແລະລູກຊາຍຜູ້ນີ້ທີ່ເກີດມາໃຫ້ເຈົ້າຈະຖືກປະໄວ້ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະລູກສາມຄົນຂອງລາວຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພ້ອມກັບລາວ:
ເມື່ອມະນຸດທຸກຄົນທີ່ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະຕາຍໄປ,
ລາວແລະລູກຊາຍຂອງລາວຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.
18. ແລະ ບັດນີ້
ຈົ່ງແຈ້ງໃຫ້ລາເມັກລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ເກີດມານັ້ນແມ່ນລູກຊາຍ
ຂອງລາວຢ່າງແທ້ຈິງ, ແລະ ຕັ້ງຊື່ລາວວ່າ ໂນອາ;
ເພາະວ່າລາວຈະຖືກປະໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະ ລາວ ແລະ
ລູກຊາຍຂອງລາວຈະລອດພົ້ນຈາກຄວາມພິນາດ,
ຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກຍ້ອນບາບທັງໝົດ ແລະ
ຄວາມບໍ່ຊອບທຳທັງໝົດ,
ເຊິ່ງຈະສິ້ນສຸດລົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃນວັນເວລາຂອງລາວ.
19. ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນຈະມີຄວາມບໍ່ຊອບທຳຫຼາຍກວ່າສິ່ງທີ່ໄດ້ສຳເລັດແລ້ວຄັ້ງ
ທຳອິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ; ເພາະເຮົາຮູ້ຄວາມລຶກລັບຂອງຜູ້ບໍລິສຸດ;
ເພາະພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຮົາເຫັນ ແລະ
ແຈ້ງໃຫ້ເຮົາຮູ້, ແລະ ເຮົາໄດ້ອ່ານມັນຢູ່ໃນແຜ່ນຈາລຶກສະຫວັນ.

ບົດທີ 107

1. ແລະ ເຮົາເຫັນຂຽນໄວ້ໃນພວກເຂົາວ່າ ຄົນລຸ້ນຕໍ່ລຸ້ນຈະລ່ວງລະເມີດ,
ຈົນກວ່າຄົນລຸ້ນແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະ
ການລ່ວງລະເມີດຈະຖືກທຳລາຍ ແລະ
ບາບຈະຫາຍໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກ, ແລະ
ຄວາມດີທຸກປະການຈະມາສູ່ມັນ.
2. ແລະ ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່,
ຈົ່ງໄປບອກລາເມັກລູກຊາຍຂອງລູກວ່າລູກຊາຍຄົນນີ້, ທີ່ເກີດມານັ້ນ,
ແມ່ນລູກຊາຍຂອງລາວຢ່າງແທ້ຈິງ, ແລະວ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນການຕົວະ.
3. ແລະ ເມື່ອເມທູເຊລາໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າຂອງເອນົກບິດາຂອງລາວ—
ເພາະລາວໄດ້ສະແດງໃຫ້ລາວເຫັນທຸກສິ່ງຢ່າງໃນທີ່ລັບ—
ລາວຈຶ່ງກັບໄປສະແດງໃຫ້ລາວເຫັນ ແລະ ຕັ້ງຊື່ລູກຊາຍຄົນນັ້ນວ່າ
ໂນອາ;
ເພາະວ່າລາວຈະປອບໂຍນແຜ່ນດິນໂລກຫຼັງຈາກການພິນາດທັງໝົດ.

ບົດທີ 108

1.
ໜັງສືອີກເຫຼັ້ມໜຶ່ງທີ່ເອນົກຂຽນໄວ້ສຳລັບເມທູເຊລາລູກຊາຍຂອງລາວ
ແລະ ສຳລັບຜູ້ທີ່ຈະມາຫຼັງຈາກລາວ, ແລະ
ຮັກສາກົດໝາຍໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.
2.
ພວກເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມດີຈະລໍຖ້າວັນເວລາເຫຼົ່ານັ້ນຈົນກວ່າຜູ້ທີ່ເຮັດຄ
ວາມຊົ່ວຈະສິ້ນສຸດລົງ ແລະ
ຈົນກວ່າອຳນາດຂອງຜູ້ລະເມີດຈະສິ້ນສຸດລົງ.
3. ແລະ ຈົ່ງລໍຖ້າຈົນກວ່າບາບຈະຜ່ານໄປ,
ເພາະວ່າຊື່ຂອງພວກເຂົາຈະຖືກລົບອອກຈາກປຶ້ມແຫ່ງຊີວິດ ແລະ
ອອກຈາກປຶ້ມສັກສິດ, ແລະ
ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຈະຖືກທຳລາຍຕະຫຼອດໄປ, ແລະ
ວິນຍານຂອງພວກເຂົາຈະຖືກຂ້າ, ແລະ ພວກເຂົາຈະຮ້ອງໄຫ້ ແລະ
ຮ້ອງຄາງໃນສະຖານທີ່ທີ່ເປັນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານທີ່ວຸ້ນວາຍ, ແລະ
ໃນໄຟພວກເຂົາຈະເຜົາ; ເພາະວ່າບໍ່ມີດິນຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
4. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນບາງສິ່ງບາງຢ່າງຢູ່ທີ່ນັ້ນຄືກັບເມກທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ;
ເພາະວ່າຍ້ອນຄວາມເລິກຂອງມັນ
ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຫລຽວເບິ່ງໄດ້, ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນແປວໄຟລຸກໄໝ້ຢ່າງສະຫວ່າງສະໄຫວ, ແລະ
ສິ່ງຂອງຕ່າງໆເຊັ່ນພູເຂົາທີ່ເຫຼື້ອມເປັນເງົາລ້ອມຮອບ ແລະ
ກວາດໄປມາ.
5. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມທູດສະຫວັນຜູ້ບໍລິສຸດອົງໜຶ່ງທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ

ແລະ ໄດ້ກ່າວກັບເພິ່ນວ່າ: 'ສິ່ງທີ່ສ່ອງແສງນີ້ແມ່ນຫຍັງ?
ເພາະມັນບໍ່ແມ່ນສະຫວັນ ແຕ່ເປັນພຽງແປວໄຟທີ່ລຸກໂຊນ, ແລະ
ສຽງຮ້ອງໄຫ້ ແລະ ສຽງຮ້ອງຄາງ ແລະ ສຽງຮ້ອງໂຮ ແລະ
ຄວາມເຈັບປວດຢ່າງແຮງ.'
6. ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: '
ສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້ທີ່ເຈົ້າເຫັນ—ນີ້ແມ່ນວິນຍານຂອງຄົນບາບ ແລະ
ຄົນໝິ່ນປະໝາດ, ແລະ ຂອງຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ
ຂອງຜູ້ທີ່ບິດເບືອນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວຜ່ານປາກຂອງສາ
ດສະດາ—ແມ່ນແຕ່ສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ.
7. ເພາະວ່າບາງອັນໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ ແລະ ຈາລຶກໄວ້ຂ້າງເທິງໃນສະຫວັນ,
ເພື່ອວ່າທູດສະຫວັນຈະໄດ້ອ່ານມັນ ແລະ
ຮູ້ວ່າຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນກັບຄົນບາບ, ແລະ ວິນຍານຂອງຄົນຖ່ອມຕົວ,
ແລະ ຂອງຜູ້ທີ່ທໍລະມານຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ
ໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນຈາກພຣະເຈົ້າ; ແລະ
ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຄົນຊົ່ວເຮັດໃຫ້ອັບອາຍ:
8. ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ຮັກຄຳ ຫຼື ເງິນ ຫຼື
ສິ່ງຂອງດີໆໃດໆທີ່ມີຢູ່ໃນໂລກ,
ແຕ່ໄດ້ມອບຮ່າງກາຍຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ການທໍລະມານ.
9. ນັບຕັ້ງແຕ່ພວກເຂົາເກີດມາ,
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ປາຖະໜາອາຫານທາງໂລກ,
ແຕ່ຖືວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເປັນພຽງລົມຫາຍໃຈທີ່ຜ່ານໄປ, ແລະ
ດຳລົງຊີວິດຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ທົດລອງພວກເຂົາຫຼາຍຢ່າງ, ແລະ
ວິນຍານຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກພົບເຫັນວ່າບໍລິສຸດ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບພອນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.
10. ແລະ ພອນທັງໝົດທີ່ກຳນົດໄວ້ສຳລັບພວກເຂົານັ້ນ
ຂ້ອຍໄດ້ເລົ່າໄວ້ໃນໜັງສືຕ່າງໆ. ແລະ
ພຣະອົງໄດ້ມອບໝາຍຜົນຕອບແທນຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພວກເຂົາ,
ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກພົບເຫັນວ່າເປັນຄົນທີ່ສະຫວັນຮັກຫຼາຍກວ່າ
ຊີວິດຂອງພວກເຂົາໃນໂລກ, ແລະ
ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຖືກຢຽບຢ່ຳພາຍໃຕ້ຕີນຂອງຄົນຊົ່ວ, ແລະ
ໄດ້ຮັບການດູຖູກ ແລະ ການດ່າຈາກພວກເຂົາ ແລະ
ຖືກເຮັດໃຫ້ອັບອາຍ, ພວກເຂົາກໍຍັງອວຍພອນເຮົາ.
11. ແລະ ບັດນີ້
ເຮົາຈະເອີ້ນວິນຍານຂອງຄົນດີຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນລຸ້ນແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະ
ເຮົາຈະປ່ຽນແປງຜູ້ທີ່ເກີດໃນຄວາມມືດ,
ຜູ້ທີ່ໃນເນື້ອໜັງບໍ່ໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດຕາມທີ່ຄວາມຊື່ສັດຂອງເຂົາເຈົ້າສົມຄ
ວນໄດ້ຮັບ.
12. ແລະ
ເຮົາຈະນຳເອົາຜູ້ທີ່ຮັກນາມອັນບໍລິສຸດຂອງເຮົາອອກມາໃນຄວາມສະຫວ່
າງທີ່ສ່ອງແສງ, ແລະ
ເຮົາຈະນັ່ງແຕ່ລະຄົນເທິງບັນລັງແຫ່ງກຽດຕິຍົດຂອງຕົນເອງ.
13. ແລະພວກເຂົາຈະຮຸ່ງເຮືອງເປັນເວລານັບບໍ່ຖ້ວນ;
ເພາະວ່າຄວາມຊອບທຳແມ່ນການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ;
ເພາະວ່າພຣະອົງຈະປະທານຄວາມສັດຊື່ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສັດຊື່ໃນບ່ອນຢູ່ອາ
ໄສຂອງເສັ້ນທາງທີ່ຊື່ສັດ.
14. ແລະ
ພວກເຂົາຈະເຫັນຜູ້ທີ່ເກີດໃນຄວາມມືດຖືກນຳພາໄປສູ່ຄວາມມືດ,
ໃນຂະນະທີ່ຄົນຊອບທຳຈະຮຸ່ງເຮືອງ.
15. ແລະ ຄົນບາບຈະຮ້ອງອອກມາດັງໆ ແລະ ເຫັນພວກເຂົາຮຸ່ງເຮືອງ,
ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ຈະໄປບ່ອນທີ່ມື້ ແລະ
ລະດູການຕ່າງໆຖືກກຳນົດໄວ້ສຳລັບພວກເຂົາ.